

دیزی نام / دیزی نام

ئۆشىق

هۇ لە سەمەندى

بەرچاوزۇۋۇنى بۇ دىنگا يەگى نوىسى ۋىان

لە ئىنگلىزىيە وە: بەرھەم ئازىدە شىنى

چاپى يەكىم

۲۰۱۴

مەی گتىيې

ھۇشىمەندى

و سەر: ئۆشىق

رگىر: بەرھەم ناودەشتى

سازىسى و بەرگ: فوااد كەولۇسى

چاپ: چاپەمەنى گەنج

باپ: ۲۰۱۴

چاپ: چاپى يەكەم

داانە ۱۰۰

لیبرست

مژندندی و دکتو دیاریه‌گی سروش

۰	شیعری دل
۲۳	کلودیوس بولن
۲۶	چندین خالک دهکاته گامزه
۲۹	چندین خالک دهکاته گامزه
۳۱	پرد، رایسیویش گردانشی
۳۸	کوشش بر کارپی
۴۲	سهرگونتکردن و ریکنفکردن
۵۰	نهایا پیره ویگردن له فرمانه کان
۵۵	نهایا سدوش تندگ و چالمه کان
۷۷	هدالکاوتان بُو دهوموه هفرمه‌گه
۸۰	له نقله و بعره و دهره و مهی نهایان
۹۱	له بیرکردا و هرمه بُل تیگه یشتن
۹۷	له کاردلنه و موهه بُل و ۹۷مدادله و ه
۹۹	له باوعه و هه بُل شیغان
۱۰۰	له هارسوزنیه و هه بُل دلسوزنی
۱۰۳	له پیغورندگرنه و هه بُل نالوگلی
۱۰۴	سهردار و نوگار
۱۰۷	زانزاوا، تازانزاوا، تازانزاوا
۱۲۰	دمهوهی سلوکه‌که - شکاندنی پیلگرامون
۱۲۵	جلدیکی جبارانی سه پیچی
۱۲۷	هزشنه‌نیبی پیتگوناد
۱۴۵	شیعه‌اتی زیندوو بولن
۱۴۷	دلزینه‌هی سویچی کوئلنته و ه
۱۵۱	ساده بورن
۱۵۲	رووناکیه‌که بُل ناو خلخت
۱۶۶	نیشانه کان، پلکانه کان و گلپه‌گان
۱۷۱	دوا وله

هۆشمه‌ندی وەکو دیارییەگى سروشت

هۆشمه‌ندى لە پىلەكھانە ئىزىاندا ھەبە و تايىەتەنەن بىيە كى سروشتىنى زىانە. وەکو چىن ئاڭرىڭىرە و ھەوا تەپىندا راوه و ئاۋەرەرە خوار دەپىزىت، زىانىش هۆشمه‌ندە. هۆشمه‌ندى دەستىكەوت نېيە، ئۇ بە هۆشمه‌ندى لە دايىك دەبىت. دەخخەكان بە شىۋازى خۇيان هۆشمه‌ندىن، ئەوان بايى پېتىويست هۆشمه‌ندىيىان ھەبە بۇ زىانى خۇيان- بالىندە كان و ئازە لائىش هۆشمه‌ندىن. لە راستىدا، مەبىستىكى ئايىنەكان لە خوداۋەند ئەمەيدە - مەبىستىيان ئەۋەيدە كە گەردۈرن ھۆشمه‌ندە، كە هۆشمه‌ندى لە ھەموو كون و قۇزىتىكىدا ھەيدە، ئەگەر تىزش چاوه كاتت بىپىن؛ ئەوا دەقتووانى لە ھەموو شۇئىنەك ئەمە بىبىتىت. زىان هۆشمه‌ندىيە.

ئەنبا مىزە ناھۆشمه‌ند بىوو، مىزە رەوگى سروشتىنى زىانى تېكداوە. جىڭە لە مىزە لە ھېيىغ شىتىكى تردا ناھۆشمه‌ندى نېيە، تا ئىنسىتا بالىندەيدە كەت بىنیيۇوە پېنى بلەن ئەمە ؟ نا ئىنسىتا نازەلېك بىنیيۇوە پېنى بلەن بىت دەبەنگ ؟ نا، ئەم شتانە تەنبا لە مىزەدا روودەدەن، شتىنگ روویداوا، هۆشمه‌ندى مىزە زىانى پېنگە يېشىتىرە، كەنیيۇوە، ئەتكىراوە.

(تىپامان لە ناخ) يېش بىرتىيە لە لاپىدىنى زىانى كە، ئەم پىرسەپە ئىپامان لە تاوهەوە بەھېيىغ شىۋەرە يەك پېتىويست ئاپىت ئەگەر مىزە بە تەنبا جى پەنلىرىت، ئەگەر

قدشه و سیاسته دار دستورنده دنه هوشمه‌ندی مرقه، ئه وا ئو کرداره پیویست
ذاکات. تپامان لـناواره وـت، دـمرمانه، بـهـکـمـ جـارـ توـ نـخـقـشـبـیـهـ کـهـ درـوـسـتـ دـهـکـیـتـ
ئـینـجـاـ شـمـ تـیـپـامـافـهـ پـیـوـیـسـتـ دـهـبـیـهـ، بـهـ رـیـکـهـ وـیـشـ نـیـیـهـ کـهـ وـشـکـانـیـ دـهـرـمانـ
(مـیـتـیـسـیـنـ) وـ تـیـرـاعـانـ لـهـ نـاخـ (مـیـتـیـهـیـشـ) لـهـ هـمـانـ رـهـگـ وـ دـیـشـوـهـ دـیـنـ، بـقـیدـ نـهـمـ
پـرـقـسـهـیـهـ دـهـرـمانـهـ.

همـموـ عـذـالـیـکـ بـهـ هـوـشـمـهـندـیـ لـهـ دـایـکـ دـهـبـیـتـ وـ ئـوـ سـاتـهـیـ کـهـ دـیـتـهـ دـنـیـاـوـهـ، ئـیـهـ
سـهـارـ دـهـکـیـتـ صـهـرـیـ وـ دـهـسـتـ دـهـگـیـنـ بـهـ وـیـزـانـکـرـدـنـیـ هـوـشـمـهـندـیـهـ کـهـیـ، چـونـکـهـ
هـوـشـمـهـندـیـ مـهـ تـرـسـیـدـارـهـ بـقـ سـیـسـتـهـمـیـ سـیـاسـیـ؛ بـقـ سـیـسـتـهـمـیـ کـزـمـهـ لـکـیـتـیـ، بـقـ
سـیـسـتـهـمـیـ ئـایـیـنـیـ، مـهـ تـرـسـیـدـارـهـ بـقـ پـایـاـ، مـهـ تـرـسـیـدـارـهـ بـقـ قـشـهـ؛ مـهـ تـرـسـیـدـارـهـ بـقـ
رـیـهـرـ، هـرـوـهـهـاـ مـهـ تـرـسـیـدـارـهـ بـقـ دـقـیـخـ هـانـوـکـیـیـ (وـهـزـعـیـ رـاهـیـنـ)، بـقـ دـامـازـاوـهـ.
هـوـشـمـهـندـیـ، بـهـشـیـوـهـیـکـیـ سـروـشـتـیـ یـاخـیـگـهـ رـانـهـیـ، ئـاـکـرـیـ هـوـشـمـهـندـیـ بـخـرـتـ
قـالـیـتـکـیـ کـوـیـلـابـهـتـیـسـهـوـهـ، هـوـشـمـهـندـیـ رـوـرـمـکـرـوـ وـ تـاـکـ کـهـ سـانـهـیـ، نـاتـوـانـقـ
هـوـشـمـهـندـیـ بـخـرـیـتـهـ ئـاوـ سـنـوـرـیـهـنـدـیـهـ کـیـ مـیـکـانـیـکـیـیـهـ،

دـهـبـیـ خـهـلـکـ گـقـرـدـابـنـ بـقـ کـاـغـهـزـیـ کـارـیـقـنـ، دـهـبـیـ رـهـسـهـ ئـایـهـ تـیـهـ کـهـیـانـ لـهـنـاوـ
بـرـابـیـتـ، ئـهـگـیـداـ هـمـموـ ئـوـ پـوـچـیـبـیـهـ لـهـسـهـرـ زـهـوـیـ پـهـیدـابـوـهـ مـهـحـالـ دـهـبـیـوـ تـلـ
پـیـوـیـسـتـ بـهـ رـیـبـهـرـیـکـهـ چـونـکـهـ بـهـکـمـ جـارـ نـاـهـوـشـمـهـنـدـ بـوـوـیـتـ ئـهـگـیـتاـ رـیـسـارـ
پـیـوـیـسـتـ ئـهـدـهـبـیـوـ، بـلـچـیـ دـهـبـیـ شـوـلـنـ کـدـسـ بـکـوـیـتـ؟ قـقـ شـوـفـنـ هـوـشـمـهـندـیـهـ کـهـتـ
دـهـکـهـوـیـتـ، ئـهـگـهـرـ کـهـسـیـلـ بـیـهـوـیـ بـعـیـتـهـ رـیـهـرـ، ئـهـواـ دـهـبـیـ شـتـیـکـ بـکـرـیـتـ؛ دـهـبـیـ بـهـ
هـشـیـوـهـیـکـ لـهـ شـتـیـوـهـ کـانـ هـوـشـمـهـندـیـهـ کـهـتـ لـهـنـاـوـبـرـدـرـیـتـ. دـهـبـیـ لـهـ رـهـگـدـ
رـیـشـهـ کـانـتـوـهـ هـهـلـیـتـهـ کـیـنـرـیـتـ، دـهـبـیـ چـاـوـدـرـسـاوـ بـکـرـیـتـ. دـهـبـیـ وـهـاتـ لـیـشـکـرـیـتـ کـهـ
مـتـمـانـ بـهـخـقـیـوـوتـ ئـهـمـیـنـیـ - ئـهـمـ حـهـشـیـیـهـ. ئـهـنـیـاـ ئـوـ کـانـهـ رـیـبـهـرـ دـهـنـوـرـلـنـیـ پـهـبـداـ

نه گار تو هوشمند بیت، نهوا کیشنه کانی خوت، خوت چارمه سه ریان ده گهیت،
هوشمندی به سه بق چارمه سه ریکردنی هه مهرو کیشنه کان. له راستیدا، هه رکیشنه بک
له زیاندا دروست بکریت؛ هوشمندی بیت تو لهو کیشنه زیانه. تهه پیدراویکه،
دیاریمه کی سروشته. به لام خملکی ته موح هه ن که ده یانه وی حومه ایش بکن،
ده یانه وی رکیف بکن، پیاوانی شیشه ته موح هه ن - نهوان ترس له تزد دروست
ده کهن. ترس و هه کو زه نگ وايه؛ ته اوی هوشمندی داده بزینت. نه گار ده ته وی
هوشمندی کاسیک له ناو ببیت، به کم شت که پیویسته دروستکردنی ترسه:
لوزه خ دروست بکه و خملک بتسبیه. کاتیک خملک له دوزه خ ده ترسن، نهوا بین و
بوقشه کربنوس ده بدن. نهوان گوئی بوقشه ده گن، نه گار نهوان گوئی بوقشه
ده گن نهوا رویه بروی ٹاگری لوزه خ ده بته وه - به شیوه یه کی سروشته ده ترسپن.
ده بین نهوان خوبیان له ٹاگری دوزه خ پیارین و قله شه پیویسته. قله شه ده بیته
حه تیمه تیک.

پیستوومه دوو پیاو له بزستیکدا شه ریک بیون. بزنسه که یان روز خاوازه بیو و به
سه رانمه ری جیهاندا سه فه ریان ده گرد. له شارزچکه یه که وه بق شارزچکه یه کی تر
ده چوون. به کم جار به کنکیان ده چووه نار شارزچکه یه کان، له شهودا ده ژووی
ده گرته په نجهره و ده رگای خملکی، پاش دوو سی روزه، ٹاودی نریان ده هات پاکی
پکانه وه. تهه یان بانگه وازی تهه وهی ده گرد که ده شووانه هه مه و شوینه وارنکی
ره زوو پاک بکاته وه. بینگومان خه لکیش ناما دهیه پاره بدات - ده بیوایه پاره بدهن،
نهوان له هه مهان بز قسدنا شه ریک بیون. به کنکیان زیانه که ده خسته وه،
نه ویتیشیان ده هات زیانه که نه هیلت.

ده بیه ترس دروست بکریت و چاوجنلکیش دروست بیه، هوشمندی، چاوجنلکی
نیبه. له وانه یه سه رت بسپریت له وهی که که سه هوشمند قهت چاوجنلک نیبه.
چاوجنلکی به شینکه له ناهوشمندی، نه خه ریکی که له که گردنت بق سبه بینه

چونکه دلنيا نيت که سبهی نه تروانيت ريانست به پيوه ببهيت، نه گينما کله کردن
بپوچس؟ ده بيت که سپكى پيسكه و چاويرسى، چونکه نازانينت ناخذ سبهی
نه تروانيت له گاهن ريانسا هلبك بيت يان نا، كىن چۈوزانى؟ تۆز لە بارهى
ھۇشىمەندىيە كە ئادره دلنيا نيت بېزىه كله كە دە كەپت، دە بىتە چاوجىتنىك. كاسىر
ھۇشىمەند ئائزىست، چاوجىقۇك ئىيە.

چاوهنگزکی و ترس شانبه‌شانی به کتری ده‌پون - بُزیه به هه‌شت و جاهه‌ت میل
به ناقاری به کتریدا ده‌پون. دوزدغ قرس، به هه‌شت چاوهنگزکیه. ترس له خالکدا
درست بکه و چاوهنگزکیان تبایدا درست بکه - ٹهونده‌هی ده‌کری چاوهنگزکیان
بکه. ثووه‌نده چاوهنگزکیان بکه که زیان شاتوو اتنی تبریان بکات، نه و کاته دده‌جه
لای قله و ریله، نیتچا ده‌ست ده‌کن به خه باللپلوری له باره‌ی ریانیکی نایندوه
که تبایدا گاوه‌زووه پروپوچه کانیان و خیاله ده‌بنگانه کانیان جیشه‌جی ده‌بینت.
تسبیت بکه - دواکردنی مه‌حال ناهی شمه‌ندیبووه.

کسی هشتمه نند به ته واوی له براپهار مو مکیناتدا ره زامه ننده. ثه و ته نیا بز
مو مکین کار ده کات تک بز عحال. ثه و ده روانیته زیان و سخوریه تدیبه کانی. ثه و
ته واو خواز قبیه. نه و کاهنی که هه مو و شتبکی ده دوی، ته خوشی ده روونی هابه.
نه گهر نل ته واو خواز بیت نه وا نینکده چیت.

بو نمودن، نه گاه تو زیست خوش بود و دلایل و فواداری به کی ره ها یکه بت، نز
و نه پیش شیت ده بن. نه مه ممکن نیه، و فواداری ره ها و آنه شوقه بیر له میو
پیاویتکی تر نه کاتادوه - نه ماش نابی، شل کتیبت؟ پوچی تزی خوش ویستووه؟
چونکه تو پیاویتکیت. نه گاه بت ووانی تزی خوش بوری، بز نابی بپره و اندیش
بکانه ووه؟ نه مه نه گاه رنکی کراوه به. نهی نه گاه رنده له رنگه پیاویتکی جوانی له رنگ
بینی و ناره زیویه ک تبایدا سه ریه لد؟ ته غافل و قشن "نم پیاوه جوان"
ناره زیوکردنیک - ناره زیویه ک پهیدا بوروه، تو ته نیا نه و کانه به شستیک ده لیث

چوان که شایانی خاره داریتیکردن بیت، شایانی خوشی لی بینین بیت. تو بیبات
لیت.

شیستا نه گار تو دلای و فارزی رهها پکهیت - بهو شنیدهی که خالک دلای
کرد ووه - شوا ناکرکن ده بیت و تز هر بدرگمان ده بیت؛ چونکه ظرفی خوشت
ده نامیت - تو بیر له زنانی ترده که بته وه؛ که اوت چون ده تو ایت متعانه بهوه
پکهیت که رنه کهی خلخت بیر له پیاوائی تو ناکاته و؟ تو ده زانیت بیز له چی
ده که بته وه؛ بزیه ده شزانی که بیر له همان شور شنانه ده کاتاره. شیستا بیت
متعانه بیت؛ ناکرکن؛ عزاب سه ره لد رات، که و خوشه ویستیه که مومکین بورو
به هفڑی تاره ززویه کی مه حائله بیروهه معحال.

خالکن دلای نهو شته ده کن که ناکری. لق نه منیت ده دلی بق ناینده، نه عاش
مومکین بیه. نه منیتی رههات ده دلی بق سبیه - نه که ره نشی ناکری؛ له
سروشمی ڈاندا بیه. که سی هوشمهندیش نه مه ده زانی. ناینده هر به کراوهیس
ده مینیتی وود - ددشی باذک مایه پوج بیت؛ شن له گلن که سیکی شردا سپرات؛ میله
پمری؛ مقال خراب ده رچی. کن له باره‌ی سبیتیو ده زانی؟ له وانه به تو نه خوش
پکهیت؛ یان که مهندام بیت. کی چو زانی؟

داراکردنی نه منیت بق سبیه واته که دههی که له ترسیکی بهرد وامد بیت.
نه منیت مومکین بیه، بزیه کاتیک تو له ناکه منیت ده ترسی؛ ناکو والری ترسی که
له ناو پروردیت. ترس هر ده بیت، تو له همه لریزیند ده بیت - و له همان کانیشدا نه
مساته‌ی زیانت له کیس ده چیت. به همه بیونی تاره ززو بق نه منیتی ناینده، نه م ساته
له ناو ددبیت که بریتیه له همه مور شور زیانته که ههیه، یعنجا زیاتر و زیاتر میش
ده لریت؛ ده ترسیت؛ چارچترک ده بیت.

منایتک له دایک ده بیت. عنان دیارد بیت کی به کجا زور کراوه‌یه، به ته اوی
هوشمه‌نده. به لام نیمه سه ره کهینه سه ره؛ دهست ده کین به له ناو پروردی

هزشمه‌ندیبه که‌ی، ترسی تبادا ده هینتینه کایه وه، تو به وانه پیوتن ناوی ده بایت؛ تو
پیی دولیت به هنرکردنی منان تا له گلن زیاندا هملکات، ثاو ناترسیت، که چس تو
ترسی تبادا درست ده گهیت.

قوتابخانه کانیشت، کولیزه کانیشت، رانکل کانیشت - هه موبیان زیانر و زیانر نه و
منانه ناهوشمند ده کهن. شهوان داوای شتی گه مرانه ده کهن. شهوان داوا ده کهن
شتی گه مرانه درخ بکریت، ثاو شتنه‌ی که مثال و هزشمه‌ندیبه سروشته‌یه که‌ی
هیچی تبا بهدی ناکات. بچی؟ بچی شم شتنه بخرنیه ثاو میشکیه وه؟ بلام
رانکر ده لیت، کولیز لامیت، ماله وه ده لیت، خیزان ده لیت، ناوانخواره‌کان ده لیت
"بیشه‌ره میشکه وه، درخی بکه! ژیستا نازانیت، بلام دوابی ده زانی بچی
پیوسته".

میژو ده رخ بکه، هه موبو ثاو پوچیبه‌ی که خه‌لکی به رانبه ره ویتر کردویان،
هه موبو ثاو شیتبیه - بیخونه! که‌چی مناز ناتروانی عه بسته که بزنی، کای شه وه
گرنگ تاخن پاشایه کی دیاریکنو که‌ی وله ج برواریکدا حوكمرانی نینگلت‌ره
بووه؟ بلام ده بی شم شت پوچانه درخ بکات. بشیوه‌یه کی سروشی؛ قورسایی
سر هزشمه‌ندیبه که‌ی زیانر و زیانر ده بی، ژیفلیج ده بی، شوزنکی زیانر لامه
هزشمه‌ندیبه که‌ی کله که ده بی، بـهـاتـنـی ثـهـ وـکـاتـهـ کـهـ کـهـسـیـکـ لـهـ زـانـکـوـ
ده رده چیت، ناهزشمه‌نده - زانکو نیشی خوی کرلووه. به ده گهنه هه بیه که سیک
زانکو ته‌وان بکات و هیشتا هوششند بیت. خـهـلـکـنـکـیـ کـهـ نـوـانـیـوـیـاـشـ لـهـ زـانـکـوـ
رابکه، خـهـیـانـیـ لـیـ لـجـوـرـ بـخـتـهـ وـهـ، به زـانـکـوـداـ رـهـ بـیـنـ وـهـیـشتـاـ هـزـشـمـهـندـیـانـ
بـعـیـنـیـتـ - رـقـرـ دـهـ گـهـنـهـ. نـامـهـ مـیـکـانـبـزمـنـکـیـ رـقـرـ گـهـوـهـ بـچـرـهـ بـوـوـخـانـدـنـیـ توـ.
شهـ سـانـهـیـ کـهـ توـ رـهـبـیـهـ خـوـیـنـدـهـ وـارـ: نـاهـزـشـمـهـندـ بـوـوـیـتـ. نـاتـرـوـانـیـ ثـهـ
بـیـنـیـتـ؟ کـهـسـیـ خـوـیـنـدـهـ وـارـ رـقـرـ نـاهـزـشـمـهـندـانـهـ رـهـفـتـارـ دـهـکـاتـ. بـچـرـهـ لـایـ ثـادـ

خالکه به راییه‌ی که فوت نباخویند و بیوت دارد که ویت که هوشمه‌ندیه‌کی
بنگردیان هدیه.

بیستوومه ده لیز...

ژنیک هولیده دا قوتوریه که لیچریت و نهدره زانی چون شمه بکات، بزیه چوو
سایری کتیه چپشتلیدان بکات. تا روانیه ناو کتیبه که، چپشتلینه ره که
قوتوویه که هلبچریبوو، گه رایه و سری سورما، پرسباری له چپشتلیته ره که
کرد "چون شمه ت کرد؟"

وئى "خانم! کاتېك تۇڭ ئەزىت بخوبىتىمۇ: دەبىي هوشمه‌ندیه‌کەت
بەكارىتىنىت!"

بدلى، شمه راسته. کاتېك تو ئازاتىت چون بخوبىتىمۇ دەبىي هوشمه‌ندیه‌کەت
بەھېتىگەر، چىزىمەت بتووانى بىكەيت؟ ئەساتىمی کە دەست دەكەيت بە
خوبىتىمۇ، پىتىپست ناکات هوشمه‌ند بىت، کتىبەکان کارى خۆيان دەكەن.
تىپپىتىت كرددۇوە؟ کاتېك كاسىك دەست دەكات بە تايىكىرىن، توانىي بە دەست
نۇرسىنى تامىنى، دەست و خەتنى چىزى جوان نىيە، پىتىپست نىيە: شامىرى
تايىكىرىنە کە ئىشى خۆى دەكات، ئەگەر تو حاسىبەيدىك لە گىرقانىدا بىت شەوا
ھەموو ماتماتىكت بىر رەچىتىمۇ - پىتىپست نىيە. زۇ يان درەنگ ھەمووان
كىمپۇتەرىكى بچوكەلدىگەن. ئەوان ھەموو ئىنسايكلۆپىديابان پى دەبىت و
پىتىپستقىان بەوه ئايى پەھچىمەنە كە هوشمه‌ند بىن. كىمپۇتەرە کە ئىشى خۆى
دەكات.

بچۈر، لاي خەلكى سەرتاپى، خەلكى ناخوبىنداوار، دېھاتىبىيەکان، ئىنجما
هوشمه‌ندىيەکى قۇول بەدى دەكەيت. بەلى، ئەوان زۇق پېزاتىارى نىن، ئەوه راسته.
ئەوان مەعرىفەيان نىيە، ئەوه راسته - بەلام يەكجار زۇر هوشمه‌ندىن.
هوشمه‌ندىيەکەيان وە كۆ بلىنسىيەکى بىن توکال وابه.

کونه نگ شنیک هافی به رانبه مرزا کردروه - له بار چهند هز کارنکر
داریکار، ده بیوی تاز کوبیه بیت، ده بیوی همیشه پترسیست، ده بیوی همیشه
چاچنگزک بیت، ده بیوی همیشه ته موح بیت؛ ده بیوی همیشه کتبیر کنکار بیت،
ده بیوی بیت سلز بیت، ده بیوی پر بیت له کینه و رق. ده بیوی هار لازم بیت
لاساییکرده بیت - خسخه کاریون بیت. تابه وی راه سلن و نازاژه و یاخی بیت،
نه خپر. هر بزه هز شمه شیبیه که تذکراوه.

تقریمان له ناخ ته نبا بیل هله شاند وهی نه و شناده که کونه نگه کرد و بیه فی.
تقریمان له ناخ سرینه و دیه: سرینه و دی زیان که یه؛ له تاویه ری ته خلشیبیه که یه. هر
نه خلشیبیه که علی نه ما، ته دروستیه که ت خیزی: خلیزی ندسه لمیقیت.
له سده دی را برد و ردا خویندن گه ردوونی فاچی له بزه دی خلیزی تنبه پاندیروه
کاره سائیک بزو. بیزیشت نه چی؛ من له دی خویندن نیم، به لکو له دی شم
سیسته می خویندندم. جزدی جیاوانی خویندن هه یه که یارمه تبده ده بیل نه
تیزکردنی هلشمه ندیبیه که ت، تک له و ترا نکردنیدا؛ که زانیاری نایپیویستی لئی بار
ناکات، که ماعربیه می نایپیویستن لئی بار ناکات، به لکو یارمه تی دهدات نا
دره و ظاوده تر و نازه متر بیت.

نه سیسته می خویندنه ته نبا وات لینده کات تو انای ده رخکردن پهیدا بکایت.
نه بیان متولای روشنیتی زیارت پنده دات. شم خویندنه تو انای نازه گه ری و بیان
ددکات. نه بیان یارمه تیت دددات نازه گه رتر بیت.

بیل هفرون، تار سیسته می خویندنه می عن ده بیوی له جیهاندا هه بیه دوا له منان
ناکات به شنیزاه کونه که وه لام بداته وه، هانی رو باره کردنه وه و بیون به نوشی
(بی بغا) نادات. به لکو هانی نازه گه ری ده دات. ته ناده ت شاگر وه لامه نازه گه رانه که
نه وهندی وه لامه کلونه که علی رامست ته بزو. هیشتتا مایه می ستایشکردنی منانه که ب
که وه لامیکی شوفی پرسباریزکی کوشی داوه ته وه. به دلتباییه وه ناشن و دلامی

مناله که نهودنده‌ی وه لامی سوکرات راست بیت - به شنیوه‌یه کی سروشیتی، تاشن
وه لامی منالیکی بجوك وه کو شادوه‌ی نه لبیرت نه فیشتاین ده قاوده‌ق بیت. به لام
نه گهه ر داوابکه بیت وه لامی مناله که نهودنده‌ی وه لامینکی نه لبیرت نه فیشتاین
ده قاوده‌ق بیت، نهوا رده‌نگانه‌ه. نه گهه ر مناله که تازه‌گهه ر بی، یان به ثاراسته به کی
درستدا بپوات، نهوا روزیلک له روزان ده بیته نه لبیرت نه فیشتاین. نه گهه له مهولی
نهوهدا بیت شنیکی نوی به شنیوه‌یه کی سروشیتی بینیته کایه‌وه؛ نهوا سنوره‌یه نهی
له برده مدایه، به لام نهایا هوله‌گهه‌ی بخ روستکردنی شنیکی نوی مایه‌ی
ستایشکرده و ده بی ستایش بکرت.

ناییت خویشدن کنیکلیکارانه بیت. ناین خهک له درزی به کتری حومک بدرین.
کنیکلیکاری زور توندوئیلانه‌یه و زور دوچخته‌ره.
که سیلک له مانهاتیک باش نیبه و تز پنسی ده لاییت خرابه. له وانه‌هه نهوله
دارناییدا باش بیت، به لام کاهس نه مه ثابنیت. که سیلک له نه ده بیات باش نیبه و
نز پنسی ده لاییت گه مزه - و له وانه‌هه له موسیقا و سهما باش بیت.

خویندنتیکی راسته قینه بارمه‌تی خهک دددات له بواریکدا ژیانیان بدوزنده‌وه که
ده تتوانن تیابدا به ته اوی زیندرو بن. نه گهه ر منالیک له ریلک بیت که له دارناییدا
لیهاتوره؛ نهوا نه مه شنیکی گونجاوه بخ شه، ناین که سیلک مه بیت شنیکی تری
به سه‌ردا بسه‌پیتنیت. نه گهه که سیلک ریلکه‌ی بدری خودی خلی بیت، بارمه‌تی
بدریت، له هاموو روویه که ره پشتگیری بکری و که س نه ده خول نه کات، نهوا جیهان
نلر مه زند و هؤشعه‌ند ده بیت. له راستیدا که منال نیستیفلال ناکات. نه گهه ر منال
بیه‌وی بیته سه‌ماکار، نه مه باشه - سه‌ماکار پنوبیستن. سه‌مایه‌کی نلر له جیهاندا
پنوبیسته. نه گهه ر منال ده بیه‌وی بیته شاعیر باشه. شیعیریکی زور پنوبیسته، له
به س نیبه. نه گهه ر منال ده بیه‌وی بیته دارنایش یان ماسیگن، نهوا هار زور باشه.

پیویست ناکات بینته سه رزق یان سه رزق و هزاران. له راستبدار خلکیکی نزد که متر
یاره خ بله تمام اینجا نه روزه دن، نه همه ش بهره که ه.

له نیستادا هه مو شتیک لینگ و قوچه، ته و کاهسه‌ی ده بیویست بیهیت داریاش، بیووه‌ت دکتر، ته و کاهسه‌ی که ده بیه وی بیهیت دکتر بروهه داریاش. هه مووان له شوینن که سینکی ترن، بیوه نه و هه مو و تامه شمه‌ندیه هه بهه - هر که سینک نیشینکی که سینکی تر ده کات، هر که ته مهت بدای کرد؛ ته او بیوت ده ده که وی که بیچی خه لک تامه شمه‌ندانه، هفتار دده‌کان.

تبه له هیندستان به قویی تیرامان له ناخغان نهنجام دهدا و وشه به کمان
دوزی بهوده (سوا دارما) سروشتن خوده، که ناما زهیه کی گهورهی هدکرتووه بله
جبهانی ثاینده. کریشنا و تورویه مهی "وا باشه که دوای سروشتن خوت بکهوبیت ول
سروشتن خوتدا بفریت. سروشتن که سینکی تر زلر مهتر سیداره". مهی به
لاساپیکه رده و بهک، تهنا خوت به.

بیستوومه ده لغتن

(بیل) هه میشه ددیویست بچننه پاروی ناسک یویه پارههی پتوییستی پاشه که وت
کرد و چووه دارستانه کانی باکور. لموی که ل و پهلهی پتوییستی هه لگرت و کابرای
قرشگا نامزدگاری کرد (پیهر) به کری له گلن خوی بیات که تقدیر به تاویانگ بورو به
ده دیگر دن دنگ، ناسک له تاویجه که دا.

کابیرای لریشگا و قسی " راست پیغمبر گرانجانه به لام دهنگی نه و نده سینکمیه که
همچو ٹاسکنک خوی بی ناگیری و باردو بیری بیعنی " .

بیل پرسپاری کرد "نه جون کاریگ ری همه ۹"

وقن "پیهار ل دوورایی سی سه دیاره ناسک به دهی دهکات، شینجا دهسته کانی دهنتیت به دهه بیوه و دهنه گاهه دهه کات. کاتن ناسک گونبی لئی ده بی شهوا دهکه و قته ناو مازه رزوبیه کی پیر چاوه روانی و دورو سه دیاره تک فریک دهکه و قته و.

نینجا پیغمبر جاریکی ترددنگکه دهرنه کاتاوه و حوشی زیارتی پیشدهات و
ناسکه که به تمام از روی زیارت و سه پارادی تربیش نزیرک دهکه و پیشهوه. ثم مباره
پیغمبر به راسعث تقویتکی سینکسی نهاده دستگاهکه و که مینک دریزی دهکانه و که
کار له ناسکه که دهکات و ولایتکه کات بینه وی بگان خائیک که نهایا بیست و پنجم
پاراد له تقوه نزیرکه. ثم مهش کانش نهاده که نیشانه بگریته و تمهی لئی
بیکهیت".

بیل و تی "نهی نه گار نه میکه؟"

نهویار وغی "نمکه نامه به راستی ناخوش دهیم؟"

بیل پرسباری کرد "به لام بچی؟"

"چونکه پیغمبری داماو ناسکه که سوری دهیم".

نمکه بمسار مریقدا هاتوروه که هار لاساین کردووه تارد، مرزا به تهادی روشنایی
و اتفیعی خزی لهدستداوه. خه لکن (زین) نهانی: سوراخی روحساری ره سهنت بکه.
برانه وینه ویلهی راسله قبیله کامه به. تو کنیت؟ نه گور نه زانیت کنیت، نهوا همه میشه
روود اویکت بمسار دیت - همه میشه. زیانت ده بیته زنجیره دیه کی دریزی رووداوه کان و
هر چیزک روویدات قله ره زامه نه نایبت. بین قهقاعتی تاکه هه است دهیم بتو
ذیانت.

تو ده تووایت له ددوروبه رفته و بیزانتیت. بچی نه و هممو خه لکه نه و نده
دافتیزدلو و بیتافه دبارن و به شیوه بیک له شیوه کان نهایا روزه کانیان به سه
رهیعن؟ ناو کانه گرانبه هایه به فیرق ددهن که ناتیوانن جاریکی تر بیگه بیننه ووه -
گوزه رکدنیش بهو بیتافه تبیه و دکو چاوه بیانیکردنی هرگه. چن به سه رنه و
هممو خه لکه هاتوروه؟ بچی همان نه و نازه بیهی لره خته کانیان نیبه؟ بچی
مرزا ووه کو بالنده کان ناخوبنیت؟ چن به سه مریقه کاندا هاتوروه؟ شتیک روویداوه:
مریقه خه ریکی لاساین کردن و دیه، مریقدا هه ولی نهودایه بیته که سینکی تر.

کاسن له مالووه نیمه. همموون له ده رگای کاسپیکی تر ده دهن ایوبه بینقداناعدهن
بیناتاهن، بیزانن و له عزابدان.

درلشی هوشعهند هدوئ ده دات خوشی بیت پاچه که هارجیبه که بیت.

که سی هارشمهند غهت کلپی ناکات، قهت لاساین ناکاته ود، قهت تابیت به ترنی،
که سی هوشعهند شوین سروشی خوشی ده که وی. مو هست به بوونی خوشی ده کان
و یاو پینهش نه جولیته ود؛ جا مه ترسیبی که هارجیبه که بیت.

مه ترسی ههیه! کانیک لاساین ٹهوانیتر ده که بیته وه مه ترسی اکه مثراه. کانیک
لاساین که سی تر ناکه بیته وه نهوا نه بیایت - مه ترسی ههیه! بیدام زیان تهبا بر
نهوانه مه بسواره که سه رکیشانه ده زین. زیان تهبا بیو نهوانه هه که سه رکیشان، ی
بوینن. زیان بدلای نه او کاسان دا نایهت که سارد و سستن.

هوشعهندی بربیبه له عتمانه به بوونی خوت. هوشعهندی سه رکیشیه،
خوشیه. هوشعهندی، زیانه لم سانه ده، نهک ناواخو استن بل ناینده. هوشعهندی
نهوهه بیر له را بردوو نه که بیته ود و خمه من نایندهه ته بین. را بردوو تهولو بوره ر
نایندهش هیشتا نه هاتوروه. هوشعهندی واته زورشین به کارهیتانی ٹه و ساتانی کی
نهیه. ناینده لم او سانه هه لاد قولیت. نه گار نه م سانه ت له خوشی و شادیدا پا سه
بردیت، نه او سانی دولت نهیه ود سرهه لاده دات. نه م سانه هی دواشر به شیوه یاهکی
سروشی شادی له گان خویدا ناینیت. نه گور نه مریقی من زیپین بیوو؛ نه او سبیله
زیپیختر ده بیت. نه کوچوو دیت؟ نه مه له سه رچاوه ده گریت.

نه گار نه م زیانه بخته و درانه بیوویت، زیانی دواترم به خته وه بیه کی بالکن
ده بین؛ نه مه له کوچوو دیت؟ نه گوره دیت، نه او نه زموونه هی زیان که یه سه رم بردله
مه رچاوه ده گریا. بیوهه که سی هوشعهند نیگه رانی به هه شت و دوزه خ نهیه،
نیگه رانی زیانی دوای مارگ نهیه، لمباره هی خوداشه وه نیگه ران نهیه، نیگه ران

رژیحیش نبیه، که سی هزار شهنداد هزار شهندان ده زیست و پیره و خود را و بچ و
به هشت و (نیز فانا) به شیوه کی مروشنی لگه لبا ده بن.

تو له باوردا ده زیست، باوره ناهوشمه ندانه کی. له رنگه هوش و شاگایته وه بیزی.
هزشمه ندیش تیزامانه له ناوه وه.

خه لکی ناهوشمه تدیش تیزامان له ناخه نه جام دهددن، به لام به دلتبایه وه
به شبیه کی ناهوشمه ندانه نه جامی ده دهن، نهوان پیشان وابه ده بی تقوه موو
رژیتکی به کشمه سه عاتیک بچیه، که تیسه - ده بی تقوه سه عاته بدریته نایین، نهمه
رنگه کی ناهوشمه ندانه په بیوه ندیبه استه لگه لثاییندا. که نیسه ج
په بیوه ندیبه کی پینوه همی؟ زیانی راسته قیمه ای تو له شه ش روزه که دای. به کشمه مه
دقیه راسته قیمه ای تو نبیه. تو بؤ ماوهی شه ش روزه به شیوه کی نایانی ده زیست
و شینجا ته نیا بیل سه عاتیک دوو سه عات ده چیه که تیسه؟ ده تویی کی فربو
ده دهیت؟ ههول ددهیت خودا فربو بدهیت به وهی که تو هاتوجزوی که نیسه
ده کهیت... .

پان له گار که میک سره خناته تر ههول بدهیت، ثهوا هه موو روزیک بق مارهی
بیست خوله ک له به یانیدا، بیست خوله ک له نیواره دا، تیزامانی قوون نه جام
ده دهیت. به چاوی نوقاوه وه داره نیشیت و به هه موو شیوازیکی ده بنه گانه شتیک
له بر خونه وه ده لئیته وه که ثه نانه ته قلن سسته ده کات. له بر خونه وهی
شتیک به شیوه میکانیکی، هزشمه ندیت که م ده کاته وه، هزشمه ندیت پیغامات،
به لکو وه کو لای لایه واپی.

به دریزایی چهنده ها سده، دایکان نهمه یان زانیووه. هه رکانیک مثال گرو بگریت
و نه بیوی بخه وی؛ دایک دیت و لای لایهی بق ده کات، مثال ههست به بیزاری ده کات
و نانووانی رابکات. بچیته کوی؟ دایک له سار جیگاکه هی گرفتوبه اتی. تاکه رنگه بق
راکردن له خه و تندایه، بزیه ده خواری و هاروا به ناسانی ملکه ج ده بی، ثه و ده لئیت

"که مرا لایه که نیستا بیکار بهم، چونکه نهاد شوختگی بینزار که در شه حمام دهداد، نایی
دست زلک بوده داد و دوباره دهکانه وه" .

هذا لآن ذور سهريان سوري عاوه؛ شته كان ذلذ سهير ديارن. کاتيک رهيانه وئى ل
پدياتىدا يېخون، هەمۈوان دەيانەۋىن له خەلو ھەليانسىتىن، کاتيک نايائىنە وئى يېخون،
ھەمزۈوان ئۆزىييان لېدەكەن كە يېخون. ئەوان سهريان دەسۈرۈتىت. ئۇوه ئەم خەلق
چىيائە ؟ کاتيک خەلو دىتت، بالىڭ - ئەمە ھۆشىھەندىيە. کاتيک نايەت؛ ذور باشە يېنەل
بىت.

بزیه نم دلپرده چیزیک دگتیرته و. سه رهتا مذالکه ثاره زیومه تده، به فم په بینا په بینا... هه مو منا پیکی هول شمه ده بیزار ده بین، ته بینا مذالی گه مذه ههست به پیغامبری ناکات.

جیزگے نہیں:

ده گه وی... خه و به و ده بینی که له به ردم کلشکنیدا و هستاده... نیز
با مشتیو دیه بورد دوام دهیم!

نیستا، منال تا چه تیک ده تووانی به ناگا و بیندار بیست؟ ته نیا به بیناقه تبوونیکی
رود منالله که خه وی پیا نه که رفت. نه و زه لیت "نیستا ده بظوه دهی!"
له و نت و دی دهسته واژه کانی نیوامانیشد اتفق "رام، رام... یا زه بی یا ره بی" بان
هر شبکی تر بوبیاره و سبیاره نه که نه و ده، نیستا تو روو نیشن ده که دیت: هم
نه وی دا پیره و هم نه وی منالله که، هر شمه ندی تر ده کو فی منال ولیه و
نیزووی نهسته واژه که وه کو دا پیره بیه، منال که همه ول نه درات بتودستیت،
ثاره نووی به لای شتی تردا ده چی، بیز له شش جوان ده کاته وه - زنانی جوان،
دیمه نه جوانه کان. به لام تقو به و ده رانیت و دهست ده که پته و ده بوبیاره
کردنه وه، بوره منالکه کی ناؤ وه وه فهست ده کات نه مه ململانیتیه کی پوچه،
منالکه کی ناؤ وه وه خه وی پیا ده که ویت.

به لی، دهسته واژه بوبیاره بیووه وه که ده تووانی خه ویکی بیاریکراوت بداتی؟
خه وه که فیپلر نیزه میبیه. ناساییه نه گه رخه وتن سه خته - نه گه ر به دهست
که مخدویه وه بیانلیتیت فه ر باشه، به لام هیچ په بیوه ندی به روحانیه تاده و نیمه، نه
شیوارتکی ناهوشمه ندانه تیک لامانی ناخه.

نهی شیوارتی هر شمه ندانه بق تیپامان له ثانع چون؟ شیوارتی هر شمه ندانه نه ویه
که هر شمه ندی بیخه دیه ناؤ هم مو شنتیکه وه. له رؤیشتن به رنگارا به نه رعنی بیز و به
ناگاییه وه بیز. له خوارندتا، هر شمه ندانه بحق؛ به ناگاییه وه بحق، ثایا قهت نه و
جاره ت له بیره که هر شمه ندانه نان خواردووه؟ قهت بیز له وه کرد ووه نه وه که چ
شتبک ده خویت؟ ثایا عادده هی خواراکی تبایدا زنرده؟ ثایا به های خواراکی هیه یان
فیچ نه نزلکه کی خواراکی له خوارندکه نه وه و ته نیا ده شه وی گه دهت په بکه دیت؟

ثایا قهت تیپیش نهوده کرد و ده یکه بیت؟ تو جگه ده گتیشیت. کهوان
هوشمهندی پیویسته - چی ده گه بیت؟ ته نیا لوکه له لاده مریت و ددیده پیشوده
له رهه و لهه عان کاتیشدا سیه کانت لاده پریت، هوشمهندیت هه بیت له کاتیشدا
که جگه ده گتیشیت و له کاتیشدا که نان ده خویت. هوشمهندیت هه بیه کاتیشدا
سبکس له گهان زنه کهت یان پیاوه کهت ده گه بیت. چی ده گه بیت؟ ثایا به راسته همیو
خوشویستیه کت هه بیه؟ ههندی جار وه کو خویه سبکس ده گه بیت. شو کاته نه
دریوه، شاه خلاقیه. ده بین خوشه ویستی رزور ناگایاشه بیت، ته نیا نه کانه ده بیت
نزایه ک.

کاتیشک له گهان زنه کهتا سبکس ده گه بیت، کنومت چی رووده دات؟ به کارهندانی
جهسته ای زن بل فریانی بپیشک و زده که لیت زیاد بیو؟ یان تو ریز پیشان نه ده بیت
یان خوشویستی بق زنه کهت درده پریت، ثایا هیچ به هابه کهت بق زنه که دناوه؟
پیم وانیبه. میزده کسان ریز له زنه کانیان ناگرن، به کاریان دینن. زنه کانیش
میزده کانیان به کار دینن؛ ریزیان لس ناگرن، ئه گهه ریز له خوشویستیه،
سارچاوه نه گری، شوا هوشمهندی له شوئنیشکا بزره، به پیچه وانه وه نه هست به
سوپاسگوزاریه کی بسی راهه ده گه بیت و سبکس کهت ده بیت تیزامانیتکی مهان
نه ناوه وه.

هه رچیه که ده یکه بیت؛ قاییه تمهندیه کی هوشمهندی پیشده. هوشمهندانه بیکه:
نه مه بیه تیزامان نه ذاخ.

ده بین هوشمهندی به سه رانسنه زیاندا یالو بیتندوه، نامه شتیشک نییه هه فتهی
رلزیک نه جام بدری؛ و تز نانو وانیت بیست خوله لک جاریک بیکه بیت و بیرت بچیتندوه.
ده بین هوشمهندی وه کو هه ناسه گویکی بیت. هه رچیه که ده یکه بیت - بچوک
گهه وه، هه رچیه که بیت نه نانه سرتیه و دی نه رزه که ش - ده گری هوشمهندانه یان
ناهه هوشمهندانه نه جام بدریت. ده شرانیت که کاتیشک شو به شیوه دی تاهه هوشمهندانه

دهیکه بیت شوا خوشی تبا نایبی - تو شه رکنیک را ده پرینتیت، به شنیده بید له
شینوه کان قورساییه له سمر شانت.

۴۲۹

نمده له پقولی توی خویندگاهیه کن که نیسه روویدا، پوله که خوشه ویستمی و
مانای مهسیحیه تیان دخویند. شهون دواجار گیشتنه شو نه جامهی که
خوشه ویستی مهسیحیه و ته "کردیش شتیک که دلگیره بز کاسیک که که یفت پنی
نایبیت". منلان رزز هر شمه ندن. نه جامگیریه کیان نقد راسته.

مامؤستاکه ونس لوانیه لاماوهی هفته که دا نیکه بشتبان له باهه ته که
ناقیبیکریشهو. کاتیک هفتی دو اسر مامؤستا داوای را بقدره کانی کرد، کچک

دسته بزرگرده و توی "من شفیکم کردووه!"

مامؤستاکه وتوی "نقد باشد! چیت کردووه؟"

کچکه وتوی "له راستیدا، له کورسی ماتفاتیکا له قرتا بطانه نه م مثاله سهیر و
سه ماره بیهی تیایه -"

"سهیر و سه ماره....؟"

"ئا، سه پر و سه ماره... چوار سه ری هیه، هامرو په تجهه کانی په تجهه یه سپهی
کورهنه، سی پتی چه پی هیه و کاتیک دیته ناو هژئی قوتا بطانه که، هامونان ده لین
نه ها سه پر و سه ماره که هات، هیچ ها ویثیه کی نبیه و که س باشگی ناکات برق
ناههنه کان، هه سهیر و سه ماره بیهه -".

مامؤستا وتوی "پیتم ولیه ده زانم مه بست چیه، تهی تو چیت کرد؟"

"له راستیدا نه م مثاله سهیر و سه ماره بیهه له کورسی ماتفاتیکه و کاتیکی سه خت
به سه ره بات، من نزد باشم له مانمانیک بزیه پنی و ت له واجبی ماله وه یارمه تیت
نه دههم".

مامؤستاکه وتوی "رزز باشد، تهی چی رووید؟"

"راستیه که می‌یارم تیدا و کانیکی خوش بود نه و نه یقوقو ای سایی پنیرس
سوپا سم بکات، به لام نیست نادورانم له دهست قوتار می‌باشد
نه گهر تو شنیک نه نیا وه کو ئورکیک نه نجام دده بیت - حله زت لبیس نیبه و نیسا
و هکو ئورکیک نییده په پر تیت - زو و یان دره نگ نایادا گیر ده خویت و تووش کفرز
شوه ده بیت که چون لئی قوتار بیت، نه نیا نیتی بینی روزه بیست و چهار
ساعاتیه که ت بک، چندها شت همه که زدیانکه بیت و هیچ خوشیه کیان لئی
هه لایکن کنید، که لکیان نیبه بخ گاهه کردنت. له راستیدا ده ته وی نیان قریل
بیت، نه گهر تو شتی به کجا رزد له زیانتدا نه نجام دده بیت که به راستیه له نیوی
نیان قوتار بیت، نه وا به شیوه کی ناهو شمه ندانه ده زیت.

که می‌هوشمه نه زیانی به شجوارنک په سه رده بات که شبیری په مه کیعون
(عده و بیعون)، خوش و سست؛ شادی نیا بیت، نه مه زیانی تویه و نه گهر تو زل
پاره بیت به خوندا تایه تمه، کن به زه بیی نینه وه؟ نه گهر تو زیانت به فیره بدینه
نه مه به پرسیاریتی کاس نیبه.

من فیرت ده کم که پارپرس بیت له به رابه ر خوتندا - نه مه یه کم به پرسیاریتی
تویه، هامو شتیکی تو لوایی دیت.

تؤ سه ته ری جیهانی خل تیت؛ سانه ری بوو تیت، بؤیه هوشمه نه ب.
نایه تمه شدی هوشمه ندی بینه کایه وه. چهنده ی زیاتوش هوشمه نه بیت؛ نه و نه
زیان ده تویانیت هوشمه ندی نقدتر بھینته ناو زیانه وه. ده کری هامو ساتې
دره شاده بیت به هوشمه ندی... ناو کانه هیچ ئایینک پیویست نیبه، نغیرامانی نایه
پیویست نیبه، پیویست ناکات بچیت بخ کلبیه، پیویست به هیچ په سنگاپا
ناکات و هیچ شتیکی زیاده پیویست نایت. زیان له خودی خویدا هوشمه نه، نایا
به شیوه کی سر اپا بزی، به شیوه کی هار مونی؛ له ئاگاییدا بزی و لیزه وه همه

شیلیکی تربه جوانی به دو لیاندا بیت. زیانی ناهنگی، به دوای دره و شانه و دی
هزشمه‌ندیدا بیت.

شعری دل

هزشمه‌ندی سر؛ به عیج شیرده که هزشمه‌ندی نیمه؛ به لکو زانبه. هزشمه‌ندی
دل؛ هزشمه‌ندیه که به. تاکه هزشمه‌ندیه که به به. سر ته‌نیا زمیره ریکه، همیشه
کلن؛ قهت نوی نیمه؛ ره‌سمن نیمه. سر بیز هماندی مه‌به‌ستی زیاریکار باشه؛ بیز
خرازکردن زور باشه! له زیانیشدا مرقد پکویستی به‌مه‌به— زور شت هن که ده‌بس
بینه‌وه یاد. نه‌قلن، ساره، رینه کومپیوت‌ریکه. تو ده‌تووانیت به‌رد و ام زانیتی تیادا
که‌له‌که بکایت و هر رکاتیک پیرویست برو ده‌تووانی ده‌رویتیت. بق ماتماتیک باشه،
بیز حامیابات باشه، بق زیانی رقیانه باشه، بق بازار باشه. به‌لام نه‌گه رپیت وا به
نمه هم‌مو ریانته، نه‌وا هم‌گاه‌مزه ده‌بیت. تو قهت جوانی هستکردن نازانیت و
قهت بدره‌که‌تی دل ناناسیت. تو قهت نه‌وه نرمیمه نازانیت که ته‌نیا له دله‌وه
داده به‌زیست، نه‌وه بیلاهیت که ته‌نیا له ریگه‌ی دله‌وه دیته ناووه. تو قهت نزا
نازانیت؛ قهت شعر نازانیت و قهتیش خوش‌ویستی نازانیت.

هزشمه‌ندی دل شیعر ل ریاندا دروست ده‌کات، سه‌مایه‌ک ده‌به‌خشیته
هدنگاوه کانت، زیان ده‌کاته شادی، ناهنگ، فیستیفال، پیکه‌نین. ره‌هه‌ندیکی
سوعبه‌ت پی ده‌به‌خشیت. تولانای خوش‌ویستن، هاویه‌شیکردن پیت‌هه‌دادات. نه‌مه‌به
زیانی راسته قبنه. نه‌وه زیانه‌ی که له ریگه‌ی سره‌وه ده‌زیست، زیانیکی میکانیکیه.
تو ده‌بیته رزیلت— له‌وانه‌به زور چالاکیش بیت. رزیونه‌کان زور کاران، مه‌گینه کان
زور کاران‌ن له مرقد. تو ده‌تووانیت شتی زور له ریگه‌ی سره‌وه بده‌ست بینیت؛ به‌لام
زور ناژت. له‌وانه‌به ستانداریکی بژنویی باشتنت هه‌بیت به‌لام زیان ناین.

ریان دله، ریان ته‌نیا ده‌تیوانی له رنگی دله و گشه بکات، له خاکر دله و پد
که خوشی‌بیست ده‌بیوت؛ ریان ده‌بیوت، گیان ده‌بیوت، همه‌مو و نه‌وهی که جوان،
همو و نه‌وهی که به راسته بهترخه، هامو و نه‌وهی که پیرمانایه، گرینگ، له نسنه
دیت. دل سه‌نتری تویه، مهر ته‌نیا په‌هراویزه. رین له سه‌ردانه له په‌هراویزه
په‌جی نه‌وهی قلت له جوانیبیه کان و گاه‌جیبه کانی سه‌نتر به‌ناگا بتیشه وه، رین له
په‌هراویزدا گه‌مزه‌بیه.

ریان له سه‌ردانه گه‌مزه‌بیه. رین له دلدا و به‌کارهیناتی سه‌ردانه کاتی په‌تویسته
دوشنه‌ندیه. به‌لام سه‌نتر، واته ماعقیستاکه، له ناوه‌رقکی بیونی نزدایه.
مامؤستاکه دله و سه‌ردانه خزم‌نکاره - نه‌مه هوشیمه‌ندیه. کائینک سه‌ردانه
مامؤستا و همه‌مو شتیکی له‌باره‌ی دله وه بیر ده‌چیقه‌وه، نه‌مه گه‌مزه‌بیه.
نه‌وهش هه‌لیزاردنیکه له‌لایه‌ن خوتله، بیزت بیت، سه‌ردانه کوکریله، کوکلیم‌بیه
جوانه، به‌کارهیناتی نزدایه، به‌لام و دکو مامؤستا، مامؤستایه کی هه‌ترسیدل، ر
همو و ریانت تیکده دات، ریانت زه‌هراوی ده‌کات، بروانه ده‌بورویه‌رت! ریانی خال
بدانه‌واوی زه‌هراوی بوروه، له‌لایه‌ن سه‌ردانه زه‌هراوی کراوه. نه‌وان تانیوانن هاسن
بکان، چیزه هه‌ستیار نین، هیچ شتیک خوشیبیان پی نابه‌خشی. خور هه‌لذی و هیچ
شتیک تیایاندا سره‌هه‌لدادات، به چاوی به‌تالله ده‌بیونه خور. ناسمن په‌ده‌بیت
له نه‌ستیره - موعجیزه، رازا - به‌لام هیچ شتیک له دلایاندا نابزیوت، هیچ گرانیبل
په‌دیدا ذاتیت، جالنده کان گلزانی ده‌چین - هیچه بیری چووه‌نه‌وهه گلزانی بلند.
مه‌وره کان دیته ناسمن و تاوس ده‌که‌رفته سه‌ما، دره‌خته کان چرخ ده‌که‌ن - مزلا
بیور ده‌کاته‌وه، قلت هه‌ست ناکات و به‌جی هه‌ستکردن چرخ‌کردن نه‌سته‌مه.

تنه‌ماشا بکه، پیشکه، تیبیشکه، نیگایه کی تر ناراسته‌ی ریان بکه. که‌سی نه
یاره‌تیت نادات. تو له‌میزه پیشت به‌وانیتر به‌ستووه، بتویه بیویته گه‌مزه، تیسته،
ثاگارار بیه: په‌پرسیار تیبیه که هی تویه. نک له سه‌ردانه که نیگایه کی قوچان پیچشان

نهودی که چی له گهان زیانتدا ده گهیت. نایا شیعر له دلنداده به؟ نبیه، بتوه کات
به قیقد ملهه، بارمهه تی دلت بدنه تا شیعر به قیقدتهه. نایا رومانسیه له زیانتدا همه
بان نا؟ نه گهر نبیه، نهوا هه توکه تو له گوردایت.

لئی ودهه دهرهه؟ با زیانت رومانسیه تیکی تیدا بینت، شنیکی وه کو سه رکنیشی
تیدا بینت. بگه بری؟ ملیونان جوانی و شکوهه ندی چاره هریت دهکن. نز هه ره
سورانه وه دلیت، قدت ناچیته ناو په رستگای زیان، ده رگاکه دلنه،
هزشمه ندی راسته قیته هی دله. لیکری نبیه به لکو هه ستیه. وه کو بیرکردنه وه
نبیه، وه کو هه ستکردن، لوزیک نبیه، خوشبویستیه.

خوشبویستی بو ناست نزمه کان نبیه... خوشبویستی بو ناهزشمه ندکان نبیه.
کسی ناهزشمه ده دلیت رووناکبیریکی گوره. له راستیدا خه لکی ناهزشمه تند
مهول دهدهن بیفه رووناکبیر، نهمه شیواریزانه بتو شاردنه وهی ناهزشمه ندیان،
خوشبویستی بو رووناکبیر نبیه. خوشبویستی پیویستی به جزریکی جیاواری
با هرده همه به - دلیکی به هرمه ند، نهک سه ریکی به هرمه ند،

خوشبویستی هزشمه ندی خزی همه، شیواری بینیشی خزی همه، په بیرکردنی
خزی همه، تیگه شتنی خزی همه له زیان، شیواری خزی همه به بو درکردن به
رازی هه بیون. شاعیر له سه رهاره مکانه و فه بله سوق له دهرهه به، نهوده پری
ده تیوانی له بفریه وه که نزیک بینته وه، به لام لات ناتیوانی سه رکوئی. نه و هر
ده سوپنهه، نهوله سورانه وه به دهوری په رستگاکه بهارده وام ده بی، نهوده نده
سه رسم ده بین که به ته اوی بیزی ده چیننهه که دیواره کانی دهرهه په رستگا
راسته قینه که تین و نهمه که خوابه رستیه که له ناآوه همه.

شاعیر دهگانه ده رگاکه: به لام ده رگاکه شاهدنه جوانه که هیپنوتیزه ده بین.
 شاهدنه پنی وایه گیشتووه - ده شی: چیز هیین؟ فیله سوف له همانسی ماتلر
 شاهدنه پنی وایه گیشتووه، شاهدنه ناجیته شاهدنه: تهبا بیز ده کاتمه،
 (شاده) دا سهرو لی ده شیویت. شاهدنه ناجیته شاهدنه: تهبا بیز ده کاتمه،
 شاهدنه لیده دات.

شاعیر هدول ده دات بچیته شاهدنه کاووه، به لام له نزیک ده رگاکه ده مینیتیزه.
 دلخانی ده چیته شاهدنه هی پرسنگاکه.

رگاکه خوشه ویستیه و ریگاکه هوشمه ندیبه کی به سوزه، کاتبک خوشه ویستیه
 هوشمه ندی پایدک ده گدن شهادنل ره زایه ک دروست ده کهیت که تیاییدا هممو نهوده
 که مردکیت بو مرزه ده نهان بیته واقعی. هوشمه ندیبه کی به سوزانه شه و شته بیه ی
 پنیسته. هوشمندی به تهبا ده بیته فیکری: خوشه ویستی به تهبا ره بین.
 سوزی، به لام هوشمه ندیبه کی با سلز قه نابیته فیکری یان سوزی به لکو چلزیکی
 نوی په کپارچه بیون و به رجاسته بیونت پنی ده به خشیت.

گرامہ پی ڈوفن

هزشمه‌ندی شنایا کراوه‌بی برونه - توانای بینیته به‌بنی لوچیه‌رزی، توانای بیستنه
به‌بنی دستنیه‌ردان، توانای نهودیه له‌گهان شفه‌کاندا بیت به‌بنی نهودی پیرزکه‌کی
پیشنهادیه بیت له‌باره‌یانه وه همینت - نهادیه هزشمه‌ندی. هزشمه‌ندی کراوه‌بیه‌کی
برونه.

بُولیه به تراوی جیاوازه له بولوناکبیری. بولوناکبیری رولک پیچه وانه هی هؤشمه تدبيه کسوس بولوناکبیری به بردہ ولامن هد لکگری شانازی، راتیاری، بیرونجاوه پی ناماډه کلارو زانیله. ثهو ناتیورانی گوئی یکری، پیش نه وهی تو هیچت گوتیت نه و گه بشنوونه هندبلکبیری، ده بیهه هارچیبه که تو رو دیلیتیت به فلتھری نزدیک له بیروکه دایپیدیاکانی نه قلی نه وردانیه، پیهه و باو شیتوهه یه قسمه کانی تو وهکو خوبان ناگفت،

لای. شبواتندنیکی گویه لای نه و رووده دات و نه و نقد داخراوه، ته فریبین کوین و
کاره. هممو شاره زایان، هممو خالکر خاون رانیاری، کوین.

نه و چیزکه کونهی پینج کسی کوینت هم بیستووه که رده چه لای فبلیک؟
مامؤستایهک نه قسانه کلنی بز قوتاییه کچ و کپه بچوکه کان ده گنیایه وه.
نه و نه اوی چیزکه کسی گنیایه وه و نینجا پرمیاری ل کوینکی بچوک گرد،
ده تووانی پیتم بلئی نه و خالکانه کن بون که چوون بتو بینبینی فیله که و نینجا
ده سیان گردیده شه پ؟" نه و دیستن بزانی ناخز کویه که گوی ده گرفت ل کاتیکدا
که مامؤستاکه چیزکه که ده گنیینه وه.

کویه که ش هستایه سه رپی و دنی "به لی، ده زامن. نهوان پسپیزه کان بون".
نه و پینچی واپو ده لیت "نهوان پینج کسی کوین بون". کویه که راستنی وت،
نهوان پسپیزه کان بون. هممو پسپیزه کان کوین. پسپیزی واته له بارابه
هممو شنیکی نهدا کوین ده بیت. نه زیاتر و زیاتر له بارهی که متر و که متر وه
ده رانیت و نینجا روزنیک له روزان ده گیشه ثامانچی کونایی رانیینی هممو شنیک
له بارهی هیچه وه، نه و کانه تو به ته اوی داخراو ده بیت و نه نانه تو به دجه ره یه کپش
کراوه نایبت. نه و کانه تو برویته بین په نجهره.

نهمه تا هز شده ندیه. هز شده ندی نه وه به که کراوه بیت بز با، بز باران، بق خور،
کراوه بیت بز هممو شنیک، هله گرتني دا بردو هز شده ندیه، مردن به رانبه ره به
هممو ساته کانی را بردو هز شده ندیه، مانوه به تازه بیه و به رانه ت هز شده ندیه.
دوزنالد نوتزمیله و هرزشیه کسی به شقامه سه ره کیه که دا لبده خویی کاتیک
له پدر تیبینی نه وهی کرد که له پشنده ویه لایتیکی سور داگیرساوه. نوتزمیله
پلیس بوب.

دوزنالد به خیرایی له قه راغه که وه و هستا. وش "جه نابی نه فسرا من له ناوجه هی
لیخورینی سی و پینج ما پلدا نه نیا له بیست و پینج لیم دخوی".

"به بیز، عن...!!"

دُنالد قسکی پیشگی و ونی "سَهْرَهْ رَای نَامَهْشْ: مَنْ وَهْكُو هَلَوْلَتِبِیْهْ لَحَزْ
نَاكِمْ بَعْ شَبَرْهِ بَهْ بَرْسِتِرْمْ!"

نه فسهر له قسکانی برد دوام بیو و ونی "نَكَابْ: هَبَيْرَ بَهْرَهْ وَهْ...!!"
دُنالد هاواری کرد "هَبَيْرَ بَبَمَهْوَهْ! تَوْ خَهْرِیْكَهْ غَهْرَامَهْ دَهْ کَهْ بَیْتْ: دَهْ شَنْلَهْ
هَبَيْرَ بَبَمَهْوَهْ!"

نه فسهر به نکاردن و ونی "بَهْ بَيْزْ، رِنْگْ بَدَهْ قَسَهْ بَكَهْ، مَنْ غَهْرَامَهْ نَاكِمْ"
دُنالد سُهْرِی سُورِمَا و ونی "نَاكِمْ؟"

"مَنْ تَهْنِيَا دَهْ مُويِستْ بَيْتْ رَابِكْ بَهْ نَمْ کَهْ ثَابَهْ رَاسْتِيْ پَيشْتَهْ وَهْ بَهْ نَچَرْهْ"
به لام کاه من ناعاده نیمه گوئی بتو ناو شته بگری که شه ویتر ده بیلت، نایما فد
گویند بتو ناو شته گرفتووه که شه ویتر ده بیلت؟ پیش نه وهی وشه بیک ده بیلرین
تو هه ترکه گه یشنورویته شه نجامگیری. شه نجامگیریه که ت جینگیر بروشه، تو چیز
نه مر نیت.

چوونه دُنخس ره قبیلوون، گه مژه بروونه، مانه وه به شه رهی، عانه وهیه ب
هزشمهندی. هَزْشَمَهْنَدِی هَمِيشَهْ وَهْكُو روپیار دَهْ بَرْزِتْ، نَاهْشَمَهْنَدِی وَهْ دَكْرَ بَارِچَه
سَهْهَلَنْ وَاهِ، بَهْ سَنْقَوَهْ. نَاهْشَمَهْنَدِی هَمِيشَهْ جِينِگِيرْهْ، چونکه بَهْ سَنْقَوَهْ
دباریکراوه و سُنُوریهنده، هَزْشَمَهْنَدِی ناجِینِگِيرْهْ: لَهْ جَولَهْ دَاهِ، پَيْنَاسَهِ نَيْهِ
برده دوام به پیشی بارود قخه کان له جولا مدایه، به بیرسه، به لام جینگیر نیمه.
تهنیا خه لکی گاه مژه جینگیرین. چه ندهی هَزْشَمَهْنَدِتْ بَيْتْ، نه وهنده زیارت
ناجِینِگِيرْتْ - چونکه که له بارهی سبِه بیتله ده زانی؟ سیهی شامزوونه کانی خزی
له گهله خویدا ده هیتنیت. چلن ده توانی له گهله رو تینه کانتدا بمنیته وه؟ نه گهارند
مردی بت نهوا جینگیریت. نه گهار زیندوو بیت نهوا ده بی ناجِینِگِير بیت - تو گهله
برویت، جیهان گهله اوه، روپیار ده بیلتنه ناو پانتاییه کی نویوه.

دوینی روپیار به بیابانیک ردت دهبوو، نه مریکه به دارستاندا رهت ده بیت، به نه واوی جیوازه. نایبیت نه زموونی دوینی بیت پیناسه‌ی فتو بیت تاهمتابه، نه گینا تو دوینی مردوویت. ده بین مرؤفه بتورانی نه گدن کاند بجولیت، ده بین مرؤفه وه کو پرسه بیت، نایبی قهت بیتنه شت. نه مهیه هوشمه‌ندی.

چ شنیک خملک ده کاته گه عزه

رخانیه کان مرؤفیان به راوره گردودوه به په بیژه. ددکری په بیژه بق دووهشت به کاریت، تل ده تورانیت بق سارکه وشن به کاری بیتیت و ده شتوروانیت بق چوونه خوارهوه به کاری بیتیت، تلو همان په بیژه بق هاردوو مه بسته که به کار دنیت، ته نیا نازاسته که ه گلپاتی مه سه ردانیت. په بیژه همان شته، به لام نه تجامه که سه ربا جیوازد.

مرؤفه په بیژه‌یه که لهنیوان به ههشت و دوزه خدا، بزیه ثوهه نه نیا مرؤفه کانن گه که بت ده کهن؛ داگیر ده کهن، ده گورن؛ هولن دده دن ره دوگه‌ی سروشتبی سروشت رکنیت بکهن، نه نیا مرؤفه کان گه مرژه‌ن - نه مهش له به رشوه‌ی ده تورانی بین به بودلی، چونکه مرؤفه کان هوشمه‌ندیان ههیه؛ بزیه ده تورانی گه مرژه بن. گه مرژه‌یی به مانای نه بیونی هوشمه‌ندی تایه‌ت، به لکو به مانای نه وهیه به کارت نه هینزاره. نه گهر هوشمه‌ندیان تاعاده‌یی نه بیت نوا تاتورانیت به مرؤفه کان بلتیت گه مرژه. تلو ناتورانیت به بریتک بلتیت گه مرژه - به رد به رد، په بیوه ندی به گه مرژه‌ییه وه نییه، به لام ده تورانیت مرؤفه کان به گه مرژه ناو بیهیت چونکه لای مرؤفه کان نومبند ههیه، بشکنیکی رووناکیی گهوره ههیه. لای مرؤفه ده رگا به بیوی نه ودیده ده گرنیت‌وه. عرؤفه ده تورانیت به رهه نه ودیده به رز بیت‌وه و که چی نه مه ناکات - نه مه له گاه مرژه‌ییه وهیه‌تی. نه ده تورانی گشه بکات و که چی ناکات، نه و ده ستیگر توروه به هه مهه جزره کانی هارزه کاریه‌وه - نه مه له گاه مرژه‌یی خزیه‌وهیه‌تی. نه و

به رده‌های اولیه له زین له رایبرد و داد، که چیتر نه ماوه - نه مهیه گه مژه بیه که‌ی. بان
دهست دهکات به خه بالکردن له ناینده، که هیشتان نه هاتونوه - نه مهیه
گه مژه بیه که‌ی.

دهبیه مرزا به سوزنیکی قورل وه، به خیشه ویستیه کی گهوره وه، به
چروپریده وه؛ به هر شبیاریه وه له نیستادا بزین، نه مهش دهیته هر شمه ندیه شه.
نه مه همان وزه‌یه - سه روز زیر؛ گه مژه بیه؛ رنگی بخه ره و راستی بکه ره وه
دهبیت هر شمه ندی.

هر شمه ندی و گه مژه بیه دو و وزه‌ی جودا نین، نه و زه‌یه که له هار مژنیدا نیش
دهکات هر شمه ندیه؛ همان وره که له هار و زیدا نیش بکات گه مژه بیه. مرزا
ده تووانی گاه مژه بیت - به لام پدت و آن بیه نه گهه نییه. له رووکه شدا و دیاره
گاه مژه بیه بیت، به لام له پشتیه وه شکومه ندیه کی گهوره هه‌یه؛ که ده تووانی
بنزیریته وه.

به لام گاهه - نه وانه‌ی که پتیان ده و شری نایین، دهوله، جهه ماوه ره -
دهیانه ویه گه مژه بیت. که س نایه ویه هر شمه ندیه بیت. نه مهاته هه موویان و ها
پریگرامت دهکن که سه راتسیری زیانت هه ر گاه مژه بیت، نه مهش له بیه هر هر کاری
ساده‌ی شده‌ی که خه لکی گاه مژه ملکه چن. خه لکی هر شمه ندیه خویان بیه
دهکه نه وه، نه وان ده بته تاکه کام. نه وان زیانی خویان، ستایلی زیانی خلیان،
شیواری نیزو لین، بون، گاه شه کردنی خویان هه‌یه. نه وان چیتر به شیک زین له
جهه ماوه ره - نه وان ناتوانی بین. ده بیه نه وان جهه ماوه ره جیه بیهان؛ ته نیا شه و کاته
ده نیولان گاه شه بکن. جهه ماوه ریش ههست به نیهانه دهکات. جهه ماوه ره نایه ویه که
له "کسمی نایین" زیاتر بیت - کاسیک که هر شمه ندیه ده بیه، تاکه که ستر ده بیت،
هوشیار تر ده بیه؛ چیتر به شیک ناییت له سایکلر زیای جهه ماوه ره.

تو ناتوانیت بوداییک ناچار بگمیت شوین خالکی گامزه بکه ویت و خالکی
گامزه تکنن - تکرینه، ۱۹۶۹. نهان دمه‌لاینکی گوردیان هدیه؛ دمه‌لاتر
زبروزه‌نگ - هر کاتیکیش پنیست بوو نهوا به کاری دینن.

بهارده و امپورنی گوچجاوترين

مرزو لاه بع هزکاری ساده‌ی شوه‌ی که ندک ته‌نیا هژشم‌نده، به‌لکه هژشیاریشه
به رانیار هژشم‌ندیبه‌که‌ی له ته‌نگزه‌دایه، نمه شتبکی ناوازه‌یه له باره‌ی مرزو -
نیمتیازه‌که‌یه‌تی؛ شانا زیبیه‌که‌یه‌تی؛ شکریه‌که‌یه‌تی - به‌لام ده‌شیز تقد به ساده‌یی
بگلریز بق عه‌زاب. مرزو به‌ناگایه شوه‌ی که هژشم‌نده، نه و ناگاییه کیشی خلی
بدرواره‌یه. به‌کام کیشی شوه‌یه نه‌فس دروست ده‌کات.

نه‌فس له هیچ شوبنیکی تر بروش شیبیه جگه له مرزوکه کاندا و نه‌فس نه‌گهان
گه‌شده‌کردنی منالدا گه‌شده‌ده‌کات. دایک و باوک، قوتا بخانه‌کان، کولیزه‌کان، زانکه،
هم‌موویان یارمه‌نیده‌رن له به‌هیزکردنی نه‌فس لاه بع هزکاری ساده‌ی شوه‌ی که
ده‌بوروایه مرزو چه‌نده‌ها سه‌ده مدلانتی بکات بق مانه‌وه و نه و نایدیا به‌بووه‌ه
نه‌گلریلک، بیوه‌هه پریزگرامیکی نانا کایانه‌ی قوول که ده‌لیت ته‌نیا نه‌فس به‌هیزه‌کان
ده‌لروانن له معلمانتی ریاندا بمعینه‌وه. زیان نه‌نیا بیوه‌هه معلمانتیکه بق مانه‌ره.
زانکانیش به نیقره‌ی "زیندو مانه‌وه‌ی گوچجاوترين" کردیویانه به شتبکی
لایلکه‌تر. بؤیه نیمه یارمه‌من هم‌موو منالنک دده‌هیت که له نه‌فسدا به‌هیزتر و
به‌هیزتر بیست و له‌ویوه‌یه کیشکه سره‌هله‌دادات.

له‌کانیتکد، که نه‌فس به‌هیز ده‌بیت، وه‌کو توییز‌النکی نه‌ستوری تاریکایی ده‌ست
ده‌کات به ده‌وره رانس هژشم‌ندی. هژشم‌ندی رووناکییه، نه‌فس تاریکییه.
هژشم‌ندی رزور ناسکه، نه‌فس رزور ره‌قه. هژشم‌ندی وه‌کو گوله‌باختک واپه، نه‌فس
وه‌کو بهارده، نه‌وان - نه‌و به‌نان دمه‌لایانه - ده‌شلین نه‌گه ر تو ده‌نه‌وهی بمعینه‌ته وه

و به رده وام بیت نهوا دهیم و هکو به رده لی بیت؛ زدین به هنر بیت، به رگه بگوییم.
دهیم بیت، قهلا، قه لایم کی داخلراو، پوشوهی له ده ره وه را هنر شت نه کریمه سر.

دهیم تل زده فهر پینه جراو بیت.

دهیم نهوا کانه تو داده خربیت، نینجا له سوتگه هوشمهندیمه که ته وه ده مریت،
ده لام نهوا کانه تو داده خربیت، نینجا له سوتگه هوشمهندیمه که ته وه ده مریت،
چونکه هوشمهندی پیویستی به ناسماشی کفرادیه؛ به باشه، به هوابه، به خقره
پوشوهی گاهش بکات، فراوان بیوت، بیزیت، بق زیندو رومانه و هوشمهندی پیویستی
به روزنیکی به رده وامه، نه گهر نورشی چه قبه ستودی بیت، نهوا هیتواش هیتواش
ده بیته دیاردادیده کی مردوو.

نهیمه رنگه نادین مناچان به هوشمهندی پیشنه ود. یه کام شت نه وهی که نه گهر
هوشمهند بن نهوا به رگه ناگشن، نامدک ده بن، کراوه ده بن. نه گهر هوشمهند بن نهوا
ده تووانن که موکوریس زرده کومه لگه را ببینن - له دوله تدا - ل که نیس دا؛ له
سیسته می خویندند.

نهوان دهیمه یاخن، نهوان ناکه که سن؛ به ناسانی سارد نایشه وه، تو ده تووانیت
بیانه ایت، به لام ناثروانیت به متیان بگایت. ده تووانیت له ناویان بجهیت، به لام
نا تووانیت ناچاریان بکهیت سازش بکهن.

به مانایه له ماناکان، هوشمهندی زرد نارمه، وه کو گوله باخ ولیه؛ به ماناشه کی
تر به هنری خوی ههیه، به لام نهوا به هنری ته ماوبه؛ روون نیمه، ئه و به هنریه،
به هنری یاخیگه ریه؛ هن تپوانبینیکی سازش نه که ره. ناماوهه بعمری، ناماوهه
نائزار بچیزی؛ به لام ناماوهه نیمه روحی بفرقوشیت.

ده موو کزمه لگهش پیویستی به کزیله کانه، پیویستی بهو خه لکانه بیه که وه کو
ریزیت، وه کو ماکبته کار ده کهن. خه لکن ناویت، دیکانیزمه کانی ده ویت، لیزه ره
ده موو پریوگرامبوونه که بق به هنری کردنی نه فسه، نهمه له خزمیت روو مه بستدایه.
یه کام، نهوا هاسته به کاسه که دهدات که نیستغا ده تووانی له زیاندا همللانی بکات.

دروودم، خزمەتس هەموو يەرژەوەندىپە بۇنىادىگىرىۋە كان دەكەت. ئەوان دەتىۋان مەزىلا نىستىغىلال بىكەن، ئەوان دەتىۋاننى وەكى ئامرازىڭ بۇ ئامانچە كان خېزان بەكارى بىتنى.

لىرىه وە هەموو سېمىستەمى خوتىدىن لە دەورى بېرىزكەى تىوح دەسۈپتەرە، بەتەما حىبۈن دروست دەكەت. تەموج بۇون مېچ نىبە جىگە لە نەقىس، "بىبە بە يەكەم، بەناوياڭ بىبە، بىبە سەرۋىك وە زېران يان سەرۋىك. لەفە صىو جىھاندا بىناسرىئى، شۇنىپېت لە مېئۇودا جى بېتىلە". قىزىت ناكات بە شىۋەيەكى گىشىنگىر بېرىت، لىرىت ناكات بە نەرم و نىانى بېرىت، قىزىت دەكەت چىن ئەۋانىت نىستىغىلال بىكەيت بۇ ئامانچە كانى خۆت. هەرورەما پېئان وايە ئەخەلەكانى كە زىرەكىن ئەولانەن كە سەر��ەوتىون، ئەوان تەلەكەبان، بەلام پېئان دەلتىن زېرىك، ئەوان خەلکى ھۆشىمەند ئىين.

كەسىن ھۆشىمەند قەت ناتۇوانى كە سېنگى تزو وەكى ئامراز بەكار بىتتىت؛ ئەورىز لە وىزىر دەگىرىت. كەسىن ھۆشىمەند دەتۇوانى يەكسانىيەمەموان بىبىتتىت، بەلنى، ئەو جىاوازىيەكالىش دەبىتىن، بەلام جىاوازىيەكان پەيمۇست بە يەكسانى، مېچ جىاوازىيەك دروست ناكەن، ئەو رىزىكى ئۆرى بۇ نازادىن ئەۋانىت دەبىيـ ئەو ناتۇوانى نىستىغىلاليان يكات، ئەو ناتۇوانى بچوڭىان يكائەوە بۇ شتەكان، ئەو ناتۇوانى بىيانكات بە قادرە بىق يەجىنگەياندىنى ئارەزۇرىيەكى ئامق، لىرىه وە ئىمە بەردەقام دەبىن لە پېزىگەمكىرىنى مەنلاان.

بەلام بىتىش ئەعەرى ئەو پېزىگەمكىرىتە دروېدات، مەنلاان بى رادە ھۆشىمەندىن، بۇدا، لاو ئىزى، عىسا، هەموو مەرقە بىتدارىيۇرە وە كان ئەم قىسە بان كىرىۋو، عىسا دەلتىت؛ تا ئەو كاتەمى كە وەكى مەنالىكى بچوڭ ئىت ئەوا فېچ ھىۋايەك بىق تىل نىبە. جارىنى تر دەلتىت؛ ئا ئەو كاتەى كە وەكى مەنالىنى بچوڭ ئىت ئەوا ناتۇانىت بىتتىه ئاو مەملەكتى خوداوه. جارىنى تر دېسان ئەو يەكىت لە وته هەرە بەناوياڭە كانى

دروباره ده کاته ود؛ نهوانه باره که تیان به سه ردا پاریووه که دوا پیتن له جیهاندا،
چونکه له مامله کاتن خوا دا به که من، نهور نهیرونی تمحوت فیز ده کات- نهمهی که
دوا کاس بیت، نهوده لیت؛ نهوانه باره که تیان به سه ردا ده باری که له سه رخون،
چونکه مامله که تی خودا هن نهوانه- خلکی له سه رخون؛ خاکی؛ نه و خلکانی
له دواوهی ریزه کهن، شستیکی رزز سریشستی بورو که نه و کومه لکه یهی نه و تیابدا
له دایک بورو له دری بورن؛ چونکه رهگ و ریشهی تموحن نهوانی له نهاده بور.

جو له که ش خلکی رزز به تموح بورن، نهوان به دریلایی چهنددها سهده و
لهه مسون باز دوختنکدا شه و بیرزکه بیان له میشکدا بورو که نهوان قسمی
هه لبزاردهی خودان، به هقی ثم بیرزکه پوچه وه هزاران کاره سبات روویدا، نه گهر
نهوان نهود بیرزکه به لامه نهین که واقبل کراوتر ده بن له جیهاندا، به لام نهوان
به لایهه نانین- نهواری نه قسیان لهم بیرزکه به دایه، نه عاش نه قسینکی کلته؛ لاتی
که م سر هزار سال تمه نیمه قی. له سه رخون منساوه نه و بیرزکه بیان
هه لگرنووه، ثینجا که و پیاوه دیت که ده لیت "دوا که من به!" که چن شیازمان وایه
ید کم بین، هاروه ها ده لیت "له سه رخون؛ خاکی به!" و نیمه خلکی هلبزارده بین!
نه گهر نیمه خاکی و له سه رخون بین نهوا که وانه که هلبزارده ده بنه ید که م! و
جو له که ش خلکی ره مین، رزز خمی دنیاکاهی تریان نیبه.

عیساوه کو خاونبینکه، بیان له وانه یه شاعریت، به لام نهوله بناغه که بیان
ده دات، نهوان ناتو وان بیبه خشن، نهوان ته نانه که میشناش نه یانه خشیبوه، نهوان
میشنا بیرزکه نهودیان هه لگرنووه که "نیمه خلکی هلبزارده بین". نهوان به هقی
ثام و ته یه وه ثینچی نلیدان چه شتورد؛ چهنده ای نقریش نازاریان چه شتورد نهوده
بیرزکه یه هیز بوروه- چونکه نه گار تو پیلویست بکات رووبه پورو نازار بیته وه،
نهوا ده بی زیاتر و زیاتر نه فسگه را بیت، وه کو په رد بیت، بقیه وهی بتوا ویت شه

بی‌بیت، ململانی بکایت، بزنده‌وهی که سنه تووانی له ناوت ببات. به لام نهوان بسون
به خالکی داخراو.

عیسا ده گایه کی بز ده گردنه وه، نهوان ره تبان کردنه وه. نه و پیش ده وشن بینه
ناو ئاسمانى کراوه وه. نه و پیش ده وشن ناسایی بن: "نه و پوجیبیه تابه تویون فری
بدهن". نه گار نهوان گوییان له عیسا بگرنایه نه وا همه مو و میژو جیاواز ده برو
به لام نهیان تووانی گوئی بگرن.

له بدر هه مان هؤکاریش هیندسه کان گوینیان نه بودا نه گرت. هیندسه کان
هه بیشه نه و پیرزکه کیان هه لکرنووه که نهوان پیرزترین خه لکن له جیهاندا و
زه ویه کیان پیرزترین زه ویه. نهانه خودا کانیش ناوانه خوانن له هیندستان
له دلیک بین! همیع ولاتیکی تر نه و نه پیرز نیه. بوداش ده لیت "نم" هاموروی
پوچه! "ددبووایه ردتی یکنه وه. بودیزم له هیندستان کرایه ده درده وه. همیع
کومه لکیه کیان تووانی بارگاهی نه و جزره خه لکانه بگرت که داسقی ده لین، چونکه
پنده چن زه بره بونیادی شفه کان بدنه.

به لام نیستا کاتن نه وه همانووه بایی پتویست نازارمان چه شستبیت. له
سهر لصه‌ری جیهاندا، به ریگای جیاواز، خه لک زوری چه شتوه و کاتن نه ویه
نایریک ل میژو و گامزه‌هی و پوجیبیه که بده دینه وه و تاواوی نایدیای نه
تاسسگه رایه فیئی بده دین.

سه بیری منلاقی بچوک بکه و نینجا هوزشمهدنیه کیان به ده دی ده کهیت، داسته،
نهوان زانیاریان نیه. نه گار ده توه زانیاریان نه بین، نهوا بیر لعوه ناکیت وه
ناخو هوزشمهدن، نه گار تو برسیاریان لئی بکه بت که په بیوه‌ندی به زانیاریه وه
نه بین، نهوا هوزشمهدن ده رنکهون، به لام برسیاری واقییان لئی بکه که همیع
په بیوه‌ندی به زانیاریه وه نه بین، که پتویسته به وه لامی ده ستمه جن هه بیر و
نه بینیت - نهوان له تو هوزشمهدن، بیگومان نه لصی تو ریگه دنادات قبولی

بکهیت، بدلاهه نگهار تقدیم شد و بار مهاتیده در زدن
 بکهیت، بدلاهه نگهار تقدیم شد و بار مهاتیده مناله کانت ده دات، چونکه نگهار بتواند بسیار
 بار مهاتیده در زدن بکهیت تقدیم شد و مشتوفانیت لیانه وه نگهار بیست.
 هر شده دیدیان بدی بکهیت تقدیم شد و مشتوفانیت لیانه وه نگهار بیست.
 نگهار چون کومه لکه هر شده دیده له نار ده دیات، ناتوفانی سه را پا له ناوی بیان،
 نگهار چون کومه لکه هر شده دیده پوشیدت. تقدیم بیشین فیضمان له ناخنچی
 تقدیم به چند تویزدالنک له زانیاری داید پوشیدت. تقدیم شفیوازیکی له لکه ناده بیانو
 تقدیم تقدیم تقدیم ناو ناسنیکی قولتری خزنه وه. نامه شفیوازیکی له لکه ناده بیانو
 بیوی تقدیم تقدیم کو ناو خاله که تبایدا راه گئینه ته رایس فوشمه دیدت، کاتیلک شر
 کانیاوه کانه هر شده دیدیان خلیت ده درزیته وه. کاتیلک تقدیم جارقکی تسر مذله گدن
 بوزیمه وه: کاتیلک تقدیم لدایک ره بیته وه؛ نه کانه و نه نبا نه و کانه تیده گهیت بلچی
 بوزیمه کان چه تین جار جه ختبان له وه کردوره تقدیم که منالان به راسخ
 فوشمه شن.

ته ماشای منالان بکه، نه ماشای کاردانه وه کانیان بکه - نه که وه لامه کانیان به لکو
 کاردانه کانیان، پرسیاری گه مزان بان لی مه که، پرسیاری کتوپریان لی بکه که
 یه بیو ندی نه بین به زانیاری و کاردانه وه که بان بیننه.

راپه (پیندری) تاماده نه کرد بی رؤیطهن بق ناهه نگلک.

کاتیلک نه قزی شان گرد و قه مبسمه کهی گه بار گرد؛ و قی "نیستا برق کویم،
 کاتیلک خلیش....، برقزه وه ره لدار بکه!"

پیندری وقی "لادی، لایکه! نکایه بیماری نه وه ش بده پیش نه وهی بروزمه نه ای
 چی ره کام؟"

های استه که نه زانیت؟ کاردانه وهی مناله که به هایه کی گه بودهی ههی. تقدیم
 "تکایه بیمار بده پیش نه وهی برقم له وی چی ده کم، نگهار تقدیم بلنیت کانیکی
 خلیشت ههی؛ نه را ناتیوان کانیکی خوشم ههی. نگهار تقدیم بلنیت جوان ره فقار

بی نوکانه ناتوانم رهفتار بکنم". مثاله که ده توانی به روشنی هاوردزیه ک
بینید، نواندیه به لای دایکه که وه روون نه بیت.
ریواریک پرسیار له کوریک ده کات "کورم، تکایه ده توانی پنیم بلبیت کالزیفر
چهند؟"

کوره که ده لبیت "به لی، بینگومان، به لام بق چیته؟ همه بیشه له گزباندایه؟"
تابلزیه کی هاتوجهی نوی له بزردم قوتاخطانه دانرا. لئنی نومنرابورو:
"هیواش لیخوره. قوتایبیه که نه گوزیت؟"
روزی دواتر تابلزیه کی نر هه بورو که له زیره وه داکوترابور و به خهندکی مثالانه
لئنی نومنرابورو "جاوه پیش مامؤستا بکه؟"

(په زینتو) بچکله له قوتاخطان ده گهربنده ماله وه و خهنده یه کی له سر لیوانه.
دایکی ده لبیت "باشه نازیزه گکم، زلک دلخوش دیارت. کهوانه حذت له
قرتاخطانیه، ولیه؟"
کوره که له وه لاما ده لبیت "فسهی پوچ مه که دایکه. تو چوونت له گهان گهانه وه
لن تبنکووه!"

پاوه پاش نان خواردن له ژوری دانیشتن چیزیکی بتو کوره کهی ده گنپانه وه.
باپیره گوردم له چهندگی در به (ریزا) کان له (به رانبل) به شداری کرد، مامم له
چهندگی رز به قیسیر به شدار بورو، باپیرم له چهندگی نیسبانبا له دئی کلزماریه کان
به شدار بورو و باوکم له دوودم چهندگی جیهانی رز به نه لمانه کان چهندگا".
کوره کهنه وسی "ثاوه نو خانه واده یهی تو چی بورو؟ هیچیان که س و کاری
به کتری نین!"

کلشش بی کارایی
لهوان به سهرت پسوردینت لهووهی که بزانیت فوتا بخانه کانت، کلکرکره کانت،
زلکرکانت بروتیان نیبه تا بارمه نیت بدهن هوشمهند بیت - نا به هیچ شیوه یار
من خوم چهاندها سال هم راه کو خویندکار و هم و کو نوستاد به قوقاغی دانکو
ثیب بیووه، ناووهی سیسته من خویندی تل دن اس، په یوندندی نیبه به
درستگردی هوشمهندی له خلکدا، بیگرمان دهیوهی کارایی بیک دروست بکان -
بدلام کارایی، هزشمهندی نیبه، کارایی میکانیکیه، کلمپیوته ر ده شووانی دلکرکان
بیت، به لام کلمپیوته هوشمهند نیبه.

فهت پیش و آنهین که هوشمهندی و کارایی هاومانان. هوشمهندی سه را
دیاردهی کی جیاوازه، کارایی هوشمهندی نیبه: به لکو پسپذیریه کی میکانیکی.
رانکوکان دیانه وی کارایی بھیننه کابوه بیشههی کانتی باشت و کارمهندی باشتر
و په پتوهه بری باشت همین، به لام نهوان نایپریته سه دروستگردی هوشمهندی - ل
راستیده، نهوان نزی هوشمهندین، نه اوی بونیادی سیسته من خویندنت له
سه رانسری جیهاندا بیل نووهی که قوانای ده رخکردی شت کانت زیار و زیارت
بکرفت.

باده و دری (زاکیره) زینده کلمپیوته ریکه، هوشمهندی دیاردهی کی سه را
جیاوازه، هوشمهندی له تیپامان له ناخواه سه رهه لذه دات، هوشمهندی له
یا خیگریتیه و سه رهه لذه دات، هوشمهندی له یاده و دریه و سه رهه لذه دات، به لام
تاقیکردنده کانت تهبا رایمل دهینه و به زاکیره ت. هر که سپلک یاده و دریه
باشتی هایتی به هوشمهندی لق لام ره دریت، به لام نزوجار رووده دات که خلکی
گاهزه باده و دریه جوانیان نهایه و خلکی هوشمهند له رووی یاده و دریه و
نه و دنده باش ذین.

تزماس نه دیسقون واده و دریبه کن باشی نه بیوو. نه و سه دان که ره سفهی زانسنه
 راهینه، که س پیتش نه دیسقون نه هممو شسته دانه هینتابوو. نه نیا بزی نه
 راهینه، گرگیبه کن روزی همه و باودرن کراوه. لهانه به بئاگا نه بیت له وی که
 نه هممو روژنک داهینه کانی نه و به کار دینت؛ ریکزردی گرامافون، رادیو، کلزپ،
 پانک، پندگاز - هممو نه م شستانه نه فراندش تاکه که سینکن، نه ویش نه دیسقونه.
 به لام راکبرهی نه و نقر سست بورو، به جوژنک که جاریکان ناوی خزوی بیر چووده
 یه بدراستی روزیش قورسه ا ته قریبین معحاله ناوی خونت بیر چیته وه. نه گار ته
 ناری خوتت بیر چیته وه نهوا نهشی هم شتیکی ترت بیر بچیته وه.
 له یه کم چهانگی جیهانیدا، بق بکه مین جارله نه مریکا دایه شکردنی خزران
 پهیدابوو و نهوله ریزه که دا و هستابوو تا فترمی دایه شکردنی خوارک و دریگشت. به
 میواشی له په دجهره که نزیک که وته وه. نینجا دواکه س له به رده میشه وه رویشت و
 پانگیان نه دیان کرد: "تزماس نه لقا نه دیسقون!" نه ویش روانیبه ده وی خزوی وه
 بلین بانگی که سینکی نه لده کهن؛ سه ری هه تیپری و سه ری دانه وانده وه...
 پیارنک ناسیبیه وه و ونی" وا برانم ته ناوت تزماس نه لقا نه دیسقونه. بچن لیره و
 له وی ده پوانته؟"

نه دیسقون وشی "راست ده که بیت ا به ته اوی بیشم چوویوو وره! نقد سوپاس که
 بیرت هیندامه وه، به لی من تزماس نه لقا نه دیسقون".

زنه کای له سه راهه راهاتیبوو که هممو شتیکی رنگخانه وه چونکه هممو
 نهوره کای له په شجوبیداییبوو - هه زاران کاغه ز له سه راهه ره زنه که که رنبوون - و
 هر کاتیک بیویستایه شتیک بدقیته وه نهوا چهنده ها روزی ده ویست تا برانی له
 گوییه. نه و به رده وام شمشی بیر لاه چووده. لهانه به شتیکی داهینابیت و
 ده ستیکر دینت به داهینه وهی. زنه که شی بجزی هینتابیته وه "نه نه وه ته او
 کردنو! نکستا له بازار دایه!"

نیو لس مارکت و د ریان بودو کاغزه کانی نیکوتینه و لیتره و لیوین فربی بدن ر
پرند و ام د ببور نیوسیستی هر شنبه که به میشکیدا بهاتایه، ٹینجا کاغزه زدن
بزر د بیرون، زنگاهی پنچ دهوت "باشتره ده فته ریکی یادداشت هه بیت".
بریش د بیوت "بیرلکیه کی جوانه! بقیه قهت به خه بالمدانه هاتوره"^۴ بزر
دو تر ده فته ری یادداشتیش چند چو واره! وئی "برانه چس روویدا کانیک به قسمی
تومه کرد. بعو یهه کاغزه پهارت و پلاؤانه و لانی کهم یه ک شت باش بود- جزوی
هدانی یادداشتمن لای بزر د بیرون؛ بالام هه مویان نا، میستا هه موی یادداشتمن کام
بزر بیرون!^۵

بن بودند! همین تابعیت که مینکنی باید و در باش نه بتوو، نه له زور ناقیگردند و دوی
نمیبینید. همین تابعیت که مینکنی باید و در باش نه بتوو، نه له زور ناقیگردند و دوی
قوتا باشانه دهند و چووا چونکه نمیده تووانی همیج ده رخ بکات. نه م گه و زه تبریز
همان تابعیت که مه مه و سه زده هم کان و ناینده، نمیده تووانی باسته هی بچوکی پزه
برایتیزند. ده بیویه بیز مردمیت و بیز مردمیت هرمه. کانیتک به پاس ده پراییسته همانندی
پاره هی ده دلی جاییه که، پاتیکه که ای و هر ده گزگشه وه. جاریتک، دوو جان، سی جان
نه بیز هار داده له هم جاریتک نه تجاعده که جیاواز بتوو، بتویه ده سستیده کرده وه با
زمهران بن چولارم جان.

چاییکه ته ماشای ده کرد و دیگوست "نه وه چیته؟ تازانی بزمیری؟ سر جار
یکاردنن: نه وه ش جواره م جاره!"

نمایندگی کاریکاتوریست ها و کاریکاتوریست های ایرانی را در اینجا معرفی می کنیم.

دەگور". زىنگەي پېشى وىپۇو "ھار لە خەمامە و كەس ئازانى نەودىنە چى دەكەن.
بەلام نەگەر ھەراسانى يكەيت ئەوا تىز تىپە دەبىت - شىت ئەھارىز! بەلام ھەركانىڭ
ئى رەچىتە خەمام بىرى دەچىتەرە بېتتە دەرەوە، ئېستا دەبىن چاوهپى يكەيت ئە
دېتتە دەرەوە. كاتىڭ درىسى دەبىن، تىپۇرى دەبىن ئېنجا بىرى دېتتەرە بېتتەرە".

"رېكتۈر لۆھىا پرسىمارى كىردىبوو "بەلام ئەودىنە چى ئەكەت ئەويىدا؟"

زىنگە وىپۇرى "مەيىش چەندەما سالان دەھەۋى بىزام، سەرەتا لە كۈنى
دەرگاڭكە و سەپىم دەمگەرد - چى دەكەن؟ لە خەۋىزى خەمامە كەدا دادەنىشىت و
بارى بە بلقى سابۇنە كە دەكەن؟ كاتىڭ پرسىمارى لېكىرد چى دەكەبت؟ و تى
ھەراسانم مەك - قەت سەرەتكە سەرم، چونكە لە بلقى سابۇنەرە تىزۈرەي
رېزىدېيم نازىزىدەرە. لە يارىكىرىن بە بلقى سابۇنەرە تىنگىيىشتىم كە گەردونن رېنگ و كە
بلقى سابۇن لە خەرا لېپۈرۈندابە. ھەرفەرا لېپۈرۈنى دەبىت ئاشۇرۇتكە لە بىۋان
دەتلىقىتەرە - رېنگ و كە بلقى سابۇن!"

ئەگەر ئۇ ئاپېرۇڭ لە سەدە كانى راپىرۇو جەپەيتتەرە ئەوا ھەزاران بلىمەت بەلدى
دەكەيت كە يادەوەرىن لاؤزىيان ھەپۇرە و ھەزاران خەتكىش كە يادەوەرىن
پەھىزىان ھەپۇرە بەلام بەھېچ شىپەرە يەك ھۆشىمەند ئەپۇرن - چونكە يادەوەرى و
ھۆشىمەندى لە سەرچارە ئىچىوارە دىن، يادەوەرى بەشىتكە لە ئەقل - ھۆشىمەندى
بەشىتكە لە دەرەۋە ئەقل. ھۆشىمەندى بەشىتكە لە ئاكاپىت و يادەوەرى بەشىتكە
لە مېشىك، دەتسانى ئېشىك راپېتىرىت - ئەمە شە كە زانكىكان دەيىكەن. ھەمۇ
تاقىكىردىنە كەن پېشىكتىنى يادەوەرىن، ئەك ھۆشىمەندى. زانكىكان بىرۈكە كە
ھالەت لَا دروست دەكەن - و كە بلقى يادەوەرى برىتىپە لە ھۆشىمەندى. ئەخىز،
تەلوى ئەم سېمىتەمەى خوتىنەن بۆ ئەود ھەيدى كە ھۆشىمەندى تىكىشكىتىت پان
تىك لە ھۆشىمەندى دور بخاتەرە و بەرەو يادەوەرى ئاراسىتەت بىكەن، يادەوەرى
بەكالىكە، سووردىگە رايە، ھۆشىمەندى مەترسىدار، بۆ دۆخى ھەنوكەيىن (وەزىعى

را همین) به کار نمایه است: بلو بارزه و ندیمه بونیاد گر توره کان سو و دی نیمه. خله لکی
هوشمیده بـ هـ قـیـه هـ لـنـسـهـ نـدـیـهـ کـیـانـهـ وـ هـ مـعـیـشـهـ خـلـهـ لـکـیـ رـهـقـ بـ بـونـ. ثـوانـ نـاـتـوـانـ
بـزـ هـیـجـ شـنـیـکـرـ گـهـمـزـانـهـ دـایـنهـ وـیـسـهـ وـهـ. کـلـهـ لـکـهـیـ نـیـصـهـ شـ پـیـرـهـ لـهـ خـورـاـفـیـاـ:
گـهـمـزـهـ بـیـنـ - هـمـوـوـ جـوـرـهـ پـوـچـیـیـهـ کـانـ بـهـ نـاوـیـ نـایـیـهـ وـهـ زـانـ، بـهـ نـاوـیـ سـیـاسـهـتـهـ وـهـ
زـانـ، بـهـ نـاوـیـ نـهـدـیـیـاتـ وـ هـوـنـهـرـهـ وـهـ زـانـ.

سـهـرـکـوـنـکـرـدـنـ وـ رـکـیـنـکـرـدـنـ

هـمـوـوـ مـنـالـیـکـ هـزـشـیـ پـهـرـتـ رـهـکـرـیـتـ، لـادـهـدـرـیـتـ. لـیـرـهـ وـهـ گـهـمـزـهـیـهـ کـیـ رـزـهـدـیـهـ.
بـهـ رـاـسـتـ مـوـعـیـزـهـ بـهـ چـلـنـ چـهـدـ کـهـ سـیـتـ لـهـمـ زـینـدـانـهـ رـایـانـکـرـدـوـوـهـ - بـوـدـاـ:
زـهـرـدـهـشـتـ: لـاـوـتـرـوـ، عـیـسـاـ، فـیـسـاـگـرـسـ... خـلـهـ لـکـیـکـیـ تـقـدـ کـلـمـ. تـقـرـیـبـیـهـ نـهـسـتـهـ
لـهـمـ زـینـدـانـهـ رـابـکـیـتـ، چـونـکـهـ زـینـدـانـهـ کـهـ لـهـمـوـوـ شـوـیـنـیـکـ هـیـهـ وـهـرـ لـهـ سـهـرـهـ تـاـوـهـ
دـهـسـتـ پـیـنـدـهـ کـاتـ. هـرـ لـهـ مـنـالـیـتـیـبـیـهـ وـهـ تـقـ پـیـغـامـ کـرـاوـیـتـ کـهـ زـینـدـانـیـ بـیـتـ -
مـهـسـبـیـ: هـبـنـقـسـیـ، جـوـلـهـ کـهـ. کـانـیـکـیـشـ تـقـ زـینـدـانـیـهـ کـیـ کـهـ نـیـسـهـ کـانـ، نـهـتـوـهـ کـانـ؛
نـهـزـاـدـهـ کـانـیـتـ، نـهـواـ بـهـ شـیـوـهـیـهـ کـیـ سـرـوـشـتـیـ تـوـنـدـوـتـیـزـیـ لـهـ شـارـادـاـ دـهـبـیـتـ.

هـیـجـ نـازـهـلـیـکـ نـهـوـشـهـیـ مرـزـهـ تـوـنـدـوـتـیـزـ نـیـهـ. شـازـهـ لـانـ بـکـوـشـنـ، بـهـ لـامـ تـهـنـیـاـ نـهـوـ
کـانـهـیـ کـهـ بـرـسـینـ، نـهـگـیـنـاـ بـکـوـذـ نـینـ. مرـقـلاـ بـکـرـهـ. تـاـکـهـ گـیـانـهـ وـهـ رـیـنـکـهـ کـهـ بـهـبـیـ هـزـکـارـ
خـوـشـیـ لـهـ کـوـشـتـ دـهـبـیـتـ، وـهـ کـلـتـیـ کـوـشـتـ لـهـ خـوـبـداـ چـالـاـکـیـیـهـ کـیـ خـوـشـیـهـ خـشـهـ.
بـزـنـیـکـیـانـ شـیـزـرـکـ وـ کـهـ رـوـیـشـکـبـکـ دـهـچـهـ رـیـسـتـوـرـانـتـیـکـهـ وـهـ. بـهـرـیـوـهـ بـهـرـهـ کـهـ نـوـوـشـیـ
شـلـکـ بـوـوـ، بـپـوـایـ بـهـ چـاـوـهـ کـانـیـ خـوـیـ نـادـهـکـرـدـ. بـیـنـدـنـگـیـیـهـ کـیـ گـهـوـرـهـ رـیـسـتـوـرـانـتـهـ کـهـیـ
گـرـنـاـوـهـ. تـقـدـ کـهـسـیـ لـبـیـوـ نـانـیـانـ دـهـخـوارـدـ، قـسـهـیـانـ دـهـکـرـدـ، دـوـرـزـمـانـیـیـانـ دـهـکـرـدـ،
لـهـوـ صـانـدـاـ هـمـوـوـیـ بـیـنـدـنـگـ بـوـوـ، چـسـیـ لـلـوـبـدـاـ؟ بـهـرـیـوـهـ بـهـرـهـ کـهـ بـهـپـیـرـیـ مـبـوـانـهـ
مـوـیـکـانـهـ وـهـ چـوـوـ. بـهـ شـیـوـهـیـهـ لـ شـیـوـهـ کـانـ بـهـ زـمانـ تـهـلـهـ کـرـدـهـ وـهـ بـهـ
کـهـ رـوـیـشـکـهـ کـهـیـ وـهـ " حـرـزـ لـ چـیـهـ گـهـوـرـهـ؟ "

که رویشکه که دلای قاره‌ی کرد. به پیوشه برهکه و تی "نه های رویشکه همزی له چیه؟"

که رویشکه پیشکه‌نی و تی "پیت وا به نه گهر بر سی برویه من لیره ده بروم؟ نه بر سی نیه، نه گینا نانی به یانی ده خوارد و من نه هابروم! نه نیا نه و کاته ده تروانین بیه کوه بین که نه و بر سی نیه".

نازه‌ل بکری نیه نه گهر بر سی نه بیت. نه نیا مریله که بهی همچ هزیه کوشتار ده نجام ده دات - له بدر بیرونکه می گه مژانه. ده تروانی تیگه بیت - نه گهر که سینک بر سی پیت، فایبلی لئی تیگه بیشته. به لام ناتروانیت له هیروشیما و ناگاساکی تیگه بیت - نه نه له ناپورنی سه دان هزار که من بورو له ماوهی مسی خوله کدا نه نیا له بدر خوشی له تا پوردن.

نه نه له بدر ناهه رووده دات که ریگه مان به هزشمه ندیں مرغه نه دلوه شکوفه بکات. هر کاتنیکیش نه نه له هار کومه لکه یه کدا روویدا که هزشمه ندیں که میک سریه سنتی پندره؛ نه و کومه لکه له کزمه لکا کانی تر لاوازتر ده بیت. نه نه له هینستان روویدا؛ هینستان بتو ماوهی دوو هزار ساله هار کولیله بورو له بدر زقد هنکار. به کنک له و هنکارانه نه و شقیشه گوره بورو که کریشنا، په جهانی، سارانه، هاها فیرا، بودا به ریایان کرد. ثم خالکانه شقیشیکی و ها گهوره، گلرانتکی و ها ریشه بیان له ناگاین هینستاندا به ریا کرد که زقد کس له کزمش گه مژه بی نازار بون، هزشمه ندیه کی گهوره نازار کرا. نه نجامه که نه نه بورو که خالکی هزشمه نه له کوشتن و دستان، بیون به نافوندو تیز، سه ریاز بیان ره تکرده و، بوداییه کان و جهینیه کان سه ریاز بیان ره تکرده و، بر اهمبه کانیش هه روا. نیستا نامه نه نیا سه رتیک بورو. نینجا ولا تانی ده بندگ و خه لکی تور ناسایی - هانه کان، نورکه کان، مه غزله کان که له هه موو پوویه کوه رتیز له دلوه بون و لاته که پان داگیر

کرد. و لاتینکی گهوره له لایه ن و لاتانی رقد چوکره داگیر کرا. له بر شه و هوزکاره
ساده بیه بز ماوهی دوو هزار سال هیندستان له کازیلایه تیدا مایه وه.

نه مان شنیش له نه سینا رووید. سوکرات، نه فلاتون، نه هرست، فیساگوس،
هیراکلیتیس،... نه مان نه و کسانه بون که هوشمهندیه کی گهوره بیان لئ دهباری و
کاش و هموایه بق شازادی، بق بیرکردنه وهی نازار دروست برو. نه مه به کتک بوله
جوانتین نه دیاردانه که له سه زه وی روویده دا و له لایه ن خه لکی گمژده،
له لایه ن به رهه کان وه ننکدرا. ته اوی شارستانیه تی بیوناتی له ناوچوو.

من پیتم وايه نه گه ر حکومه تینکی جیهانی دروست نه کهین، هوشمهندی ریگهی پس
نادری، کاتی حکومه تینکی جیهانی هانوروه. حکومه ته نه ته و دیه کان چیتر پتویست
نین: نه مانه شنی رابردوون، نه مانه به شنیکن له را بردووی گمژده. نه نه و کان چیتر
پتویست نین؛ ته دیا حکومه ای جیهانی پتویسته. نه گه ر حکومه تینکی جیهانی
نه بیت نه وا تاییه نهندیه کی سه را پا جیاواری ده بیت.

پتویسته سوبیکان کام بکرینه وه، چونکه شه پر له گهال هیچ که سبکدا نایی، نبستا
له سهدا حفتای ده راهه کان و پاره ای جیهان بق سوپا و چه که کانی ده چیند-
له سهدا حفتا! نه نیا له سهدا سی بق مه باستی تو ده مینیتیه وه. نه و دش بلو
مانیه که له سهدا حفتای وزه مان نه رخانکراوه بق کوشتن؛ بق توشنیتیه و بق
رووهاندن.

حکومه تینکی جیهانی پتویستیه کی رهایه بق رزگارکدنی مرزا لایه تی.
نایی شهندی نه و حکومه ته جیهانیه ش سه را پا جیاواری ده بیه، چونکه پتویسته به
سوپا گاورد کان نایی، نه دیا هیتزی پتویستی بچوکی ده بیه. ٹاگاداری هه موو شه کان
ده بیت و دکو فهرمانگه کی پتوسته، هیلی شه مه نه فهه، فریکه کان، و هیتر- به لام
نه مانه رووهینه رتین، نه مانه خزمه نه خه لک ده کهنه. هر که سوبیکانیش ل
جیهاندا نه مان، نه وی هوشمهندیه کی مازن فه راهه ده بیه- چونکه سوپا له ناویه ری

هزارمهمهندیه. سوپا ساخته مترین خدال دهکاته سه ریاز و شفیلیان تیکه شکنین، چونکه سه ریازی راسته قبنه نهادنا شو و کانه مو مکینه که به ته اوی بینه میکانیکی. هرزو یهین هق کوشتار شه نجام ده دات. هرزو یهول ده دات سه رکوت یکات شه ک تیگات، داگیر بکات نهک په یهودی بکات، چونکه په یهودی متدیکردن به که سیکه وه پیویسته به تیگه یشتنیکی زور هدیه.

داگیر کردن پیویسته به تیگه یشتن هدیه. سه رکوت کردن ناسانه؛ زور ناسانه - هر گه مزدیسک ده تووانی بیکات. هر بزیه شگه ر تل بچیه په رستگاکان شهوا همو جازه سارکونکردن کان به دی ده کیت و هامو جازه گمهه کان لسوی کو برونه تسوه، من قسمت راهیب و راهیبه هز شمه تدم شه بینیووه. شگه ر شوان هوزنعت دن وزله راهیس و راهیبه بی دین. شهوان ده ستبرداری شه پوچیه دهین، لهو زنده نایینیه دینه ده رهه. به لام سه رکوت کردن پیویسته به ژیری هدیه، ته دیا پیویسته به نه فسیکی به هیز هدیه؛ بزیه تو ده تووانیت به رده اوم بیت له عبارکونکردنی هامو شتبک تا ده تاخذنیه ناو نانگا بی، به لام هر چیه ک ک سه رکوتی بکیت شهوا دهین دیسان سه رکوت بکریت و - و هیشتا بنه بزه بوروه و ناییت، بالک لکاتیگدا که به شه مهنداره چیت به هیز و به هیزتر ده بیت چونکه تو آوارتر ده بیت. سه رکوت کار لوازمه ده بیت و سه رکوت کراو به نازه بی ده میتیت و - چونکه قدت به کاره هفتراوه.

کلشه هی راسته قیته له ته مهانی پیرید ره رده که ویت کاتیگ سه رکوت کردن دهست دهکات به تاقیله و هامو جوزه درزیوبه کان دیننکه کایه وه، شهود پینجه هزار سالی سه رکونکردن که شه هامو نه خوشیه ده رونبیه؛ شه هامو لادانه لروست ده کات، سیکس سه رکوت بکه و نیتر ناره رزوی سیکسیت زیاتر دهین؛ هامو زیانت به میکس ره نگریز ده بیت. تو هامو کاتیگ له سوتگه کی میکسوا لیتیه وه بیر ده که بته و هیچی غر. سیکس سه رکوت بکه و دامه زلکه دزیوی له شفرؤشی

مهارمه‌الهدایات. کومنکه چه نیک زیارت سه رکورتگر بیت شه و لمشقونشی تذکری نباشد. بیت: هاوکنیش که همیشه هموایه. تز دهنووانیت راهیب و راهیبه کانه بزمیرین و بختوانی باو چنیوه‌یه بزانی که چهند لمشقونشی تذکرته و منیشه له ولات‌که را دهن. کنوت همان ریماره‌یه چونکه سروشت هاویسه‌نگی راده‌گشت. لادنه کانیش هم دهین چونکه وزدی سینکسی رنگ‌کانی خلی ده‌دقیزت‌ده، بیان ناخوشی دهروونی بان دووبوسی ده‌هینیته‌کایه‌وه، هردو و دفعه‌که تاساخته‌من. هزاره‌که دهروونی ناخوش ده‌بیت و ده‌له‌منه‌که دووبو و ده‌بیت.
 ده‌بیتی کانیک موسا له هلچوتیدا پارچه توسراره کانی (ده فورزه‌که) ای شکاند، هم‌مoran لهرپه‌رین بق ناهوی پارچه‌یه هلچگونه‌وه.
 هبیت ده‌له‌منه و سیاستیه کان به‌که‌م که‌س بیون. نهوان شه و پارچه باشانه‌یان هلکرنووه‌تاوه که قابیلی ناهو بزوه خراب به‌کاری بینن، بق زینا گردن؛ دروکردن و لرزی. هزاره‌کانیش ته‌نیا شه و پارچانه‌یان دهستکه و توه که لیبان توسراره ناییت ناهو بکهیت و ثابتت شهه بثیت.
 سه رکونکردن تله‌که باری دروست ده‌کات. تز ره‌سه‌نایه‌تی لهدست لهدست، تز سروشتنیوون و په‌مه‌کبیوون (عه‌له‌ویه) لهدست لهدست، تز راستی لهدست ده‌دهیت. تز دهست ده‌کهیت به دروکردن لگه‌ن شه‌وانیتردا، دهست ده‌کهیت به دروکردن لگه‌ن خوتدا. تز دهست ده‌کهیت به دلزینه‌وهی رنگ‌کانی دروکردن و په‌ردولم ده‌بیت له‌سریان، هر تاکه درویه‌کیش پیویستی به هزار دره‌هیه بل پارامشی، بل پالپشتیکردنی.

گوناهی سه‌ریتچی

ده‌لین کاتیک (هینتری دا لیک شوره) له زانکو هانه ده‌ره‌وه، (ثینیزرسن) باو بونی‌وه ناهه‌نگیکی گه‌وره‌ی گپتیا. به بشدارانیشی وت "من له بئر شه‌وه نهم ناهه‌نگه ناگفتم که شوره مه‌عیریله‌یه کی گه‌وره‌ی له زانکو به دهسته‌تیواه، به‌لکه

لری درنده‌ی که توانیوویه‌تی رانکز به جن پهیت له کاتبکدا که هیشیدا هزشمه‌ند، رانکز ت بتوانیوو هزشمه‌ندیه که می‌له ناو بیبات. رانکز هزشمه‌ندیه که می‌له ناوی ستراتیزه ناهه‌نگه ده گنیم! عن له بر هفلکاری ساده‌ی شهودی که له نه واوی ستراتیزه یه‌ل که باریه که (سیستمه‌ی خویندشان) رایکردرووه؛ ریز له بیباوه که نجه ده‌لیم". هزشمه‌ندی و اته توانای وه‌ل‌لاده‌وه، چونکه زیان ته‌ریزیکه. ده‌سی تل هوشیار بیت و بیزانیت چیت لی" داوا ده‌گرت، ته‌حادین بارودخه‌که چیبه. که‌سی هزشمه‌ند بـه‌پیشی بارودخه‌که ره‌فشار ده‌کات و گه‌منزه به‌پیشی وه‌لامه ثاماده‌کان ره‌فشار ده‌کات، جایه وه‌ل‌لاده‌نه له‌لابه‌ن بودا، عیما یان کریشنداوه بیت هه‌میشه "د‌دقی پیروز" یان هـلکرتووه. گه‌منزه له پشت به‌ستن به خوی ده‌ترسیت. که‌سی هزشمه‌ند پشت نه‌ستوره به بارچاریوویش خوی. که‌و متمانه‌ی به بیووی خوی هه‌یا. نه‌لو خوی خوش ده‌ویت و رین له خوی ده‌گزیت. که‌سی ناهلوشمه‌ند ریز له‌واندیز ده‌گزیت.

تو ده‌توروانیت هه‌بدهسته‌که به‌دی بکه‌بیت - بوجی به‌رلاوه‌ندیه بوبیادگرتووه‌کان بایه‌خ به دروستکردنی گه‌منزه‌یی ده‌دهن؟ چونکه که‌هه ناکه رنگایه بـل یده‌سته‌بنانی رین هیچ راید و باوکیک به راستی نایانه‌وئی هزشمه‌ند بین، چونکه نه‌گر منلان هزشمه‌ند بین نه‌وا باخین، لاساریشن. ملکه‌چی وه‌کو به‌هایه‌کن مه‌نن بدسر تزا سه‌بینراوه - هه‌زیش نیمه. نه‌مه یه‌کنکه له هرگزاره بـنچینه‌یه کانی نیکه‌کاندنی هزشمه‌ندیت.

من نالیم لاسار به. ههر نه‌وه ده‌لیم که کاتیک حمز ده‌که‌بیت ملکه‌چ بیت، ملکه‌چ به کاتیک حمز ده‌که‌بیت لاسار بیت، لـگهـل خوتد! وـسـنـگـهـ به. ناکه بـهـرـسـارـتـیـت بـهـرـهـرـ خـلـقـهـ نـهـکـ کـهـسـیـکـیـ تـرـ

که می‌هزشند سه ریکیشی ده کات. شو شاماده به بمنیت نهاد که ومهی که سازش
دستگفت
نام
به ۲
نبیه:
تشوش
چهند
له
رلند
پهنه
نه
نهده
رو
مُهور
نوئی
و
پرتو
ملک
سه
بدید
سما
هه
بکات. پینگومان بر شته نایپیوسته کان شام ناکات، بر شته ناجه و هر ریه کان شمر
ناکات - به لام هرجی پهیوه ندی به شته چه و هر ریه کانه وه همیه شوا ملکه چ ناییت.
به لام تقر ته نانه لمه رانبه شته چه و هر ریه کانیشدا ملکه چیت پیشان دلوه.
باوره چیه؟ ته نیا ملکه چیه له بر اتبه رشه و ایتردا. تقر چسی ده زانیت له باره هی
باوره پهه؟ تقر ته نیا ملکه چیت نواندووه؛ شوین دایک و باوکت که متوریت و ته وانپش
شوین دایک و باوکیان کهون ترون. دایک و باوک بلنیان به منالی ناهف شمعه ند خوش
چونکه ملکه چن - شوان ده بیهی ملکه چ بن. منالان یه که شت ده زان، شه ویش شه ویه
که هرجیبیک بیکن نه بیهی هه ل بن، بیوه باشته گوئی له نامزدگاری دایک و باوک
پکن.

بو ماوهی هزاران سال؛ هاموو کومه لکه پهک به منالانی و توروه "ریز ل" دایک و
باوکت بگره؛ چونکه شوان له منالان شه ترسن - شه وان ریز له دایک و
باوکیان نه گن. منیش نالیم بر اتبه ر دایک و باوکنان بن دیز بن. هن ده لیم پیتویسته
تقر یه کام جار ریز له خوت بگریت. لهم ریزه وهیه که تقر ده متورانیت ریز له دایک و
باوکت بگریت، ریز له ماموستاکانه بگریت - تقر ده متورانیت ریز له هاموو که سبک
بگریت. به لام شه گهر ریز له خوت نه گریت، شه وان ریزه کهت بو هاموو که سیک ساخته
ده بیهی؛ له قوولایی ناخته وه رق ده بیهی، هاموو مقالیک رقی له دایک و باوکی ده بیهی...
له قوولاییدا نه هاسته ده بیهی "دایک و باوک دوئمن منن". شه و ده متورانی بدانی
که چون هر شمه ندیبه کهی تیظلیع ده گرعنی.

شه و نکیان پاش خداوندی هاردوو مناله کهی، دایکبکی گهنج بلوزلکی همرو
پانتلیکی له بر کرد و چوو سه ری بشوک. له کاتی سه رشقه کهیدا به شامپل
گوئی له گیریانی منال کافی بیو، به خیزابی سه رشتنه کهی شه او کرد، خاولیبه کی
گهورهی له سه ری بهست و رایکرده ریوره که و به هژشداریه کهی تونده وه

می پر اندیشه ناو جنگکه هر که پذیرشست، گوئی له مناله درو ساله که بیوو که به راه نجاتیکی له زریزکوه به خوشکه کهی و ت "نهوه کن بیو؟"
نهوه بمه ملشمهدندی!

به لام کلمه لگه باید خ به خه لکی هوشمه ند نادرات. ناره زیومه ندی سلراخکره کان
نبیه؛ ته نیا ناره زیومه ندی سهربازه کانه. ده بیه وی سهرباز دروست بکات. نه گهر
نیزش گه مژه ته بیت تهوا ناتووانیت ببیشه سهربازیکی باش. بت سهربازیوون،
جهنده هی گه مژه بیه که ت زیانه بیت باشتله.

له کانیکدا که دوایین سهرباز خه ریک بیو له فهیکه که خقی فری ده دایه خواره وه
ریز نرسا، قزلی نه فسسه ره کهی گرت و وقتی "چسی رووده دات ته گهه در دووهم
پهه شوتبیشم ته کریته وه؟"

نه فسسه ره خهندیه که وه وفی نیگه ران مابه "بیگه بریو و من دانه بیه کی ترث
نه ددهمی ا"

زیان گه شتیکی جوانه نه گهر پریسنه بکی فیزیوونی برده دام بیت، گه ران بیت.
در کان هه موو سانیکی جوشن و خریشه، چونکه تزله هر ساتیکدا ده رگاب کی
نوی ده که بیته وه؛ هه موو سانیک ده چیته ناو په بیوه ندی له گهه رازیکی نویدا.
وشهی شاگرد "لیساپیل" واته که سیک که فیبر ده بیت و "دیسپلین" واته
پریسنهی فیزیوون، به لام وشه که ریزی لر بار کراوه. نیستنا "لیسپلین" واته
ملکه چی. ثوان هه موو جیهانیان کردووه به که میتکی گروپی نیده وانی. له سهربی
سهره وه که سیک هه بیه که ده زانی - پیویست ناکات تز فیبر بیت، ته نیا ده بیه ملکه
بیت. تهوان مانای وشهی دیسپلینیان پتچه وانه کردووه ته وه.

فیزیوون بمه شتیوه بیه کی نوتوماتیکی پتکدیت له گومانکردن، پرسیارکردن،
سلراخکردن - هه لیهه ته ک باوه پرداریوون، باوه پردار قهت فیبر ناییت. به لام تهوان
هزاران سال وشه که بیان بهم شتیوه بیه به کار هبناره. ته نیا به ک وشهش نبیه که شت

نزیریان لی بارگردانووه، نهوان تذر و شهی نزیریان ناو نهاد کرد و نهاد. و شه جوانه کان له
 نزیریان نهاد بارگردانیه بروندادگر توره کاندا نهاده درینه بون که نهاده ناتوانیت
 و نیای مانای بنچینه بی و شهکه بکایت... هزاران ساله خراب به کار ده هیترین.
 نهوان ده یانه نهاده همود که هستنک به شیوه هیهی که له سوپادا دیسپلین ده کریه
 دیسپلین بکرین. نه فرمانت پنکراوه و پنوسنسته بهین پرسیاری بلچی پس بیهه وی
 بکایت. نهاده رنگهی نزیریان نهاده؟ و هدر لی سه ره نهاده نهاده که لیک چیز کیان
 به سه ره قله کانی خانکا سه پاندووه - بق نهونه؛ یه کم گوناده که نه جام در اوه
 لاساری بوروه.

نهندیا پیهه دیگردن له فرمانه کان
 له مدارلسه ری جیهاندا، له همود سوپایه کدا؛ نهوان ملیقتها که س ده کهن به
 ماکنه - بیگومان به شیوه هیک که نیتکه بت چی رووده دات. نهاده جه که یان تذر
 ناراسته رخزیه. مانای چیه که هزاران که س همود به باشیه که مارشی سه ریازی
 نه جام ددهن؛ "رامست، چه پ؛ بهره و پیشنه و هرگه بری؛ بهره و دواوه و هرگه بری".
 ناو سیزک بق کن نه جام ره دری؟ بق چهنده ها سالیش به رده ده ام ده بیهی.
 نهاده بق نیکانی هنگاهه تدیه. بق ماروهی سالانه که نه به رده و امی خه ریکی
 پیهه دیگردنیت له فرمانی په پیچ؛ بیه مانا، همود رنگهیک له یه بانیدا، له
 نیوزه ده - و ناشیه پرسیار بکایت بوجی. هار ده بیه نه جامی بده بیت، به ته اوی
 نه جامی بده بیت. پنوسنست ناکات نیتکه بت بوجی، کاتلکیش مرؤذ بق ماروهی
 چانده ها میان به مه شقه سروشته ده ده بیت، کاریگه دریه سروشته ده
 ناویه که چیز نالیت بلچی.

روانگهی پرسیار کردن بده مای همود هوشمه ندیه که. نهاده ساتهی که چیز
 ناپرسنست (بوجی)؛ نهاده منزگاهی هوشمه ندیه و له گشه کردن و دستاریت.

چاریکیان له دوروهه جه‌نگی جیهانیدا نهمه روویدا...

سه‌ریازنکی خانه‌نشین بورو... له یدکام جه‌نگی جیهانیدا به شداری کردیوو و ریزی
لی، فرابورو، پیارنکی تازا بورو، تیستاش ته‌قریبین بیست و پینج ساله نیپه‌ربیوو، نه و
کیلکاه‌کی بچوکی هه‌بورو و به بینده‌نگی ددزیا.

نه و به سه‌تلایک هنلکه‌وه له کیلکه‌وه چوو بتو شاروچکه و له رسیتلرانتنکدا، چند
که میکت نه‌نبای به گالته، تو‌انجیکیان گرته کابرای دامساو. یه‌کیک له پیاره‌کافن شاو
رسیتلرانته‌که هاوری کرد "وریا به!" و پیاره‌که سه‌تلکه‌ی قریدا وله حاله‌تی
وریا بدیدا و هستا.

بیست و پینج ساله به سه‌ره کاته‌دا نیپه‌ربیوو گه دواچار همشقی سه‌ریازی
کردیوو. به‌لام همشقی‌که گه‌یشتبیوه سه‌ر می‌سقانی، ناو خریشی، ناو مژخی، بیبوره
به‌شیک له ناناگاییه‌که‌ی. نه و به ته‌واوی بیهی چرووبیوه‌وه که‌چی ده‌کات- نه‌مه
نه‌فریسین به‌شیوه‌یه‌کی خوبه‌خز، میکانیکی روویده‌دا.

نه و زور توره بیو. به‌لام نه و خلکانه و تیان "نوره‌بیه‌که‌ت هه‌لیه، چونکه ثبت
بی‌عان هه‌یه هه‌مرو قسديه‌ک بکه‌ن، کن ده‌لتیت په‌بیره‌وی بکه؟"

نه و نهی "پز من زور دردنگه بربیار بدم په‌بیره‌وی لبیکام بان نا. هه‌مرو نه‌قلم
وه‌کو ماکینه نیش ده‌کات، نه و بیست و پینج ساله نیپه‌ربین. به‌لام وریا به به‌عشی
وریا به، نیوه هنلکه‌کا‌نانان لئی شکاندم و نیزت کابرایه‌کی هه‌زارم..."

به‌لام له سه‌رانساري جیهاندا نه‌مه ده‌کریت. نهک هه‌ر نه‌میق، هه‌ر له سه‌رها تاوه
سوپاکان راهیترابون له سه‌ره نه‌وهی که هرزمهمه‌ندییان به‌کار نه‌هفتن به‌لکو په‌بیره‌وی
له لهرمان کان بکه‌ن.

ده‌بی تل زور به رومی له شتیک تیگه‌یت: په‌بیره‌ویکردن له فه‌رامانک و
تیگه‌یشن له شتیک دوو شستی پیچه‌وانه‌ن. نه‌گه‌ر به تیگه‌یشن هرزمهمه‌ندیی نه-

پگاهه نه نجام و لمه وه شتیک بکهیت، نه واتزله زه ره وه یا شوین فه رعن
نه که وترویت به لکو شوین هؤشمہ ندیں خزت که وترویت.
من رووده اونیکی تری به کام جه نگی جیهانیم بیر کهونه وه. له بېرلین، نوستاریکی
نه لمانیقی توزیک بېل سەربازی ناوی نووسرا. كەمن لە ڈماره ی سەربازدا هەبۇو و
ھەمۇو نەوانەی کە لە رووی جىستې بېلەوە نوولانیابان هەبۇو داواي خۆبەخشىبىان
لېدەگىر، بې پېچەوانىدە خەك ناجار دەگىرا بېتتە ئاو سوپاوارە. هەمۇو كەنە لەڭاكان،
ھەمۇو نەتاۋە كان، ھەمۇو كەلتۈرۈرە كان وە گو يە قىيىتىك سەپىرى نەوە دەگەن كە
ناىكىس بې نەوان بېرونى هەبە، ئەك بې پېچەوانى وە.

لایی منهود، پیچداونه کهی راسته: کومه لکه بز تاکه که س هب، که لتوود بز
تاکه که س هب، نه تاوه بز تاکه که س هب، زه کری هه مو شفیکی تر بکریت،
قوربانی، به لام ناگری تاکه که س بکریت، قوریانی هیچ شتیک، تاکه که سینی،
شکوفه کردنی هه بورنه، هیچ شتیک به روزنر نیبه لیس، به لام هیچ که لتوویزک، هیچ
کومه لکه لک، هیچ شارستانیه تیک ئاماذه نیبه نه و راستیه ساده يه قبول بکات.
ئوستاده که ناچار کرا به خوبه خشانه بچیتته ناو سوپاوه، ئه و قسی "من که سینک
نیم بشووانم شەپ بکام، من ده تووام مشتومر بکام، من لۆزىخناسم، نەگەر
پیتوستنان بە کەسینکە کە مشتومر لەگەن دۈزەندى بکات، من ئاماذهم، به لام شەر
نېڭلى من نیبه، شەرکردن مەريه بیاندە".

بازم کس گویند نه گز و دواجار برایه بهره کانی مهشق. مهشق دهست پیشکرد و
قهرمانه که و تی "بهره و چپ و هرگه پری". هم مومن بهره و چپ و هرگه پران، به قدم
نوستاده که له شویتني خوی نه جا.

فهرمانده که میکنید بگران برو: "کیشه چیه؟ له وانه یه کابرا که پست". بقیه به دهنگی بزرگ هاواری کرد، "تیستا جارنکی تر برو بکنه و چه پ" همروان جارنکی تر روپایانکرد و چه پ، به لام نو پیاوه هر له شویندی خنی برو و هک بلشی هیچی

نی بیستووه، بهره و پیشنهاده، بهاره و دواوه... همه مووف فرمانه کان دران و همه مووان
پهپه و بیان کرد. شو پیاوادش هدر له شوینتی خلی بیو.

شو، نوستادنیکن ناسراو بیو، نه نانهت فرمادنده ش دهیناسن، نده کرا و هک هدر
سه ریازنیکی تر مامه لای له گله لدا بکریت، شو شایه نسی ریززکی تابیهت بیو. دواجار
کانیک سه شفه که تهار بیو همه مووان گهربانه و شو شوینه که لئیه و دهستیان
پیکر بیو، فرمادنده که چووه لای نوستاده که روئی "ثایا گرفتیک له گوبکه کانتدا
ههیه؟ نابستب؟"

وئی "ده تروانم ببیستم".

فرمانده وئی "نهی که وایه بوجی ههروه ستاویت؟ بوجی پهپه ویت ل
فارمانه کان نه کرد؟"

وئی "که لکی چیبه، له کانپنکدا که ده بین همه مووان دوای شو همه مو جوله یهی بل
پیشنهاده و بیل دواوه، بگه پیتهوه حالتی پیشوریان، به چی گیشترون؟"
فرمانده که وئی "تم پهیوهندی بهوهه نیبه به کوئی ده گهیت، نه مه
مشقه!"

به لام شو وئی "من پیویستم به هیچ مشقیک نیبه، تو دوای شو همه مو شفه
بوجانه که من هیچن تیا به دی ناکام، ده گه پیتهوه ههمان دقیع. ده گری پیتم بلنیت
بلچی ده بین روو بکه مه چه پ نه ک راست؟"

فارمانده که وئی "سایره، هیچ سه ریازنیک شو جونه پرسیاران ناکات".

نوستاده که وئی "من سه ریاز نیم، من نوستادم. من به ناجاری هینتراوهه نیره،
به لام نزل ناتوانیت ناچارم بکهیت شو شستانه بکم که دئی هؤشمندیم".
فرمانده که چووه لای به پرسانی بالا و وئی "چی لام پیاوه بکهین؟ له ران یه
نهوانتریش تیذک بدات- چونکه همه مووان به من پیذکه من و همه مووان ده لین نوستاد
فسهی باشت کرد! من ناقووانم له گله شو کا برایه دا چامله بکم. شو همه مو

پرسیارنک دهکات و هامور شتیک ده بیش نوون پکریت وه؛ تاوه کو تیس نه گه،
تاوه کو هوشمهندیب که م پانچتی نه کات، نه وا نایکهم".
فرماندهی گشتی وسی "نهو پیاوه ده ناسم، لوزیکناسیجکی گهوره به، هامور
مشغی ریانی له پرسیارنکه نه هامور شتیک کاپه، من نه چمه لای، خه مت نه بیت".
کو نوستاده که کرد بچ قهرمانگه که م و وقی "بعبروره، به لام نیمه ناتوانی
هیچ بکهین، نظر بیویت به سه ریان، و آتش پنوبیست ب سه ریازه کان، به لام من
هدنی نیشت نه همن که هیچ گرفتیک بچ ته و بچ ته و تیتریش دروست ناکات.
له گه لامدا و داره بچ پنوبیبه کی ناو سوپا".

نوستاده که برد بیکه نزیک ته بژلکه بکه له به زالیا سه ود، پیشی و ت "لیره
دانیشه، تو نه تووانیت به زالیا بچوکه کان له لایه کاه و به زالیا گهوره کان له لایه کی
قر دانیت. دوای سه عانیک دیم بنام شته کان چلن به بیوه ده چن".

پاش سه عانیک گه پایه ره. نوستاده که لهوی دانیشتوو و به زالیا کانیش هر له روی
بوون. وقی "نهو چیبه، هر ده مستیشتن پی نه کردووه؟"

وقی "بیو یه که جارو بیز دوا جار دهمه وی تبیکه م بچی ده بیش نه و به زالیا یانه جیا
بکهمه وه؟ غاست ده کام هوشمهندیب که م که توووه ته بهر تیهانهی نیوه، نایا
گهوره که نام به زالیا یانه جیا بکهمه وه؟ چ پنوبیست ده کات؟ سه ریایی نه مهش،
گرفتی نه هن. که من لیره لانیشتووم و امنانیووه پنوبیستیپه که هه به، به لام پرسیار
هن که ده بیش و لام بدرقه وه؛ به زالیا هه به ده نکی گهوره به و هه به ده نکی بچوکه؛
به لام هی نهی تبدیله که ده نکیان ته بیاره جیاوان، نه مانه پهرو کوئی بچن؟ نیوه
هیچ پنوه ریکان نه دانه به من".

فرماته کان، دیسپلیت کان، دینماییه کان - ئه مانه له لایه ن شه و که سانه ره
په کارد هیندین که ده بیانه وی نیستیغلالت بکه، له لایه ن شه و خه لکانه وه که
ده بیانه وی پنودره کانی خویان بساه پیتن، بیزکه کانیان به سه ریانی خه لکی تردا

سنه پينين. من ثم خه لكان به توانيماري گوره ناو ده بهم. سه پانديني ثايد باكتنيان
پا سر کاسينک، سه پانديني خه يالذك، قانيلك، توند و شيزيه کي گوره به. ثوران
روز خبنده رون.

ئەقل - سندوقى تەنك و چەلەمه كان

ئەقلى مەرزە سندوقى تەنك و چەلەمه كان، تەواوي فۇناغە كانى گەشەسەندىن
دەگۈرەتە خۇل له زېنده وەرى ئىزتىرين ئامىتىن تا بەزىزتىرين بلىمەت، ئەمانە ھەموسى
له يەك كاتدا لە ئەقلى مەرقىدا پىتكەوره دەزىن و ھەمورسان ھاواچەرخن. بەر ماذاب
ئىبىھ شىتكە راپىدووه، شىتكە رانە بىردووه، شىتكە ئايىدەبه؛ لە سۆنگەي ئەقلەوە
ھەمو شىتكە ھاوكات و ھاواچەرخ.

دەپىن تىڭ بە بىرۇش لەمە تىبىگەت چونكە بەپىن تىبىگە يېشىن لەمە پرسىمارە كانى
خە بالىكە رايى و سېستەمە باۋە پىپە تاڭىزكە كان چارەسەر ئاڭىزىن. گەمىزەكە لە
تۈزۈپ، بلىمەتە كەش ھەرو. بىنگومان گەمىزەكە تىزى بەھىزىزىرە چونكە مېزۈرۈپە كىن
ئىزىزلىرى ھايى و بلىمەتە كە دەنگىنگى كېس ئۆز بچوک. ھەر لە خومەينىيە وە تا
ئەنىشتايىن لە پانتايى تۈزۈدا ھايى و كىشىكە ئەۋەيىھە كە خومەينى ئۆزىنەيە و
ئەنىشتايىن كە عىنىيە يەكى لازىز.

وە كورەپەرە مېتىك بىزى لە ئەقلى مەرزە بىرەرەوە. بەكەي لە خومەينىيە كان
پىنگەنەنورە، ملىيونان خومەينى و لە كاتبىكدا پەرەو سەرەوە ئەپقىت، خەلكانى كە مەتر
و كە مەتر ھەن. لە نزىك تۈزۈك تەنبا چەند كە سېئىن - و لە سەرى سەرەوە يەك
كاسە.

پاڭم بىرت بىلت كە جىاوازىنى نىوان خومەينى و ئەنىشتايىن لە چۈنایەتىدا ئىبىھ،
بەلكور لە چەندايە ئىدایە، چونكە بەشىكە لە خومەينى بىرىتىبىھ لە ئەنىشتايىن و بەشى
تىڭى ئەنىشتايىتىش خومەينىيە.

په م دواييانه ئەتجامه کانى توپۇزىتە وەدى سى سالەدى مېشىكى ئەلپىرت ئەنىشتايىن
بلاو كرابىدە. سى سالى خاياند نا زمارەئ خانە كانى مېشىكىان زمارە. لە هەر
مېشىكىكىدا ملىۋاتان خانە ھەبە كە كارى دىبارىكراو جىوازان ئەنجام دىددەن:
جىهانىتكى رۆز ناوازىدە.

ئەمەي كە چۈن هەر خانە يەكى دىبارىكراو بە شىتوارتىكى دىبارىكراو ئىش دەكتان
ھېشتا نەزىنزاوه. خانە يەكى دىبارىكراو بىر دەكتە وە، خانە يەكى دىبارىكراو خەو
دەپىنتىت، خانە يەكى دىبارىكراو نام دەكت، خانە يەكى دىبارىكراو وىتنە دەكىشىت، پ
جىوازىيەك لەنیوان ئام گروپ خانانە را ھەبە؟ لە رووى كىمىياتى و قىسىقلىوجىيەرە
ھەمووپىان وە كورىيەكىن، پىنناچى مەيج جىوازىيەك ھەپىت. بەلام خانە ھەن بىر
دەكتە وە، خانە ھەن وىتنا دەكتەن، خانە ھەن ماتعاتىكىن و خانە ھەن فەلسەفەن.
جىهانىتكى بۇ خۆى.

سى سان زمارىنى خانە كانى مېشىكى ئەنىشتايىن ئەنجامى جىوازى ھەبۇر-
ئەنجامىكە رۆز گىنگە، جۇرىكى دىبارىكراو خانە لە مېشىكىدا تۆززابە وە - بە
رېزە ئەلسەدا بىست و حەوت لە مېشىكى ئاسايىن زىباتر بۇو، ئەو جۇرە خانە
دىبارىكراو تەنبا بىك تىشى ھەبە: پىتىكەياندى خانە كانى بىركرىتە وە، ئېشىكى
راستە و خۆى ئىبىخە تەنبا خانە كانى بىركرىتە و گەشە پىندەدات.
ئىستا جىوازىيەكە چەندىتىبە تەك چەنلىكەتىن؛ دەكىرى ئەو لەسەدا بىست و
حەوت زىادە بىخە خانە كان لە توشدا دروست بىن، ئەى بۆچىن هەر لەسەدا بىست و
حەوت؟ دەكىرى ئەسەدا دروسمەر و حەفتا تۆرپەر گەشە بىكت، چونكە ئائىكراپە كە
چۈن دەكىرى ئەو خانانە پەيدا بىن.

لە مەشكە سېپىيە كاندا ھەموو جۇرە خانە يەك دروستكراو، ئەگەر مىشك شىتى
زىباترى پىتىدرى تا يارىيان پىنگىكت، ئەوا ئەو خانە پىتىكە يەنەرانە ئىتىدا گەشە
دەكتەن، چونكە دەبىن بىر بىكانە وە. ئەگەر تۆ بىخەيتە ناو پانتابىيە كە وە كە پىتىپە وى

زیزی تبا بینت جو شوه‌ی دوزیته وه‌ی رینگه‌ی خواردن که‌ی قورس بینت، نه‌وا جوزیکی دیاریکلولی بیزکردنه وه دهست پنده‌کات. چنده‌ی زیارتیش بیز بکانه وه، ناده‌نده زیارت خانه‌ی پینگه‌یه ته ر پیویست ده بینت.

سروشت هامو شتیکی پیویستت بتو دابین ده کات. هار شتیک که تزههت به‌هذی پیویستبوونته وه دروستیووه. به‌لام به‌ک شتی هامو نه و تویزیته وه‌یه زنر مایه‌ی شنک و سه‌رسوپهانه: نه‌مه‌ی که جیاوازی نیوان نه‌تیشتاین و خومه‌یعن نه‌نمیا چه‌ندایه‌تیبه. نه و چه‌ندایه‌تیبه شتیکی ناییه‌ت نییه، ده‌شی دروست بیکریت: خومه‌یعن نه‌نمیا ده‌بوروایه باری شه‌تره‌نج، باری وهردق بکات... به‌لام نه‌م پاریسانه و هی نزی نه‌کرد: چونکه ده‌بوروایه بیز بکانه وه.

نایینه کان نه‌م خانه پینگه‌یه نه‌ره له‌کوژن چونکه پینت ده‌لین باوره‌یعن. بازدیه‌ینان واته: بیز مه‌کاره وه، باری به ناییدایا کانه مه‌که. به نه‌نها هه‌ولی دوزیته وه مهده، عیسا هه‌نوكه دوزیوویه‌ت وه، بودا هه‌نوكه وتوویه‌تی - بوجی ده‌بسن به‌شیوه‌یه کی ناییپیویست بگه‌ریخت؟ نه و کاته به‌شبوده‌یه کی سروشست نه‌وهشی که پیاویکی وه‌کو نه‌تیشتاین دروست ده کات په‌یدا ناییت؛ تزههار مرزوکلیکی ناساییں ده‌بینت. ناساییں واته زیزه‌هیعن مرزو قایه‌تی.

لبره‌وه، من نه‌قلی مرزو لبه سندوقی شه‌نگ و چه‌له‌هه کان ناو ده‌بهم، له‌به‌ر هزکاریکی تریش - له‌به‌رن‌وه‌ی هار شتیک که ل قزناع کانی گشته‌هندن روییدله، شوینه‌واری له‌ناؤ نزدا جیهینه‌شتووه. تزههیشتا له تاریکی ده‌ترسبت - ده‌بین نه و ترسه ملیونان سال نه‌مه‌نی بینت، پیغوه‌ندی به جیهانی ملزیزنه‌وه نییه. له راستیدا قورسه له شوینه‌یکی وه‌کو نبیبوریزک سوچنکی تاریک بدوزیته وه، هامو شتیک رزیر ریوناکه، له‌وانه‌یه خه‌لکی رزینه نه‌بوروینه وه، به‌لام شوینه کان ریوناکن! نه‌م ترسه‌ی تاریکی چیبه؟ چونکه له زیانی مزدیزندابه هیچ شنیوازیکی ترسه‌هش رینکه‌وتی تاریکی ناکه‌بیت. نه‌گه‌هه رینکه‌وتی تاریکی بکه‌بیت نه‌وا

هیورک رده و وزره خشنه. لبری ترسان نیز؛ ده گن خوش، ویستیه کی دیاریکراوت
بیوی هبین. بالام بجز کای خژشویستی تاریکی سهیر دیاره. هیشتا له قوولانی
دنتا نه و مرفقه کتیوبه هب که له تاریکی ده ترسا. ترسیم تاریکی له روزگاره و
بین که شیواره کاتی ناگرکردنوه ندرزابوونوه. نوانه رفدانی تاریکی بودن و
تاریکی ته قریبیه بورو به هاومنای هرمیمن. له همرو شوینیتک هرمیمن به
رهنگی تاریک، رهنگ رهش رهند ده کرا. تاریکایی بورو هاومنای مرگ. له همرو
شوینیتک مرگ به پهش رهند ده کرا.

هؤکاره که نور روونه: پیش شهودی مرقه فیتری ناگرکردنوه بینت، شهود
ترسناکترین کات بورو. نگر ل شهودیک دریاز بوریتایه نهوا شتیکی گاوردت
نه نجام دابوو، چونکه له شهودا همرو نازله درنده کان ناماوه بیون هیشت بکه
سه. نهنده تووانی بخویت، ده بروایه بیدار بیت. نهبا ترس له نازله کتیوبه کان
پهس بیور بزنه وهی بیدار بیت. هیشتاش له شهودا هیترشیان ده کرد و مرفقه
ده سه وستان بورو.

بزنه تاریکایی بورو به هرمیمن، خراپه و هاومنای مرگ. ترسیش نهونده
چروه قوروایی دله و که تاوهکر نه مریز مایه وه؛ وات، کاتیک که تاریکایی به
و رجه رخانیتکی ته زدا تیپه پیوو... نه نازله لانی کتیوبی له تاریکاییدا هیشت
ده کنه منار، نه تاریکاییش هیچ هرمیمن بیان مارگیک له گهل خویدا ده هیشت.
نهبا خویتکی هیور ل گهل خویدا ده هیشت، همرو بیناقه تین روزه که له گهل خویدا
دربات، جاریکی تر گهنجت ده کاته وه؛ چالاکت ده کاته وه؛ پرت ده کاته وه له وزه؛
ناماودت ده کات بز دجدار له گهل خویدی سبهی به یافی، بالام تپیوانینمان همروهکو
خویه ته، همرو شتیکی ترسیش هروایه.

له رابردوودا، به دریلایی همرو قیوناغه کاتی گه شاهسه ندن؛ ده بروایه مرقه بیت
باشبک له گروب، ریکخراو، کومه لکه، خیثیکی دیاریکراوت، نه مدش نهبا ل به رنده وی

ی به ته‌نیا ده‌سته وستان بیو. به ته‌نیا: هه‌مورو ده‌شت و کینو له‌دزی نون-
ردو به روی برونه‌وهی فورس بیو. پنکه‌وه، له‌گلن فاره‌بالغیدا: هه‌سته به پاریزگاری
زیارت و ناسایشی زیارت ده‌کرد.

ده‌بیهی تقدیر بیت که مرزوه لوازمه‌ترین و ده‌سته وستان‌ترین گیانه‌بره له جیهاتدا
و به‌هیئی شم ده‌سته وستانی و لوازمه‌وهه اه هه‌مورو شارستانه‌ت و که‌لتوویه‌ان
گیهاتی کردیوه. بتویه و دکر ته‌فره‌تیک بیزی لیه که‌ره‌وه: به‌لکو سه‌لعاده‌بویه‌تی
که مازن‌ترین بدره‌کاهه، شیزه کان ناتروانن کلمه‌لکمیه‌ک دروست بکمن، ناتروانن
که‌لتوویه‌ک دروست بکان چونکه شیزه پیوپسته به گروه نیبه. شو به ته‌نیا باشی
پیوپست به‌هیزه، ماهه کان به کلمه‌ل ده‌پلن، شیزه کان به کلمه‌ل ناپلن. هر
شیزه‌یک زه‌روووه‌تی ناوجه‌سی هه‌به، شهوان ته‌کنیکیکی دیاریکراویان هه‌به بتو
راگه‌یاندنی ناوجه‌ی خزیان، هه‌مورو گیانله‌بره کان هه‌یانه- شهوان له رویه‌رنکی
دیاریکراو میزه‌ده که‌ن بچونه‌که‌ی واله شهوان‌بتر ده‌کات که به‌نگا بن له‌وهی شم
هبلی سنوره‌یه. له ده‌ره‌وهی شم‌هه، هه‌مورو شنیک ناساییه، تاکه هه‌نگاریک بیو ناو
شم ناوجه‌یه هه‌ترسی به‌لهاوارده‌به.

شیزه کان له‌به‌هه‌ر هه‌کاری شه‌وهی که به ته‌نیا ره‌ره قه‌تنی دروشن دین حمزه‌ده‌کهن
ته‌نیا بن. نیستا بیزه له مرزوه بکه‌ره‌وه... جه‌سته‌ی شه‌وهنده‌ی شاهه‌لیک به‌هیزه‌تیبه،
بنیزه کانه شه‌وهنده به‌هیزه نیل که بتوانی نازه‌لی پی بکوئیت. دانه کانه شه‌وهنده
به‌هیزه نیل که بتوانی گوشتنی کالی شاهه‌لیکی پی جخوات که به ده‌سته کانه
کوشنویه‌تی، هه‌مورو په‌له‌کانه له هی نازه‌لائی تر لوازمن، شهوان ناتروانن له‌گلن
نه‌سپ یان سه‌گ یان کا، یان له‌گلن گورگ، یان ناسکدا رابکات- شه‌وهیج نیبه!
شنتیکی باشه که شم گیانله‌برانه له پیش‌شیرکنکانی گوله‌مپی تقدیر دا به‌شدادری
ناکن، شه‌گینا پاکه‌ره گه‌وره کانه تقدیرخ ده‌رده‌که‌ونن. تقدیر ناتروانیت و دکو
هایمون له دره‌ختنیکه‌وه باز بدنه‌یته دره‌ختنیکی نن. شهوان به دووراپس چه‌نده‌ها

کیلومتر ل دره ختنیک و باز دهدهنه دره ختنیکی تر، پیویست ناکات داشت ل
زه ری بدهن، لئن ناتورالیت ته ناده شر لگن مهیوونیکا بکهیت،
دوبن ناره نبران بکهیت که مرلذ لاوارترین گیانله بهره لمسه ره وی، نامه شر
بنانهی همیو ره فتاره کهی، پایه ندیه کافنی؛ به گروپ بونه کهیه تی، دهی شر
بهشیک بین ن شتیکی گیوره تر ل خنزی؛ ته نیا نه و کات هاست به سلامه تی
دوکات.

ده بیویه جقره ها چهان دابهیتت. هیچ گیانله بهر لک مشوری نه وهی نه خواره چهک
دابهیتت، پیویست ناکات، دهسته کانیان، دانه کانیان، نیتیز که کانیان بهسه، هر له
سره تایبیتین روزه کانه و ده بیوایه عربه چهک دابهیتت - به که م جار له بعد
درستیکردن، شینجا په بتا په بتا چووه سه ر کانز اکان، شینجا ده بیوایه دان بود را
بینت که ته ناده ش به چه کنی ناؤ دهست کانیشیه و ناتورانی شه پ لگن شنید بان
شازه لذیکی نزیکدا بکات، ده بیوایه تیز و کهوان دابهیتت - واته هیرشکردن له
دووره وه - چونکه نزیک کاوته وه مانرسیدار بیو، لوانه یه تز چه کت پی بینت به لام
له بدارانه قبلتکا کاریگه ره بیت. ته تو و چاهکه کهات هله گریت و به دویزایی
تیو مایل فریزان ده دات. هیرشکردن له دووره وه به شیوه یهک له شیوه کان بیو ب
شتیکی پیویست.

هارقیه نیمه گه یشیت چهکه نارکیبیه کان، نیستنا نیمه مرغشمان به تهواری له
قوزصی خنی برووه ته لهره وه، ته ته نیا په منجه ده بیت به دوگمه که و رزکتیپک
دادره په پیت. پیویست ناکات تو برانیت رزکتکه له کوفیه، به پیتی پر زگرامه کهی
دده پوات. ده گاته کریملن یان ده گانه کریشکی سپی، شم پر زگرامه تیایدا جینگر
کهاره. کنی په دجه ده نیت به دوگمه که دا گرنگ نییه، ده شسی چهنده ها مایل دوور
بیت. دوبن چهنده ها مایلیش دوور بیت چونکه دوا جار کابرا پاپا نییه، قابیلی

نه گردنه، دهشی شته کان په رجه کرداریان همیست. دهشی رویکته کان له شوینیکی نه گسام بن و دو گمه کان و سویچه کان له شوینیکی کوشکی سین بن.

مرزو لا دوراییه کی له نیوان خوی و دوزمندا دروست کردروه و دواچار دهبوایه دروداییک له نیوان خوی و چه کبشدادروست بکات؛ چونکه چه که که بورو به شتیکی نه ترسیدار، نزیک هیشتنه وهی؛ سارکنیشیه کی ناپیویست برو.

به لام هاموو شتیک به شیوه کی زند لژیک گله شهی کردروود. مرزو لا بورو له ریگرکه ری هاموو نازه لان. ته نیا بهم مادایه دهکری بوتری "نهوانه بهره که تیان په ساردا دهباری که له سه رخون، چونکه مهمله که تی زدی هی نهوانه". ته نیا لم مانایه ده بیوان ماؤه نه وه؛ به لام به ماذایه کی تری روحی نا. خالی لا وزی مرزو، په نیزیه کی سه لماندووه.

دهبوایه مرزو بیر بکاته وه، دهبوایه شته کان چاره مهربکات. کیشهی زند مه بون و رنگابه کی سروشستی نه بورو بل دوزینه وهی چاره مهربکان - لبره وه؛ بیرکردن وه پایدا برو. بیرکردن وه به شیوه یه کی ساده واته تو رویه بروی کیشهیک برویته وه و سروشست سه ره داوینکی پیست نهداوه. هاموو نازه له کان سه ره داوین ههیه. نهوان قهت رویه بروی کیشهه ناینه وه. هه رکانیک نهوان رویه بروی شتیک ده بنه وه، کهومت ده زان ده بسی چس بکهن. مرزو لا هیج چاره ساریکی بق دانه نزاوه، بعو هاموو ک بشانه که له ده برویه رفی - دهبوایه بیر بکان وه.

به دریالی ملیلنان سال، خانه کانی بیرکردن وهی کارا و کاراتر بون. به لام به دریالی رنگاکه هاموو جزره نز و خوئیک، هاموو جزره ترسیکی له گه ل خویدا هله لده گرت. نمه پیتویست برو، نده کرا خوتی لئی لابد هیت؛ به لام گرفته که نه وهی که کات بعو رنگابه دا تنبه بیرون، به لام توزه کهت هه رپیوه هاره.

تیستا مرؤذ ده ترواتی تهبا بیت. تیستا پیویست ناکات به شیوه کی تو ندیه وانه پابند بینت به هیچ گروپیکن شایینی، ثاید قولزایه کی سیاسیه وه - مسیحیه، هیندوزیم؛ کلمه نیزم، فاشیزم - پیویست ناکات. به لام ندیش له گمه زه کان پتکدیت. نهوان دویاره و سیباره به رده ام رهین له زیندو و کرنه وه راه رویان. نهوان له گروپدا کن دهیه وه - و نه مهش دهین پابندیه کی بیت، چونکه به پنجه راه وه بزچی دهین گویه که قورسایی گرته ختری تو له نهسته بگریت؟ دهین تو له یه راه بردا شتیک بدهیت. بزچی دهین گویه که خامنی سه لامه تی تزی بیت. دهین تو شتیک بزر گروپه که بکهیت - نهودش پابندیه تزیه. تو ده لیتیت "من ناماده م بعزم بلت، نه گهر تو ناماده بیت". نهمه سه لقیه کی ساده یه، نهی بزچی به شیوه کی تو ندیه وانه پابند بیون؟ دهین همرو؟ پابند بن چونکه نه گر به ناگا بینه وه، ده زان چهند شتیکی گمه زان یه.

پیویست ناکات بجیه پال حزبی نازیی نه دلخیل هیتلر. به لام ولاطیکی وه کو نه لماتیا - به کنک له خوینده ولترین و روشنپیرترین ولاتان، نه ولاطی که نلدنرین بیرونند و لاهله سوژ هفتاده ته دنباوه - دهیتنه قوربانیی گه مژه یه کی نفره بیهک، مرزیکی وه کو مارتی هایدگر که به کنک بورو له گرنگترین فیله سونه کانی سه رده می خزی: شوینکه و نهی نه دلخیل هیتلر بیو. مرؤذ ناترواتی باوه بکات. بیو کرده وهی هایدگر نه ونه نده ناللز بیو که قهت نه بتووانی هیچ کام له کنیه کانی ته او بکات. نه دهستیده کرد به نووسینی بهشی به کم و نواتره مورو جیهان چاوه پیشی بهشی دوره می ده کرد. نه م بهشی دووه مهش ده رنده که ووت له بار هزکاری ساده هی نه وهی که نه ده برازی بزر کوی بپوات و چس بکات پیان چلند چاره سه ری بکات. نه و بینده نگ ده بیو دهستی ده کرد به کتتبیکی تر!

به دریزایی زیانیشی هار نه عهی کرد. به کم بش ده رده که ویت، نینجا دوره بهش اسینیم بهش بزره، هیچ کتتبیک نهوار نییه. به لام تهناهه نه و پارچه

نیز این بروانه ش موضعیزدی نمکان. بنگه ردمی لوزیک و قزوینی روانگکی
نمیز... به لام نه نانه ت نم پیاووه ش نه بتووانی بزانی که نه قولک هفتله رشت برو
بریش به شنیویه کی تو ندره وانه پتیمه وه پایه دند برو.

نم پتیستیبهی پا به ندبیونی ترپه وانه له کوچوه نیت؟

ن گرمانی تزووه نیت. نو خاتووانیت به راسی خوت قایل بکیت که نه ردی
ردیکیت راسته، یلویه ده بی زیاده ره وی نیا جیکیت. ده بی نه به ده نگی به رز هماوار
بکیت بلوته وهی ببیستیت. ده بی نه وانیتر قایل بکیت بلوته وهی له به رانه ردا تووش
قایل بیت. ده بی نه وانیتر و هرگ رتنیت، بلوته وهی به بیتیعنی نه سهی که هه زاران
که س و درگ راون ناسوده بیت: ده بی راستیبهک لوهه ردا هه بیت که ده بکیت،
ن کینا بوجی نه و هه مسو خله که رازی بیون؟ ده شنی نو گامزه بیت به لام ناشنی
خالکیکی زلد گمهه بن.

نه تبا بیر له نه قولک هفتله رکه ره بکاره وه: ده شنی نه و با بیر له خلی بکاته وه که
گامزده، به لام نهی مارتمن هایدگه ره؟ نه و مارتمن هایدگه ری رازی کردووه، نیستا
عیچ بالکمیکی تر پتیویست نییه. نم پیاووه به لکمیکی کافیه بلوته وهی که نم
ده بیلت راسته، نه مه پر زسهی کی درو لایه نیه. نو بـ هه بیونی خه لکن تو ندره وهی
لاینگیر له دهورت، زیاتر فـ ناعه ت دیت و له به رنه وهی زیاتر فـ ناعه ت دیت نه و
خالکی زیاتر له ده رهی خوت کلز ده که بیت وه.

نه قولک هفتله ره بیره وه ریبه کانی خویدا ده لیت گرنگ نبیه نو چی ده لیتیت-
نه لیت بان راست- نه نیا به بیرو بیاوه ره وه بزرده وام به له درو بیاره کردنه وهی.
کس خامن نه قلائیه و لوزیکی نییه. چهند کـ س لـ جیهاندا نینده گـ ن لوزیک
چییه، نه قلائیه چییه؟ ته نیا لـ درو بیاره کردنه وهی خوت به قولکی بقداره، به
پنداگرییه وه بـ رده وام به. نم خـ لکانه به دوای بـ بـ بـ بـ بـ وـ هـ نـ کـ رـ سـ تـ. نـ وـ انـ

به روای کاسینکا ده گهین که لیلی ده زانست. نهی نهوان چلن هست ده گهن که نه
لیلی ده زانی نه گهار بلیت (نه گن)، (به لام)، (له وانه به) ...
هر بیویه ریمانیی ویزاری چه یعنی، (ماه اشیر) نه تووانی له میندستان
شوینکه وتهی تقد له دهوری خزی کل بگاه وه - چونکه هم مو وتهیه کی به له وانه به
دهست پیند گرد - نه و راست بورو، به شیوه کی رهها راستی دهوت - به لام نمه
شتوارتی پهیدا کردن شوینکه وتهیه، نهانه تهوانه ش که شوینکه وتهی بورن
په بیتا په بیتا بزر بورن: "له وانه به... نعم کابریه باسی (له وانه به) ده کات؟ له وانه به
خودا هه بی؟" نایبا ده تووانیت شوینکه وتهیه کی پایهند به (له وانه به) له دهوری
خوت کو بکهیه وه؟ نهوان یه قینیان دهوری نهوان گهره تیان ده ویث. ماها لیرا
له یه رانیر هامو و نهو گامران دا را لر ریشور بورو، نه و وهمه له گهل خه لکدا ره لئاری
ده گرد وهک بلایی همان ناستی نیگی یشتنی نه ویان هه یه.

نهو هنانهی ناو ده بگوشت شه لبیرت نه بشتابن تییده گهیشت، چونکه نه لبیرت
نه بشتابنیش به (له وانه به) قصه ده کات. هم مو مانای ریزه گهاریی نه مهیه؛ ناکری
هیعنی شنیده به په چینه وه بوترن چونکه هم مو شتیک ریزه ییه، همچو شتیک جینی
یه لین شیه، ده تووانیت بلیت نهه روونا کیبیه؟ ریزه ییه، نه وانه به به به راورد به
روونا کیبیه کی در دشاوه نه، رود لیل ده رکاوی. نه وانه به به به راورد به روونا کیبیه که
که ملیونها جار در دشاوه نه وه کو کونیکی تاریک ده رکه وی، تاریکایی چیه؟
روونا کاییه کی که مه نه. شازهان هن، پشیله هن که به شه و له خانووه که دا
به شیوه یه کی نه او باش دین و دچن، له خانووه تودا نه نانه ت پشیلهی کاسینکی
تریش باشت له ته ده تووانی له تاریکاییدا بیت و بچیت. ته سانمه ده گهیت، به لام
پشیله نهو چاوانهی هه یه که ده تووانن تیشكی لیتلری روونا کی به دی بکن.
کوند به بورو نهیا ده تووانی له شه و دا بیینیت، روز تقد روونا که. کوند به بورو
نوبسته به چاویلکهی خزره تاوه، به می چاویلکهی خزره تاو ناتوانی بیینیت، روز

لند در داشاوه يه. کاتیک پهلاي تزووه بهيانيه: بئ کوندابه بیوو نیوره يه، نیستاچ
لمدنیک چېيە؟ بير لے کوندابه بیوو بکاره ووه، ئىو کانى له مانسای (لهانىيە)
لندەگەين - لهانى يه ئیواره بىتت، بىلام بئ کوندابه بیوو بهيانىيە، له کاتىكدا كە
زارىكتۇ دانىت، کوندابه بیوو باشتىر دەپىنتىت، ئاره ياسلى شىدۇ؛ بئ کوندابه بیوو
ناودېلىنى رىقىدە.

ئەن کان رېزەيىن، لېرىه وە وەتنى هەر شىتكە بە يەقىنەوە دەرىخستىن گەزىدىتە.
بۇيە ماھافىرا روانگىيە كى سەبىرى بئ پەكەم جارلە مېڭۈرى مىزىشدا پېشاندا، واتە
بىست و پېتىج سەددە پېتىش ئەنىشتاپىن، وەشى ئەو بئ لەوانه يە (سیان) بیوو.
ۋەلسەقى ئەو بە (سېقاتقادر) ناسرا، واتە فەلسەقى لەوانه يە. دەتتۇرانى ھەممۇ
پىرسىارىكى لىپىكەيت، ئەو قىت بە يەقىنەوە وەلەمىن ئەددەدىايەوە، لەوانه يە تۇ
بىگەشقىتابىيە يەقىنېكى، بىلام كە ئەوت جىن دەھىپتىت ئادلىيائىر دەبۈرىت، نىستا كىن
دەبۈرى شۇين ئەو كاپرايە بىكەۋىت ؟

لەنۇلۇف ھېتلەر خەلک شوقىنى دەكارىئى چۈنكە گۈمان، وەكى بىرىنېك لە جاستەن،
لادىبات، تۆز لە ئاوه وە تدا دەلەر زىيت، تۆز ئازانىت ھەممۇ ئەم ژيانە بې چېيە. بىلام
كەسىلەك ھەيە دەزانىت و تۆز دەتتۇوانىت شوقىن ئەو كاسە بىكەۋىت. تۆز بارىكى
قۇرمىن ئادلىيائىن لە سەر شاتىت لاپرا، ھەممۇ ئەو شەسى كە لەلابەن تۈرە پېرىسىتە
ئاوه بىكى تۈنۈرە وانه يە.

باوه پى توقدىرە وانه خزمەتى ھەر دۇرۇ لاڭە دەكەتات، سەرگىرە بىنۇسىتى پېتىپتى
چۈنكە خلى وەكى تۆزىيە، لە ئاوه وە تدا دەلەر زىيت، ھېچ ئازانى. ھەممۇ ئەو شەسى كە
دەپىلتىت ئەو دەيە كە دەتتۇرانى باشتىر لە ئۆز ھاوار بىكەت، لە تۆز رەوانىتىزىرە؛ لانى
كەم دەتتۇرانى وادەرىيختات كە دەزانى - ئەمىسى كە ئەڭىزىكى باشتىرە،
لەلابۇرىكى لېھاتووه. بىلام لە قۇولابى ئاخىدا دەزانى دەلەر زىيت، ئەو پېتىسىتى بە

لورینکه و تیمی ریزه که بارمه‌تی دده‌هن ن ترسه‌کهی ده‌بیاز بست، که قهقهاتی پس
دینن که ده‌زانست.

پیستوومه ده‌لین...

رژنامه‌نووسیک مرد و گایشته دروازه‌کانی به‌هشت، گوشانی شوه‌هایه که
رژنامه‌فروسان نه‌چنه ناوی، چون شده روویدا شوهیان نازام، ده‌گارانه‌که
ساهیری کرد و وتنی "تو رژنامه‌نووسیت؟"

وتنی "بینگومن؛ په‌یامنیک راگه‌یاندیشم و ریگه‌م دراوه بچه هامو شویندک،
ریگه‌مه بچه شورده."

ده‌گارانه‌که وتنی "گرفتیک هابه، نیم له بته‌ره‌تدا له به‌هشت هیجع
رژنامه‌کمان شیه چونکه هیجع هه‌ولیک لبره رووتارات همچ تاوانیک، هبیج
س‌رخوشیبیک؛ هیجع لاقه‌کردنیک شیه، ته‌با قه‌دیسی لین، که له ٹه‌به‌دیه‌تله‌وه نا
ثابه‌دیت وشدک خوارنه‌ته‌وه و ده‌ستراون، که‌وانه چه‌هه‌والیک هایه؟ له‌گهان ٹه‌هشدا
پشکچکی ده رژنامه‌نووسیمان هایه به‌لام همر له سه‌رهاود پیچه‌بووه‌ته‌وه، له‌ابن
تو بچنه ده‌رواژه‌کهی تو له‌وبه‌ری ریگاکه."

رژنامه‌نووسه‌که وتنی "ده‌تولانی چاکه‌یه کم له‌گهان بکه‌یت؟ من دوای بیست و
چوار سه‌ ساعت ده‌رقم، به‌لام ده‌رفتیکم بده‌ری، لانی که م به‌سرکردنه‌وه‌یک، ٹه‌گار
نه‌نانووانیست ریگه‌م بدیت بمیتماده و کارتی سه‌وزی میقامته‌م بده‌پیتی؛ شه‌وا
لیچگه‌بی گشتیکی بیست و چوار سه‌ ساعتی شه‌جام بددم، دای‌ای رزرم نه‌گردروه.
له‌باره‌های ریگه‌یه کی رزرم بپیوه‌هه تکابه به‌زه‌بیت شه‌یی، به‌لبنیکیشم بده‌ری؛
شه‌گار تزوایم یه‌کنک له و نه رژنامه‌نووسه قابل بکه‌م له شوینی من بچه دلزدیخ
شه‌والی ده‌گاریت لیزه بمیتعه‌وه؟"

دەرگاوانەکە وتسى "قەيتا، نەگەر دەنۇوانىت كەسىت قابىل بىك" بىت بېجىتە شۇنىنىكى نى، دەنۇوانىت لە شۇنىنىقى ئەم بىتتىنەتى دە. بۇ ئىتمە جباوازى نىيە، پىشكەكە هەر دە كەمە؟"

كابرا وتسى "دە كەوابىه تەنبا بىبىت و چوار سەعات بىرى."

ئى و چووه ئۇددە و دەرگا سەپىنلىكى بىبىنلار قىسى لە كەلدا رەكىردى. "بىستورت لە دىزەخ گەورەتىرىن بىلەنامە ئى رۆزىنامە ئى نۇرى بىلادە كەنەوە؟ پىنۋىستىپەيان بە سەنان نۇرسىن و ھەموو جىزىرە رۆزىنامە نۇرسىتىكە. نۇرسەرىي ھەفتانە و نۇرسەرىي دەبىن و ... نە تانىبىستۇرۇھ؟"

ئىوانىت دەيانۇت "ھېچمان نەبىستۇرۇھ، بەلام نەمە شەقىنلىكى باشە. لەم شۇنىنە باخۇشىدا تەنبا يەك زىمارە ئى رۆزىنامە يەك دەرچوولە سەردەتاي زەممەندە، بەلام لەو كائى وە خېچ شەقىنلىك روپىنەداوە. بۇقىيە ئىتىمە بەر دەۋامىن لە چەندبارە خۇيىتىنەوە ئى بەكىم زىمارە، چى يكەين؟ ئەم رۆزىنامە يەن ئۆزىرگۈنگ دىبارە!" هەر دە رۆزىنامە نۇرسە كەپتە جولە. رۆزى دواتىر، پاش بىبىت و چوار سەعات، كابرا كەرابىه وە بۇ لائى دەروازەكە. دەرگاوانەكە دەستتە جىن دەرگا كەي داخىست و وتسى "لە ناۋە وە بەينەرەوە!"

وتسى "بۇچى؟"

دەرگاوانەكە وتسى "تۇ كابرا كەن فىلەزارىت. هەر دە كەسە كە رابانكىردى بۇ شۇنىنەكەي ترا، ئىستا من رىنگەت نادەم بىرپىت. دەبىن لانى كەم بىلەنامە نۇرسىتىك لېزە بىتت."

رۆزىنامە نۇرسەكە وتسى "بەلام من ناتۇوانىم لىتىرە بەينىمەوە! دەبىن رىنگە بىدەيت بىرلەم!"

د هرگاوانه که وتنی "تزو د تل شنیتی؟ تزو شه و ده نگویه ت بلاو کردوه که به
نمای اوی درزیه. نهان بیرزکه ای شهودیان به میشکدا هاتوروه که له دوزه خ نیشی
باشیان دهست ده که و بت و هاتروخته جلش - به لام تزو بق ده تویی برقیت؟"

نمایش وتنی "کمی چوراتی، له وانه یه شنبکی ثیا بینت. نامه وی لیره بمیتمه و
له کیسم بچیت. تزو ناترونتیت رینگیم بکهیت چونکه من قه رار وا نیبه لیره به، من
نه نیبا گه شتیاریتکی بیست و چوار سه عالیم. بیوت بی نیمه برمایری بشجنه بی نیمه
بپو - بق بیست و چوار ساعت بمیتمه و ببرزم، ناترونتیت قسسه خوت
 بشکنیت".

به لام ده رگاوانه که زوره ولیدا: "تزو ده نگویه کت بلاو کردوه. راست نه بپو.
گرفتیشم بق دروست مه که چونکه بارپرسانی ساره وه پرسیارم لیده کهن که کوانی
رزو ناتویمه نووسه کان؟ ناویه تار سه ریزی و هرده گرن و شه و کاته ده لین یه که
رزو ناتویمه نووسه لی نیبه؟ پشکه که نه عاره؟ بق کوئی چوون؟ لانی کم ده تووامن شه و
کاهه پیشانی نه وانه ساره وه بددهم که نه وانه یتری فه ناعهات پیهیننا و رویشنن:
له برشه وهی پیشتریش قه روروینه داوه - که سیک له به هه شته وه رابکات بق
دوزدغ - له ناوه و دیرا ده رگاکان به داخراوی ناهیلیتکه وه. قه هیچ که سیک را ناکات.
هه میو کاستیک ده تووانی بیانکاته و ببروانته ده رده وه، کپشه نیبه. کمی ده یه وی
بچیته دوزدغ؟ شولکنی سیکه میش نیبه، بیوه ده رگاکان هه میشه کراوه ن و شه وان
رایانکرد. نهان هه روا به ساده بین و تیان "مالثاوا، نیمه جارتکی تر ناگه پیشنه وه.
من نافیلم تزو برقیت".

به لام رزو ناتویمه نووسه که مکوب بپو. وتنی "نه و کاته من ده ستبه جی ده چمه لای
بارپرسانی ساره وه و هه میو شته که ناشکرا ده کهم: ده لیم من مانی نه و ده نیبه
لیره به و ده رگاوانه که ناهیلیت بچمه ده رده وه. تزو دوو تاوانت ئه دجام داوه:
یه که عیان نه و یه هیشت بچمه رزو ره وه. دوو هم، ناهیلیت بچمه ده رده وه."

درگاوانه که تیگه بیشت، نمه راست بیو، ونسی "باشه، برق، سارزمیریمه" زبدهات دهخایه شن - هممو شتیک لیبره نمه ایله دهخایه شن. لمه مان کاتدا لرانه ده قژنامه نوسینک ده رکه ونی. به لام نامویه که تو بهزی ده نکویه که و کیوت درست کرد و برو بیکهیت".

ونسی "ده قژنامه نوس بروابان کرد، ده بی شتیکی تیبا بسی، ده بی شتیکی راست بیت، نه گبانا چون ده توانیت فه ناعمه به ده قژنامه نوس بیت له به شته و بچنه دوزه خ؟ ده بی راستیه کی تیدا بیت".

سرکرد، به رددوام پیویستی به دووباره و سیباره قابل کرد و همی بق نهادی بیمه العینیت شوهی که دهیلیت راسته، بقیه پیویستی به زیاکردی زمارهی خلکی لایه نگیر همی. چنده دی توندپ وانه تریش پایه تند بن، کوهنده زیاتر بروایان بمه رهیت. نه گه در شهوان ثامادهی مردن یان کوشتن بن، بجن خویان فیدا بکن، جانگی پیروز به رضا بکن - نه مانه ش ره بکن به یه قینیک.

به گاراسته کهی تریش و، یه قیته کهی نه و قه ناعمه به شوینه کوهه کان دینیت - جرنکه ده نگی دوورش ده برات، بش و تر ده بیت، به شه اوی دشیا ده بیت. (نگره کان) و (به لام) دکان له زمانیدا بنز ده بین - هر چیزی که بلیت حافظه، نه م په رگاهی ش پارددوام ده بیت. نمه سارکرد ده کاته توندپ و و شوینه کوهه کان بش توندپ و ده بین، نمه پیویستیه کی ده روونیه بق هر دووکیان، هر دووکیان له هه مان بدهه مدان.

خهک پیویست ده روونیهان بجهه یه هاست به یه قین بکن. نادلیایی، شیانیان سخت ددکات. نه و سه ختیبی ش که په بیدا ده بی نقره - نه و کاته له هممو شوینیک نادلیایی و نائمه من ده بی؛ کیشه ده بین و و لام له ظارادا ناین، نامه ش در له تیک ده داته نه و چهند کاسه قله که بازهی که ده توان و ده بیخن کوشت نه و شتاده یان لایه که تو پیویست، ناکه تاییه نهندیه که ریه ر پیویست پلیه.

نودهی که همه میش له ساری ساره و دی جه ماوه ردا بیت. ده بی به بارده و امی
چاودیز بیت و برازی جه ماوه ردا کوئ ده بروات و نهار له پیشه و بیت. ثامه ش نهار
برایت. ددکات.

ههسته به چه ماور ردادت که رئیه ریشه ریه تی ددهک
ریسیر ته نیا پنوبسته بایسی ٹووندہ زیرهک بیتت، که بمرد وام بیت له چاودتیزی
میزاجی خلک، لوو ئاقارهدا که پیاپیدا دهیقون، له هار کوئیهک با هملبات شهوا
ریسیری راست قبنه قهه هال، که له دهست نارات؛ ندره میشه له پینشه وهی

جهه‌ماهوره - پیوست نین چونکه بیرماند رهست دهکات به بیرکردنه و لهوهی بیرمه‌ندان پیوست نین چونکه بیرماند رهست دهکات به بیرکردنه و لهوهی پا خلر نه و ناقاره‌ی جهه‌ماهه در پشیده دهروات دروسته، پان ناخونه و رنگابه‌ی ثم پیايدا دهروات رنگا دروسته کایه، نه کاره و باه شیوه‌یه بير بکاته وه، نهه و اته نبا دهین: جهه‌ماهه شوین گه مزه‌بک که وتون که خهه‌ی نهوهی نیبه بهره و کوئ ده‌ردن، لهرانه به تو بجهته بوزدهخ، بهلام نیتر نه و ریبه‌ره - نهه وه پینشه‌وهی تقویه، تاکه تایله‌تنه‌شیبه که له رنگاردا پیتویسته، پهشیکه که بتتوانی حوکم لاسه‌ر میزاجی جهه‌ماهور بیلات. نهههش رور قورس نیبه چونکه جهه‌ماهور به ده‌نگی بهره هاوار دهکات که هامشه چهن ده‌وتت، ده‌یه‌وئی بتو کوئ بروات، پینداویستیه کانیه چین، ته‌نیا دهین که میک به‌نگا بیت و هه‌موو نه و ده‌نگاه پیکاه وه کل بکه پنهه‌ره شه‌ر کاته کنشه نایه، تزل بینشه‌وهی جهه‌ماهور ده‌بیت.

برده و ایش به له به لینی نه و شنای که داوایی ده کهن - که س چاوه پروانی نه وه
ناکات هه مه و به لینه کانت جنیه جنی بکه بیت، نه وان ته نیا خوازیاری نه وه ن به لینیان
پی بدرست. کی داوای لینت گردووه به لینه کانت جنیه جنی بکه بیت؟ بردہ وام به له
به لیندن و نیگرانی نه وه مهه روزنک له روزان بتگرن و داوایی بکهن. نه وان ته
نه، ناکن: چونکه هر کاتبک بتگرن؛ نه وا به لینی گهوره تریان بتنده.

پاره و دیگر خاکش نقد کورتخاریه نه. نهاده‌ی که پیش پنجم سال اینست لهر سر
لایه، کمی لدیری ماءه؟ له ماءه‌ی پنجم سالانه ناآونکی نقد به جوگه‌ی کاندا چووه‌هه
خوار، کمی خه‌هیه‌تی؟ له ماءه‌ی پنجم سالانه نقد شت گلبرانش به سه‌ردانه‌هاترود.
پیکران مده، ته‌قیا به رده‌وام به له به لبینی گه‌وره و گه‌وره‌تر،

خه‌لکیش باوره بدو به لبینانه ده‌کهن، خه‌لک ده‌به‌یه برو بکات. نهوان هیچ
زیان نیه چگه له هیوا، بزیه ریشه ره رده‌وام ده‌بی له به خشینی تریاکی هیوا و
خه‌لک پنهانه‌هه گالوده ده‌بن.

پابه‌ندیس تووندیه وانه به رانه رگرب و ریکخراره کان، سیاسیه کان، نایینیه کان،
بانه‌هار جلزیکی شر، جوزیک له موعنادیون و کوهه‌هار تریاکینی شر،
مه‌سبجیه‌ک که ده‌ورویه‌ری پرده له مه‌سیحی، هدست به شارمن ده‌کات. نهاده
گالوده‌یونه، گالوده‌یونه به تریاکی ده‌ورویه، که ده‌بیتن که‌سیک له ده‌ورویه
چه‌ماره‌ر که‌یانه نه‌وا ده‌ستبه‌جهن له ریزک له ناآوه‌هیاندا دروست ده‌بی؛ پرسیاره‌ک
ده‌بریزت، که‌سیک هه‌یه باوره به مه‌سیح ناهیتیت: "نایا شباده بیوت به مه‌سیح
نه‌بیت؟ ده‌شئی به‌ین برووا بیون به مه‌سیح بذگارت بیت؟" به دگومانیه کان،
گه‌مانه کان پهیدا ده‌بن....

بچه‌ی توپه ده‌بن؟ نهوان توپه نین؛ نهوان به راستی ده‌ترسن، بق شاردناره‌ی
ترسکه‌کش ده‌بی توپه‌ی ده‌رخنه. توپه‌یی هه‌میشه بق شاردناره‌ی ترسه.
خه‌لک هه‌مو و جوره ستراطیزه کان به کارنین. خه‌لک هه‌ن که نه‌بنا بز نهاده‌ی
نهوان فرمیسکه کانیان راگن پیده‌که‌ن. له پیکه‌نیدندا تو شتت بیز ده‌چیته‌وه
نهوان شتیان بیز ده‌چیته‌وه... و ده‌شئی فرمیسکه کان بشاردیریته‌وه. له توپه‌ییدا
ترسیان به شاراوه‌یی ده‌میتیته‌وه.

نهوان نقد تووندیه‌ون، به ره‌نگارن... ده‌زانن که باوره‌یان، نه زمره‌یان تیب و
ترسی نهاده‌یان هه‌یه که کابرای بیگانه بینداریان بکات و بینه‌که‌یان قوول و قولتر

بکانه و بیوینتیت پیش چاویان، به شیوه یه کانه شیوه کانه وان توانی بیوینت
دایپوشن - کوان ماسیخین و ماسیخ رذگارکره، تاکه رزگارکه ری راسته قینه و
کنیتی پیروز خود را لگل کوان، که وابوو ده بیان چ ترسیک هستیت؟ کوان مالیک
ده رونویسی گارامیان دروستکردوه و لپه، بینکانه یه کی بینکانه که شه باوره وی
کوانی نیمه پیدا دهست.

یه کنک له مامزستاکام منی زود خوش دهست. له روزانی قوتا بخانه
نماد دیمدا نه مامزستایه برو که زود لیبه و نزیک بروم. بزیه پاش شه وی چوومه
زانک و له روزانی پشورداده گرامه و شارق چکه که هم، ده چوومه دیده شنی.

رزیکیان وی "من چاوه پیت ده که هم، زور سهیره چاوه پیت ده که هم له کاتنکدا ک
ئیستا ده زام روزه پشوره کان همن و تو لیزه پیت و هم دیت، هاتنیست و هکو
شنه بایه کی تازه به. له تمه فی پریمدا تل جارنیکی تر گه نجیتبم و خهونه کانی
گه نجیتبم بیز ده خیت وه. بیلام کاتنک دیت، ترسن دامد گریت و نزا ده که هم:
"لیگاری با شهنده ده کری ززو بروات)، چونکه تو به دگومانیم تبارا دروست
ده که بیت، تل گه ورد ترین گرمانی هنیت. ته نیا بینیت پاسه بیوشه وی هامور
گرمانه کام ساره لیده. به شیوه یه کانه شیوه کانه سه رکوتیان ده که هم، بیلام که
لیزه بیت سه خته. کاتنک تل لیزه بیت خاتروانم به شیوه یه کی هیمن نزا کام بکه هم".
وتم" به قم من قه نزا کردن لی تیک ناددم!"

وی "مهمه له که شه نیمه که تل تیکی ده ده بیت. به لکو هم رهنده که لیزه
دانیشنبیتیت و من خاریکی نزا بم... مه حال ده بیت. لپر ده زام که شه وی که
ده یکم گامانه که ده زام چون بیز ده که بیت وه. ده بیان بیز له وه پکه بیت وه که شه
پسیده پیاوه گه مژده به هیشتنا همان شست نه دجام ده دات... ده زام شه وی که
ده یکم له چاوه کانی تزدا هوشنه دانه نیمه. کیش که شه وی که، له قوولاییدا
له گلن تو هاریام. بیلام ئیستا زود پیرم و ناتروانم یگزیرم. ترسن سه رهه لددات.

ناتوانم بودستم. نزد جار بیرم کردیووه تهود، بچشم هر خاریکی ترا کردند؟ به لام
نهود حلقه اوبینچ ساله به رده وایم...".

نیروه خلته نهودو دوو سالیک ئیپری، ده بیگوت "من له میزه نزاڭىم. نیستاش،
له مهاره عارگا بودستم؟ کى چۈزلىنى... نەگار ئادو كوبىه هار لىئرە بىتت و خواش
بە راسىنى بىتت، نەو كاڭە من وەكى بەرلەم لىنى دىيت: ناتوانم تەنانەت چاپىشىم
لېپەرەم خوا دا ھەلبىتىم نەگار لە دوا ساتدا واز لە نزاگىرىن بىشىم، بۇرسە پېتىم وايە،
ئىستا كە يە درېزايىن ڇيامن نازام كردیووه، با بەرەد وام بىم، جا ھەلە بىتت يان راست.
نەگەر ھەلە بىتت، نەوا ھېچ شىتكە لە دەست نەچۈرە. هەرجىۋىتكى بىتت ئىستا كە لە
جىنگىدا كە وتووم، بە درېزايىن دېلىش سەرىھىسىم. نەگەر خوداش فەپىت، ئەوا نەد
باڭە - نزاكانم لە جىنگىمى خۇيياندان!".

من وەم "ئەمە كەڭى نېيە، تەنانەت نەگەر خوداش هەبىن؛ ئەم جۇزە نزايد
پۈچە، پېتت وايە دەتۇوانى خودا قىريو بىدەبىت؟ پېرسىيارت لىنى ناكاد؟ تۆ نەو
پېرىرىن وەبەرەت هەبۈوه كە خودا هەبىن يان نەبىن نزاڭات كردیووه، پېتت وايە
دەتۇوانى خودا قىريو بىدەبىت؟"

پىشىنەمە يە گرفتەكە، بىلەيە من پېتت دەلىم، تکابە مەبىه ؟ ناتوانم واز بىتىم د
نلاشتۇرانم بە راستگۈزىبەرە بېكەم. نىستاش تۆ سېتىم گۈلتەت دروست كردیووه:
تەنانەت نەگار نەمەش بىكەم، فەربىن كەلگە! چۈنكە تۆ راست دەكەبىت: نەگەر
خودا هەبىن ئەوا ئەو شىتە سادەيە دەزاتىن كە مىن پېرىرەولىم داوه ئەرىپىرى بىدەم".
وەم "ئەمە زىزى خرابىتە لە نزا تەكىرىن. لائى كەم راستگۈر بە، پېتىم وا نېيە
راستگۈزۈن دېلى شايىن بىتت، تەنبا راستگۈر بە، نەگەر هەسسى پىن تاڭەيت واز
پېتت ؟"

ونى، "لە كەنلى تۇدا ھەست بە گەنچىنى، بە بەھىزى دەكەمەوە، بەلام كاڭىتك
دەزۈت ھەست دەكەم پېرىم. مەرىغ ئىزىك، و كاتى گۇدان نېيە، لەوانىيە مىزىڭ

بکه ویته ناو دریاره، باشتره له سه رنه وهی که ده بکه بت به رده وام بیت... جمار
هرچیه که رویدات با رویدات ته نبا به رده وام به. منیش ته نبا قیم، دو و سه
میلیون هیندوقسی له گله نمان".

ومن "پالی، ناوه راسته. دو و سه میلیون هیندوقسی له گله نمان و من ته نباش. به لام
ناکه که سبک ده تووانی پالپشنی شود دو و سه میلیون هیندوقسی له ناویبات ٹه گهر
له سه ره درق بونیار نزایت. تن هنگازیکی همه ته ناوه - نه ده بیوایه قه کوئی له من
بگویت!"

نه ده یه تو ندره ویته، کوئی له هیچ شتیک مه گره که له رئته. پیش ناوه دی که سبک
شتیک بلیت تو ناوه نده به ده نگی به ریه هاوار ده که بت که ده نگی خوت ده بیستیت.
نه نبا کتبی خوت بخوینه ره ره، ته نبا کوئی له که نیسه هی خوت، په رستگای خوت:
عزمکه اورتی خوت بگرد.

تو ندره دی و اته سترانیزیک بی خزپاراستن له گومانه کان. به لام هه رچه نده ده شنی
گرمان، کان پهار تریت، ناکری له ناو ببردین، نیستاش پیتویست نیبه. صریه له
قزناغانه نیپه بیووه که نیا پادا پیتویست به چه ماوه ره. نیستا ده تووانی ناکه که س
بیت. ناوه به و مانایه نیبه که تو بانه کانت نیبه، کزمانه کانت نیبه: به لکو ناوه یه
که پیتویست باوه نیبه به شیوه یه کی تو ندره و اته پا به ند بیت.

تو ده تووانیت (ریثاری) به که بیت. ڈامه به و مانایه نیبه که تو بی شیوه یه کی
تو ندره و اته پا به تدیت، نه مهی که تو بی یانه هی (ریثاری) ده مریت. نه مهی که تو به
رامش شه مبدیکی معن ده بیت - که سبک هه به که بی یانه هی (ریثاری) ده مری! ا
پیتویست ناکات بی یانه هی ریثاری، یانه هی شیره کان... بمریت. پیتویست ناکات بی
هه سبجیهات: هیتلریزم، کومه لیز، سوسیالیزم بمریت. تو ده تووانیت
په یوه ڈیه کت له گلن خلکدا هه بیت، تو ده تووانیت گفتگویه کت له گلن خلکدا
هه بیت. تو ده تووانیت کوبونه درد له گلن خلکدا هه بیت، تو ده تووانیت له گلن

لار خواسته دا گرددیوونته و شهنجام بدیت که همان بیزکردنده وی نتویان هدیه؛ به لام پیرویست ناکات هات و هاوایی له سه ر بکهیت، هیچ گیانغذاییه کی له سه ر شهنجام بدیت؛ جانگی پیروزی لاه سه ر به زیرا بکهیت...

به لام؛ تقدیمه توواتیت هه ر نه ته وه بیت؛ به لام پیرویست ناکات ئاو هه مرو سنتوره زیاره پیاده بکهیت که له سه ر نه خشنه کیشاوتن، شهانه تهبا له سه ر نه خشنه هه ن، بیانکه به واقعیت سه ر زه وی. له تویه به که کویز ده بیت.

شیتکی باشه که شماره یه کی تقدیم نه ته وه هابن به لام پیرویست به وه مرو دیتگیریه ناکات. رکور باشه؛ خه لک ده تووانی به شیواره کانی خویان خوابه رسنی بیکن، به شیواری خویان نزا بکن؛ کتینی خویان ها بیت؛ رزگارکه بز خویان خویان بیوت، نه مه کتیشه نییه. به لام عایک، به کتیشه بیز مرؤفه کانی تر. نه مه شیتکی کیسین خوت. تقدیمه شیتکه؛ بیتکی دیاریکراوت به دله - زیر باشه، نه گر که سیکی شر حمزی لیقی نه بیت، نه مه نایکات به دوزمند. شهانه حعن - ده شر که سیک جیاواز بیت. جیاوازبیوونیش به عانای دوزمنایه تی نایه، نه دنیا به و مانایه بیتن که که سیک شیوارزیکی جیاوازی هدیه بیز روائین له شته کان، هه ستکردن به شته کان.

پیرویست به هیچ توندره و بیه ک ناکات، پیرویست به هیچ پایه قدریه ک ناکات. نه گر نیه له جیهاندا ریکخراومان هه بی بیه پایه ندی، به بی توندره وی؛ نه وا جیهانیکی جوان ده بیت. ریکخراوه کان خویان خراب نیعن. ریکخراوه کان بی بیه پایه ندی؛ به بی بیه درانگهی توندره وی؛ جیهانیکی سیسته ماتیک فراهه م دده کن. بیگرمان سیسته ملک پیرویسته. له و شویته که ملیزقان کاس هن، تقدیمه توواتیت به بی سیسته بزیت. من سیسته که م به کزمونه (کزمونه) ئاو بزدووه. من پیتی ده لیم کزمونه تهبا بلندوهی له ریکخراوه؛ حریبی سیاسی، رتبایی نایبی جیای بکه مسووه. له کزمونه دا خالگن هاویدیکا به هه مرو جیاواز زیه کانیانه وه ناشتیجانه ده زین.

نهوان بزئه و هی بینه به شیخ له کلمونه جیاوازیه کانیان ناسپرنه وه، نهمه ده بینه
پایه ندی. جیاوازیه کانیان قبول ده کری، نه مانه تاییه تمدنیه کانی نه و تاکانه.
نه معهش له راستیدا دهوله مهندکردت کلمونه کاتپک خه لکنیکی تقد به او به مره،
نه فریته ریتن، هستیاری؛ تاییه تمدنیه جیاوازه زورانه وه ده چنه پال یه کتر به بین
زیان گهیاندن به یه کتری، یه بی له ناویرنی یه کتری. پکره نهوان یارمه تی یه کتری
ده دهن بق بیون به ناکه کس؛ ناکه که سینکی نوازه ...

هەنگاولان بۆ دەرەوەی هەرەعەم

پرسارلەک: من نووشى شۆك بۇوم كە تۈرىت ھەپەمى مەزقاپايدى تى پىكىدىت لە ئابنلار خومىيەنى و ئەلبىرت ئەنىشتايىن و جياوازىيەكى چۈنایاتى لە نىوان لەو بروانىدا ئىبىء، ئايا ئەلتەرناتېتىكى سىتىم لە ئازادا ئىبىء؟
ئىش نووشى شۆك بۇوم، بەلام مىللا دەستەوستانە لە بەرانىسەر واقىعىدا، سىتىم كە ئەۋەيە كە جياوازىيەكى چۈنایاتى لە نىوان ئايەتىللا خومىيەنى و ئەلبىرت ئەنىشتايىدا ئىبىء، ئەگەر ئەگەرى جياوازىيەكى چۈنایاتىيى بچوكىش بىرپولى ئىوا حازم دەكىرد رايىگەيەنم، ئامەش بەو مانايە ئىبىء كە ھەر دەپوكىان ئادان جىزىر گەمسىن.

خىمەپىشى كەسىتكى شىتە و ئەنىشتايىن كەسىتكى بلىمەت، خاودەنى تېڭىزلىرىن ئۆشىدەپى مەزقاپايدى ئىبىء، بۆزىيە من ئالىيم ئەوان ھەمان جىزى كەسىن، بەلام چى ئىكام؟ ئەوان لەھەمان ماودا دان، يەكەميان لە سەرەوەي ھېتىلەكە و درووھميان لە خەلدارەي ھېتىلەكەرەيە، بەلام جياوازىيەكە تەنبا لە پەلەكاندايە، ھەمان ھەپەمە، خومىيەنى، ئەدىزلىف ھېتىلەر، جىزىتف ستابلىن، بېتىتىت موسقىلىشى، ماو ئىسى توونگ- سەمانە ھەموويان وەكىو ئەنىشتايىن، بېتىتەند رەسىنل، جان پۇل سارتەر، كارل باپىز مەزقىن، سەر بە يەك مەزقاپايدى ئىن، سەر بە يەك ئەقلەن، بەلام خومىيەنى و ئۇناكانى ئەخۇشىن، ئەقلەكە ھەمان ئەقلە بەلام ئەقلەنىكى ئەخۇشى، سەرەۋىزىدە،

نه لبیرت نه تیشتاین و بیزترهند ره سطل ساخته من. همان شغل به لام تهدید است،
بهو شیوه یا به که ده بینت بینت.

به لام من ناتوانم بلیم هردوکیان سهر به دوو پولن، نه مه در قیه. نه مه
دلدانه و هی - مت تووشی شوک نایبت؛ من شلوک نایم، همچنان خوشحال دهیں، به لام

له تاریزه دستی راستی له پینداو دلدانه و هی کی گه مزانه دا که لکی بق که س نیه.
به لام بچس تز ته نیا ده بیانیته دیویک؟ زور لاین هن که ده میں له به رجاو
بگیردیز. بچی تز و هکو پهی پیترینیکی گه وره نایبینیت؟ مت ته نیا بیرت له یه ک
شت کردووه ته وه، بزیه تووشی شوک برویت. منیش تووشی شوک بروم؛ به لام من

له همان کاتدا خوشحالیش بروم، که وته جولان.

مت ته نیا بیرت له یه ک شت کرده وه، نه مهی که نه لبیرت نه تیشتاین کورت
ده گریته وه بق ناسنی خومینی. به لام بچس ناتوانیت نه گره که ای تر به هی
بکمین - نه مهی که ده تووازی خومینی به ریز بکریته وه بق ناسنی نه تیشتاین؟

من نه گه رنیکی گه وره بیو نه م خلکانه والا ده کم. نه م خلکانه ش مرؤفایه تیبان
داگیر کریووه، ده بی شنیک بکریت. مرؤفایه تیبه کی ودها خراب نیه، به لام نه و هی
نایه متولا خومینی ده لین ولات برده و شنیک بیبات.

ثوناو و شه و بنه مايانهی که نه م خلکانه به کاری ده هیتن بق شاردنه رهی
شنیک و گه مزه بیان، جوان، خومینی همچو روزیک دهسته واژه کانی له ناو قورنای
پیرقد ده ده هیتا، نه و پیتوستی به خویندنه وه نه بیوو، به لکو ده رخی ده کرد. نه و به
بازده ایمه دهسته واژه هی ناو قورنای پیرقدی خراب به کارده هیتا و نهوانهی شوینی
که وتبون بپولیان وابوو که نه و پهیام به رنیکی خودایه و بق سه رخستنی نیصلام
نیزدراوه، نه مهش بپوای همچو نایینیکه؛ نه گار نهوان سه رکه و قوو بن نه وا ته نیا
نهو کانه ناینده یه ک بق مرؤفایه تی هده، نه گینا ناینده یه ک نیه، مرؤفه ته وا ده بس
نه او شنانه ش که نه وغز ده بکات زور دهندانه، زور دزیو زور نام مرؤفانه یه... خه لک به

پردازی ده گوژرین، خالک به برد و امن نایبه بردم حه شاماتش خه لکدا له سیداره
دودرین - هاموو ثه و حه شاماته ش خوشی له و کرداره ددین چونکه پیشان وایه
لیه ده بیته همی سارکه وتنی تیسلام.

لیه له سه راتسه ری جیهاندا رووددادت... بذنکیان له ڏاشیکان ڏنیک له بینابهی
سیند پیشان ده خنی فریدایه خواره او - که به بذنکیان که نیسه به له
مسیحیه تدا - و خلی گوشت. کاس نازانی بلچی، و لهانیه هه رگیز که سپش
نارانی، به لام کائیک من نه مام بیست، کاردانهه دی کنوپیم کمهوو بیو له به رخلمه و
رم نام نه شنبکی گرنگی راگه یاندووه، فه مموو مرؤلایه تی؛ به یازدان له بینابهی
بیند پیشان، ده مری، نه م نه پیشنهنگ. نه هررو باه مانایی وتنی نه م رزوداره
پسار هاموو مرؤلایه تیدا ذیت، نه وانیش - پاپا، نو سقوف، قاهشکان - فه مموو
بینک ده کن بول هاندانی رووداوی ودها.

براذنکیستنکی دوزر به پیز، راهبیه یه کی کاسزلیک به تاوی خونکه (جوربیت فرگان)
له کانیسهی کاسزلیک کرايه ده دردوه، له کالبلقونیا، نه و ڏسیلهه ریکی بول ڏنانی
ملاز، ڏنانی ته نیا؛ ڏنانی ده رکراو به بیووه له برد و یارمهشی هه زاران ڏنیدا. به لام
ناروی نیشی ڇنانی هیچ نیبه، ثه و ته نیا هه لیه کی بچوکی نه تجامد، هه لیه که
چلانی بیرونگراسینی مه سیحیدا. نه له په رزه وه ندیبی مافه کانی له باربرهه منان
رلیی لاسار دیکلامی روزنامه یه کرد. روزنامه که ناوایه لهوانه کرديبوو که له گئه
نه هالانه دان و بچوکهه دی پیشانی بدنه هاموو مه سیحیه کان له نهی مافی له باربره دن
نه، خوشکه جو نیت و ازوی کرد - و نه ده گوناھیکی گاورد بیووه.

ڏنیک که هاموو ڇنانی له خزمات هه زاران ڙن باسهر بزدیبوو، له سه راتسه ری
کالبلقونیا ده بچوکه و له کبشه کانی ڇنان تیذه گات - له باربره دن، فناکان،
فلانبله کان - نه نانه ت زیاتر له و گه مزانه ش گه له که نیسه ده ریانگرد. تهک ته نیا له

که نیسش را دریانگرد، به لکو رنگر بون که بیته ناو نه و شیلتندروشه و که بق زنانی

هزار و قوربانی دروستیکرد بود.

دانیشتلوانی تقدیر، و آنه کیشهی تقدیر - توش ناتروانیت نه و کیشانه چاره سار
بکیت که هدن، هدنوک خالکنگی تقدیر لاهوی تاحممول بکرن، هاتونه سار
زهی، تهناهت ولاتانی و هکو نه مریکا کیشهی و همای همه که ده کرا پیش
مارهیه کسی زلر نه میند - نهی له باره‌ی جیهانی سیمه‌مهوه چی بلیتیت، و آنه جیهانی
هزار، نه فریقا، نه مریکای لاتین، ناسیا - له باره‌ی نه و ولاتانه وه چی بلیتیت؟

له نه مریکا ملیپنه‌ها پنگه‌یشتلووی نه خوینده‌وار هدن. له ده ولمه‌ندترین ولاتی
جیهاندا - که له روی نه کلکلری، رانستی، که لنوری، له هامو روویه‌که وه
یه‌یه - ملیوتان پنگه‌یشتلوو هیشنا نه خوینده‌ولین، ناتروانی بقیه‌نامه‌ید
بخوینده وه، توش خالکی زیاتر دینتیت؟ تو ناتروانیت تهناهت هارکنیش ساده‌کان
لیکار بکیت - و پرسیار و هارکنیشی نالیزتریش هدن.

له تدقیت وهیکی گاز له (بی‌بال) هزاران که س مردن. هامو نه و زنانه‌ی ک
سکیر بون و نامردن دواتر مذایان خسته وه، هزاران منان به مردوویس له دابک
ده بون یان نیفلیچ بون یان کویریان که م نه قلن. نه و زماره که مهی که له دابک
بون له ماوهی شهش هفت‌دا مردن، پزیشکه کان و زاناکان پیشان و انه بون که
گازه که بهو توتدیه کار بکاته سر کلریه له، نه مهش نه نیا نه قینه وهی کی بچوک
بوو، کانیک نه قبده وه ناوه کی و نه توتمیه کانت رووده‌دهن، چیزینیتی کاریگه دریان
له سهرت ولاتانه کراوه. تهناهت کار له توش ناکات، به لکو کار ده کاته سار هامو
نه و کانی دوای تو، کار ده کاته سار هامو ناینده‌ی مرؤثایه‌تی.
کس نه و کیشانه دروست ده کات؟ نه قلن: هر نه و نه قلنی که ده تووانی
چاره‌یه ریان بکات.

بؤیه کاننک ده لیم خومه یینی و نه نیشتاین سه ر به همان خهتن... نه گر پیت
ولجا نه نیشدا بینیش و ه کو خومه یتبیه که او ته نیا تووشی شوکنک ده بیت. به لام نه گار
پیت واپیت خومه یینیش توانای نه وهی هه به نه نیشتاین بینت شه او تزش و ه کو من
نه گارونته جوش.

به لام من نه نیا پاسی هه په می نه قلام کرد وووه. پاسی نه و کمسانه م نه کرد وووه که
نه فلیان جس نه نیشتوره؛ پاسی (تیرامپنکه کانی شاخ) نه کرد وووه. توان له رووی
چنانیه تیبهه له هرد ووکیان ججاوانه.

تیراستنی ناخ زند رووده له خومه یینی و له نه نیشتاینیش چونکه شه و له خودی
ناظمهه نه لوره.

هرمه که نه نیا له خه لكانه پیکدیت که له نه قلدا اه زین، بؤیه خدم مه خل، نه
رتووایت له هه رهه که بچیته ره ره وو، که س ناچاری نه کرد وویت نیایدا بیت.
نه پیماری تزیه که نه ناووههی بان ده ردو دیدا بیت. نه ده تووایت ته ماشا که رنک
بیت، نه له ددره ودی هه په عه که وه ستاویت و نه ماشای هه مو نه و یاریه ده که بیت
که بازیووه ده چیت.

من بمشیت نیم له هه رهه که بؤیه ده توواین له باره بیوه قسه بکم، له هه مو
بیوه که وه به چپو پریبیه کن گشنگیر شریقهی بکام؛ چونکه من نه نیا
تماشا کریکم. ده توواین به ده وری هه رهه که دا بیتم و بچم، ده توواین هه مو
لو خساره کانی بیبیم. ده توواین نزمترین قوو لایه کهی بیبیم، ده توواین به زنین
لؤیکی بیبیم - چونکه نیایدا نیم.

نه گار نه نیایدا بیت، نه و نه ستهه بیوت باشیووه یه کی گشنگیر تماشای بکمیت.
ادیی له ددره ودیدا بیت. یه در قیابی سه رهه کائیش خه لک هه بیون - زنگ کم؛
به لام نامه جیاوازیه که دروست ناکات؛ ته نانه ته نه گار تاکه که سیکیش بتروانیت له

مەرەمەکە راپات نەوە باسە بىز سەلمانىڭى ئەگەرەكە، زۇز كەسىش رايىانلىرىدۇر
ئىنى.

تەنبا بە كەمېكە مەولىدان لەلابەن تىلىدە، كەمېكە بە ئاكاپۇون، ئەوا لە ئەقلە
دەخىزىتە دەرەوە - چۈنكە مەپەمەكە لە شەتىكى رەق پىتكەنە ما توووه، تەو بلىكانىي
كە لېنى پىتكەنە ما توووه تەنبا بىرۇكە كانى. زۇز ئاسانە لىتى بىتىتە دەرەوە. تەناندە
پىيوىست ناكات كۆنلىكىش بىكەپتە دیوارەكە، پىيوىست ناكات دەرگاش بىكەپتە وە.
تەنبا دەپىن بە يىندەنگى بۇھىستىت و بىراقت ئاخىر دیوارەكە بە راستى ھەپە ئان
تەنبا وا دەرەكە رېت كە ھەيە.

لە خەزىفلات بە سەراب ئارى دەپەن، تەنبا وەكى راستى دەرەكە وىت. چاندەي
زىاتر لېنى نىزىك بىكەپتە، باشتىر لىتى دەرىانلىت و زىاتر بەرە و وېبۇون دەچىن.
بىرۇكە كان مەعەنەپەتىپن شەق لە جىهاندا، ھېچ شەتىكى ماددىيىان تىتدا ئىبە.

بىرۇكە كانى تۇ تەنبا وەكى خىتو وەھان. قىل بەردىوام بىروات پەتىيان ھەپە، قەن
ھەۋلۇ ئادەپت روپىيەپۇيان بىتە وە؛ قەت روپىيەنلى وەرناگىپىت، تۇ سەرت
دەسۈپمى لەوە كە هەرىزىكەپەك كە سەردىجى لىتى دەددەپت بە ئاسانى
دەنۇپىتەم، ئاتۇرانى بارگەي سەرچىدىنى ئاكاپىيانە ئۆن بىگىزىت.

كادانە لېرەدا ئەلتەرناتىپلىكى سېتىھەپە. پىيوىست ناكات تۇ لە سەرپەتىانى
خۆمەپىش بان ئەنبىشتايىن بىت. ئەنبىشتايىن پىياوقى باشە، بەلام باش و خراب دۇر
بىرىدەغان دىرأون، فېچىان بەمى ئەوبىت ئابىن.

ئەلتەرناتىپلىكى سېتىھەپە - پىيوىست ناكات فېچىان بىت - بەوەي كە خولىي
خۇت بىت.

ئەمەي كە لە دەرەوەي ھەپەمەكە بىت بادۇ ما ئانىيەپە كە بىچىتە ئاو پەرسىتگانى
خۇت دەوە.

نی، رتؤ دهه وئی له سېټهاره که ت را بکې بېت ا پېتت ولیه ده بىچ چى بکەيت؟
رېپېت؟ سېټهاره که دوات ده کەووي يېل هەر كۆپىدەك بېزېت، له گەلتا دەبى، سېټهارى
خىزىن، سېټهارىش ھەبوونى نىيە، تارماقىيە. تاکە رېنگەش يېل دەريازبۇون لېتى ئەودىدە
راللىت وەرگۈزىت و لېتى بېرىۋېت و ھەولان بەدەيت بىزانى تاخقۇق فېيچ ماددەيەكى تىابە.
دېيىش نىيا نىيە؟ تەرىپىه كى بېنگەردە. شەوه تەنبا لەپەرنەوەيە كە تۇ لەپەرەم
تېڭىكائى خىل دەدەستىت و ئەم تىشكىانە ئاتۇواننى رەت بىن، غىابىنى خەلىرىش
پېتىپ لەرسەت دەگات.

کنومت نامه بارودخی بیرون که کانی تویه، له بارنه وهی توق مه گا نیت،
له بارنه وهی تز پیده نگ نیت، له بارنه وهی توق ناتورانیت شت کان به بی باره است به
رسویس بیشیت، بیکردنه ود جیگرده وهی هزاره باره، تا هر شیار ته بیته وه،
بیکردنه وه باره وام ده بی.

نه قلن بريشي نبيه له تز، كه سبتكى تره؛ تز تنه نيا ته ماشى كه رنكتىت. تنه نيا چهند
سدر جيتنكى ته ماشا كردن به بى هيج مملان تېيك و بې بى هيج پرۇققىيەك ناما دادت
دەگات بق چۈونىدەرەوە لە هەرەمەكە، تز ھەلەستىتە سەر پىي و لەتىتە دەرەوە،
خالك يەردەۋامن لە بىروھىتىان بە هەر شەنىك كە دلتەوايىكەرە. تارما يىھە كانيان،
خواكىيان، بەھەشت و بۆزە خىيان، قەدىسە كانيان پىلاوه پېۋەزە كانيان و
خەكىمە كانيان، نامانە ھەمووپى دلتەوايىكەرن، مەرقىسى راستە قېيە پىتىمىسىتى بە
تۈرىپىيە تا لەو ھەممۇ يېتىتىيە ئازما وە سىتە دەرەوە. ئاكىك رېتگەش ئەۋەپىيە بېتىتە

شایه‌تی پرفسه کانس بپرکردنه وه، نه مهش ناسانترین شته له جیهاندا، تل ته نه
دهبی، بهک جار بیکیت، به لام قهت یدک جاریش ههولن ڏاډهیت و به رههوم ده بیت له
پرکردنه وه لهوی که نهمه قورسترنه شته.

منیش پیم وابو نامه فورسترن شته، چونکه ههموو کاسیک و ههای پسی دهونه،
له ههموو کتینیکدا و ها نوسرا بابو - نامه دیاردهیه کی مهندن و سهخته، نهمه نتیکی
دهوی نا مرؤذ ده گاته نوختن ده رهه وهی نهقلن. کاتینک ههمووان ههروان ده لین و هیچ
حال نتیکی ناوازه نیبه، نهوا سروشته بآوه پر بکهیت.

به لام من که میکه سه یرم، لوزیکم به پیره و بکی ٺاسایدا ٺایروات، بهک لکر
په شیوه کی زیگزاکی دهروات، هر که به ناگاهانه وه لهوی که ههمووان ده لین
سهخته، ههمو ده قیکی پېرۇز ده لینت سهخته، یه گهه نایدیا که به میشکمدا هاد
نهو بیو که له ولن به کس ههولی نه دا بیت. نه گينا پا و بلچوونی جیاواراز ده بیوون.
که سینک ده یگوت سهخته، که سینک ده بیوت لهو ش سهختره، که سینکی تر ده یگوت
لهو که متر سهخته. م الحاله کو زده نگی جیهانی ههبوی بق پشتیوانی له
سهختیه کهی. ناکه نه گر نه وهی که کس ههولی نه داوه - به لام کس نایه وئی
دان به نه زانینه کا بدابنیت. بوبه باشترين رنگا نه وهی که له گهه ل کو زده نگیں
ده سته چه معبدای بیت و بلیت سهخته، نهمه نتیک ده خایه نیت.

من نهو بپرکه کیه له میشکم هینایه ده رهه وه. ونم "دهبی" هه رهه لم زیانه دا
روویدات، نه گينا رنگ، شادهه له هیچ زیانیکی تردا روویدات، معلمانيکی له گهه دا
ده گهه، یان لام زیانه دا پیتی ده گهه یان هه رگیز. "یان نیستا یان هارگیز" بوبه
روانگه کی جیتگیر و نه و رلڑه هی بپیارم له سه رهه دا، ثیتر روویدا. لهو کاته وه
سهرم سورپماوه لهوی چون خلکی فریو دراون.

سادهه ترین شت کرابیو به مهحال ترین شت - و سادهه ترین شت ده رگا بل
تلله رناتیکی سینه م ده کانه وه.

لر و دهخانه ده ره و هی هه پهمه که؛ تو چیز له نه قلتندی نیست، ته بنا نه و کاته شن
بهر لیت که کنیت، نه م زانینه ش بهاره ستپنایش هاموو شتیکی شاپسته،

له نه قله وه بهاره و هی نه قلن

کانیک کسیک له گهل بیردا ده بیت، یهک، رووناکبیریتی دیته بون، کاتنک که سیک
خزی مادردار ده بیت، نه بیوه به یدک له گهل بیردا، هز شمشندی دیته کایه و، بیوش
همان شت، هاموو شت که بانده بهوهی ناختر تو ده بیت یهک له گهل بدان
لامارزویه و ده میتینه وه، نه گار بیته یهک، نه روناکبیریه، نه گار نه بیت
پهک، هز شمشندیه،

هز شمشندی گرنگیه، کی یه کجارتی هه به، رووناکبیریتی نه گره به،
رووناکبیریتی ته گره به که ته نانه له جیهانی زانستیده، رووناکبیریتی گاویه بی
دهنرانی نه کادیمیت پیشکه ش بکاث، نه و مرقا، وشه خوازانه که بهاره ده بین
له چنین و هز لیته وهی سیسته مه کانی بیکردن وه که هیچ ینه مابد کی قیه،

له لیکل لیته وهی زانستیدا، ده بی هز شمشندی گار استه جیهانی بابتی بکرین، له
سوزراخکردنی روحیدا ده بی هز شمشندی بهاره و شاوه و بروات، نه مه مل همان
هز شمشندیه به لام گار استه کان جیاوان، له زانستدا، شت، شت ده ره وه، گامانجی
سوزراخکردن کیه؛ له پانتایی روحیدا، خودیتی، شاوه وه، کاشت که ای تویه.
هز شمشندیه که هه مان شت،

نه گار تو بیته رووناکبیریک تهوا نایته زانا، تو دهست ده کهیت به خرو سیش
میزروه کانی زانست بان فلسه نه کانی زانست، به لام زانا، سوزراخکر، داهندر،
دزه ره وهی خوت نایت، شوت ته نیا زانیاری کتو ده که بیته وه، به لام، نه مه ش
بکارهینانیکی بیاریکراوی هه به به لام ته نیا بل جیهانی ده ره وه، ته نانه ت زانیاریش
بکارهینانیکی سفورو داری بیاریکراوی هه به، به لام له جیهانی شاود وه دا به هیچ

شیوه‌های بکار رفته، نماینده کوسمپتیک، کاریگه، بربی پینگ، تیلی لس و زموروشی
نمایند و مانند.

سازه و فناوری،
برای این کاربرد، نیاز به توانایی هایی مانند توانایی انتقال اطلاعات،
توانایی ایجاد روابط بین افراد و گروه های مختلف، توانایی حل مسئله های پیچیده،
توانایی اتخاذ تصمیم های مناسب و توانایی ایجاد ایده های نوآورانه است.

لئے زانستدا تھرکیز کردن بھسہ، بے لاب نی تلاریشہ وہ ورد بیوونہ پنیویسته۔ لہ جیہانی ناوہ وہا تپڑا مان لہ ناخت تاکہ رینگا یہ۔ تھرکیز کردن پنیویست نیبہ۔ کھلکر نیبہ؛ تھکرہ بکی بزرہ نیبہ، ورد بیوونہ وہ ش کھلکی نیبہ و پاساویکہ بیڑ ندیا مامن دانی تپڑا مان لہ مانچ و جینگکرہ بکی لاوازہ بٹی۔ تھنیا تپڑا مان لہ ناخ بیدن، اندھی، شنک، ناؤہ کک، بوریا بکات۔

تیغامان له ناخ وانه هاتنه دمهوه له نه قلن، روایین له نه قلن له دمهوه وهرا، نمه
کنومت مانای (شادی) به؛ و هستان له دمهوه، و هستان له دمهوهی نه قلن جلوش و
خرفشت به برداده کات، خزشیه ختیت بق دیتیت. هر شمه ندیش لیته کایه وه،
کاتیک مت له گهن نه قلدا به کبت ناتروانیت زیر هوشمه ند بیت چونکه له گهن ئامیزیز کدا
ده بیته يك، به هئی نه و ئامیزه و ستوورمه ندیبه کانیه وه بهند ده بیت، به پیچه وان وه
ئوا بن سپوریت، ده بیته ئاگای.

شفلل به کاربینه، به لام مبه به و، و هکو ماکیته کانی تر به کاربینه، ته قلن
ماکینه یا کی جوانه، نهگار بتوانیت به کاری بینیت ٹهوا خزمه تد ده کات، نهگار
نه تتوانیت به کاری بینیت ٹهوا به کارت دینیت، ویرانکه ره، مهترسیداره، توشی
گرفت ده کات، بدهه و کاره ساینیک ده بات، توشی نهگیه تی و نازارت ده کات،
چونکه ماکیته شنیکی کوئره، چاوی نیبه، بینایی نیبه.

ئەغلى ناقۇولىنى بىيىت تەنبا دەتىۋانى ئەرە دۇربارە بىكانا رە كە خراوەت ئارىبە وەكى كۆمپىيوتەرىك وايە، رەبى يەكە مجاڭ زانىيارى داخلى يكەت. ئەمەش

پهناو سیسته می خویندند که هست: تقدیره و ام شستی دخالت نداشت بینجا ده بینته
کیز کایه کی گذوره هی پاره و هری، بقیه هر کاتیک تو پیویست به بیرهینانه و هی شتبک
ده بینت ده تروانی دابینی بکات. به لام ده بین تقدیر سه ردار بیست بوقه و هی بتروانی
پکاری بینت، شه گینا تو ناراسته ده کات.

پا تو ترمیمه که هست دینماهیت نه کات، هر شقوله برد، ده بین تقدیر سه ردار
ناراسته که بدنه هست: ده بین تو پیار لمه سه رمامانجه که بدنه هست. ده بین تو له باره هی
خیزاییه و بیار بدنه هست، چ کاتیک ده رچیت و که هی بود استب. کاتیک تو کوتوله
له ده است ده ده است و تو تو ترمیمه که زال ده بینت نه وا خوی بق خوی ده بروات و تو شیخ
نمادیت.

من به شیوه هی کی رهها له دری زانیاری نیم. زانیاری باشه نه گهار له یاده و هریدا
له لیگیر دریت و هر کاتیک پیویست بورو ده تروانیت به ناسانی بیدوزیته و. شه نیا
نه کاته مه ترسیداره که پیویست پتنی نیمه و خوی؛ خوی ده سه پینت. کاتیک
لزرت لیده کات شتبک بکه بست، کاتیک تو شه نیا قورباتیت، شه کاته مه ترسیداره.
نه گینا جوانه، نامبرونکی جوانه به لام ٹامانچ نیمه.

له قوتا بخانه کی کی مه سبجدیدا ماموستا پرسیاری له خویندکاره کاتس ده کرد.
لریوکرده (جینکینز): "کی دیواره کانی جیزیکو-ی روو خاند؟"
جینکینز و تی "تکایه گهوره، من نه بیووم".

ماموستا که رقد پهست بورو. چووه لای به پتوه بهر و و تی "من نیستا پرسیارم له
جینکینز کرد و و تم کن دیواره کانی جیزیکو-ی روو خاند بورو و و تی نه و نه بورو،
لیوه ده لین چی؟"

ببریوه بدره که و تی "من سالانیکه خانه و اده هی جینکینز ده ناسم و نه گهار و تبیشی
من نه بیووم، نه وا نه و نه بوروه".

ئىستا عامۇستاكە پەستتىش بۇو. تىلەققىنى بۇ وەزىرى پەرەرددە كىرد و دۇنى
الى پۈلە كەدا پېرسىارم لە كۈپىك كرد ئاخۇز كى دىوارەكانى جىزىيەكتى دۇوختاندۇر،
و ئەر وشى من نەبۇرم، پاشان چۈومە لائى بەرىتە بەر يوقىسى وەمى سەكانى
خۇيىتكارە كەھى لى بىكم. تەر وشى سالاتىكە خانەۋادە كەيان دەناسىن و ئەگىر
كۈپەكە وتىپىتى نا ئەوا ناو نەبۇرم، تۆ چى ئەلىتىت؟"

وەزىرەكە بۇ مىانتىك بېندەنگ بۇو، ئىنجا وتى "گۈئى بىگرە؛ من لە سەكانى
قوتا باخان كەنان بىتاقەت بۇرم. دىوارەكان چاڭ بىكەنەوه و نەگەر سەكانى تىر
مەبۇرم نەوا ئەو قوتا باخان يە دادەخەم!"

زەنیيارى لەخۇيدا خاراب تىيە - دەبىي تۆ بىزلىكتى كى (دىوارەكانى جىزىيەكتى) ئى
دۇوختاندۇر ! بە ئام ئەگەر زەنیيارى لە بېشىكتىدا ئەۋەندە بەھىز بىتىت كە هەر لە
گەردا بىت و نەتۇوانىت بىكۈزۈتتەمە، ئەوا نەتۇوانىت ئەقلى بېھىتە دەخىنلىكى
ئازىمگەرتتەمە، ئەوا ئەقلى دادەھىززىت. لەر دۆخەدا، چۈن دەتۇوانىت ھۆشمەند
بىت ؟ و زەكالت نامىتىن. ھۆشمەندى پېتىپىستى بە لىۋانىزىزبۇنى و زەكان.
ھۆشمەندى پېتىپىستى بە ساخلىمى، پېتىپىستى بە تەواوەتتىيە.

تىپامەنلىنى ناخ لە مەمۇر كەسلىكى شەھۆشمەندىر دەبىت، تىپامەنلىنى ناخىش
دەتۇوانىت ئەقلى يەشىۋەيدە كى باباتى و بەشىۋەيدە كى خودىش بەكارىتتىن. ئەر
دەتۇوانىت بە ئاسانى بېجىتە ناوهە وەكىو چۈن دەتۇوانى بە ئاسانىش بېجىت
دەرەوە، ئەو كىشىزكەر دەبىت. ئەو سەردارە، دەتۇوانى ئۇتۇمىبىللە كە بەرە و پىتشەرە
ئازىستە يېكات، دەشىتۇوانى بەرە و دواوە ئازىستە يېكات.

كاتىك (لۇرد) يەكەم ئۇتۇمىبىلى ئەروستىكىردى، گىزى (بەگ) ئى قىىدا ئەبۇر. لەكانى
كەپانەوە بۇ مالۇو كېشىۋەكى سەخت دروست دەبۇر، دەبۇرايە بۇ كەپانەوە بۇ
مالۇو، بىسۈپتىندا، رىگابەكى تىرىز بېگرىتە بەر. تەنانەت ئەگەر چەند ياردىنکىش

پل دانرا.

ب) که راجه کات تیپه پیتا به: نه تده تووانی بگه پیتیه وه، و وه بیو بو اواتر گنیپی به گی

بنیامان له ناخ گنیپی (به گ)ت پس ندیه خشیت. تو ب شیودیه گی ٹاسایی نیته و
ده بی چهند جاریک به دوری جیهاندا بسوپیتیه وه و هیشتا ناتوانیت ماله وه
بلزیتیه وه. تو ناتوانیت بگه پیتیه وه، ناقوانیت بچیته ناووه وه، تهنا دهزابیت
پیتیه ده وه. تیپامبئی ناخ شلت و کشنوکتر ده بیت. ژیانی ده ولمه ندتر ده بیت.

من لگه ل شه و خله کاته دا قیم که له رایزووندا به ناوی ثایپیه وه، له چوونه
ناوه دا جینگیر بیون، ئەمەش تاراسته یه کی تره. وەکو کاردان وەکیش بەرتبا
ئاب، خله کانیک بەره و ده ره و جینگیر بیون، هاردو وکبان وەکو مردو ویان لیهات.
ژیان بق ناو کەسەی که نه رم و کشنوکه، که ده تورانیت به ٹاسانی له ناو ده دپا به ره و
ده ره و ناووه وەی هاله کەی بیت و بپوأت، کاتیک ژوپه وه زور سارده، دینیتە
ده ره و بق شه وەی خور لیتبدات، کاتیک ده ره وه زور گرمە، دامچیتە ناووه
بزناوه وی لینکت بینته وه و هیچ گرفت ٹابی.

بنیامان له ناخ به مانای رووبه بیو بیو وه نبیه لگه ل جیهانی ده ره و دا، له
رایزووندا و دها بیوه، هر بقیه نایین شکستی هېقاوه، نه یتووانی سەرکەوت و تور بیت،
بە معج شیواراز کیش نه بده تووانی سەرکەوت و تور بیت. ژیان لگه ل شلى، لگه ل
پل زانیه، هر کانیک جینگیر بیو ویت نهوا ده بیتە شت. راهییه کانت گوشە گیر بیون،
چاره کانیان له بەرانبەر دنیای ده ره و دا ده نوقاند، هر چەندە پەکەم ھەنگاوه کانی زانست ل
خوره لات وه بىدران، ماتعاتیک لە ھینستان ھاته کایه وه، پەکەم ھەنگاوه کانی
نەكتولزیا ل چین فزان، بەلام لەوئى ئەم پۈرسە بە و دستا لە بەر ھۆکاری سادەی
لەسەی کە مەزترين کەسە کان لە خوره لات بیون بە کەسانی گوشە گیر،

تاره نزوومه ندييان بق جيهاي بايه تى له ده ستد، خويان به تهواوي له به رانبه ر واقيعدا
داختست. تمهش تهيا نيرهه تواناي تقيه.

خورثاوا به تهواوي ره وتنكى پنچه وانه گرتووه ته بمر؛ به تهواوي خوي راده ستد
جيهاي بايه شى كردووه، ئازانى چىن بچىنه ناووه. برواي وانبيه كه "نانخ" هه يه،
باوه بى به رفع تبيه. باوه بى به ره فتاري مرغه هه يه تهك به هه بيوونى ناووه وەي
مرغه. تاروتوبىن ره فتاري مرغه ده بكتات و ده بېت هه مورى ميكانيكىبىه، كاسى تىدا
تبيه. مرغه بورو ته رېپوت. ئىگەر تىز رفع ته ئاسىت، مرغه ده بېت تېپوت. ته وەها
ھەزمار دەكىت كە ميكانيزمكى جوانە كە به درېئابى مليقنان سالان گەشەي
سەندروه - به گەشتېتكى دورو درېئابى گاشىسىندىدا تېپې بىرپووه - به لام تەنبا
ماكىت به كى ئالۋە.

لورس نبۇو بىز بېتىر كە هەزاران كەس بکۈزىت تەنبا لە بەرئەوهى كە ئىگەر
مرغە ماكىفە بېت شەوا كوشتنى خەلک چ زىانىنىكى هە يه؟ ئىگەر تو سەعاتەكەي
ده سست خەراب بىكىت هەست بە گوتاھ ناكايت، چەندەي ئالۋىزىش بېت، تەنبا
سەعاتىكى بۇو. ئىگەر بېپارىدا تېكى بىدەيت، تەوە بېپارى تقيه، كەس ئاتۇرانى
بەرھەلىستى بكتات، ئاتۇوانىز وەكى بکۈز بەرهە دادگا پەلكىش بکۈزىت.

ستالين تۈوانى بەيى هېچ نارە حەتىيەك لە بېرىۋاتىدا مليقنان كەس بە ئاسانى
بکۈزىت و تەمەش تەنبا لە بەرئەوهى كە ماركسىزم برواي وابه رفع بۇوشى تبيه.
مرغە شېتكى تېيچى لە ماددەيەك، ئاكاينى تەنبا بەرھەمى لاوه كى ماددەيە. تەمە
تاراستىيەك.

زانست لە خورثاوادا گەلە بۇو، به لام رەخانىيەت بىز بۇو. لە خورھەلات
رەخانىيەت پەيدا بۇو به لام زانست بىز بۇو. بە هەر دوو رېتگاڭدا مرغە هەزىار
دەبېت و تەنبا بە نېوهى تواناڭكەي دەزىت. ھەولى من بق دروستكىرىنى مرغەلىكى
تەواوه كە دە تۈوانى زانستى و رەخىيش بېت.

مه گنگی گه وره هه بره شه له پشیله بکی دایك و بیچووه کانی له کات. له و
خستبرونیبه سوچینکی کلابنیکه وه کاتیک که له بپشیله که گه رایه دواوه و
دستیکرد به میاندن و و پین به ده نگی بهرن. سه گه که دینوا بود و رایکرده
زه وه که کولیته که. پشیله دایکه که روویکرده بیچووه کانی، چنگیکی بهاریز کرده وه
و پی وتن "تیستا درازان زانیسی دوو زمان و سووینکی هه؟"
ده موی مریقه کان دوو زمانه بن. ده بی شهوان نه وندهی تیپامان له ناخ ل
زانستیش بزان. نه وندهی تیپامان له ناخ له نه قلبش بزان. ده بی زمانی جیهانی
بابه تی بزان - نه وه زانسته - و ده بی زمانی جیهانی خودیش بزان - نه
زه خاتمه.

نه نیا نه و که سهی که ده تروانی بابه تی و خودی به بک بگه یه شی، نه و که سهی که
ده تروانی خورهه لات و خورهه ای بیهک بگه نیت، که سیلک که ده تروانیت ماده گه را و
ریحانی به بک بگه یه شی؛ ده تروانی که سپکی ته او بیت، جیهان چاوه پی مرؤفس
نه او و ده کات. نه گه مریقش ته او به زوویی ته کات؛ نه او ناینده بیهک بی مریقش ته
نایت. مرؤفس ته او بیش ته نیا ده تروانی له رینگه هوشمه ندیبه کی قوون بگات.
من لری بیز نیم، دزی هوشمه شدی نیم، دزی روونا کبیری نیم، له گلن نه قلندما مه
به بک، هه بیشه له سهار گرده کانه وه ته ماشا بکه - شایه تیکی جهسته، نه فلن،
شایه تیکی ده رده و ناوه وه به، بقش وه بتووانیت بگایته له و دیوی ده رده و
ناوه وه بتووانیت بزانی که توق هیچیان نیت - توق له سهاروو هار او روکیانه وه بیت.

له بیزکردن وه وه بیز تیکه پیشتن

بیزکرده وه غیابی تیکه پیشتن، توق له بارنه وه بیز ده که بیته وه چونکه نیتاگه بیت.
کاتیک تیکه پیشتن سهرهه لاده دات، بیزکردن وه بیز ده بیت. وه کو نه وه واپه مرؤفسکی
کوییز بیل رنگاکه هی ددست ده کوتیت، کاتیک توق چاوت هه به دهست ناکوتیت بیز رنگا،

به لکو ده بیبیت. تیگه پشن وه کو هه بروونی چاوه، تو ده بیبیت، دهست ناکوتیت.
بیرکردنوه دهست کوئانه - نازانیت چن چیبیه؛ دهست دهکهیت به بیرکردنوه،
دهست دهکهیت به ههنان.

بیرکردنوه ناتوانی وه لام دروست بداتی چونکه بیرکردنوه تهنا ده توانانز
نهوه دووباره بکاتوه که زانراوه، بیرکردنوه روایای نیبه بتو نهانراوه. تایا قهت
هولندلوه له باره‌ی نهانراوه بیر بکه‌یته‌وه؟ چون بیری لس دهکهیته‌وه؟ تل تهنا
ده توانیت دووباره و سیباره به رده‌وام بیت له بیرلیکردنوه‌ی، تو ده توانیت
ناورته‌ی نوی له بیرزکه کوئه کان دروست بکهیت؛ به لام هیچ شنیک به راستی نوی
نیبه.

تیگه پشن تازه‌یه، نویه. هیچ پایه‌وهدی به رایزووده وه نیبه. تیگه پشن لیره‌یه،
نیستایه. بارچاپیوونیبه‌که بق واقعی، به بیرکردنوه پرسیار هن و پرسیاره کانیش
وه لامبان نیبه. تهناست هندی جار کاتیک هست دهکهیت وه لامینکت
دیزیووده‌وه، تهبا له باره‌وه که ده بن مزله به شنیک بهک له شنیوکه کان بیرار
بدات. نوه به راستی وه لام نیبه، به لام ده بی تل بپیار بدھیت بقوئه وهی هنگار
بطیت، بزیه ده بی وه لامینکی پنوه بیت. نهگر به قوویش بروانیته وه لامه کهت،
ده بیبیت هزارویه ک پرسیار لیبه وه سرهه لددات.

تیگه پشن پرسیاری نیبه به لکو تهنا وه لام هیه، چونکه چاری هیه.
بیرکردنوه قدر زده کریت. همرو بیرکردنوه کانت له لایه نه وانیتره وه پیت
ده لرفن، تیپینی بکه - ده توانیت ناکه بیرزکه به به دی بکهیت که هی توبه،
به شنیوکه کی رسان هی تلیه، که تو هینارتاهه دنیاره؟ هه مرویان و رگیراون،
لوانه به سارچاوه کان زانلو پان نه زانراوه بن. نه قلن وه کو کومپیوتهر نیش ده کات،
به لام پیش نوه‌ی کومپیوتهر بتووانی وه لامینکت بداتی ده بی رنمایی بدھیت.

دایین تل هاموو ثاو زانیاریبه دایین بگهیت ئىنجا وەلامه کەت دەداتى. ئامە ئېشى
ئەقلى بولۇ.

ئەقلى زىنە كۆمپىيۇتەرىكە. تۇز داتا، زانىن، زانیارى كۆددەكەيقەوە و ئىنجا كاتىزدا
پرسىيارىكى دىيارىكراو سەرەتلىدە دات ئەۋەقلەت لە و كۆپەلەپىبە وەلامەكە دايىن
دەكتا. وەلامەنلىكى راستەقىتە ئىبيه: تەتبا لە رابردووئى مەرىبۈوهەدە.

ئىچىپەتنى چىبى؟ ئىچىپەشتن ھۆشمەندىبى بىچىرىدە. ئەو ھۆشمەندىبى بىچىرىدە لە
پەپەتتا فى تۇپى، تۇز لە گەلەيدا لە دايىك دەبىت. كەس ناتۇوانى ھۆشمەندىبىت يەلتانى.
وەكىرى زانىنت بىرىتىنى، بەلام ھۆشمەندى ئا. ھۆشمەندى، بۇونى تېزىكراوى تۇپى. لە
تۇز لە رىنگە ئىپەماشى قۇولۇ لە ئاخ بۇونى خۇت تېزى دەكەيت. لە رىتكى ئىپەماشان لە
ئاخ بىزىكە تازىزىكىردووە كاشت فىرى دەدەست؛ بۇونى خۇت يەدەست دېنېتەوە،
رەپەناباشى خۇت بەدەست لېتىتەوە - مەنالېتى، يەراتەت، تازەبىن خۇت بەدەست
رېتىتەوە. كاتىك تۇز لەو تازەبىيەوە رەفتار دەكەيت، ئەوا لە ئىچىپەشتنەوە رەفتار
دەكەيت. ئاو كاتە وەلامدانەوە گشتىگىرە، يەپىشى (ئىتە-ئىستا) بىه وەلامەكە
بالقۇي تەھەللىيەوە يەنك بەھۇى رابردووەوە.

بۇنۇونە، كەسىك پرسىيارىكت لىنى دەكتا - چى دەكەيت؟ تۇز دەستىباجى
دەجىت ئاۋ ئەقىلەوە و وەلامەكە دەدۇزىتەوە. دەستىباجى دەجىت ئاۋ ئىشىزەمەنلىنى
ئازىلا كە ئىپادا هاموو زانىش خۇت كىز كىرىبووەتەوە و ئەۋىدا وەلامەكە دەزىزىلەوە.
ئاو كاتە ئەم بىزىكىردىنەوەدە.

كەسىك پرسىيارە دەكتا و تۇز بىنەنگ دەبىت، تۇز بە چارىنکى تىۋە وە دەپۋانىقە
ئاۋ پرسىيارەكە، نەك ئاۋ يادەوەرى بەلكو ئاۋ پرسىيارەكە. تۇز روویە دۇرى
پرسىيارەكە دەبىتەوە. ئەگەر تەزانىت، ئەوا دەلىت ئازانىم. بۇ نۇونە، كەسىك
پرسىيارە دەكتا ئاخىن خۇدا ھەبى يان ئا. تۇز دەستىباجى دەلىت "بەلى، خودا
لەپ". ئەم وەلامە لە كۆپىوە ئىت؟ لە يادەوەرىتەوە؟ يادەوەرىي ماسىحىت؟

یاده و هری هیندو سیست، یاده و هری جوله که ؟ نه و کانه ته قریبین بن کله که، پوجه.
نه گهر تز یاده و هری کی کومه نیست هد بیت نه وا ده لیت "نه خیر، خودا نییه."
نه گهر یاده و هری کی کاسولیک همین نه وا ده لیت "به لی" خودا هایه. نه گهر
یاده و هری کی بود لیت هد بیت نه وا ده لیت "خودا نییه". به لام شم و هلامه ل
یاده و درییه و دنی. نه گهر تز که سپکی خاوون تیگه بیشتر بیت نه وا ته نیا گویان
پرسباره که ده گریت؛ ره چیته ذار پرسباره گاهو. تو ته نیا تیبینی ده گهیت. نه گهر
نه زانیت نه وا ده لیت "نازانم". نه گهر بر زانیت، نه وا ده لیت ده زانم. کاتنیک ده لیت
نه گهر بزلنیت "ما به ستم نه و هی نه گهر در گت پینی کرد.

مرؤلی خاوون تیگه بیشتر سه ریاسته. ته نانهت نه گهر بلیت "نازانم" نه وا
نه زانیه که می به تر ختره له زانیت که می شه قلن، چونکه لان کم نه زانیه که می،
لبولکردتی نه زانیه که می، له راستیباوه نزیکتره. لانی کم هه ول نادات و
ده رسیطات، نه و کاسیتکی دورو برو و نییه.

تبیینی بکه و ده بیت هه مو و هلامه کان له یاده و هریت و دنی. نه و کانه هه ول
بده نه و هریت بدلزیت و که تیایدا یاده و هری تیش ناکات و ناگایی بینگه رد نیش
ده کات. نه مابه تیگه بیشتر.

بیستوهمه ده لین...

دکتر لک ده چیته نیلری نه خوش که می. دوای پیتچ خوله که هاته ده ره و دلوای
سه ره لکه نه بکی کرد، پاشان چو و وه لای نه خوش که. دوای پیتچ خوله کی تر
هاته وه ده ره و دلوای چه کوش و ده ره فیزی کرد.

میرده تورده که چیز برگی بارون ترخه که می نه گرت. نکای کرد "بزر خانزی خوا
دکلر زندگیم چیه تی؟"
دکلر له و لاعدا و تدا "هیشتا نازانم. گیرم خوار دورو به ده سمت جانتا که مه وه
ناترونیم بیکاره وه".

نهنچی جاز نه نانه است که ده لیتیت "شازام" صحر نبیه ل تیگه بشنجه و بیت.
برانکه، تهنجا نه ور بیت که ناثروانیت جانتاکه است بکه بیته وه. لوانه یه نه ور بیت که
ناثروانیت یاده و دریبه کانت بکه بیته وه، یان ناثروانیت شلیک له یاده وه بیتدا
بیزیتیمه، پیویست ب کانه. تو ده لیتیت "شازام". کام ب هری؛ با بیری
لیکه ماهه،" به بیرکردنه وه چسی ده که بیت؟ نه گه رینانیت؛ ده رانیت نه گه ر
نیزه ایت کهوا نازانیت. بیر له چسی ده که بیته وه؟ به لام تو ده لیتیت "کام ب هری؛ بیری
لر زده کامه وه،" چو ده لیتیت؟ تو ده لیتیت "دین چمه، زنده مینی له غلم و بکه بیه.
لبریشدا به دریزایی سالانیک زبانیکی وه ما کله که بیوه که لورسه بیدریزمه وه، به لام
غایلی خلم نه ده م" .

تیپلامانی ناخ نه دیجام بده و لهو تقریزه مینه خیز رزگار بکه، به و مانایه نبیه که
لیزه بیت که بی که نکه؛ ده گری ب کاریتیت. به لام نابی بیت جنگره وه
بنگه پیشن.

مرانی خارهون تیگه بشتن راسته و خو ده بولانیه ناو شنه کان، برچا بیرونیه که ای
راسه و خذیه. به لام ده تو وانی هامو و زانیت که لکه بیو وه که ای ب کاریتیت بتو
پانیشتبی ب مرچا بیرونیه که ای تا بگات به نه، ده تو وانی هامو نه ور هی که لکه بی
کردروه به کاریتیت بتو نه ور هی نه و شله هی هه ول ده دات بیگه به نیت شل روون
بکانه، به لام شه وهی که نه و هه ول ده دات بیگه به نیت می خویه تی. لوانه ب
وکه کان قه زن بکرین، لوانه یه زمان قه زن بکرین- ده بی قه زن بکرین- لوانه ب
چاسکا کان قه زن بکرین، به لام شه و شته نا که هه ول ده دات به تزی بگه به نیت.
لارنگاکه له یاده و دریبه وه دیت؛ به لام ناو روزکه که له تیپرامانیه وه یه تی.

بنگومان، نه و کسنه که تیگه بشتن نبیه به ب مرده و امی قوریانیه لبریکه له
لبریکه کان، چونکه تیپرامانیتکی نبیه تا سه نه تریکی پی بیات، نه و ته پیز لکه بکه له
لیزه کانی هدبه که په یوه ندیبان به یه کتریبه وه نبیه؛ نه نانه هار بیشتن، نه و

تەپۆلکەيەك - نەك گۈرىپىك يان تەنانەت كۆمەلپەك - لە بىرۇكە كانى ھەمە كە لەنار
ئەقىدا دىن و لەچن - بۆزىيە ئەگەر تۆ لەگەن بىرگۈرنەرەكە تەدا تۆر دوور بېرىتىت، بۇنىڭكە
لە رۆزىان نىنگە چىت - بىرگۈرنەرە ئۆز دەشى شىقى دروست بىكەت -
لە كۆمەلگە بەرلىيەكاندا، شىقى دەگەن - چەندەي كۆمەلگە زىاتر شارستانى
بېبىت، خەلکىش ئاوه تىدە زىاتر نىنگەدەچىن - تەنانەت لە كۆمەلگە
شارستانىيەكانىشىدە، خەلکىشى زۇرقۇ شىت دەبن كە ئىشى فېكىرى دەگەن، ئاب
جىنگەي داخە بەلام راستىيە: خەلکىشى دەرروونشىكارى زۇرقۇر لە هەر پېشىيەكى تىر
شىت دەبن - بۇچى؟ بەقلىي بىرگۈرنەرە ئۆزەرە، تۆر قورسە ئەو ھەمەر بىرۇكە
ھاودىزان پېنكىرە بەرىتە بېبىت - لە ھەولدىان بىق بەپىتە بىردىنيان، تەواوى بۇنىت
دەبىتتە پېشىۋى.

ئىنگە يېشقىن تاكى، ئىنگە يېشقىن ئاوه قىدىيە، سادەيە، بىرگۈرنەرە زۆر ئالىزە.

مېرىدىكى لازى سەردانى بىزىشكىتكىن دەررونى كىرىدە و ئىسى بەردىۋام مۇتە كەبەك
دەبىتتە:

"ھەمەر شەۋېتكە خەو بەرەرە دەبىتىم كە لەگەن دوانزە ئىنى جواندا لە كەشتىيەكى
تقوم دەيم".

بىزىشكىكە پېرسىيارى كىرى "جا چ شىقى ئەمە ئاخۇزى؟"

"تۆ فەت ھەولت داوه لە دوانزە ئىن نىزىك بىكەپىتەرە؟"

ئەرە بۇ كېشەكەي: چىز لە دوانزە ئىن نىزىك كەپىتەرە، تەنانەت نىزىك كەپتەرە
لە زىتكىش قورسە.

بىرگۈرنەرە وەكى نىزىك كەپتەرە كە لە ھەزاران ئىنى دەرروپەرت. مەرقە شىت
دەبىتتە، ئىنگە يېشقىن رۆز سادەيە: تۆ ھاوساڭىرىت لەگەن يەك تىپاماندا كردىووه،
بەلام ئەت تىپامان وەكى رۇوناڭى، وەكى مەشخەلتىك ئىش دەكەت. مەشخەلتىك

ناراسته‌ی هر کوئی‌ک بگهیت، رازه‌کان ددردکه‌ون. ناراسته‌ی هر شویندگی
بگهیت تاریکایی ثامنتیست،
به‌ولن پده نیگه‌یشتني شاراوه‌ت بدزیشاده. ریگای ثم‌ش به‌لاوه‌خانی
پیرکردنه‌ودیه، بق به‌لاوه‌خانی پیرکردنه‌وهش روو ریگه هدن؛ یان نیزامان له ناع یان
خوش‌ویستی.

له کاردانه‌وهه وه بق وه لامدانه‌وه
کاردانه‌وهه له پیرکردنه‌وهه دیه و دامگوئی له نیگه‌یشتنه‌وه، کاردانه‌وهه له
رلریووه‌وهه دیت، و دامدانه‌وههش له میستاوایه. به‌لام به‌شیوه‌یه کی ثاسایی نیمه
کاردانه‌وهه دمانه‌ههیه - نیمه همتوک هه‌مو شیتیک به ثامدانه‌یی له ناعماند! ههیه،
یه سیکه شیتیک ده‌کات و نیمه وهها کاردانه‌وهه مان دهیت وهک بلیی په‌نجه‌مان شاهه
به‌لوگمه‌یه‌که، که‌سیک نیهانه ده‌کات تو تویه ده‌بیت - نه‌مه پیشتر روویداوه و
وهیشه به‌هه‌مان شیوه‌ش دوویاره بوره‌ته‌وهه، چاقریبه‌ن برووه‌له بروگمه‌یه‌ک:
که‌سیک پا‌ججه‌یه پیا دهش؛ توش تویه ده‌بیت، تاکه ساتیکی چاوه‌پوانی نیمه،
تاکه ساتیک نیمه که تیابدا بروانیته بارویت‌خه‌که و بژانیت ٹاخق جیاوازه یان نا.
لهرکیه نه‌و که‌سه‌ی که نیهانه ده‌کات راستی و تبیت. له‌وانه‌یه نه‌و راستیکیه کی
یقه‌هه رخستیت و بقویه هست به نیهانه ده‌که‌یت، یان له‌ولنه‌یه به‌شیوه‌یه کی
رده‌دهله بیت، یان له‌وانه‌یه هه‌ر که‌سیک قبزه‌ون بیت. به‌لام ده‌بیت تل بروانیته
که‌سه‌ی - نه‌گه‌ر راستی و تبیت، نه‌وا ده‌بیت تل سوپاسی بگهیت چونکه شلیکی بق
نزده‌هه رخستوره، نه‌و دلسوزی به‌رانه‌ر تو نوواندروود؛ نه‌و له‌گه‌ل نزدا نه‌رم و نیان
بلود که راستیکی گیاندووه‌هه دلت. له‌وانه‌یه نازاره‌خش بیت، به‌لام هه‌له‌ی نه‌ر
نیمه.

له و آن‌به هر گام‌داش بیت، نه زان بیت، به نه زان‌ینی هیچ شتیک له باره‌ی توره،
نه و شتیک له ددم در چووه. نه و کانه‌ش پیویست ناکات توره بیت، نه و هداب.
که س نیکه رانی شتیک نیمه که به تهاوی هله‌یه. نه گه راستیه کی تیدا نه بیت، تو
قدت پنی هر اسان ثابت. ده توانی پنی پنیکه بیت، به پوچیه کای پنیکه بیت.
نقد بن ماقایه.

بیان که سه که خرابه و نه شیوازی خوبه‌تی، نه و نیهانه‌ی هم موکه سیز
ده کات. بؤیه به شیوه‌یه کی دیاریکارو به رانیه در تز و نیمه، نه و بیوونی خوبی پیاده
ده کات- هیچی تر بؤیه له راستیدا، پیویست ناکات هیچ بکایت، نه و نه و جوزه
کاسانه‌یه.

که سیز نیهانه‌ی بورایی کرد. (نانادا)ی شاگردی و تی "من نقد توره بیووم و نز
بیده‌لگ بیویت. ده بیوایه لاتی که م ریگه به من پده‌یت شتیک بلیم، من بقیم راست
ده کوده‌وه".

بودا و تی "تاز تروشی سه‌رسوره‌ام ده کایت. یه که م جار نه و سه‌ری سه‌رسوره‌ام ده و
نیستاش تز، هرچیه‌ک و تروشی‌تی نایه‌یوه‌ندیدار بیوه، په‌یوه‌ندی به نیمه‌ه
نه بیوه؛ نه و بیچی بیکه‌ینه هی خزمان؟ به لام تاز تروشی سه‌رسوره‌اش ریاترم
ده کایت؛ تو نلند هر اسان بیویت، توره دیاریت، نه مه گه مرن‌نه‌یه. سزادانش خلت بز
هله‌ی کاسیکی تر گه مران‌نه‌یه. تز سزادی خلت ده ده‌یت، شارام به ره‌وه. پیویست
ناکات توره بیت- چونکه نوره‌یی ناگره، بیچی رقیحی خلت ده سوتیه‌یه؟ نه گه ر
نه و هله‌یه کی نه نیام داییت، بیچی تز سزادی خلت ده ده‌یت؟ به لام نیمه
کارده‌له و همان هه‌یه.

بیسخوره ده لین...

کاپربه‌ک به یه کیک له هاویکانی و ت "بتو خوشحال‌گردی (نه که م، وازم له
جگه‌ه کیشان، خواردته وه و یاری و هرمه هینواره".

داوینیکه‌ی و تی "دده بین نه مه زند دلخوشی کرد بینت".
"اها، و تبیه، نیستا همه‌مو جارتک که قسم له گان ده‌کات ناتوانی پیر له هیچ
نه‌نیکی تر بکاته وه".

نه‌ک به شیوه‌یه کی میکانیکی ده‌ڑین. نه‌گهه که ت به بهره‌ه‌وامی بوله بولی
کرد بینت بزه‌وهی واژله جگهه کیشان بینت و پیت وایت دلخوش ده‌بینت نه‌گهه
وز بینت، نموا هله‌یت. نه‌گهه جگهه بکیشیت دلخوشه و نه‌گهه واژی لینتینت
دانه‌نگه چونکه نه‌کاته هیچ پاساویکی نایت بق بوله بول به سه‌رتا.
زینک پیتی وتم نایه‌وی عیاره‌که‌ی کامل و بی که موكوبی بینت. پرسیارم کرد
"بیچه؟" و تی "چونکه حزم له بوله بوله". نه‌گهه میزده که کامل بینت چی
دوکیت؟ سه‌رگه‌ردن ده‌بینت.

تبیهی خوت بکه، تبیهی نه‌وانیتر بکه و بزانه چون به شیوه‌یه کی میکانیکی
ره‌فلار ده‌کان - نائاگان، خه‌والوون.

کاردانه‌ود له نه‌قله‌وهیه، وه‌لامدانه‌وه له ده‌روهه نه‌قله‌وهیه.

له باوه‌ره‌وه بق نیمان
باوه‌ر له نه‌قله‌وهیه، فی بیرکردن‌وه‌به. نیمان له ده‌ره‌وه نه‌قله‌وهیه، فی
فظیاریه، فی تیگه‌یشتنه.
نه‌مه له گوندیکی سه‌رگریک روویدا؛ راوچیبه که به پیتویته که‌ی وت، "پیته‌چن
که‌مه گردیکی مه‌ترسیدار بینت، سه‌بره تابلزیه کی ٹاگار ارکردن‌وه‌یان دانه‌ناود".
پیتویته که و تی "دوو میان بیو تابلزیه کیان دانابوو؛ به‌لام کس نه‌که‌وته خواره‌وه
بلیه لایانبرد".

باوه‌ر کونیره - نتو له‌به‌ر نه‌وه باوه‌ر ده‌هفتینت چونکه نه‌بر ده‌کرتیت باوه‌ر بینتت،
به‌لام باوه‌ر قه‌ت ناجیته قوولاابه وه چونکه تیگه‌یشتنه له بارو دلخه که نیه. نه‌ثیا

له زگه کی ناپتویسته، شتیکه به تزوہ خراوه، له تزوہ ساریهه لندروه،
 چرۆکردنیکی تبگه یشتنن ته بوروه، ته نبا قهرز کراوه؛ بؤیه قهت ناچیتنه ناو تووانی
 بیوونت، بق ماوهی چهند رقذیک هله لیده گریت و به بینینی نهودی که بی کلکه و میه
 روونادات، به لایه وه ده نتیت. مسیحی هن که مسیحی نین، هیندلس هن ک
 هیندلس نین، ته نبا به هوزی نهو باوه رانه که قهت به کاریان نه هینناوه هیندلس،
 نهو باوه رانه که قهت ریزیان لئی نه ناوه. نهوان پیتیان وايه مسیحین، هیندلس،
 جوله کهن، به لام چون ده تووانیت مسیحی بیت نه گار له باوه په که تدا نه زیابیت؟
 به لام راستیبه که نهودیه که ناتوانیت له باوه په که تدا بریت. نه گار که سیک
 به ناگاتر بیته وه، تبینی زیان بکات، وه لامگریی هه بیت، نهوا نهو کاته په بیتا په بیتا
 نیمان سره لاده دات، نیمان هی تزیه، باوه پهی یاه کبکی توه، بیرویاوه په کان فربی
 بدھ بؤیه وهی نیمان په یدا ببینت، به بیرویاوه په کانیش ره زامه ده مه به، نه گینا نیمان
 قهت سره لاده دات.

له هاوستزیبه وه بق دلسوزی

هاوستزی هی نه قله: هاوست ده کهیت که سیک له کیشہ دایه، که سیک له
 نه گبه تیدایه، پیت وايه که سیک له قاره حه ندیلیه و ده بی پارمه تی بدهیت. تو لبر
 کراویت که پارمه نه بخه بته بروو، هاو لاتیبه کی باش بیت، نهمه بیت و نهوده بیت. نل
 فیزکراویت، بؤیه هاوست به هاو خه می ده کهیت.
 دلسوزی هیج په یوه ندیبه کی نییه به وهی که فیزکراویت. دلسوزی له تو نای
 تبگه یشته وه بیت نه ک له هاوستزیبه وه. دلسوزی نه و کاته سره لاده دات که
 ده تووانیت نه ویز وه کو نهودی که ههیه ببینیت و کانیک که ده تووانیت
 به هینوهیه کی سارپاگیر ببینیت، نهوا ههستی پیده کهیت.

چاریکیان نهاده روویدا: (راما کریشنا) له (راکشیشوار) له که نارینکه وه بتز
می، نارینکی تری رووباره کان ده قویشت. له که نارینکی شر، چهند که سیک دهوری
ماسیگریتکیان داپوو و لبیان ددهدا، راما کریشنا له ناوه پاستی رووباره که دا بیو.
رسنیکرد به گریان و هاوایی کرد "بوهسته، لیم مهدهن! " ثم خله لکهی له دهوری
دانیشتوون، شاگرد کانی، بروایان ته ده کرد به وهی که روویددا و تیان: "کی
نه ده دات؟" ونی "نه و چی دلاین، شبیت یوون؟ سهیر که ن ا شوان له ویه ر له
من ده دهن!"

نینجا روویان کرده نه ویه ر و سهیریان کرد خهال له که سیک ده دهن.
(راما کریشنا)ش ونی "سهیری پشتم بکهن". پشتی هه لکرد- پشتی پهلهی پیووه
یوون، خرینیان لی ده هات. بروایتکردشی مهحال بیو، شاگرد کانی رایانکرده
که ناره کهی تر، نه و پیاوایان گرت که لبیان ددهدا و پشتیان هه لکرد" نه ویش همان
نه و پهلهی پیووه بیو.

نه ویه توئای نینگه بیختن- نه و نده گشتگیرانه خوت له شویتنی که سیکی تر
باشیت که نه وهی به سه ری بیت به سه ر توشدا بیت. نه و کاته دلسوزی
سرده، لده دات. به لام نهم حالتانه هه مووی هی ددره وهی نه قلن.

له پهیوندگردن وه بتز نالوگکه

پهیوندگردن فی نه قلن- زاره کیبه، رووناکبیریه، چه مکیه، نالوگکه می
دادره هی نه قلن، هی بینده نگیبه کی قووله، گوینزانه وهی وزهیه، نازاره کیبه؛ بازدانه
له دلیکه بق دلیکی تر- ده ستبه جیبه، پهیونه نینه مندیک.
بنچیت پیترین و چه وهه رویتین شت که بیت بیت- چونکه زیانت دا به ش ده کات،
هه موو جیهان ده کاته بیو بهش- نه وهیه که نه گه ر متز له شاشه یه کی بیزکردن وه وه
په لانیت؛ نه واله جیهانیتکدا ده ژیست. جیهانی بیزکردن وه جیهانی بازهه،

پرکردند و دیه، هاوستزیبه، نگار تو به چاوینکی خاوینه وه پیوانیت، نوا په پیرنن
روونبیه کی تیده. نهانه شنایا به پیشنه شته کان وه کو شوهی که هن، نه
زیارکردنی شتی تر پیوان. نه و کاته تز نیگی پیشنت هدیه، نه و کاته تیپامان له
ناخت هدیه، نه و کاته هم مو جیهان ده گورت، کیشه که شاده هدیه که شهقل
ده تیوانی فریوت برات، هاوستزی دروست ده کات، دخه که پیچه وانه ده کات، وه
له بربی دلسوزی، هاوستزی دروست ره کات، هاوستزی دو خیکی پیچه وانه، له بربی
ذالوگو په نایا په پوهندی دروست ده کات که دو خیکی پیچه وانه، له بربی نیمان
باودر دروست ده کات که دو خیکی پیچه وانه،

پیعت پیت - نه قل همول پو جنگه وه ده دات، نایا له شتیکت که مه؟ نه قل همول
ده دات جنگره وهی پو دابنیت. رزوریه نایا به، چونکه هر چیبه که نه قل بتیوانی
بیکات ساخته ده بیت. نه قل ساخته چیبه کی گوره هدیه، گهوره ترین فریوده ره.
پارمه تبیت ده دات، هول ده دات دلت بداته وه، شتیکی ساخته ده داتی پوئه وهی
جدیتر نواهه خوارزی واقع نه بیت.

بنوونه، نایگار له روزه که را تز به روزه برویت، نهوا له شهودا خه و به خواردن
دریستورانی گوره و تیوار خوانی شاهانه وه ده بینیت، بیچی؟ تز به دریانی بوز
برسیت بسوه؛ نیستا فرسه به هزی برستیتیه وه خه وت پیا بکه ویت، نه قل
جنگره وهیک دروست ره کات، خهون دروست ده کات، تیبیت ته کردووه؟ له
شهدا میزه لذانه پره و ده ته وی بچیت حه مام، به لام نه گه رهه بکه ویت نهوا
خه وکت لی نیکد چینت - نه قل دهسته جنی خه ونیک دروست ده کات که تیایدا تز
له حه مایت، نه و کاته ده تیوانیت بداره وام بیت له خه ونیکه کات، جنگره وهیکی
پیدلوبت. جنگره وه که دلنے ولیه، واقیعی نیجه، به لام پو نه و کاته پارمه تیده ره.

ده تیوانی ره زامه ندست بکات. تز ده تیوانیت له خه و کانتدا چه نیک بته وی خواردن

پهلویت، ده توانیتیت خوشو له بقنه کهی، تامه کهی، ره نگه کهی، هموو شتنيکی
بینیت - به لام که لکی نیمه. باور ده توانیت نام و بقی ثیمات پنیدات. ده توانیت
خوشی لئن بینیت به لام پنیت ناگه یه نیت. ته نبا نیمان پنیت ده گه یه نیت.

هه بینیه بیرت بینیت: نهودی که پنیت ده گه یه نیت واقعیبه و شودی که دلکه ایت
ده کات زکار مه ترسیداره. به همیز نام دلکه ایته وه تو سوراخی خوراکی راسته قیمه
را یه نیت. نه گهر تو له خهود کانندا بیرت نهوا خواردنی راسته قیمه ناخذیت. نه کانه
په بنا په بنا پلاؤ ده بینیت: بزر ده بینیت، وشك ده بینیت و ده مریت.

بزوی هنگاویکی خبدا بینی: هر کاتیک نه قلن هدول ده دات جینگره یه وه کت پنیدات،
گوشی بز مه گره، فروشیاریکی گهوره بیه، فرموده ریکی گهوردیه. قایلت ده کات،
ده بینیت "نم شتانه هه رزان، نیمان لوزینه وهی رقر سه خش، چونکه ده بینیت
ساریکشی به ژیانته وه بکه بیت، باور ده ناسانه، رقر هه رزانه، ده توانیت به به لاش
دهست بکه بیت". له راستبدان خه لکتیکی رزور ناماده ن - نه گهر تو باوره که بان
قبول بکه بیت نهوا ناماده ن شتیکی زیارت له گه لیدا پنیده ن؛ بیه به مه مسیحی، بیه
هیندقس. خه لک پیشوازیه کی گه رمت لیده که ن و ریزت ده گهن. هه مه و شتیک
نه بیه، ته نبا باوره که بان قبول بکه، باوره نهک ته نبا هه رزان، به لکو شتیکی
نلزتریش له گه لخ خویدا ده هینیت.

لیمان مه ترسیداره، قهت هه رزان نیمه. تینگه بیشن مه ترسیداره؛ قهت هه رزان
نیمه، واقعی مه ترسیداره. ده بینیه موو ژیانت بخه بیت مه ترسیبیه وه، پنیویستی به
نارابه تیمه.

ساردار و نوکه ر

نم چیریکه کونه م بیستووه:

پاشانه لا رزور دلی به یه کېک تزک، ره کانی خوش بیوو، به ته واری خوشی بق پاشا
نارخان کردبوو و هه میشه تاماده بیوو ژیانی خوشی بکاته قوریانی بقی. پاشا نقد

دالخوش بورو، ئادو تىزچار پاشاى رىزگار كودبورو، زيانى خۇى لەپىتىاۋىدا خىستىبۇوه
مەترىسىيە وە. ئەو پاسەواتىن تايىبەتى پاشا بورو.

ىقلاتكىيان پاشا ھەستى بە خۇشحالىيەكى تۇر كرد لە بەرانبەر كابىرا، وەتى
ئەگەر حەزىز لە هەر شىتىكە، هەر پىتم بلىنى و بىت جىتىيەجى دەكەم. شۇ تۈزۈت بىز
من ئەنجام داوه، هەرگىز تاتۇوانم سوپامىگۈزلىرى خۆم دەرىپىم، قەت تاتۇوانم بىزت
قەرەبورو بىكەمەوه، بەلام ئامېز دەمەويى ھار ھىۋايدى كە ھەتىي بىت ئەدى بىتىم؛
جا ھەرچىبەك بېت".

تۆكەرەكە وەتى "تۆ ھەتكە رۇزىت پىتم يەخشىبۇوه. تەنبا بەوهى كە لەگەلئام
بادەكەم بەسەردا پارىبورو - ھېچم پەتۈمىست نېبە".

بەلام پاشا سوور بورو، چەندەن تۆكەرەكە زىانىر وەتى "پەتۈمىست ناكات" ئەندەن،
زىاتىر پاشا پېتاكىر بورو، نواجار تۆكەرەكە وەتى "دە باشە. بۆ ماوهى بىست و چوار
سەعات بىمكە بە پاشا و تۆش پاسەوان بە".

پاشا نىڭەران بورو، كەمىنکىزىسا، بەلام پىيارى قىسى خۇى بورو و دەببۈواب
ئارەززۇرەكاي بەدى بىتتىت. بۇيە بۆ ماوهى بىست و چوار سەعات بورو بە پاسەوان و
پاسەوانەكەش بورو بە پاشا، دەزانى پاسەوانەكەش چى كىد؟ يەكەم شەت كە كەرىدى
ئاوه بورو فرمانىدا پاشا بىكۈزۈت، حوكىمى مەركى بەسەردا سەپاندا
پاشا وەتى "ئەوه چى دە كەيت؟"

وەتى "بېتەنگ يە! تۆ تەنبا پاسەوانىت و ھېچى نى. ئەمە ھىۋاى مەن و نىستى من
پاشام!"

پاشا كۈزىدا و تۆكەرەكە بۆ تا ھەتايە بورو بە پاشا.

تۆكەرەكان رىتگاي فىلىبازانەي خۆيان ھەيە بۆ بۇون بە سەردار.

ئەقلى يەكىنەكە لە جوانلىرىن، ئائۇزلىرىن، پەرمەسىندۇرلىرىن مىكائىنەكان، پاش
خۇماقى كەرىۋىت، بەردى و امىش دەبىن لە خزمەتكىدت. بەھۆى خزمەتە كانىيە وە،

تى همان چيز را که زياندا گيريا و توهه - هامونان همان چيز را کيان گيريا و توهه .
تى نه قلت كردووه ته سه ردار - هاموو كه سينك همان چيز را کي دووباره كردووه توهه .
تى نه قلت كردووه ته سه ردار و نيستا سه رداره که ريش و دکور خزمه نكار ماميلات
ئى لذا ده کات .

ئى بيه گيشىك - بادىغانىي نېبى كە تەقلۇن توب ھەنپىدىرىت . نەگەر تو تەقلۇن غېرى
پەپىت ئەوا شىت دەپىت . بە بىن ئەقلۇن ئەنبا يەك پېشە ھەمە كە دەتۈۋانىن ھەتىپت ،
ئۆيىش مىپاسە تە !

پىشىرمە كە - دەپىن بە سەرەتايىكى ئايىندە بىت - بىاۋىتك چۈرۈھ نەخۇشخانە
چۈنكى لە رووراۋىتكى ئۆتۈمبىلىدا مىشىكى زىماش پېنگە پېشتبۇو و مىشىكىكى تازدى
دەپىست . بۆرە داۋاى كە نەشتەگەرە كە كىردى ھاموو جۇرە كانى مىشىكى پېشان بىدات .
نەشتەگەرە كە شۇينەكە ئى پىن بە سەر كرددە : مىشىكى زىرە بۇون . مىشىكى
پاكىم هي ئىستادىتكى ماشانىك بۇو . پرسىيارى لە تۈرخەكە كرد : بايى پە دجا دىلار
بۇر . سەرى سۈرەما : ئانماتىكىزانىكى بەنلۈپانگ و براوەمى خەلاتى ئۆپلۈن بۇو ! پاشان
مىشىكى مۇسىقارىك و ئەنبا بايى سى دۈلار بۇو . پاشان يېزىسمانىك و ئەنبا بايى
پىست دۈلار بۇو . نىتىر بادۇ شىتىدە رىزى كرابۇون . دواچار كەپىشتە سەر مىشىكى
پىامەتە دارىك - بايى پېتىنجە مەزار دۈلار بۇو ! بىاۋەكە والىسى وپىما . ونى " بۆچىس
ئەرەندە كىزانە ؟ " ئەشەرگەرە كە ونى " چۈنكە قەت بە كارنە ھەنپىراوە " .

تو ھاموو ئۇر ئەقلەي كە ھەمە پېتىپىست پىن دەپىن - ئەنبا سەردار بە . بە كارى
بىت و با بە كارت ئەپەنلىت .

ئامەشە تېڭىامان لە ناخ : ھونەرى بۇرۇك و تەنۋە لە ئەقل ، چۈرۈھ سەررو
ئەقلەرە ، زانىنى ئەمە كە " من ئەقل نىم " . ئەمەش بە واتايى فېندانى ئەقل نېبى .
زانىنى ئەمە كە تى ئەقل ئېت دەتكاتە وە بە سەردار . ئەو كاتە دەتۈۋانىت ئەقل
بە كار بىتىپت . هەر ئىستا ، ئەقل لە كۈنترىلى خۇنىدا نېبى .

زانراو، نه زانراو، نهارانزی

هزشمه‌ندی، تبیه‌ماننیکی روونه بُل ناو شته‌کان، شاو شتنه‌کان که تو هیچ‌لر
له باره‌وه نازانیت، یاده‌وه ری ته‌نیا نه و کاته ده‌تووانی به باشی نیش بگات که نه
شتنه به لاتوه زانراو بین - به لام زیان پینکدیت له زانراو، نه زانراو و شوه‌ی
نانزی. نه‌وه‌دهی که په‌بیوه‌ندی به زانراو‌وه هه‌به، یاده‌وه‌دری به‌سه.

هر شه‌مه‌شه که رانکزکانت و سیسته‌هه کانی خویندنت ده‌یکن: هه‌دوا به ناساز
یاده‌وه‌ریت پر ده‌کن له زانیاری و هر شتیک که بُل سیسته‌می یاده‌وه‌ریت زانراو
بینت شه‌وا ده‌تووانیت ده‌ستبه‌جی وه‌آمی بد‌یته‌وه، شم وه‌لامه‌ش نایسه‌لمینیت کی
تل هزشمه‌ندیت.

هزشمه‌ندی ته‌نیا نه و کاته ده‌زانریت که رووبه‌پرووی نه زانراو ده‌بیته‌وه، که هه‌
یاده‌وه‌ریسکت له باره‌به‌وه نیبه: هیچ زانیاریبه‌کی پیشینه‌ت له باره‌به‌وه نیبه،
کاتیک ته‌رورویه‌پرووی نه زانراو ده‌بیته‌وه؛ شم خاله‌به که رقر گرنگ، وه‌آمکویید
به‌رانبه‌ری چی ده‌بی؟

هزشمه‌ندی وانه توانای وه‌لامدان‌وهی بارو و توه نویکان. له بروونی تقوه نیت.
هزشباری‌پونیکه له‌وهی که نه‌قل چیبه، به‌بین نه‌وهی په‌بیوه‌ندی پینوه هه‌بین.
هزشمه‌ندی نایبه‌تمه‌ندی نه ماش‌اکاره، تبیه‌ین نه‌قل ده‌گات و رینه‌ای ده‌دات
نه‌قل.

چیزه‌کیک:

(نیکل) ای خویندکارهاته لای هامؤستای روحی و پرسیاری کرد "ده‌بین له ؟
حاله‌تیکن نه‌قلدا سوراخی حاقیقت بکم؟"
مامؤستای روحی و تی "نه‌قل نیبه، بقیه ناتتووانیت بیخه‌یت هیچ حاله‌تیکاره و
حاقیقت‌تیش نیبه، بقیه ناتتووانیت به‌دوایدا بگه‌پریت".

ریزک و تی "نه گهر نه قلن نبیه و حجه قبده تیش نبیه، برقچی هامرو ریزک نه و هامرو
خوبیندگاره له ددوری تقر کل ده بته وه بو خوبیندن؟" ماقوستا سه بیریکی ده دری خرقی کرد و تی "کهس ناییتم" پرسیار که ره که و شی
ایی و ایه به کی ده لایتیت؟" ماعقوستا له وه لامدا و تی "زمان نبیه، که واته چون
نه تووام و اته بلایمه وه؟" پاشان ریزک به خه مباریه وه و تی "من نایت تیناگم"
ماموستا و تی "متیش تیناگم".

ذیان رازنکی وه هایه که کهس ناتووانی لنی نبیگات و نه و کهسهی پتنی و لیه لیتی
پنه کات نهوا نه زانه. نه و به ثالکا نبیه لوهه که چسی ده لایتیت باسی ج پوچیبید
ده کان. نه گهر تقر زیور بیت. شدهه یه که هم په بیرون ده بیت: ذیان قابیلی لنی نبیگه یشن
نبیه. نبیگه یشن عه حال. ته نبا دهه به ده تووانیت لنی نبیگه بیت. نبیگه یشن
دهحال. نه و ته جوانهه ای (زین) یشه که گاماژه ای پینده کات.

ماموستاکه ده لایتیت "متیش تیناگم". نه گهر بچیت پرسیار له ریشتبوروه وه کان
پکید باد شنیره په وه لام ده ده نه وه. به لام نه گهر پرسیار که ریشن نه بیوروه وه کان
پکیت نه وا وه لامن ریزت ددده تی. ریزد بیورو واوه پرت پن ده لین: مولن ده ده نه شه و
ریزد حل بکن که ناتووانی حمل بکریت. شدهه مه ناید نبیه. مه ته ل ده تووانی
شبکار بکریت. سروشی راز وایه که شبکار ناکریت - ریتکایه که نبیه بو شیکار کردنی.
سوکرات ده لایت "کانیک گانج بروم، پیم و بیوو ریز ده زام. کاتیک پر بروم، له
زیروه پینگه یشنتم؛ نبیگه یشنتم که هیچ نازام".

ده گنبد وه که په کنک له ماموستا رزحیبه کانی سلوفیگاری بـ(خونه بد)
له گان گه بینکدا نیشی ده کرد. گه نججه که ناگاداری زیبری ناوه کی جونه بد نه بورو و
جزن بد ریانیکی وهها ناسابی ده زیما که چاری تیط پیتویست نه بورو بزنه وهی درک
بلره بکیت که له بوداییه که وه نزیکیت. نه وه کو کریتکاریکی ناسابی نیشی
ده گرد و نه نبا نهوانه ای که چاویان هه بورو ده بانتاسی. ناسابی وهی بودا ریز ناسان

بوو- ناو له زیر دردختی (بوزی) دا داده نیشت، ناسینه و دی جونه بد نقد فورس
بوو- وه کو کریکاریت نیش ده کرد، له زیر دردختی (بزدی) ش دا دانه ده نیشت، له
همو روویه کاوه باشیوه کی ردها ناسایی بود.

نهو گه نجهی نیشن له که لذا ده کرد به بهردہ وامی زانیعنی خوی ده درد ه خست، بؤیه
هر چیبیک که جونه بد ده بکرد، نهوده میگوت "نهه هلهه، ده پس بهم شیوه دیه
بکریت، ناو باشتره". نهو له باره دیه همو شتیکه و ده بیزانس، دواجار جونه ید
پنکه نو و وشی "گه منج، من نهوده گه منج نیم که نقد بزانم".

نهمه به راستی شتیکه، نه و وشی "من نهوده گه منج نیم که نقد بزانم". ته نیا
گه دیجیک ده شی نهوده گه مرد، نهوده بیه نه زموون بیت، سوکرات راستی و ن
کاتش و تی "کاتیک گه منج بیوم، پیغم وابوو نقد ده زانم. کاتیک پیغم بیوم، له زیریدا
پنگه بشتم؛ تیگه یشم که هیچ نازانم".

ریان رازیکه، بهو ما تایه که ناتووانی حه ل بکریت. کاتیکیش همو هوله کان
بتو حله لکردنی شکست دیتن، رازه که هت بتو ده درد ه که وعی. نه و کاته ده رگا کان
ده کریت وه و نز با نگهیشت ده کریت. وه کو نتیدن که ناچیته ناو عریش
شیلاهیه وه، وه کو منال؛ نه زان، هیچ نه زان، رازه که ده تکریت ه خوی، تو به نه قلیکی
پیغم زانینه وه زیره کیت، بین گوناه نیت. بعرا نه ده رگا که یه.

نهم ماملیستا روحیبیهی (زین) راستی و ت و تبودی "منیش خرم لینی نتیدا گم".
ده آمینکی نقد فوول بورو، بگره قولن تین وه لام بورو. به لام نهمه دوایین بهش
چیز که که یه. هر له ساره ناوه دهست پنیکاره وه ...

شاگرد ه که هات لای مامؤستا که کی (زین) و وشی "ده بیه له چ حاله تیکی نه قلدا
سیزاخی حه قیقهت بکم؟" مامؤستای روحی و تی "نه قل شیه، بؤیه ناتووانیت
بیخهیت هیچ حاله تیکه وه و حه قیقه تیش نیبه، بؤیه ناتووانیت به دوایدا بگه پیت".

ئەللىرىدە، ئىپىه بەلام وادىرە كەويى كەھىيە، ئۇۋەندە تىز بىتىدەچىن مەبىتىت
كە پىت وايە تىز ئەقلەت، ئەقلەتەنبا خەوتىكە، ئەقلەتەنبا بارچە سەتەبۇرىيە كى
بەھەرىيە.. بىلتىكى سابۇرنە كە بەسەر رووباردا دەرىوات، خىزەتلىدىن، تىشكە كان
بەھەرىيە دېين، پەلكەزىپەت لىرسەت ئەمېت و فېيچ شىتىكى تىبا ئىپىه، كاتىقە تىز
رەست لە باقىكە دەدەيت ئەوازەتلىدىت و فەمۇر شىتىكە بىز دەمېت-
پەتكەنپەتەكە، جوانىيەكە- فېيچ نامېتىتەوە، ئەرەبەتالىيە ئەتىباش لەگەن
بەتالىيى ناڭىزادادەپىتە يەك، تەنبا دیوارىكە بەبۇر، دېوارىكى بلق، ئەقلەت تەنبا
بېزىزى لە بلق- ئارەوە، بەتالىيى تۆپ، دەرەوە بەتالىيى سە، ئەقلەت تەنبا بلقىكە،
پەتكەلىرىدە، بىز دەپى:

يەزىستاكە وتنى "ئەقل ئىپىه، كەۋاتە پېرسىمار لە چ جۈزە حالەتىك دەكەيت؟"

پەتكەيشىنى قورسە. خەڭ دېتتە لام و دەلەن "دەمانەوى بىگانىنە حالەتىكى كېنى
ئەقل". يېيان وايە دەكىرى ئەقل كې بېتىت، ئەقل قەت ئاتۇرانى بىتەنگ بىي، ئەقل
ۋاتە پەلخۇرى؛ ئەخۇشى، ئەقل واتە حالەتى ئاثارامىن؛ ئىش، ئەقل ئاتۇرانى بىتەنگ
بىتىت، كاتىكە بىتەنگى ھەيە ئەواز ئىپىه، كاتىكە بىتەنگى دېت، ئەقل بىزە
لەپىن، كاتىكە ئەقل لەپىن، چېتىر بىتەنگى ئىپىه، بۇيە ئاكىرى ئەقللىكى كې ھەپىن،
لەڭر جىن ئاكىرى ئەخۇشىبىدە كىن ئەندرىستەت ھېبى، دەكىرى ئەخۇشىبىدە كى ساختمان
لەپىن؟ كاتىكە ئەندرىومىنى ئامازادىيە ھەيە، ئەخۇشى بىز دەمېت، بىتەنگى بېرىتىبىدە
لە ساختمان ئازوەوە، ئەقل ئەخۇشىبىدە كى ئازوەوەيە، پەلخۇرىبىدە كى ئازوەوەيە.

بۇيە ئاكىرى ئەقللىكى كې ھەبىت و ئەم شاگىردەش پېرسىمار دەكتات "لەپىن بىگەمە
ئەجلەر حالەتىكى ئەقل؟" ماعۆسە راستەوخۇ وتنى "ئەقل ئىپىه، بۇيە ئاتۇرانىت
بىگەمە مېيھ حالەتىكە". بۇيە تکابە ئەم وەھە قىرى بىدە، ئەولۇ مەلەدە لە وەھە كەدا
بىگەمە مېيھ حالەتىكە، وەكى ئەۋە وايە كە بىر لە گەشتىرىدىن باسماز پەلكەزىپەدا
بىگەمە مېيھ حالەتىكە، وەكى ئەۋە وايە كە بىر لە گەشتىرىدىن باسماز پەلكەزىپەدا
بىگەمە و پېرسىمار لىن بىكەيت "لەپىن كام ھەنگاوانە بىتىپىن بىلەزىدى بەسەر

په لکه زیرینه دا برقوئن؟" من ده لکه "په لکه زیرینه نبیه، په لکه زیرینه ته نبا رو واله تکه، بزیه ناکری هیچ هه نگاروکه بتری." په لکه زیرینه ته نبا وا ده رده که وی،
لدوی نبیه، واقعیتک نبیه، ته نبا وا ده رکه و تینکی تاریخی واقعیه،
نه قلن واقعیه تو نبیه، ته نبا وا ده رکه و تینکی تاریخی، تو نه قلن نبیت، قهاتیش
نه قلن نه برویت؛ قهاتیش ناثر و ایت نه قلن بیت، نه مه کینه هی تو زیه - تو له گهله
شتینکدا بیوریت به یه که نبیه، تو ودکو ددرزه که ریکت که پذی وایه
مه مله که قتنکی هدیه، نه و زور نیگرانی مه مله که نه که هی - چون بدریوهای بیات؛ چلن
دستگی بنت له نازاره، مه مله که لکت بیوشی نبیه؛ بلام هر نیگهوانه.

جاریکیان (چوانگ تزو) خه‌وی به‌ودوه بینی که بی‌بوده په‌پوله، له به‌ردبه‌یاندا زیر دلته‌نگ بیوو، هاوینیه کانی پرسیاریان لذکرد "چی بوروه؟ قهت نه‌مانبیشیووه دلته‌نگ بیت". چوانگ تزو ونی "سه‌رم سورماوه، سه‌رگه‌ردانه، ناقوواتم تیتیگه، ل شه‌ودا، کانیک خه‌پتیووم؛ خه‌وم به‌ودوه بینی که بی‌بوده په‌پوله".

بوبه ها و بیکانی پینکه نین "کس هرگیز خاویں نازه حهه تی نه کرد وو. کاتبک تل
بیدار ده بیته وو، خاویه که نه مانوه، که واته بیچی نازه حهه تیت؟"

چوانگ تزو وئى "ئەمە يابىقەكە تىبىه، ئىستا عن سەرم سورپاواه: ئەڭەر چوانگ تزو بىتۋاتى لە خەودا بېيتىھ پەپولە، عومكىتە ئەو پەپولە يە ئىستا خەوتىتىت و خەو بەوهەد بېيتىت كە يۈوهتە چوانگ تزو". ئەڭەر چوانگ تزو بىتۋاتى لە خەودا بېيتىھ پەپولە، ئۇپىر بقى ناتۇرانى؟ پەپولەكە دەتۋاتىن خەو بېيىنى و بېيىنە چوانگ تزو، يۈوه كاميان واقعىن- ئەمەي كە چوانگ تزو خەو بەوهەد بېنیووه كە يۈوهتە پەپولە؛ يان ئەمەي كە پەپولەكە خەر بەوهەد بېيتىت كە يۈوهتە چوانگ تزو؟ كاميان واقعىن؟ پەلەك زېرىپىنەكان لەوين، ئۆز دەتۋاتىت لە خەودا بېيتىھ پەپولە. لەم خەوتە گەورەيداشدا كە بىتى دەلىت ئىان يۈرىتە ئەقلان. كاتىپك تۆ يېتدار دەبىتىرە ئاكىھىتە دۆخىنلىكى بېتدار يۈرۈۋەسى ئەقل، دەچىتە دۆخىنلىكى دەرەھەمى ئەقلان.

زهروهی نه قلن به مانای چی نیت؟ قورسه تئی بکهیت، بهام هندی جارا بهمن
زیوای بزایت، پئی گیلتوویت، لوانایه پیت ته زائیت، هندیجارا؛ ته نیا به
ولیشتنیکی تاسایی؛ به هیچ ته کردن، هیچ بیرکردن وهیک له نه قلن نبیه - چونکه
نه قلن نه نیا پرتوسیه کی بیرکردن وهیه، مازدهیک نبیه، ته نیا پرتوسیه، تو لیردیت
لام هولیدا که من قسمی تیناده کهم. ده تیوارت بلیم جه ماوه رنک لیرهی، بهام نایا
به راستی شتیکی وهکو جه ماوه رلیره ئامادهیں هدیه؟ ئایا جه ماوه رنک مازدییه، بان
زای، ته نیا تاکه کان لیرهون؟ به بتا په بتا تاکه کان درقان، تهی شو کاته هیچ
جه ماوه رنک لیره ده میتیت، ره؟ کاتیک تاکه که سه کان رویشتن، جه ماوه ریش
نماینیت.

نه قلن رنک وهکو جه ماوه راویه، بیرزکه کان تاکه گاهن. له بدرنه وهی بیرزکه کانیش
به برد و کمی هون، بیت وایه پرتوسیه که عاددیه، همه موو تاکه بیرزکه یهک غریب بد و
در لجار هیچ ناعینیت وه.

نه قلن نبیه، ته نیا بیرکردن وه هدیه.
بیرزکه کان نه وهنده خیرا ده جولین که لـ نیوان دوو بیرزکه دا ناتورانیت ناوپرک
یدی بکهیت. بهام هه میشه فاویره هدیه، ناوپرکه توقیت. له ناوپرکه کدا نه (چوانگ
نز) و نه په پوله که هدیه - چونکه په پوله که جزریک نه قلن و (چوانگ تزو) اش
جزریکه له نه قلن په پوله ناوته بکی جیاوانی بیرزکه کانه، بهام فهروکه کان
نه قلن. کاچیت نه قلن لـ وی نبیه، تو کتیت - چوانگ تزو بان په پوله؟ هیچان،
حالنه که چیه؟ ئایا له حاله تیکی روشنبوودهی نه قلدایت؟ نه گهار پیت وایه له
حالتنیکی روشنبوودهی نه قلدایت، نه عهش جارنیکی تر بیرکردن وهیه و کاتیک بیر
لوییه توقیت. نه گهار تر ههست بکهیت که بوداییه کیت، نه ده بیرکردن وهیه. نه قلن
مانزدهه تاره وه، ئیستا پرتوسیه بیرکردن وه ئاماده بیی هدیه، جاریکی تر ناسخان
نه مداری بوروه؛ شیتا بیه که نه ماوه، چیتر ناتورانیت شیتلابیه بی پایانه که بیبنت.

هدول یده لەتیوان دوو بیرونکەدا، بەذاگا بیت - بیهان ناو ناویمەکان، بۇشایی شو
نیوانە، هېچ ئەقلىك يەدى تاڭكەيت، ئۇوه سروشىت توپىه. چوتىك بیرونکەکان دېن و
دەرىقىن - رىكەرتىن - بەلام بۇشایي ناوهوه ھەمىشە دەمەتىتەوە. ھەندەکان كۆز
دەبىتەوە و دەرىقىن: يىزد دەپىن - رىكەرتىن - بەلام ئاسماڭ دەمەتىتەوە. تۇ
ئاسماڭ كەپتى.

جارىشكىان سۈرەخىكەر ئىكەنەت لاي (بايەزىد) كە رۆحاتىبىكى سوقى بۇو پرسىيارى
كىد "مامۇستا، من كەسجىكى زۆر تورىم. زۆر بە ئاسمانى تۈرۈ دەبىما زۆر پەست
دەيم و ھەندى شىت دەكەم، تەنانەت دوايسى ئاتۇرۇم بىرۇ بەوهەش بىكەم كە ئۇ
شتانام كىرىدۇر، لەسر خۆم تېب، بۇيى، چىلەن دەتىرۇڭ ئەم تۈردىيەم تەمەمەتىن،
چىلەن كۈننەتلىي يېكەم؟"

بايەزىد سارى شاگىرددەكەي گىرت و چاوى بىرىپە ناو چاوهەكانى. شاگىرددەكە كەمەن
شلادا و بايەزىد وىشى "كىۋا ئەم تۈرە بىيە؟ دەعەويى بىيىم".
شاگىرددەكە بە شلادازىبىيە و پېنگەنى و وىشى "ھەر ئىستىتا، من تۈرە نىم، ھەندى
جار ئەم رىودەدات". بۇيى بايەزىد وىشى "ئەوهى كە ھەندى جار رىودەدات تاشى
سروشىتى تۆرىتىت. ئەوهى رىكەرلە، دېت و دەرىوات، وەتكو ھەورەكان وابىه - كوانە
بۇچى لەبارەي ھەورەكانتە و خىگەراتىت؟ بىر لەم ئاسماڭ بىكەر دەوە كە ھەمىشە
لەۋىتىه".

ئەمە بېپىناسە ئاڭكابىي، خۇد - ئەم ئاسمانى كە ھەمىشە لەۋىتىه. ھەمۇ
ئەوهى كە دېت و دەرىوات، ئاپا بىرەندىدارە، ھەرامسان مەبىه، تەنبا بىكەلە. ئەم
ئاسمانى كە تاھەتايە دەمەتىتەوە قەت ئاڭكىرىت، قەت جىاواز ناپىت. بېچۈرە ناو
نیۋاتى دوو بیرونكەوە، لەتىوان دوو بیرونكەدا ھەمىشە لەۋىتىه. بىوانە ئاۋىي و لەپىز
درىڭ دەكەيت كە تۇ لە دەرەوهى ئەقلادىت.

مامؤسنا روحیه که راستی کرد که وشی "نه قلن نبیه؛ بزیه ناکری حاله تی نه قلن
دین، مل بانی چ پوچیه که ده که بیت؟"

پلام پوچی لژیکی خوی هایه، نه گه ر تو پیت وایت نه قلت هایه، نه واله
میلچی "حاله ته کان" بیز ده که بته وه - حاله تیکن نه زانه هی نه قلن؛ حاله تیکی
زینه نه بود و دی نه قلن. هر که نه قلن قبول بکهیت، هر که ودهم قبول بکهیت؛
هر از دست ده کهیت یه دایه شکردنی. هر که قبولیش بکهیت که نه قلن هایه؛ نه را
روست ده کهیت به گه پان لم شتے پان شتیکی تر.

نه قلن نه نه او کانه ده تو وانی هه بیت که تو سوزاخی شتیک بکهیت. پوچی؟
پوزاخکردن ناره زرود؛ سوزاخکردن رویشتنه به ردو ناینده، سوزاخکردن خمره کان
بیوست ده کات، بزیه که سینکی سوزاخی ده سلاالت، سیاسته؛ که سینکی تو سوزاخی
دوامهندی، مامله که ت و که سینکی تو سوزاخی حه قیقهت ده کات، به قدم
پوزاخکردن هر هایه و سوزاخکردن کیشنه کهیه، نه ک نه و شتی که سوزاخی
ده کهیت، شتکه قهت کیشنه نبیه، هر شتیک بیت هار بکه. نه قلن ده تو وانی به
پدر شتیکه و خوی هه تیواستیت. هر پاساویک باسه بق نهودی هه بیت.

مامؤسنا روحیه که وشی "حاله تی نه قلن نبیه چونکه نه قلن نبیه. حه قیقه تیش
نبیه؛ که اوانه باسی چی ده کهیت؟ ناکری هیچ گه رانیت هه بیت."

نه یه کنک لهو گهوره ترین په یاما نهی که گه بانزله، نزد فرسه، شاگرد که
نتیوان؛ برو یه وه بکات که حه قیقهت نبیه. ثم مامؤسنا یه مایه استی چیه کا قنک
ادیت حقيقةت نبیه؟ ثایا مه به سنتی نه وهی که حه قیقهت نبیه؟

ذا ده بیت بق تز که سوزاخکه رنکت، فاشنی حه قیقه تیک هه بیت. سوزاخکردن
ملایشه ساره دکیشیت بق ناجه قیقهت. نه نیا نه قلنکی سوزاخ نه که درک به وه
ده کات که هایه. هر کات که سوزاخ ره کهیت، ناگهیت بمه وهی که هایه،
سوزاخکردن هه میشه رویشتنه به ردو ناینده، سوزاخکردن ناتیوانی لیزه و له

ئىستادا بىت، چون دەتووانىت بەدۇاي ئىتەر و ئىستادا بگەرىت؟ لە ئىتەر و ئىستادا، تىز تەنبا دەتووانىت بىبىت، سۆراخىكىدىن ئازەزۇوه - ئايىندە دىت ئاودووه، كات رىتە ئاودووه - و ئەم سات، ئەم ئىتەر و ئىستايىه، ون دەبىت. حەقىقات ئىتەر يە، ئىستايىه.

ئەگەر تو بېچىت، لاي بوراپىمەك و پرسىيار بىكەيت "ئابا خۇدا ھېي؟" ئەرا دەستبەجو ئىكولى دەكان: "خۇدا ئىبىه". ئەگەر بلىت ھېي، ئۇوا سۇرقاخىكەرنىكى دروست كىرىدووه؛ ئەگەر بلىت خۇداپىك ھېي ئۇوا تو دەست دەكەيت بە گەپان، چۈن دەتووانىت ئازام يىگىرت كاتىك خۇداپىك ھېبە بېرىۋەدى بەدۇايدا بگەرىت؟ دەبى لە كەمىئ بگەرىت بېنىۋەدى بىدۇزىتەۋە؟ تو وەھەفتىكى تىرت لەرۇست كىرىدووه. تو مەيدۇنان سال سۆراخىكەرنىك بورۇيت، بەدۇاي ئەمە و ئەيدىدا گەپارويت، سۆراخى ئەم شە و ئەم شەقەت كىرىدووه. ئىستاش سۆراخى حەقىقت دەكەيت بىلام مامۇستاك دەلەت حەقىقت نىبىه. ئەو زۇويىس سۆراخىكەن كە ھەلدەكۈلىت، ئەم زۇويىس ھەلۇدكەننەت كە توئى لە سەر وەستاوىت، كە ئەقلى قلى تۈرى لە سەر وەستاۋە، ئاو رېڭ دەتخانە ئاو چالەكەوه.

سۆراخىكەردە و تى "ئەم بېچى ئەم ھەم سۆراخىكەر لە دەوري تو ئالاون؟" ئەگەر شەتىك نەكەيت سۆراخى بىكەيت، كەوابۇ ئەر قەرە بالقىبىه بېچى؟" سۆراخىكەردە، ياردەۋام بۇو لە پەى تەبرۇن بە مەبەستەكە. ماعۇستاكە سەپىرىنىكى دەوري خلى كىرد و تى "كەس تايىنم، ئىتەر كەسى لى ئىبىه". سۆراخىكەردە دېسان پەى ئەبرۇد، جونكە بىر ھەميشە كورت دەھىننەت، لەوانە يە روانىيەتى. ئەمە راست بۇو كەسى لى ئەبۇو.

ئەگەر تو سۆراخ نەكەيت ئەوانىت، چونكە ئەم سۆراخىكەن نەقسەت پىتەرەن، رېڭ لەم ساتەدا، ئەگەر تو سۆراخى كەس نەكەيت، سۆراخى ھېچ شەتىك نەكەيت ئۇوا لىتە نېت - جەماۋەرلى ئىبىه. ئەگەر من ھېچتان فىر نەكەم - چونكە مەبع

شنبه نیب و فترشانی بکه م و نه گهر هیچ فبر نه بن، کنی لیزه یه؟ به تالی و شیعه تی
بنالیب کنی بینگرد همه - تاکه کان ون زدبن و ناگایه کنی تو قیانوس ٹاسا بیوونی
لوبن.

تاکه کان به هفری نه قلی تاکه کانه وه له وین. تو ٹاره زرویه کنی جیاوازت همه، بؤیه
له در ارسنکت جیاوازیت. ٹاره زرووه کان جیاوانی دروست ده کهن. من سقراخی
شنبه ده کهم، تو سقراخی شنبه ده کهیت؛ من سقراخی شنبه کنی تر ده کهم؛ ریگای
من له هن تو جیاوازه، نامانجی من له هن تو جیاوازه، بؤیه من له تو جیاوازم.
نه گر من سقراخ نه کهم و تو سقراخ نه کهیت، نامادجه کان نامینن، ریگاکان چپتر
نابن، کوانه چلن ده شنی ٹهقله کان هه بن؟ کوبه که شکاوه، چای من ده بیلتنه ناو
چای تو و چای تو ده بیلتنه ناو چای من. ده بیلتنه هه بیوتکی تو قیانوس ناسا.

مامؤستاکه روانیبیه ده درویبهار و وتنی "کهس نابینم - کهس نیبیه".

به لام بیر هه رایبینکتیت. سقراخکه ره که وتنی "که واته وانه به کن ده لیتیت؟ نه گهر
کسی لی ته بیت، نه وا وانه به کنی ده لیتیت؟" مامؤستاکه ش وتنی "من زمان نیبیه،
کوانه چلن ده تو وانه وانه بلیمه وه؟" نه و برده وامه له پیدانی ئامازه و نیشانه
بئن وهی به تاگا بیت، بیوانیت، به لام سقراخکه ره که له ٹه قلیدا نغز بیسو
مامؤستاکه بارده وامه له پیدانی نیشانه، به چه کوش له سه ری ٹه دات، قسه هی پوج
ده کات ته نبا بئن وهی نه و له ٹه قلی بیته ده ره وه.

نه گهر تو له وی بیوتایه نه وا سقراخکه ره که قهناعه تی پیده هینایت نه ک
مامؤستاکه. سقراخکه ره که سه دریاست ده رده که هوت. نه مامؤستایه پیده چن شنبه
بیت، سه بیر و سه مردیه. نه و قسه هی ده کرد! و ده شیگوت ^{۱۱} زمان نیبیه که واته چلن
ده تو وانم قسه بکه م؟"

ئۇ مەبەستى ئامە بۇ "سەپىم بىكە، من شىۋوھە ئىيى، سەپىم بىكە، من
بەرچەستە ئىيم، بەلاي تزۇرە جەستە دىبارە، بەلام من ئەۋە ئىيم، كەواتىھە چۈن
دەتىوانە قە بىكەم؟"

ئەقلن بەردەۋامە لە نېپىكان، ئەمەبە نېگىھەتنى ئەقلن، تو پال بە ئەقلىۋە دەنلىكتى
و ئەمىش چارىڭى تىخى كۆ دەكتەرە، تو دەپىتىكىت و بۇ ساتىك تۇمۇمۇن و
لەر زىن ھەيدە و دىسان جىڭىز دەبىتەرە،

تو بىكەلە ئىپقۇنىت بېتىبۇوه؟ بىتى دەلىن بىكەلە ئى (داروما). ھەرچۇنىك فېرىزى
دەدىت، بىكەلە كە بەشىۋىدى چوارمىشلى بودا بىي جىڭىز دەبىت، يەكەمى ئەۋەندە
قورسە ھەر يەو لابەدا دەكەۋىتە سەر ئەزىزدەكە، ئاۋى (داروما) لە (بۇدارما) وە ئىت
لە ئېپقۇن ئاۋى (بۇدارما) بېرىتىبە لە (داروما)، بۇدارما دەبىگۇت ئەقلى تو زەلەك وە كە
ئەم بىكەلە ولە، ئەو فېرىزى دەدا، ئېسى دەدا، بەلام ھەرچىيەك كە دەبىكىر
نېيدەتىوانى بىكەلە كە ھەراسان بىكات، بىنەكە ئى ئۆز فۇرس بۇو، تو سەرەۋەزىز
ھەلتىدايە، ھەر زەرەكە ئى دەكەۋىتە سەر ئەزىزدەكە.

من بەردەۋام لە وانە وىتتەوە، دەشزانم وانەيەك ئىيىھە بۇتىقىتەرە، بۇيە دەتىوانىم
تاهەننایە بەردەۋام بەم، ئەگەر شىتىك ھەبۈواب بۇ فېرتكەن ئەۋاھەننوكە ئەوا بېرۈم.
بۇلابىسە كان دەتىوانى بەردەۋام بىن، چونكە شىتىك ئىيىھە ئۆز بکرىتىت. ئامە
چېرىكىنى ئاكلىتايە، قەت ئاكغانە ئەنجام، بۇيە دەتىوانى بەردەۋام بەم، قەت ئەۋاز
نابىم، لەوانەيە تو پىتش ئەۋە ئېرىكە كە بە كۆتا بىگات لەوا بىبىت، چونكە كۆتابىي
ئىيىھە.

كەمىنلە پىرسىارى لېدەكىردىم "چۈن دەتىوانىت ھەمۇر رەزىزك قىسە بىكەيت؟" وە
"چونكە شىتىك ئىيىھە ئۆزتەنلى بىكەم". رەزىزك لە رەزان لەپىر ھەست دەكەپت - كە من
قىسە ئاكەم، كە من وانە ئالىتىمەرەد، تو زەركەت بەرە كەرىدووه كە شىتىك ئىيىھە ئۆز
بکرىتىت، چونكە حەقىقات ئىيىھە.

من چو دیسپلینینگ به ٹیوه نهاده؟ هیچ، نه قلایکی دیسپلینینگراو دیسان هدر گفته؛
نیدانه است تزکمه تریشه، ره تریشه، شه قلای دیسپلینینگراو ده به نگتریشه. پیغام
سازی نسازی جیهاندا راهبب به دیسپلینینگ کان بیینه مهسیخی، هیندوس، چهیین.
هر گاتیک تو که سیک بیینیت که به شیوه پهکی رهها به دیسپلینینه، نهوا شه قلایکی
ده به نگانه له پشتیوه به دهی لدگهیت، هله لیزانه که و دستاوه، نهوا شه نهاده
برقشی دوزینه وهی شنیک که ظاماده یه هدر چیبیک بکات که تو دهیلیت، شگهر
تو بلیت "بوقاودی سه عاتیک له سه رو سه رت بودسته". نهوا ظاماده یه له سه رو
سه ری بودستیت. نهمه به حقی خهزاده دیه.

من هیچ به ده سه قلایانیک، هیچ شار دزرو و کردستان ناده من؛ شویندیک نیمه پیش
به گفت و شنیک نیمه به دهستی بیینیت. شگه ر تو درک به ده به گفتیت، نهوا نهم سانی
نیستانان به دهست هیتاوه، نهم سانی نیستا فق کاملیت، شنیک نیمه بکری؛ شنیک
نیمه بگزپدریت.

ده رویه مامؤسنا که وسی "من خوشم نیتنا گم". سه خته مامؤسنا بکه بدگزیته وه
که بلیت "منیش نیتنا گم". مامؤسنا دهیں بانگه شهی نهاده بکات که ده زانی، نهنا
که رکاته تو دوای ده که ویت، نایی مامؤسنا با لگه شهی نهاده بکات که ده زانی، دهیں
بانگه شهی نهاده بکات که نهنا نیه تو ده زانی؛ نهک که سی تون "نه موو مامؤسنا کانی
نمده لعن، نهنا من ده زانی". نه مو کاته تو دوای ده که ویت. دهیں تو با شیوه یه کی
ردها دلیبا بیت، نه و کاته ده بیته شوینکه وته. یه قین نهاده هسته ده زانی که
نهاده تا پیاوه که و نهگار شوینی بکدویت نهاده گه بته شوینه که.

من چیزی کیکت بوق ده گتیرمه وه، جارنکیان به ناو مامؤسنا بکی روحی سه فهار
دهکات. له هر گوندیک که بیوی ده چیت، رایدگه پهنتیت "من به دهستم هیتاوه، من
خوداوه ندم ناسیوره، نهگار ده تانه مری، و هرن و نوام گهون".

خه‌اگ ده بیانوت "به‌بری‌سیاریتی روچمان همه، هیوا‌لارین روزنک له روژان بتیوانین
دوات بکه‌وین". دهستان له پنیه‌کانی دهدا، رویزان لیده‌گرت، خزمه‌تیان ده‌کردا،
به‌لام که‌س دوای نه‌ده‌که‌ووت؛ چونکه روز شستی تر هه‌بوون ئه‌نجام چدرن بدر لوه‌وی
مرؤه بچیت سوراخی خوداوه‌ند بکات. ده‌بوروایه یه‌که‌م جار شته یه‌که‌م‌کان ئه‌نجام
بدرن، خوداوه‌ند هه‌میشه دواین شت بورو و دواین شت قه‌ت نایه‌ت چونکه په‌کم
شت ناکوتای، ئوران قه‌ت ته‌واو نه‌بوون، به‌لام له گوندیک له گوندیکان، شیتیز.
شیت بورو ئه‌گینا کی دوای ئه‌مامؤستایه ددکه‌ووت - وتنی "قدراش" تل خوران
دوزنیه‌ووه‌وه؟"

مامؤستاکه به رازاییه و روانیه شیتکه - له به‌ره‌وه‌هی پتده‌چوو ئه‌م پیاوه
مه‌ترسیدار بی؛ له‌وانایه دوای بکه‌وینت و گرفت دروست بکات - به‌لام نه‌یتوانی
له‌پرددم هه‌موو گوندیکه‌دا نکولی بکات، بیویه وتنی "به‌لئی".
شیتکه وتنی "تیستا؛ قبولم بکه، من تاودکو کلزاپی ده‌بمه شوینکه‌وته.
نه‌ده‌مه‌وی خرم په‌ی به خودا بیه‌م" . به‌نانو مامؤستا روحیبیه‌که هه‌راسان بورو، به‌لام
چو بکات؟ شیتکه شوینکی که‌ووت، ریک بورو به سیب‌هه‌ری. سالیک تیپه‌پری، شیتکه
لنس "پارستگاکه چه‌نیک دووره، من په‌لام تیپه، به‌لام چه‌نیک کات پیویست
ده‌هی ۱۵۲"

لورکات، دا شیت مامؤستاکه لدگەن کاپرادا تقد نائسوده بیسوو، شعم شیتکه له
تائیشیتیه و دده‌هه‌وت، له‌گه‌لیدا دده‌پیوشت، بیسوو سیب‌هه‌ری. به‌هقیی ئه‌ویش‌هه‌ود،
په‌قینه‌گای یاره‌و نه‌مان ده‌چوو، هه‌رکانیک له گوندیک بیوتایه "شوینم بکه‌ون"
ده‌ترسا، چونکه ئه‌م کاپرادا سه‌پری ده‌کرد و ده‌یگوت "مامؤستا من شوین شل
که‌وتووم و هیشتا له‌گه‌یشتووم".

سالی دووه‌م تیپه‌پری؛ سالی سیب‌هه‌ری تیپه‌پری - سالی شه‌شنه‌میش تیپه‌پری و
شیتکه وتنی "ئیمه نه‌گایشتوونه‌ئه هیچ شوینک. هه‌ر ده‌چینه گوندیه جیاجیاکان

ر نویش هار به خالک دلتبیت دوام کهون. منیش بوات ده کوم - هرچیه که بولایت
دیکم، بوزوهی نهانیت دیسپلین که جینه چون ناکم".

شینه که به راستی پست بیوو - هرچیه که پیش بوتریه ده بکرد، بقیه
ماهستانه تایید نتوانی به وهی که سه رسختان ههول نداد؛ قربوی بدان.
در لغار، شاهزادگان ماهستانه وئی "به نوی نتووه من رینگای خرم بزر گردیوه،
پیش نووهی تل ببینم یه فیتم ۴۶ برو، نیستا چیتر تیمه، بقیه تکای برق".

هر کانیت که سینکی دلنه همه بیت و توق بایی پیتویست شینه بیت، شهوا دوای
دیکویت. ره تروانیت دوای شو جقره کامه بکویت که ده ایت "من خوشم نازام،
خزدم پندنگم" ۹ نه گار بتووانیت دوای شام کامه بکویت، شهوا ره گهیت، نه گر
بپاری شوتنکه وئنی نهم که سهت بدھیت شهوا هنونکه گیشتوریت، چونکه شهوه
نیله که داوای یه قین ده کات، نه قله که داوای زانین ده کات. نه قلن هه میشه داوای
را یکانده روزگه کان ده کات، بقیه نه گار توق بتووانیت ناماشه بیت شوین شو و که سه
بکریت که ده ایت "من خوشم نازام" ستراخکردن و هستاره. نیستا توق داوای زانین
نه کیت، شو کسنه که داوای زانین ده کات نانووانی داوای بیون بکات. زانین زیله،
بیون زیانه. کانیک تز چیتر داوای زانین ناکهیت شهوا چیتر پرسیار له حقیقت
نه کیت؛ چونکه حقیقت ناماچنی زانینه، نه گر تز ستراخی شهوه نه گهیت که
ده ب، بـ لکو ییده نگ بیست و بـ چیته ده رهودی شـ قلن - شـ وهی که دـ یه،
اهـ دـ گهـ رـ.

هدیو شتیک هـ یه، هـ همو شتیک هـ هـ میـ شـ هـ بـ بـ وـ، تـ هـ هـ گـ بـ لـ بـ وـ،
بـ لـ اـ تـ شـ بـ هـ قـ سـ تـ رـ اـ خـ کـ دـ نـ کـ هـ تـ وـ وـ - بـ هـ قـ نـ اـ بـ نـ دـ وـ وـ، نـ اـ مـ اـ نـ جـ کـ وـ وـ -
نانووانیت بـ بـ وـ اـ نـیـتـ. حقـیـقـتـ دـ وـ رـ هـ نـوـیـ دـ اوـهـ، تـ نـ لـ هـ زـ وـ بـ دـ اـ هـ بـیـتـ، دـ دـ کـوـ چـ قـ وـ،
ناسـیـ لـ هـ نـوـقـیـانـوـسـداـ هـ بـ یـهـ؛ تـ نـ شـ لـ هـ حـقـیـقـتـ دـ تـ دـ اـ هـ بـیـتـ، گـیـشـنـ بـ هـ عـ هـ رـ شـیـ

خـ دـ نـارـهـ نـ اـ مـ اـ نـجـیـکـ نـیـهـ، خـ دـ اوـهـهـ نـوـهـیـهـ کـ لـیـهـ وـ نـیـسـتـاـ هـ یـهـ، نـهـ دـ رـ هـ خـ تـانـهـ؛

نه و بایه‌ی که همه‌لده‌کات، نه و هه‌وران‌ی که ده‌جولین، ناسمن، تقو، من - شمه‌به
شونیت واری خوداردن. گاهه‌نجیک نبیه.

نه قلن و نه و خودابه‌ی که تیايدابه فریز بد، خوداره‌ند شت نبیه؛ بعلکو
یه‌کبوونه. نه قلن بعره‌نگارین یه‌کبوون ده‌کات، دری ملکه چبوونه، شه قلن نزد فیلبازه
و نزد حسابیه.

نهم چیرزکه جونه، تقو سوزراخکریت. تقو هاتوریت راتین به‌دهست بینتیت، رازه‌که
حل بکیت و من دوویاره‌ی دده‌که‌مهوه؛ حاله‌تی شه قلن نبیه، چونکه نه قلن نبیه.
حه‌قیقه‌ت نبیه، بؤیه هیچ سوزراخکرینیک و اتادار نبیه. هه‌مرو سوزراخکرینیک پوچه،
گه‌پانیکی و هما گه‌مزانیه، پیگه‌پیت ده‌دقیریت، مه‌گه‌پری و له‌وتیه، پابکه‌پیت
تایپینیکیت، بوهسته - هه‌میشه له‌وی بوروه.
ده‌ولیش عاده تینیگه‌پیت - بیه.

نه زان به؛ بیه به مزال، نه‌نبا دلی مثال ده‌متووانی له ده‌رگاکانی سه‌ره‌وه بدان و
نه‌نبا دلی مثال نه‌بیسارت.

ده‌ره‌یه‌ی ستفقه‌که - شکاندنی پرچگرامبوون
ده‌مرو جلد‌ه‌کاتی پرچگرامبوون ره‌هن. بیرکردنه‌وه له خوت وه‌کو هیندقسینک،
بیرکردنه‌وه‌یه له خوت وه‌کو دریکی مرؤفایه‌تی. بیرکردنه‌وه له خوت وه‌کو نه‌لمانی،
چینی، بیرکردنه‌وه‌به له خوت وه‌کو دریکی مرؤفایه‌تی؛ بیرکردنه‌وه‌یه له سزنگه‌ی
دوی‌منایه‌تی، نه‌ن دنستایه‌تی.

نه‌نبا وه‌کو مرؤفیکی ساده بیر له خوت بکه‌رده، شگه‌ر تزو که‌میکیش هوشمه‌ندیت،
که‌میک زیاتر گشه‌ده‌کات، نه‌وا نه‌نانه‌ت ژاوه‌لتواری (مرؤفه)‌یش فیچ ده‌دیت، تقو

نها و هکو بروونیت پیر له خوت ده گایته و، بیونیش همه مو شتیک ده گیته و -
دروخته کان و شاخه کان و رووباره کان و نهستنده کان و بالنده کان و نازله کان -
گهوره تر بیه؛ زور گهوره، بیچن له توپیله کاندا له ریت؟ بیچنی ده چیه خاو کونه
ردنه بیچوکه کانه وه؟ به لام تو پیت وايه له سبسته نایدولوژیه گهوره کاندا
ده ریت، تو له سبسته نایدولوژیه گهوره کاندا نازیت، چونکه سبسته من
زیلولوژیس گهوره نین، هیچ نایدیابه که گهوره تر بیه که مژه بگیرنکه خوی،
دوخی بولن هیچ چه مکیت نایگیرنکه خوی، همه مو چه مک کان بغلیچکه رن،
کانزیلیک سا به و کزمه نسبتیش مه به؛ تهنا مرزیک به، ته مانه همه موی ژه هرن،
ته بیه نیعتیارن، به دریزایی سه رده کان تو بده و ناو نیعتیاره کان هیبتیزیه
کریت. کمان بیونه به شیک له خوتیت، نیستقات، مؤخت. ده بی شو زور به ناگا
بیت بر رذگار بیوت لدم زده رانه.

جهسته نه رهنده ی شه قلت ژه هراوی نه بورو، جهسته دیارده یه کی ساده دیه؛
ده شری به ناسانی پاک بگریش ود، شگه ر تو هم خواردنه ناسه وزه بیه کانت
خوارنوده نهوا ده کری بوه ستیزی، گرفتیکی و ها گهوره تر بیه، شگه ر چیتر گشت
نایخوت کاوا له ماوهی سی دانگدا جهسته له همه مو تو ژه هرانی که به همی
خوارنده ناسا زده بیه کانه وه دروست بیون به نه اوی نازد ده بیت. ناسانه، جهسته
نیمه لده نالز نیبه.

به لام کیشکه له ره بیونه و سه ره لده دات، راهیبی (جه بین) قه هیچ
خوارنیکی ژه هراوی ناخرات، قه هیچ شتیکی ناسه وزه بگی ناخوات. به لام شه قلی
و هکه هم کسینکی قریه همی جه بیتزم پیس و ژه هراوی بیووه.

نالزیبی رامسته فیته نازدیه له نایدولوژیا. نایا ده کری بین نایدولوژیابه ک بزیت؟
نایا نایدولوژیا پتویسته؟ بیچنی نایدولوژیا نه وه شده پتویسته؟ له بدره وه پتویسته
چونکه یاره انت ده دات هم که مژه بیت، له بدره وه پتویسته چونکه یاره بیت

د هات ب، نادو شمه نهادی بعینیت و، ل به رفته و پیویسته چونکه و دامن
حازی به دسته کانت یک نهار فهم دهکات و پیویست ناکات خوت بیاند قریب تر و،
موقی هشتمه شدی راست قیمت خودی به نایدی لوزیاوه هه لقاوه سیت - بیچی نام
پیکات؟ کوشید و لامی حازی به دست ل ختنی بار ناکات. شو ده زانیت که باید
پیویست هز شمه ندیس هدیه که هار بار و تختی بیت کاپه، بتووانی و لامی بداتیه.
بیچی باریکی نایپیویستی رایبردو هه لیگریت؟ که لکی چی هدیه؟
له راستیدا، چهنده ای باری رایبردو هه لیگریت شو ونده که متر ده توانیت
و دلاره دهه وهی نیستا بیت؛ چونکه نیستا دووباره بیووه وهی رایبردو و فیب، هه میشه
نوییه - هه میشه و هه میشه نوییه. قلت کلن نایت، لوانه به هه تدی چار و کر کلن
در بیک ویت، به لام کلن نیبه، جیاوازی پنچیقه بی هدیه.

ریان قلت خنی دووباره ناکاته و، هه میشه تازه و هه میشه نوییه؛ هه میشه ل
گشیده و، هه میشه له قریت و دله؛ هه میشه ده چیته ناو سه رکنیشیه نویکان و،
و لامه کلن حازی به دسته کانی تو پاره تیده و نیعنی. له راستیدا کوسپت له برد و ده
نمیست ده کهن. رنگات ناده ن بار و تخته نویکه ببینیت. بار و تخته که نوی ده بیه و
و لامه که کلن ده بیه.

در بیویه توله زیاندا گامزه دیاریت. به لام عانده به گه صڑه بیه هه رزانتر دیاره.
هؤشمەند بیون پنچیقیت به هاو لانه، هؤشمەند بیون وانه شو وی که ده بیه گاشه
بکاهت، گاشه کرد تیش به مازاره. هؤشمەند بیون وانه به برد دوامی به ناکا و هؤشمیار
بیت؛ تول ناکری خوت پیا بکه ری، ناکری و دکون خه والوویه ک بیت.
هز شعاد بیونیش هماندی هه ترسی هه بیه. هؤشمەند بیون ریفارزیکی نقد سه خنه

چونکه ده بیه لگان جه، ماوری گامزد دا بژیت. زیان له گهان خه لکی کویر به لام
خواره ن چاوا، بار و تختیکی نرستاکه، شهوان چاوه کانی تو له ناو ده بیه. شهوان
نانیونن بهرگهی تو بگن، تو هه په شه یه کیت.

پیشنهاده بیو که عیساله حاج نرا، سوکرات ره هرخوارد کرا؛ حاج کوزرا،
سیده زهاری په پنتر، ظاهنه هوشمه ندترین خلکی سه زه وی بیون و نیمه چون
زده فشارهان لگه لدا کردن؟ بقچی ملوقه هوشمه ندی وه کو سوکرات دهی بکوژریت؟
چیز بریکیان نه گرفت. ظاهنه بیس شو بیو هایی هردهش. رواین له ناو چاوه کاتی
و هکو سهیرکردنی ناوته بیو. نیمه ش شو ونده دریوین که له بیو قبولاکردنی شو
راسخنهی که دریوین، ماسانترین رنگا شکاندنی ناوته که و پیرچسوونه وهی
دریویه که مان و دیسان ریانه له ناو شو خهونه کوتنه که تیامدا جوانترین که سی
حدهان-

نیمه سوکر اتمان له ناوبرد چونکه ناویته بود. لیکه وه خه لکی برباریانداوه که وا پیشتره در تیو بن، هر تا هف شمعه مذ بن.

روزیکان را پورتیکم خوینده و همانندی ده روونناس له ٹینگلاته ره گه یشتوونه
ئىر نەبامەی کە بەھاتنى ئە و کاتەمى کە سیاسەنەدارە گورەکان دەگەنە پۆستە
بېزەکان، ھەنوكە ھۆشمەندىبىان بەرەو نەمان چۈوه، تەتبا بېر لە پىاوتىكى
ھەشتارچوار سال بىکەرە و كە دەبىتى سەرپۇك و دىزىران؟ ئەو دەروونناسانە ھەممۇ
جىهانيان ناگادار كىرىۋەتە و كە ئەمە تىرسناكە، ئەو خەڭىھى گەيىشتوونەتە سەرپۇ
ئاست، حەفنا، ھەشتا سال، و دەبىنە سەرپۇك بان سەرپۇك و دىزىران بارىلىق خىنەكى
تىرسناك بىز جىهان دروست دەكەن چونكە دەسىلەتىنەكى نەد و ھۆشمەندىبىيەكى
كەمان ئەيدى، مادەتە و.

بلام ثو ده روونناسانه به ناگا تین له شتیکی تر که من دهمهوئ پیتناي بلیم. له رسنیدا نور خالکانه له بدرنهوه بوق سارق و هزیرانی و سه روز کایه تی هملیزند راون چونکه چیتر هوشمهند نین. خه لک که یفیان به کسانی هوشمهند تایه. خه لک گلابیان بو کسانه دیت که له خربیان ده چن، که ودکو خربیان، ههست ده کهن غریبه نین. خه لک هوشمهند بتکانه ن.

ناتوانیم بیر له هیچ ولاستک بگاهه وه که پتوانی سوکرات و دکو سارلک و هزیران
مهیزیت-مهمال، ناوند جیاوازه، روانگه‌ی ناوند زبان نور جیاوازه؛ تیپامانی
نحویز شت کان نور قووله، هیچ ولاستک پیش قبول نایی، پیان هیچ ولاستک ناتوانی
نحوه دنده بویر بیت که بیکانه سارلک و هزیران چونکه نازاره دستیته وه، نهودست
دهکات به گزینی بک به یه کی شتم کان، چونکه شتم کان یه ک به یه ک پیتویستیان
به گزرانه.

نم کو، لگه پنیوه ددبه ب نه اوی له ناویربریت؛ شهنا نه و کاته ره گری
کزم لگه کی نوی بیته کابه، نوزه نکردنه و یارمه تیده ره نایی، ٹیمه چهنده ها
ساردیه هه ره ریکی نوزه نکردنه و یه پاشه واره کتنه کانین. چیتر دست
پیداهیان، چیتر نوزه نکردنه و یه چیتر سپیکرده و یه پیتویست بیبهه. هه مو و نه وهی
که پیتویسته هه لوه شاذنه و یه تی و ریگه بدنه کیمه لگه یه کی نوی بیهینه کایه ود.
بنگارین منقیکی نوی بیهینه کابه وه. با شتیکی نوی، شقلیکی نوی، ناگاییه کی
نوی بیهینه کابه وه.

خالک که مانی مسست و مردوو بل سعر کورسی دهسته لات هه آله بزین چونکه
له گلیان اده نیوانیت سلامه دیست. ولثان که مانی ٹاست خراپ بق دهسته لان
مه آله بزین چونکه نه ریه کانیان؛ نیمتیازه کانیان رزگار دهکات. پارتیزگاری ل
زدهه کانیان دهکات. له بیری له ناویرینیان، پهراهیان پیده دات.

بیگمان خرسناکه خالکی ناهوشمه دلت له پیوسته به هیزه کاندا هه بیت، زیارت و
زیارتیش مادرسیدار ده بیت، چونکه دهسته لاتی نکد و نقدتر و هوشمه تندی کام و
که میریان ههیه. به لام بلچی نهه نیوشه لات؟ لغولیکنکی ئالقزی تیندایه، خالک
نایه دی بگزی، گزدان به زه حمهت و قورس،

چو زنگیم چیاوازی سهربیتچی
گونه نینگاهیت که مه بهستم له سهربیتچی چیب، ثم و سهربیتچیب نیبه که له ناو
فامرسه کاند اهدیه، ناییدیای من له سهربیتچی نهودیه له و لامدان و دارق له و دارق
ولنگریت که پند بلین نهود بک، و نهود ملکه.

سهربیتچی پیویست به هژشنهندی نیبه، هامدو عاکینه کان ملکه چن، که من گویند
لئن بپرو، ملکتیه که لاساری بکات. ملکه چیش ساده‌یه، گوانته سهرشانی هامدو
پارپرسیاریتیه که، پیویست ناکات کاردانه و ده هه بیت، ددبیه هر نهود بکه بیت که
پیش روزنیت. به پرسیاریتیه نه سهرشانی نه و سهرهجاوه‌یه که فهرمانه که
روزه‌یکات. به شیوازیکی دیواریکراو تو قدر سهرهیه‌ستیت؛ ناگری تیز له بیهاریه
پوره‌یکاندا مه حکوم بکریت.

پالن درودم چانگی جیهانی، له دادگاکانی (نورمیتیگ) را؛ روزنک له گهوره
کویردستانی نه را لف هیتلر و تیان به پرسیان نین و ههستیان به گوناه ته گرد.
نیون ملکچ بیون - هرجیبیک پیتیان و تراپو کردبوویان و به پویه‌یی خستنه‌گاری
تیانایت‌وه کردبوویان. به بیچوویی مسن، به پرسکریتیان، ییدانه کردیان،
مزلا لیان، ناردقیان بیو سهربیتچه؛ عادیلانه نه بپرو، ثم مه عادیلانه نه بیو؛ تله بپرو
نگهار نه دلک هیتلر چه نگی پیردایات‌وه نهوا خدلکن چه رجل؛ خه لکن روزنیت،
خالکن سئالین یان نهوان خویان له ههمان بازودخدا داهبیون و ههمان شلیان
داون- دیانوت نیمه به پرسیان نین.

نگهار سئالین بھاتایه ته مه حکمه نهوا دیدیوت فه‌مانده‌یی بالائی حریسی
کوئیلایست فهرمانی ده رکردوود. بیویه نگهار دهت، وی سزای که سیک بدهیت
نارزه، خزی هیچ شتیکی نه کریووه. بیویه نگهار دهت، وی سزای که سیک بدهیت
نارزا سزای سهرهجاوه‌ی فهرمانه که یده. به لام تو سزای که سیک بدهیت که نه

دسته‌ی جنجه‌جینکردووه که همه‌مو و تایینه‌کان داوایی ده‌گهن و همه‌مو سه‌رکرده‌کانه
جهان داوایی ده‌کان - ملکه‌چی:
ملکه‌چس ماده‌بیه کی نیزایه، سه‌ریبچی پویاستی به تائستنکی مادرتی
هؤشمه‌تدی ههیه. هر گه مژه‌بک ده‌شووانی ملکه‌چ بیت - له راستیدا: شهنا
که مزه‌کان ده‌شووان ملکه‌چ بن. که‌سی هؤشمه‌ند پرسیار ده‌کات بچیه؛ "بچجر
ده‌بین من نه‌مه بکم؟ تا هؤکاره‌کانی و ده‌ردنجامه‌کانی نه زادم؛ ناگلیمه‌ه شاونم
با بهت وه". ته‌و کانه ته‌و بچپرسن ده‌بیت.

بچپرسیاریتی گه‌مه‌بک نیسه. به‌کنکه له رنگا ره‌سنه کانی زین-
مه‌ترسیداریشه - به‌لام به مانای سه‌ریبچی له پیتناو سه‌ریبچی تایه‌ت. نه‌مش
جاریکی تر گه‌مژه‌بیه.

چیرزکنک ههیه له‌باره‌ی رزخانی سوق، مهلا نه‌سرددین. هر له سه‌ره‌تاوه باود
ولبوو که ته‌و لشگه‌وقوجه. دایک و باوکی کیشیه‌یان هه‌بیوو. نه‌گهر بیانوتایه "بچلر،
لای راست"؛ ته‌و ده‌چووه لای چهپ. دواچار باوکه بیزه‌که‌ی گه‌یشته ته‌و بچپایه‌ی
که له‌بری ته‌وهی خوی پیتهه ماندوو بکه‌ن وا باشتره نه‌گهر بیانه‌وی بچن، لای
چهپ ته‌و پیش بلین بچوره لای راست - ته‌و کانه ده‌چووه لای چهپ.

رذلکبان له بیوبار ده‌پیرینه‌وه. ته‌وان فه‌ردیه‌کی پر له شه‌کریان پیتوو که ل
که‌هکه‌یان جار کریبوو و به‌لای راستدا طفیر بیووه‌وه؛ بچیه مه‌فرسی ته‌وه هه‌بیوو که
بکویته تاوه رویباره‌که. ده‌بیوایه له‌سر کاره‌که هاوسه‌نگ بیت. به‌لام گور به مهلا
نه‌سره‌دین مطین فه‌ردکه به‌لای چهپدا پال پیتهه یعنی ته‌وا شه‌کرده‌که‌یان له‌دهست
ده‌چنیت - به‌لای راستدا پالی پیتهه دهنا.

بچیه باوکی به مهلا نه‌سره‌دیپن و ت "کوپم، فه‌رد" که ده‌خرزت، به‌لای راستدا
پالی پیتهه بینی. نه‌سره‌دینپن به‌لای راستدا پالی پیتهه نا.
باوکی وشی "سه‌ریزه، بچه‌که‌مین جار گوچپایه‌ل بیوو!"

نه سره دین و تی " یا کام جاره فیلم لی ده گهن، ده هزارانی ده تانویست به لای چم پدا
پائی پتوه بنیم، تو واتیم برآت که پتویسته بول کام لایه پائی پتوه بنری، ته نانهت
به شیوازیکی ودها ورد که ته تووانن ملکه چم بگهن ".

به لام ته نیا روویه برو بروونه وهی ملکه چمی ناتگه یه نیتکه ناستبکی به رزتری
هزشمه ندیت. لهه عان ناستدا ده میتیته ود، ملکه و بیت یان لاسار، گورانیک له
هزشمه ندیدا روویته داوه.

به لای منه وه، لاساری شورشیکی گوردیه. بهو مانابه نیبه که له همه مو
بار بندل هنیکا ته ختیریکی ردها ده بیرون، نهمه به ساده بیس بربار دانه له وهی چی
بکایت و چی نه کایت، جا چ نه ودی گردنی با سود بیت یان بنی سود، نهمه
هه لکرتنی با پرسیار نتیبه لاه سر شانی خوت، نهمه په یوهندی نیبه به رق هه لکرتن
له کاسه که یان رق له وهی پینت چونریت، چونکه له ورق هه لکرتنه دا ته ناتووانیت
گوییزه لانه یان سه بینچیکه رانه ره فشار بکایت، به لکو زلر نادا گایانه ره فشار
ده کایت. ته ناتووانیت به شیوه یه کی هزشمه ندانه ره فشار بکایت.

کانیک ته پینت ده وتری شتیک بکایت، هه لی شاهد پیتدراره وه لام بده بنه وه،
له وانه نه وهی دلوات لی ده کری راست بیت - نه کاته ده بکایت و سوپاس گوزاری
کاسه که ده بیت له به رانیه ره وهی که له سانی گونجاودا پتی و نیت نه و شته
بکایت، له وانه شه راست نه بیت - نه کاته بیوونی بکه ره وه، هزکاری خلت بخادره
ردو، بلچی راست نیبه، نه کاته یارمه تی کاسه که بده بیان نه وهی که داوای
ده کات هه لایه. به لام رق گونجاو نیبه، نه گکار راسته، به شیوه یه کی به سلزانه بیکه
نه گکار راستیش نیبه ته وا ته نانهت خوش ویستی زیانریش پتویسته، چونکه ده بس
به کاسه که بلیت و بقوی بولن بکه بنه وه که نه وه راست نیبه.

شیوازی سه ریتچی جینگیر نبیه، ته دیا نهود نبیه که روویه برووی هم موسو فرمانید
پینه و هست به شوپه بی بکهیت و رق و تزله به رانبه رکه سه که هالبکربر
شیوازی سه ریتچی، شیوازی نک گاوره هی هوشمه ندیبه.

بیوه سه ره نجام مه سله که ملکه چی و ساریتچی نبیه، گهر کورت بکر ته اوه بر
واقعیه ش پنچینه ندیبه که شوا په بیوه نندی به هوشمه ندیبه و هابه - هلشمده لدان
ره هلتار بکه.

نهندی جاره می ملکه چی بیت و هندی جاری ترد همین بلیت " بصیوویه" نانیون
نه بکم" ، به لام مه سله که په بیوه نندی به رله وه نبیه، په بیوه نندی به تله ر
توبه بیوه نبیه، شه گهر رق، توبه میں و تزله سارهه لیده ن؛ نهمه به و عاذبه که تو
دهزانیت نهودی پینت و تراوه راسته، به لام لهدزی نه فسته و نه فست شازل ددین.
نهو هستکردن به نازلره و دکورل و توبه بی ده رده که ویت.

به لام مه سله که نه فست نبیه، مه سله که شه هنگاره بیه که ده بی بینیت و
ده بین تو سه رایای هلشمده دیت بخه بته گهر بونه وه هی بوت ده ریکویت. شه گهر راست
بیت، شه و کانه گویندیه لیه، شه گهر هله بیت، لاسار به. به لام شاکرکی نبیه،
نازاردانی هاسته کان نبیه.

شه گهر گویندیه لیه بیت، میسانتره، پیویست به روونکردنه وه نبیه بی کاسه که.
به لام شه گهر گویندیه لیه بیت، شهوا پیویست به روونکردنه وه بیه. له وانه ب
روونکردنه وه که راستیش نهایت. شه و کانه ده بین پاشه کشی بکهیت ده بیو
کرداره که نه نجام یده بیت.

ده بین مرزا هلشمده لدانه بیزیت. شه و کانه هه رچیهه بیکات به بیسیاری ته
خوبیه ته.

نه نانه دیوناگبیره گهوره کانیش هلشمده لدانه نازلین. و دکو و تمان، ماردن
هایگار که بی گتکه له رووناگبیره هه ره گهوره کانی سداده دی بیسته م، شوینکه لند

هیتلر بود، نگاه رئیس‌دیل فیتلر سرهنگ و شو بروایه، دلخیام مارتین هایدگر دیلویت "البتره و سرهنگ" و شو بروه چونکه فلسه فکه‌ی منی پهپاده و کردیوه."
بلندی‌بیشه‌وه هایدگر رووناکبرنیکی گهوره بروه به دراوده به هیتلر و هیتلر پیش
کیل بروه، به لام ده‌سالات هاوکیش کان پیچیدوانه ده‌کاته‌ووه.

زینه ودها پهروه رده بیوین که شوین ده‌ساله‌اند اداره کان چکه‌وین - باون، دلیک،
مالستا، قهش، خواه، لنه جه و هر ده فیمه پیمان و تراوه که هرکسی که
ده‌ساله‌انی همه له سهر حلقه.

زمه ساده‌یه چونکه پیویستی به هوشمه‌ندی نبیه، ساده‌یه چونکه قهت ناشن
لپرسپن‌ناوه‌ت له‌گه‌لدا بکریت؛ قهت تاکری پیشت بی‌تریت هرچیبه‌ک روویدا
په‌پرسیاریشی خوبیه.

له هامرو سوپاکانی سه‌رانس‌سری جیهاندا؛ به دریانی سالانی مدشق ته‌تیا بهک
شن لیزده‌کریت و نه‌ویش ملکه‌چیه. له شهانیا، له دووه‌م چه‌نگی جیهانیدا؛
خلالکی باش هم‌بیون - به لام سه‌رکی نزدیکا زوره‌ملیکان بیون؛ باوکانی باش،
بیردی باش؛ هاوپتی باش بیون، کاتیک له‌گه‌ل خیزانه‌کاتیان، له‌گه‌ل هاوپتکاتیان،
له یانه‌کاندا نه‌بینران، که‌س نه‌بده‌تowanی میرو بکات به‌وهی که نه‌مانه هامرو ریزک
هزاران جوله‌که ده‌کوئن، هیچه‌هستیشیان به گونه‌هه‌ده‌کری، چونکه ته‌نیا
فرمانیت بیو له سه‌ره‌ودر، شمه‌مه‌شقی شهان بیون، که ده‌بین شوین فه‌رمان
بکریت، بیووه به بشیک له خوین و شیسقان و مۆخیان؛ کاتیک فه‌رمان دیت؛
ملکه‌چیون تاکه ریگه‌یه.

مرقاویه‌تی تاوه‌کو نیستا به و شبوه‌به به‌رده‌وام بیووه و بقیه ده‌لیم ملکه‌چی
به‌کیکه له گهوره‌ترین تاوانه‌کان، چونکه هامرو تاوانه‌کانی تری لیوه سه‌رجاوه
ددگن. له هوشمه‌ندی داده‌پیشیت، له په‌داران پیبهشت ده‌کات، له په‌پرسیاریشی
پیبهشت ده‌کات. ده‌تکاته رقیقت.

لیزه وه من له گلن سهربیتچی دیدم. به لام سهربیتچی ته نیا هروره بورو بیونه وه نیمه
له گلن علکه چیدا. سهربیتچی له سهربو ملکه چی و له سهربو تو سهربیتچی بودی
که له قاموسه کانداهه بیه. سهربیتچی ته نیا سه لماندشی هوشمه دیشه: "من
به ریسیاریتی هله دگرم و هه مو شتیک ده کم که لای دلم، بق برونم؛ راست بین
هیچ شتیک ناکم که له گلن هوشمه ندیدا ناکنک بینت".

نه مو رو زیام، له متنالیمه وه تا زانکو، مه حکوم بروم به لاساری. متیش مکری بیوم
من لامار نیم. ته نیا به هقی هوشمه ندیه که مله وه ههولن دهدهم بقم ده بکارینه چ
راسته، چی بکرت و هه مو به ریسیاریتی به که ده خمه سه ر شام. نگیر
نه لدیه که ههیت، نه و هه لکی منه. کسینکی تر سه ره نشت ناکم له به ریه وهی پی
وتوره نمه بکه". به لام نمده بق دابک و باوکم، بق ما هؤستا کامن، بق نوستاده کامن
قبرس بیو.

له قوتا بخانه که مدا، کلاو له سه ر کردن ناچاری بورو من به بی کلاو راهی
ئاماده بیم بروم. ما هؤستا دهستیه جی و تی "تایا تر ناگاداریت که کلاو ناچاریه؟"
و تم "ناکری شتیکی وه کو کلاو ناچاری بینت. چون ده کری به ناچاری شتیک
بشهیت سه ر سه رت؟ سه ر ناچاریه، به لام کلاو نا. متیش به سه ر مله هانیو،
نه وانه یه تو ته نیا به کلاوه وه هاتبیت".

نه "تو کاسینکی سه ر دیاریت، له یاسای قوتا بخانه دا هانیو که به بین کلاو
هیچ قوتا بخانه کانووانی بینتنه قوتا بخانه".

و تم "کهونه ده بی یاساکه بگلپدرت، له لایه ن عرقه کانه وه نووسراوه ندک خونا
و مرغه کانیش هله ددکن".

ما هؤستا که نه بتوواتی برو ایکات. و تی "نه وه تو چیته؟ بقچی ناتووانیت کلاونه
له سه ر بکه پین؟"

و به ایگرته که له کائمه که وه نیمه؛ دده مادونی بلکم ده ریکا ویت که بوجن ناچاریه،
هزکاره که ای ده نجامه کسای سزانم، نه گهر نه تو وانیت دوونسی بکه بیت ود؛ نه و
دنه تو ایت بمهیته لای بکریته بهر و ده تو وانیت مشتموری له سار بکهین". ده بورویه
پیر تعابه لای به رویدبار.

به هندستان، به نگالیبیه کان هژشمہ نه ترین خله لکن، کلار له سار ناتنی.
پروجاییه کانیش ناهوشمه نه ترین، خله لکن ساددن و مهندیل ده بستن. بزیه به
به بیو، بیهار و ده "له بازو دلخه که بردانه" به نگالیبیه کان کلار له سار ناتنی و
هزشمہ نه ترین خله لکن له ولاته که دا و پروجاییه کان نه که تهبا کلار له سار ده که دن
پا لکر مهندیل له دهوری سه ریان ده ثالثین و ناهوشمه نه ترین خله لکن، نه گهر به
راستن پایوه نتیبه کی به هژشمہ نتیبه وه هدیه؛ نهوا حازم کم سه رکشیه نیه".
پاریوده در گوئی لیگرت و قی، "کرینکی کله په قیت، به لام نهادی که ده بیلت
په جیه، قه پیغم له مه نه کرد بیوه وه - نامه راسته. ده شتروانین کم یاسایه
کیتنه ثاره نزومه ندانه. هه ر کاسېک که بیوه وی کلار له سار بکات و هه ر کاسېک که
بیوه ویت ناسایی بیت - چونکه پایوه ندی به غنیمه ویوه وه نیه".

مامیستاکه نه تو وانی با در بر بکات له گه رانه و ماند له رنگا رنی "تو چیت کرد؟"
وهم "هیچ نه کرد بوره. نهبا کارو لق خه کام بیون کرد بوره تاره. من تو وه نیم، به
سرازی ناما زده کلار له سار نیم، نه گهر هست ده که بیت پارمه نیت هره بتو
هزشمہ ندی، بوجن هه ریه کلار له سار بکه؟ ده تو وام دووان؛ سبان له سار
بکام... من تو وه نیم، به لام ده بیت به هاکه بسے لمیت".

هیشتا قسه کانی هامیستاکه بپرده، پیس وهم "تو به دریزکن شیان تو وشی
گیرگرفت ده بیت. له هیچ شویتبک جنگهت نایقه وه".

وهم "نه وه رقر ناساییه، به لام نامه وی گه مزه به و له هه موو شویتبک جنگه
بیت ده. وا با شتره جنگهت نه کریته وه به لام هژشمہ نه بیت، من بش هاتویم بتو

قوتابخانه چا فیزی هر یشمه نندی بیم؛ بلایه ده توروانم هر یشمه ندانه نه گرچیدم! تکنیکی
چارینکی نه هول مده له ناکه گاسنیکه وه بمکه بیت به برگویی ناآو عاکیله که به ل،
بنز روئی روانتر، کلاوه کان نه مان، ته نیا مامؤسناکه به کلاردوه هاتبوی
نه برث وهی یاسای خوی ده رچوویوو کلاو له سدار نمده کرا و مامؤسناکانی نه
نه نات بع زنوه باریش به بی کلاو هاتبوون، نه و نقد پرپوچ دیار بیوو، پیم ون
امبستا کات مه ب. ده تووانی کلاو که لابه بیت و بیخه بیته گیرفانت". نه ویش نامه
کرد ا

و تی "وله، نه گر هه معون لهدشی کلاو بین... منیش ملم بق یاساکه کجهه".
بنیه بیرت بیل، کانیک باسی سه ربیچی ده کام مه بستم جینگورکنی سارپیچو
نیبه به ملکه چی، نه اه پاشترت ناکات، من وشهی سه ربیچی ته نیا بتو شه ود
بدکار دینم که بیلشی رون پکه ود که ده که ونیه سه رخوت، که ده بی فاکتاری
بریمار بیت ل هه مو کرداره کانی ریانقدا، ته مهش هیز و توانابه کی گهوره
پنده داد، چونکه هرچیمه بیکهیت، نهوا به پالپشتیه کی ته قلائمه وه ده بکهین.
نه نیا هر یشمه ندانه بژی.

نه گار شنیکت بین ونرا، بپیار بده ٹاخز درسته بان هله بیه. نه و کاته ده تووانیست
خوت له هاستکردن به گرفاه بدود و بگریت. نه گینا نه گر نه بکهیت، هاست به
گوناه ده که بیت، نه گار بیشیکه بیت دیسان هاست به گوناه ده که بیت، نه گار بیکهیت
نه وا هاست ده که بیت کویله بیت، هاست ده که بیت قسمت نه برووه، خوت نه بروون.
نه گار نه شنیکه بیت؛ نهوا دیسان هاست به گرفاه ده که بیت - چونکه لوانه به نامه
کارنکی راست ف دروست بیت که چی ناپکهیت.

نه و هه مو ده ستد و سنتیه پیویست ناکات، ته نیا ساده به. نه گر پرسیاری
شنیکت لیکرا، بخشیوه کی هر یشمه ندانه و دلام بدهره ود. هرچیمه که

هزشمه‌ندیه که ت پریاری لیده دات، به شنیوه‌یه که شنیوه کان بیکه - به لام تو
به پرسیت، نه و کانه گوناه له ثارادا نیبیه.

نه گکه نادوه نه که بیت، روونی بکه روهه بتو نه و کاسه که بتوچی نایکه بیت. به بین
توبه بروندیش بروونی بکه روهه، چونکه توبه بی پیشانی ده دات که تو لاوازیت، که به
راستی وه لامینکی هوزشمه‌ندانه ت نیبیه. توبه بی مه میشه گوناهی لاوازیه. هم مرد
شتکه رینک و پهوان رفون بکه روهه؛ له وانه بیه کاسه که بتوی زدریکه ویت که تو
راست ره که بیت و له وانه شه سوپاسگوزار بیت. یان له وانه بیه کاسه که بی تروه لامی
باشتری له تو هه بیت، نه و کانه سوپاسگوزاری کاسه که به چونکه تویی به ثاگا
مبناودتاره.

هر ده رفه تیک که له زیاندا هه بیه به کاری بیته بتو په ره پیتدانی هوزشمه‌ندی و
ناگایبیت.

به شنیوه‌یه کی ناسایی، نادوهدی که ره بیکه بین به کاره تنانی هه مو ده رفه تیکه بتو
دروستکردنی دقیه خ بتو خلمان. ته نیا تو نازار ده چیزیت و به هقی نازاره وده، و
له وانیریش ده که بیت نازار بچیلن. کاتنکیش خله لکنکی رور پینکه وده ده زین، نه گر
ده مرویان نازار بتو په کتری دروست بکهن؛ نه وا چه ندرجاده ده بیت. به و شنیوه‌یه
که هه مو جیهان بوروه ته دلزه خ.

ده کری ده ستبه جیش بگلردرینت.

نه نیا ده بین له بنچینه بیترین شت تیکه بیت، نه ویش نادوهدی که به بین هوزشمه‌ندی؛
به هه شت له ثارادا نیبیه.

هوزشمه‌ندیه بیگوناه

مثال هوزشمه‌ندیه کی بینگردی هه بیه چونکه زده راوی نه کراوه. مثال په په بیه کی
خاوننه، هیچی له سهار نه نورو سراوه. مثال به تالیه کی ره هایه.

کومه‌لگه دهسته‌جی ده تووسیت ته مه‌سیحیت، کاسه‌لیکیت، هیندوسیت
کومه‌نیستیت، کومه‌لگه دهسته‌جی (باگاٹادگیتا): شینجیل؛ ته ورات له سه‌هتر تو
دهنویستیت، کومه‌لگه ناتروانی چاوه‌ری بکات، کومه‌لگه رود ده‌ترسی له‌ووی کی
نه‌که، هزشمه‌ندی مثال‌که ودها وانی لیبیتدرست، ته واته نایبیت به‌شیلک لـ
کوبلاه‌قی؛ باشیلک له بوئنادی رکیفکاری، ته رکیف ده‌کات و نه رکیفیش ده‌کوفن
نه ده‌بیته خاون و نه خاوه‌نداریتیش ده‌کریت، باخیبه‌کی نفره بهک ده‌بیه، ده‌بیه
بهانه‌که‌ی دهسته‌جی لایبرزیتیت، ده‌بی بالکاتی لـی پکریت‌هه‌وه؛ ده‌بیه
دارش‌هه‌قی بدریته دهست بلشه‌وهی فیرنه‌پیت به‌بیته کانو خوی بروات، بیز
همیشه له جوزیک واپسته‌پیدا ده‌میتته‌وه،

یه‌کام جار‌منلان وابه‌ستن به دایک و باوکیانه‌وه و دایک و باوک خلشیه‌کی رز
له ده‌دیبن. هر کاتیک منلان وابه‌سته بیون؛ دایک و باوک هستیکی خوشیان
هه‌ب، زیانیان مائایه‌ک په‌یدا ده‌کات؛ ده‌راشن که پارمه‌تیبددن له گه‌وره بیون
که‌سانیکی سوی؛ گه‌شہ‌کردنی که‌سانیکی جوان، نه‌وان بسی مانا نین. نه‌وان
خلشیه‌ک له نه‌فرینه‌اریش نازمیون ده‌که‌ن. نه‌مه نه‌فرینه‌ریبه‌کی راسته‌قیده‌هی،
بلام لاثی که‌م ده‌تروانن بلین شتیک ده‌که‌ن، نه‌وان سه‌رقان. ده‌شی لـه
پیته‌وباره‌هی به‌خطیوکریتی مثال‌که کان کیشنه‌کانی خویان پیر بچیته‌وه، چه‌ندی
زیانیش مثال‌که کان وابه‌ست مین پیکیانه‌وه؛ نه‌هنده هه‌ست به دلخوشی زیان
ده‌که‌ن. هارچه‌نده له رووکه‌شد اه‌وان ده‌لین حه‌ز ده‌که‌ن مثال‌که کانیان سه‌ریاخز
بن؛ نه‌مه نه‌نیا له رووکه‌شداهی، مثال‌کی سه‌ریه‌خلی راسته‌قیده نازاریه‌خنه بـز
دلیک و باوکی، نه‌وان حه‌زیان له مفالی سه‌ریه‌خز نبیه چونکه مثالی سه‌ریاخز
پتویستی پیکیان نیه.

نه‌مه پاکیکه لـو کیشنه گه‌وارانه‌ی که نه‌وه‌ی کون روویک رووی ده‌بیتته‌وه؛ مـلان
له سه‌رد هـمن مؤیدیزند پـشتیان پـی نـایـهـستـن و له بـهـرـهـهـی پـشتـیـان پـی نـایـهـستـن مـلـ

ناتوانیت شتیان به سه ردا پس پیشیت. تو ناتنرواتیت پیشان بلیت چو یکه ن و چو
یکه ن، ناتنروایت گواره یان بیت. نه و هی کون نقد نازار ده چیزت. بو یه گامین جار
له پیشوی مرتقا یاه تیدا نه و هی کون هست به به تالیه کی ته واوا بیمانایه کی ته واوا
بیکات، چونکه هممو پیشه که یان له ناو چووه و خوشی بخیوکردنی منالیان
نایبرت بوره، له راستیدا شهوان هست به گوناوه ده که ن، نه ترسن له و هی که
لدون یه مناله کانیان تیکیده ن، کن چووزانیت؟ له و ایه که و شتای که شهوان
رویکن به چی نه بیت.

دایک و باوک هوشمه ندیی مناله کان تیک دده دن، چونکه شه و ناکه رینگه به بو
پیوک کردیان، نیتاجا مامقستاکان، قوتا بخان، کوتایز، زانکو همان شت ته جام
ده دن، که س یاخی تاویت و هوشمه ندی، یاخیگه ریبه، که س تایه وی بخریته زیر
پرسیاره وه، که س تایه وی ده س لات که ی بخریته زیر پرسیاره وه و هوشمه ندی
پرسیار کردن، هوشمه ندی گومانیکی رووت، به لئی روقنک له روقنک له گومانه
ینگارده وه متعانه سرهه لذه دات؛ به لام نهک له دزی گومان؛ به لکو تهیا له رینگه
گومانه وه سرهه لذه دات.

وه گو چون منال له منالد ای دایکیه وه بیت ده، متعانه یش له گومانه وه
سرهه لذه دات. گومان دایکی متعانه یه، متعانه ی راسته قینه ته نبا له رینگه گومان،
پرسیار کردن و به بو راچوونه وه نیت. متعانه ی ساخته ش، که نیمه پینی دلینین
باوه، له کوشتنی گومان، له لـ ناویردتی پرسیار، له تیکدانی هممو
موزاخکردتیکه وه دیت له رینگه ی فراهه مکردنی حتفیقتی حازر بدهست بق خه لک.
سباسه تمهدار بایه خ به هوشمه ندیی منال نادات، چونکه سره کرده کان شه نیا
یا هلی گه مژدی خه لکه وه سره کرده ن. کاتیکیش خه لک شه و دنده گه مژد ن، رینه ری
گامده ده بیز نه وه. خه لک شه و دنده ناهوشمه ندن که ناما ده ن بکه و نه داوی هر
که سبکه وه که وا ده بیده خات که ده تنووانی رینه رایه تیان بکات.

مناًان به هر شمه تدیبه کی خاوینه و لدایک دهجن و نیمه هیشتاد هاتقووانیبورد
 ریزی لئن بگرین. مناًان نیستیغلا لکراو ترین چینن ل جیهاندا، تهنانهت له ژنانیش
 زیان. پاش ٹازار بیونی تسان، زوو بیان دره نگ شازمین مناًان دیست، نامه
 پدریستتریشه. پیاوان زنانیان به کلیله کردوره و پیاوان و ژنان هاردو و کیان
 مناًانیان به کلیله کردوره، لمبه رنه وهی مناًان زقد دهسته و سستانه، یه شنیو یدکی
 سروشته پشت به تز دهستیت. نهودش زقد لاره دقانه یه که تز دهسته و سستانه
 مناًان پقزیشه وه. به لام تاوه کو نیستا دایک و باوک هر لاره قبوعن، من شان
 پهشیدیه کی ٹالگایانه یان به نه نقصت ودها بون، به لکو نه قریبین ناناگایانه، وه ها
 بون، به بین نهودی بزانن چی ده کمن. هریزویه جیهان لسو نه گهه تیه دایه، لسو
 پشتویه دایه، یه شنیو یه کی ناناگایانه، به بین نهودی بزانن، هه مرو نه وه یه ک نه وه
 دلوان تیکه شکنیت.

نامه په کهم نهوده یه که ههول دهدات له داوه که رابکات و نامه دهستپنکی
 مینزدوبه کی سه راپا غوښه. به لام به دلخاییه وه مناًان تهواو هلوشمه ندن. تهنا
 ته ماشای مناًان بکه، چاو بپه ناو چاوه کانیان، بروانه شبیوانی و دلامدانه وه یان.
 پینه چوو (پاپقای بچوک له باخچه) ٹاره لان له گلن باوکیدا سهربی گهرم بیت.
 له گلن تکرده شداله کاتنیدا که دهیانه وانیه شترده کان؛ رو خساري مناله که گردد ببرو
 و باوکه پرسیاری لیکرده مهله چیبه، وئی "باوکه پرسیاری نه وهم به مینشک
 هات... نه گار شتره که به پهله بیت و بختوات، سواری پاسی کوئی بم یو ماله ره؟"
 تهنا تیبینی مناًان بکه و زقد ورد به، له بارهی هوشیاری بیان وه هیچ به لکه که
 پیتویست نیمه.

به لام کاس ته ماشایان ناکات. له راستیدا هه مروان پتیان واپه که بیزارکهون.
 نابی گریان لئن بگیردیت، تهنا ده بین بینریز؛ نامه ش به دریزاییں سه رده مه کان

و نزاوه و و تراو ده و هه . کن گرنگی به و ده دا که پرسیاری جس ره که ن؟ کن باکی
باوه هه ده که ده میلین؟ کن گری ده گرفت؟
منالیک به راکردن و هه ناسه بپرکنیو هاته وه مال و به دایکی و ت "گری بگره بزانه
چی رویدا! پلنگیک له قوتا بخانه وه تاوه کو ماله وه نوام که وت! هرچونیک بیت
خزم قوتار کرد ده بروایه خیرا رایکم!"

دایکه و تی "گری بگره، ملیونان جار پیتم و مسوی زیاده دره وی مه که - شوه
بیسان دهست پنکرده وه! تو له سر جاره پلنگت بینی؟ کو ا پلنگ؟"
و تی "دندتو وانیت بروانیت ده ره وهی په تجارت که، نهود له رویه".

سه گنگی بجوك بورو!
دایکه روانی و تی "نه، پلنگ؟ تو باش ده زانیت که شمه سه گه؟ بپرده
سرده و نزا بکه و داوای به خشنین بکه له خودا وند (هاری)!"
بؤیه مناله که رویشت. پاش چهند خوله کیک هاته وه. دایک و تی "نزات کرد؟ داوای
به خشیقت له خودا وند (هاری) کرد؟"
و تی "نا! و تم (هاری) بمه خش! من هله لام کرد که سه گنگم به پلنگ بینی.
خواهد ند (هاری) یش و تی نیگه ران مه به! من بش که به که م جار بینیم و امزانی
پلنگ!"

منالان به در پیزایی سه رده کان هز شمه ندیس کی بی و تیه بان هه بورو، به لام
ریگ بان نه براوه گه شهی پیتده ن.

ده بی نیمه جلورنکی نوچی خویندن بھینینه کابه وه که نیایدا هیچ شتیک به سه ر
منالاندا نسنه پیتیت، به لام نیایدا پارمه نتییان پدرفت هز شمه ندیس سرو شتیی
خوابید اویان به هیز بکن. نابی نه و زانیاریه بان تی بنا ختری که ته قربیه ن بی
کلکه. لس را نه و ده هشت نه و زانیاریه که نیمه فریتی نه ده بینه ناو ته غلی

منا آن شش پوچه، گاه میانه بیه. به لام به هزاره قورس و همان میان قهر
سه بیست نایبت. عزیز توانستی از زانکت یوروم و هر له قوتا بخانه و نا زانکت خویندکار بروم. تنبیه زن
عن ثوستادی زانکت یوروم و هر له قوتا بخانه و نا زانکت خویندکار بروم. تنبیه زن
نرم کرد و که له سهدا نموده و هشتی نه و زانیاری بیانی ده بخنه ناو شهله
منا آن و سه را پا پوچه، په هیچ شیوه بکی پتویست نیمه. نه که ته نیا پوچیشه،
به لکو زیانه خشنه.

ده بین منا آن پاره تبیان بدیت که روزتر دافیته رین، نه ک شست درویاره بکهندوه؛
که نایمه شه نیستا سیسته می خویندندی نیمه ای له سه ریونیاد نراوه. ته اوی
سیسته می خویندتمان له سار درویاره کردندوه بونیاد نراوه. نه گهار منالیک بتواتیت
با همتر له اتنی شر درویاره بکاته و، نه و به هوشمه ندتر داده نری. له راستیدا ته نیا
پاده و دریه کی بالشتری هدیه، نه ک هوشمه ندیم باشتر. ته قربه نه همیشه وا
رینه که دیت که که سیکی یاده و دریی باش، ناستیکی باشی هوشمه ندی نیمه و ب
پیچ و آن شمه و.

نقد دامنه ری گهوده ای و دکو نیوتن، نه دیستون، نه نیشتاین زوو زوو شتیان بیر
لجه و دوده.

به لام نه اوی سیسته می خویندتمان له سه ریاده و دری له نگه ری گرتوده نه ک
ملشمده لدی. زانیاری زیاتر و زیاتر پناخته ناو نه قلبیه و، مرقده که بکه به ماکینه!
زانکو کامنان کارگهن که تپایاندا مرآفه کان بچوک ده کریت و بق ماکینه. بیست و
پنیو سال - وانه یک له سه رسپی زیافت - له پرسه که به ماکینه کردندی توذا به فیض
داده دیست! نه و کاته ش نقد قورس ده دیت که پرسه که پیچه وانه بکه بیمه و
نکریسته و به مرغه.

نه دایه نیش من، نیو و دکو ماکینه، نقد به ره قی و وشکی، پر له یاده و دری و
زانیاری، به گیرخوار درویس ناو سه رفاندا، دینه لای من. په یودندیتان له گهان دلخان

له گلن بولنستاندا به ته اوی لهدستاده، راکیشانستان به دردو دل و ینجا بهره و
برونستان به رسنی نه رکنیکی قورسه. به لام له جیهانیک باشتاردا نمه پیویست
باشد، ده بی خویندن پارمهتی خالک بذات تا هوشمند و هوشمندتر بین، نه
نورهی زنگ و زنگتر خه ریکی دوویاره کردنه وه بن. ریک له نیستادا دوویاره کردنه وه
ل، نه راب؛ تو هممو پوچبیک که پیت ده وقفت ده بناخنیه ساره وه و ینجا له
نافکرند و کاندا له لید دریزیته ود و چه نده زیاتر پرشیته وه نه و نده زیانز
نه، و هر ده گزیت. ته نیا یه ک شت همی که ده بی بیزت بیت؛ دوویاره کردنه و دکه
رقداره فی بیت. هیچ شتیک زیاد عهکه، هیچ شتیک لامه به؛ نه فرتنه رمه، رده من
مایه.

رسنه نایه اتس ده کورژیت، دوویاره بی ستابیش ده کریت، هوشمندی ته نیا ده کری
له لزیه که اگه شه ناکات که تیایدا رسنه نایه من ستابیش ده کریت.
برانک سروشی تزوی، پیویست ناکات ببیته بین گوناگیک، تو هه توکه باریبیت.
تزوی به رشی لس دلیک ده بیت، ینجا توتیزان دوای توتیزان پریگرام له سمر
برانک که داده ریزیت، پارانه که داده که دکو ناویشه که وا به و پریگرام بونه که داده
و دکر چینه کانی توز وایه. پیویست ناکات ناوینه که به دهست بیت، ناوینه که
منزه که له ویه - یان زیاتر، لیره ویه. ناوینه که بزر ته بوروه، به لکو له و دیو چینه
توزه کان شار اووه ته وه.

پیویست ناکات تو رقه ویک بگرینه به رهونه وهی بگهیته سروشی خوت چونکه
نانووانیت سروشی خوت جی بھیلیت، ناتووانیت بچیته هیچ شوینیکی نه، ته نانهات
نه گار ویست نمه بکهیت، نهوا مه حاله، نه و شته که نانووانی را بگایه نزیت،
نه نوشته که ناتووانیت جی بھیلیت، نه و شته که نانووانی را بگایه نزیت،
به لام ده تووانی بیزت بچیته وه. ناتووانیت لهدستی بدهیت به لام ده کری بیز
خویش بیه بیته وه.

نه میش کنومت ناویده که رویداده، ناوینه که بزر نه بوده به لام بیر چووه ته ره،
بیر جووه ته و چونکه چیتر و همکو ناوینه یه که نیش ناکات، نه ک نه و همی که که موکبی
تیارا په پیدا بودست، نه نیا چهند چینیک توزی لی نیشتووه. ناکه شتیک که پنیرست
با کفرن و همه تی، لا برداش توزد که په.

پرسهای بون به بینگوناه به راستی پرسهای بون به شتیک نیب، باری
پرسهای دوزینه و همکو بونته، نه مه دوزینه و همی که، نه ک دهستکه و تیک. تو به شتیکو
نوئی ناگهیت، نه نیا په و شته ده گهیت که همه میشه تو بوریت. نه مه زمانی
بیر جووه دوه یه.

زورجار رووده دات، تل له سار زنگا که سینک ده بینیت، ده بیناسیت و ه، رو خساری
ناشنا دیاره، لپه بیرت دینه و ه که ناوی ده زانی. ده لیتیت "له سار زمانه"؛ به لام
له گان نه و هشدا بزت نایهت. چی رووده دات؟ له سار زمانه، شهی بق ناتورانه
بینیت؟ تو ده زانی که ده بینانیت، به لام هیشتا ناتوروانی بیرت بینه و ه. چهند دی
نیزیوش هولن سدهیت؛ نه و نده قورسخ ده بینیت، چونکه هورلان ناجینگیزیت
ده کات و کاتیک ناجینگیزیت نهوا له سروشتن خوته و دیورتیت، تو نقد دیور فرمیت
نه و شته که هنونکه لورنی، کاتیک تو مارامیت، نهوا نزیکتیت. کاتیک نهار
میوریت، نهوا خو به خل ده ده که ویت.

بیوه سار ساختانه هولن ده دهیت، به لام نایه ش، بیوه بیرت ده چینه و ه. نینجا
کاتیک له حمام خلت ده شریت؛ یان له حه و زه که دا مله ده کهیت، نه نانه
هولیش نادهیت ناوی کابرات ببر بینه و ه که چی لپه دینه و ه بیرت. چی رویداره؟
تو هاولت نه ده دا بیرت بینه و ه نازارم بوریت. کاتیک تو مارامیت، به رفراوانیت.
کافنکیش ناجینگیزیت؛ به ره سکیت، ریزه وی نیوان تو و نه و شفهی له ناو نزدابه
نه و نده ته سک ده بینه و ه که هیچ شتیک ناتوروانی پیایدا رهت بینیت، نه نانه
ناویکش.

(بـلـام كـيـلـورـدي) سـنـ سـالـ بـوـ بـهـ بـهـ رـدـ دـاـمـيـ مـيـشـيـ لـهـ سـارـ دـاـوـكـيـشـيـهـ يـهـ كـيـ
رـانـيـكـيـ دـيـارـيـكـارـوـ دـهـ كـرـدـ وـ جـهـنـدـدـيـ رـقـرـهـ لـهـولـيـ شـمـدـاـ، شـيـكـارـهـ كـهـ ثـعـهـنـدـهـ
بـرـلـهـ دـهـ سـتـرـ بـوـ، هـهـ مـوـرـ رـيـگـابـهـ كـيـ مـوـمـكـيـنـيـ تـاقـيـ كـرـدـوـهـ، بـهـ لـامـ فـيـجـ شـتـيـكـ
نـيـبـاهـمـ نـهـبـوـ، فـيـجـ شـتـيـكـ روـوـيـهـ دـهـدـدـاـ، لـهـ شـوـيـتـيـكـيـشـدـاـ فـهـسـتـيـكـيـ نـادـيـارـيـ قـوـولـ
بـهـ بـوـ لـهـمـاـرـنـهـوـدـيـ كـهـ "شـيـكـارـهـ كـهـ هـدـيـهـ، مـنـ لـهـگـهـلـ شـتـيـكـيـ سـهـيـرـدـاـهـ
هـلـلـيـنـدـامـ". هـهـسـتـهـ نـادـيـارـدـكـهـيـ شـهـ مـوـوـ كـاتـيـكـ بـهـشـيـرـهـهـ كـيـ نـاـيـاسـتـهـ وـخـقـ دـتـهـيـ
نـهـدـاـ بـلـيـهـ ذـهـيـهـثـوـوـانـيـ وـازـ لـهـ هـاـولـهـ كـهـيـ بـيـكـيـتـ، خـهـرـيـكـ بـوـ بـيـتـاـقـهـ دـدـبـوـوـ سـنـ
سـاـلـ بـزـ تـاـكـ هـاـوـكـيـشـيـهـ كـهـ بـهـفـيـرـچـوـوـ، بـهـ لـامـ لـهـ قـوـوـلـايـيـ نـاـوـوـدـيـداـ كـهـسـتـ دـدـيـگـوـتـ
شـيـكـارـهـ كـهـ مـوـمـكـيـنـهـ، ئـهـ مـ رـهـيـنـتـاـهـ بـيـنـ ئـذـكـامـ تـيـيـهـ، بـهـ رـدـهـ زـامـ بـهـ".

نويش به شيوه به کي مکور په رد هام بيو، پيداگر بيو، واري له همه مدو په زړه کانسي
ترهينا؛ رکي له خټي کرد که به ته واوي چيئنه ناو که هاوکيشه یوره. بدلام چه نېټ
په لد، زیاتر که ستم ده بیو.^{۱۰}

شده‌یکان، نه قریبین بهو شنیوه‌یه‌ی که یادساز (گراناتام بودا) را هات، کتبشه‌کان
چیلار یارون؛ بدلام پرپرسه که همه‌مان شست بولو بودا بت ماهه‌ی شهش سان اه
مللابندتا بولو بیل گاهیشتن به رقشتبیرونله و به هیچ نه‌گه باشتبورو، ثبلجا شهربنیکیان
راتی له فهمیو هاوله کان هیتنا، خهوت وله بوره بیاندا کاتیک دواوین نهستیره بند
به بولو؛ رؤشن بوده‌دو.

نور شاده (مارام گیوری) و ازی له نایدیاکه، له شهواری پرلزه که هیندا "شیر
نایدیاکه"! مسی سالی به قیپلار او بیز هاوکیشه یه ک رنده! هاوکیشه هی ترمه بیون
دیوبویه شبکار بکرین. له میشکیدا شم با یادته کوتایی هاتبوو، هرچه نده
تیگلختن، نادیا هاشتا برد وام بیوو، له بدره بیاندا به ساری میمانه و له خلو

هه لاسا. دسر پاره دکاغه رنگی سهر میزه که، شیکاره که به دهست و خه تی خنوی
هه لاسا. دسر پاره دکاغه رنگی سهر میزه که، شیکاره که به دهست و خه تی خنوی
نووسربابو. بروای به چاوه کانی نه ده کرد. کی نه مهی کرد وو؟ ناشی خزمه نکاره که
نه مهی کرد بینت. نه هیچ له عاتشانیک نه ده زانی و نه گه (مادام کیبوری) بز
عاههی سی مال مهیتو انبیت نه مه بکات چون کاره که رنگ ده تواني نه مه بکات؟
کسی نریش له خانووه که دا ته بیوو. خزمه نکاره که ش له شهودا نه هاتبیوه ناوه وو.
ده رگا کان له ناوه وه را راخرا بیوون. نه و له نزیکه وه نه ماشای کرد و دهست و
دهت کهی خنوی ناسیب وو.

پاشان له پرخه ونیکی بیر که وته وه. له خهونه که بیدا نه و له سه رجیگا کهی
مانبووه دهه وو؛ چریبووه لای میزدکه و شستکی نووسربابو... په بیتا په بیتا
خهونه که روون بورووه. په بیتا په بیتا؛ بیری که وته وه که له شهودا نه مهی کرد وو.
خهونیش نه بیوود؛ به راستی نه مهی کرد وو. نه مهش شیکاره که بیوا! بیق ماودی
سی مال هیچی لهدست نه هات- که چو نه وشهوهی که واژی له پریزه که هینا،
روویدا. چی روویدا؟ نارام بیوه وه و پشوویدا.

هارکه واژت له ههولان هینا؛ نارام ده بیته وه؛ شل ده بیته وه، فراوان ده بیت و
ده کریتکه. نه و شتله وی بیوو له ناوه دا، بیوو ده رکه وت. کاتیکه ئه قل ل
ناجبنگیری ده رچوو؛ شتکه ده رکه وت.

به راهت له ویه، قل له بیرت چو ده ته وه - تو بل نه وه دروست بیویت که بیرت
بچیته وه. کومه لکه فیلبازه. به لریزابی چهندها سهدهه مرؤف بقی ده رکه و توره که
نه ده توانیت هینا به هلی تله که بازیمه وه بعینتیه وه؛ چهندهی زیاتر تله که باز بیتا
نه ده ده سه رکه و توره ده بیت. نه مهش ته اوی گه مهی سیاسه ته؛ تله که باز به،
له و ایتر تله که باز ندیه. ململانی و کتیپر کتیپه کی به رده وام ههیه له و سوتنگایه وه که
کی ده توانیت له ویتر تله که باز نر بیت. هارکه سی تله که باز نر بیت سه رکه و توره
ده بیت، به هنریتر ده بیت.

پاش چندنهاده سده‌های تله‌که بازی، مرزاً یه ک شت فیر بیو؛ نهاده‌ی که مانعه
را بینگونه‌ی مهترسیداره؛ تقریباً ناتوانیت زیندو بعینیته‌وه، لیزدوه دایکان و باوکان
بدین رده‌هان مثاله کانیان له بهرانه تیان بهینه دهره‌وه، هامقستایان؛ قوتاپخانه،
پوینیزه‌کان، زانکوکان ته‌نیا بتو نیشی ساده‌ی شوهن هدن که تله‌که بازتر و
زیره‌کنتر بگان، هارچه‌نده پینی ده‌لین هر شمه‌ندی، به‌لام هر شمه‌ندی نیبه.

بیرد بیت هر شمه‌ندی لهدزی بهرانه نیبه، هر شمه‌ندی؛ تامی بهرانه،
هر شمه‌ندی بوقی خوشی بهرانه. تله‌که بازی لهدزی بهرانه، تله‌که بازی و
زیره‌کیش هاویانای هر شمه‌ندی نین. به‌لام هر شمه‌ندیوون پیویستی به گشتیکی
گوره، بدره و ناوره و هه‌یه. هیچ قوتاپخانه‌یه ک، هیچ زانکوبه‌ک ناتوانی یارمه‌نبد در
بیت، دایک و باوکان؛ قه‌شنه‌کان؛ کلمه‌لکه؛ هم‌موییان نتیاریده‌ن و ناتوانی
پاره‌تیت بدنه بچیته ناوره وه، بوداییه کانیش زقد اه‌گمان و دوروه‌ددستن، که‌س
ناوره‌نده به‌خته‌ور نیبه بوداییه‌ک بدوزننده‌وه. ته‌نیا بوداییه‌ک ده‌تیوانیت یارمه‌تیت
باد که‌سیکی هر شمه‌ند بیت، به‌لام نظر ناتوانیت نه و زماره زیره‌ی بوداییه کان
دلزیغه، که دهیانه‌وی بیبته مامقستای بنه‌ره‌تی و ناماده‌یی و نوستادی زانکو،
نه‌ده م الحال.

بلایه هر شمه‌ندی، جینگره‌وه‌یه کی هه‌یه، تله‌که بازی جینگردوه‌ی هر شمه‌ندیه -
بیت بیت جینگره‌وه‌یه کی زور لاوازه. نه ک ته‌نیا جینگره‌وه‌یه کی لاوازش، به‌لکو ویک
بجدوانه‌شیه‌تی. که‌سی هر شمه‌ند تله‌که باز نیبه، به‌دلنیاییه‌وه هر شمه‌نده، به‌لام
هر شمه‌ندیه که‌ی، به‌رانه‌تکه‌ی ده‌هیلتیه‌وه، شه‌و بول شست دنیایی نایفرزشیت.
که‌سی تله‌که باز ناماده‌یه روحی بتو شته بچوکه‌کان بفرزشیت.

جوداس، عیسای له به‌رانه‌ر چهند دراویکی معداً فروشت - ته‌نیا سی دراوی
سی عیساش لاه‌گری بفرزشی. له‌وانه‌یه جوداس پینی وابویت که زقد هر شمه‌ند

بیووه، به لام تله که باز بوده، شگه ر حائزت له و شهی تله که باز نیشه؛ ده نو و انتبه
پنهی پاتیت زیره که.

کومه لکه نقل بتو تله که باز بیوون ناماده ده کات بقئه وهی بتروانیت له م معلماتیه و
مه بیووندا کنیپرکنی بکهیت، معلماتی بکهیت بیت مانه وه، شمه پینشبرکنیه که
میله پرنده، هه مووان بدلوای په پارندی ملن شه ویته وهن، خملکی نامادن هه مو
پتیک یکان بقئه وهی سه رکه و قتوو بن، بقئه وهی به ناویانگ بن، بقئه وهی به سر
په زیدهی سه رکه وتن، ناو و ناویانگا سه رکه ون، نه وان نامادن تقوه که پیپیلکان
ردکار پیغز، شگه ر توش تله که باز نه بیت شوا به کار ده هنتریتیت، نیستی فلا
دکنیت. لیزه وهی که کومه لکه هه مو مقالیک ناماده ده کات بقئه وهی بیت
تلکه باز و نه ونم تویزه الانهی تله که بازی؛ به رانه ته که ت ده شاردن ود.

باده نهت ناین بدهست بیتیزیت؛ به لکو هایه، بقئه په بیووه تلهی به وهه نهیه کی
پنهی بگهیت، به لکو بیوونی تزیه، نه نیا ده بسی بدانزدیتیه وه - یان چاریکی تر
بدوزیتیه وه، ده بیت تل هه موون نه و شلتانه فری یدهیت که له وانجتره وه فیزی بوبت ر
لیزه وه ده ستبه جی بینگوناه ده بیت.

لیزه وهی که دژایه ائی هه مو و زانیلیکی قه دز کراو ده کام، و تهی ناو ثینیجل
درمه هبته، و تهی ناو (گیتا) ده رمه هبته. و دکو توئی ره فتار مه که، نه نیا له سر
زانیاریی قه دز کراو مه ری، دهست یکه به گه ران و سه راخکردن هق شمه نهی خوت.
پر دسے یاکنی هه توه شاندنه ود بقیویسته. نامه هشیواری بودایه، ده بیت هامه و
که دهی که پینترلله هیزی بدهیت، ده بیت نقل باتیت "نه هه هی من نهیه؛ بقئه به دهی
خومی نازلم، له ولنده راست بیت، له وانه شه راست نه بیت، کن چو زداتیت؟ نه ولنده
وا ده لین، تا نهیه که نهیت، نه زمودن من شه و ناتروانم بلینم و لیه یان والنبه.
نانیم باوردم هایه و ناشلیم باوردم نهیه، من نه کاسقلیک و نه کومه نیست دویم، نه
فیندوس و نه جوله که ده بیم، من دوای هیچ ثاید لقریزایه که ناکه وم." چونکه

هارچیبه که دوای بکه ویت، ته نبا توز له دهوری خوت کن ده که یته وه، چیتر
شونکه وت مه.

نیعمه تی زیندوو بیوون

تزو هه رگیز له لایه ن داییک و باوکته وه، مامؤستا کانه وه؛ در او سیکانه وه،
کوم لکه وه وه کو خوت قبول نه کراویت، هه مووان هه ولددهن چاکت بکن، باشتورت
بکن، هه مووان په نجه ده خنه سه ره نه که موکو پیانه ت، هه لانه ت، لاوزیانه ت که
هه موون مرز قبک دهشی هه بیت.

که س جه ختن له جوانی تقو ته کرده وه؛ که س جه ختن له هر شمه ندین تل
نه کرده وه، که س جه ختن له هه زتابه تی تل نه کرده وه.

نه نبا زیندوو بیوون دیاریه کی گهوره بیه، به لام که س به تقو ته و سوپاس گوزاری
مه بیوون بیه، به پیچه وانه وه، هه مووان به دمیزاجن، سکالابانه، به شیوه بیه کی
سروشی، نه گور هه موو که سبکی ده بیویه ری زیانت هه رله سه ره تاوه دهست بکات
به شرزه کردن بقوت که تل نه بیویت نه وه که ده بیوایه بیت، دهست بکات به
خسته بیوی نه و خهیاله مه زانه کی که ده بیه به لواياند؛ ویل بیت و ده بیه بیت
به...مه بیوونت قهت ستایش ناکری، نه وه که ستایش ده کری ناینده نه-
بنو ایت بیت که سیکی به بیز، به هیز، دهوله مهند، بیو ناکبر، به شیوه بیک له
شیوه کان به ناویانگ، نه ک نه نبا که سیکی ناسایی.

پری گرامکردنی په رده وام له دزی تقو، نه م نایدیا بیه تیادا دروست کریویت "من
وه کو نه وه که هه که موکورتیم هه بیه، شتیلک بزره، ده بیه له شوئنکی تریم-
نه ک لیزه، نه مه نه و شوئنکه نیبیه که ده بیوایه لیقی بیه، به لکو ده بیه له شوئنکی
به ریزتریم، به هیزتریم، بالاده ستتریم، به ریزتریم، ناسدارتریم-
سارت، نه قلت، له لایه ن زور خملکه وه و له زور روده وه به گویره کی نایدیا کانیان

له باره‌ی ثوہی که چون بیت، و درگاه پنداش، هیچ نیازنکی خرایش نه بوده، دایل
و باوکت خوشیان ویستویت، ماموستاکانه خوشیان ویستویت، کومه لکاکانه
دوبیوی ببته که سبک، قیازه کانیان باش بود، به لام تیگه یشتیان رزد سنفویدر
بود. ثهوان بیریان چوو که ناتوانیت گوله مینخه، بکه بیت، گوله باخ، بیان ب
پنجه ارنله وه.

همور نه و شته‌ی کسه ده تووانیت بیکهیت، ثه و دیه یارمه تیهه رجیت را
گوله باخه کان گاوود بین، رهنگاوه منگتر بین، بیو تخله شتر بین - نو ده تووانیت همیو
ثه و شتنه رابین بکه بیت که پنیویستن بقیه و رچه رخاندنی رهانگ و بلزن - نو
ریشویتنه که پنیویسته، خاکی گونجاو، شادانی گونجاو و کانی گونجاو - به لام
ناتوانیت واکهیت نه مامی گوله باخ، گولی دالیا بدان، نه گهره و نایدیا بش
یکه بذنه گوله باخه "دوبی گولی دالیا بدید" نهوا پریگرا کردیتکی هه لاد
ثاراسته کردوود، نه که نهایا ثم نه مامه ناتوانیت گوله دالیا به رفعه بیتیت، همیو
وزه که که به ریزه ویکی هه لادا ثاراسته ره کریت یویه نه نانه گوله باخیش باره هم
ناهیتیت، چونکه له کوئی وزه و درده گریت تا گوله باخ به رفعه بیتیت؟ و کاتیک
ده ده کاری که گوله دالیا نیبه، گوله باخ نیبه، همله ت ثم نه مامه داماهه ب
برده دوامی هست به به ثالی، ناتومیندی، نه ریکی و بیه بھاین ده کات.

نم دلخیه، به سه مریقه کانه دیت. به و همیو نیازه باش، وه، خه لک نه فلت
ده گویند. له کومه لکه کی باشتردا، به تیگه یشتیکی باشتره وه، کس هولی نادات
بنگریت. همیو اون یارمه نیت ددهن خوت بیت - نه عهی که خوت بیت گه و ره نرین
سامانه له جیهاندا. خویون همیو نه و شته پنده دات که پنیویسته بیلاده دی
زیانت پرمانا بیت، گرنگ بیت. نهایا ثوہی که خوت بیت و به پتی سرو شست گاشه
بکه بیت، نهوا به قه داععت ده بیت.

نیمه دهولمه‌ندی را سته‌فینه. نهادیه هیزی راسته‌فینه، نهگاره همبو که سینک
پر نوره گاهشنه بکات که خویی بینت، نهوا دهینیت که هامو زه‌وری پر دهینت له
نهانکی به هیزی، نیمه‌کانه‌تی گهوره، هوشمه‌ندی، تینگه‌پشن و قه‌ناعه‌ت؛ خوشبیه‌ک
له فاستگدن به‌وهی که گهی‌شتوون.

هزینه‌وهی سویچی کوراندنه‌وه

دوراییه‌ک درست بکه، تینبینیس ُهقل بکه، چون ُیش دهکات و دوراییه‌که
درست بکه، تینبینیکردن به‌شیوه‌یه کی ُثوتوماتیکی دوراییه‌که درست دهکات.
لیره‌ره چاریکی تزو دیسان بوداییه‌کان پیداگرن - نهانکن تینبینی بکه، شهرو و رنده
تینبینی بکه، په‌پتا په‌پتا، نه‌بینیت که به‌نگایت و نهقل ته‌نیا ُامیریکی به‌رده‌ستی
توبه. نه کانه ده‌تووانیت هرکاتیک پتویست بیو به‌کاربینیت و که پتویستیش
نه‌بیو ده‌تووانی بیکورتیتیه‌وه، هر نیستا، تو نازانیت چون بیکورتیتیه‌وه.
فادیشه داگرساوه. و کو رادیویه‌ک ویه له ژوروه‌که‌ندا که هادیشه داگرساوه و
نازانیت چلن بیکورتیتیه‌وه - بیویه رادیویک داگرساوه و توش ده‌خویت و هامو
نه‌واریکلام و گزرانیبانه لیله‌راته‌وه که هه‌زاران جار گوتت لی بوروه، به‌لام نازانیت
چزن بیکورتیتیه‌وه. به لریزایی برق‌بینت‌تیت، نیوجار ده‌هیزی له زاوه‌زاری
رانیکه ده‌رباز بیت، به‌لام نازانیت چونکه نازانیت نه‌مه بکیت. و کو خه‌وتنه
کانک کلوبه‌کان داگرساون چونکه نازانیت بیانکورتیتیه‌وه.

غروید بیریه‌تی کانک بیله‌کم جار کاره با بت (قیه‌نا) رابین کرا، هاویتکه،
دنهاتیبه‌ک، هانه سه‌ردانی. غروید به‌پاشی خزمه‌تی میوانه‌که‌ی کرد، برای بکل نه
ثیله‌یی که تیایدا ده‌خویت؛ لهوی جیئی هیشت و وشی شادویتکی شار.

دنهاتیبه‌که ته‌نیا به یدک شت واقعی ورما - کاره‌با؛ کلتبی کاره‌بابیس. ده‌برانسی
چون چریله‌ک بکورتیتیه‌وه؛ چون مژم بکورتیتیه‌وه، به‌لام چی لام کلوبه کاره‌بابیه

بکات هرچیه که ده بیزانی تاقیگرد ووه: چودسار کورسی و چهند جاریک فرو
لیکرد هیچ رووینه دا. له هموو گوشیه کوره سهیزی کرد، کونیکی تیا نبوو، هیچی
تیا نبوو.

چون ده کرا ویتای نه وه بکات سویچیک له سه ر دیواره که هه به؟ ویتاکردنی نه
نهسته م برو بلی؛ قلت کاره بای نه بینبیو. به لام ده شترسا بچیت پرسیار له فروید
بان کاسنیکی تر بکات، چونکه پیمان واره ببو که گیزه... "تؤ نه نانه ت ناتوروانی
گزپیش بکوزنیتیه ووه - نوچ جلهه مرنقیکت؟" بلوه به هاسنیکی
شه رمه زارنه وه هولیدا بخوینت. نه ناتوروانی خه وی پیا بکه ویت. نقر جاره لاده سایه
سر پی و دد چووه سار کورسیبه، هولی ده دابه ووه. به دریزایی شه و بهزاده وام
بوو، بهقی رووناکیه کوره خه وی پیا نه ده که ووت - رووناکیه کی تقد و دره وشاوه
بوو؛ قلت نه و رووناکیه دره وشاوه بیهی نه بینبیو. مؤمن ده ناسی، به لام نه بیز
رووناکین گلوبه که سد ثوونده مقم یان زیاتر رووناکی هه بوبیت له ژووه که دا.
له بیانیدا تاقه تی لیبرابوو.

فرزید پرسیاری لپکرد "ذل بینتافت دیاری. نه ناتوروانی بخوینت؟"

ونی "پیویست ناکات بیشارمه ووه؛ چونکه نیازمه سی نقر لیره بعینمه ووه - ثم
گلوبه خه ریکه ددمکوزت! ته نانه سه برکردنیشی نه زوویه ک به له شمدادیت.
چون بیکوئیتمه ووه؟"

فرزید وی "نه ای گه مرد! برقی پرسیارت لی نه کردم؟"

ونی "نه نیا هاستم به شه رمه زاریه ک ده کرد - له و گه مرد نه بوم که پرسیاری
شئ ساده بکم!"

فرزید بردیه لای دیواره ک، سویچه که کی پیشاندا. تاقی کرد ووه، هه لیکرد و
کوزاندیمه و پینکانی. ونی "نه او شئ ساده، که چی به دریزایی شه و هه ولماوه
و نه ناتوروه بیدوزمه ووه!"

له وانه بود به دریازاری ژیانی هولبدات و هم رنه بزاندیشه گلوبه که په بیوهسته ب
مروج چنگکاره.

نهو دنخه به که به سه رنودا دینت، شه قلت به به رده وامی داگیرساوه. نهوان ده لین
نه قل میکانیزمنیکی و هما بین وینه به که هر لهدایک بیویت نیپتر دهست ده کات به
نیش نا نه و ساتهی که ده چیته به رده دم ٹامااده بیوان - نینجا له پر ده و سنتیت،
نینجا شنتیکی جه سه رنیت. شه گینا به رده وام نه بین تا ده مریت. خه لکنیکی نقد
که میش پیویستیان بعوه به لهدایک بیوان بیوهستن، بیوه شه قل به رده وام
نه بین له نیشکردن و بیناقه و داهیزراوت ده کات و به رده وام همان شت دوباره
و سنبیاره ده کانه ووه.

بچی خه لک نه ونده بینارن؟ بیزت بینت ژیان بیزارکه رنیه. ژیان همه یشه
رازکی گهوره به، همه یشه سه رسامکاره: همه بشه نونیه، همه بشه به به رده وامی
خوی نوی ده کانه ووه. گه لای نوی درده کهون، گه لا کون کان به رده بینه ووه؛ گوله
نونیکان ده رده کهون، گوله کون کان بیز ره بین. به لام تو ناتورانیت ژیان بینیت
چونکه به به رده وامی بیزاریت له شه قلی خویت. به رده وام هندی شت ده لیت که
هزاران جار و شارون. رقد بیناقه ده بیت، ته نیا له به رنه ووه که نازانیت چون
بیکوئیتیه ووه.

نابی نه قل فری بدریت، ده بین شه قلن له شوینی خوی دابشی، خزمه نکارتیکی
جونه، به لام سه ردارنیکی دزیوه. جله و که بگره دهست خویت، تو خویت سه ردار و
گهوره به - یه کم کردار، یه کم هنگاریش نه وده بیه له شه قلن دابریت. بزانه که
نه وه تو نیت، دوراییه ک بھینه ره کاپه ووه، چهنده هی دووداییه که زقرت ریت، توانای
کوژانده ووه زیاتره.

موعجبزه بیکی تریش که تروشی ده بیت نه وده بیه که کاتیک شه قلت کوزلوهه ووه،
نه للن تازه تر و هوشمه ندش ده بینت. شه نیا بیز بکه ره: هر له و رنده ووه که لهدایک

بیوویت، نه قل دهست ده کات به نیش و به رده وام ده بی له کارکردن تا ئو کانه‌یی که
 ده موریت - و کن چورانی، لهوانیه له فه بیریشدایت هه رئیش بکات، چونکه نه
 کاته ش ههندی شت هه رهوده دهن. بق نصوونه نینزکه کان هه رگه ش ده کان، بزی
 جوزه میکانیزمه نیک هه ره برد وام ده بیت. ته ناهه ت له جهسته یه کی هردو و شر
 نینزکه کان و قیزه هه رله گاهش دا زهبن؛ بؤیه شتیک هه به هیشتا نیش ده کان
 لهوانیه میکانیزمه نیک لازکان هه بیت؛ نهک نه قل خۆی، به لام لهوانیه جهسته نه قل
 لوكالنیز بجوكی هه بن بق پشتگیریی نه قل گهوره - و دکو فاکته‌ری نه قل گهوره
 نیش بکان. لهوانیه ئام فاکته‌ره بچوکانه هیشتا ته یانزانبیت که گهوره که بار
 مردووه و گهچی نهوان هه رئیش ده کان! نهوان هیچی تر شازان بؤیه برد وام
 ده بن له دووبار دکرنه وهی نیشە کۆنەکە.

ده بی نه قل بخربیتە شوچنی په بیوهدیداری خۆی و ته نیا کاتیک که پیتویسته به کار
 بیت، دیك و دکو چلن نز قاچە کانت کاتیک يه کار دیتیت که پیتویسته - کاتیک که
 پیتویست نییه؛ قاچە کانت به کار ناهبیت. نه گه ره سره کورسییه ک دانیشتبین و
 به رده وام بیت له جو لاندی قاچە کانت نهوا خەلک دەلین شیت بپووه - نه مدیه له
 نه قلدا رهوده دات و تۆ هیشتا پیت و ایه شیت ثیت؟

ئاگایسەکی تیپامانان پسەی بە کلبە کە ده بات، هەر کاتیک بېھەری نه قل
 بکوئىننیتەوە نهوا دەلتىت "نیستا بېدەنگ بە" و نیتر نهوا، نه قل بېدەنگ ده بیت و
 بېدەنگییه کى گاپىدە لە ناوه و دا زال ده بیت. نه قلیش دەنواراتى لهو ساتانەدا پشۇر
 بدلات، نه گىنە هەمەرو شتیک رادە هېنریت.

٥٤
 هەمەرو شتیک بى هېز ده بیت - ته ناهه ت کانزاكانیش دادە هېنرلەن. نه قل توش له
 شان نەند ناسکە کان پېتکەنلۇق، نەوندە ناسلا کە هېچ شتیکى ترى وەھا لە
 هەمۇ بۈونلە نییە، لە كەللەسرە بچوکە كە تدا، ملىيۇنە ما رىشال ئیش ده کان.
 نەمان نەوندە تەنکن کە تالە مۇرە كان، كەر باراورد بکۈرن بەو دەمارانەی کە له

میشکندا نیش ده کهن، نقد نه ستورین، سه دان هزار جار نه ستورین.
پیارده بیکن و دها ناسکه؛ به لام نازانین چون به کاری بینین، پیویسته به پشووه،
لبره و به که که سی تیرامین له ناخ هوشمه ندتر ده بیت، سه لیمتر ده بیت.
هر چیزی که بیکات، هونه ریزکی تباشه، هر چیزی که دهستی بیز بیات، ده گزینت
بیز نالقون.

نه قلن له گهل تیرامان له ناخدا بهره که ته، به پیچه وانه و نه فره ته، تیرامان له ناخ
بیز بیونت زیاد بکه و نه فره ته که نامیتت و نه فره ته که خوی ده بیشه بهره که ته،
بهره که تیک له روپوشدا.

ساده بیون

ساده بی وانه زین بیز خه باله نمودن بیکه کان. خه باله نمودن بیکه کان نالوزکاری
درست ده کهن، خه باله نمودن بیکه کان دابه شبوون له تزدا درست ده کهن و لبره و
نالوزکاری درست ده بیت، شو ساته که تز ناره نزومه ندیت بیت که سیکی تر
نهوا نالوز ده بیت. بهوهی که خوت بیت قد ناعهنت هه بیت، نهوا تز ساده بیت. ناینده
نالوزکاری له گهل خویدا ده میتت؛ کانیک تز سه راپا له میستادیت نهوا ساده بیت.
ساده بین به و مانایه نیبه که ریانیکی هزارانه بژیت. نهمه به ته اوی گه مژانه به
چونکه نه کسے که ریانی هزارانه به سه خویدا ده سه پیتت به همیج شیوه بیک
ساده نیبه. نه دو و پوره. پیویستی سه پاندنی ریانی هزارانه به سه خودا وانه له
قوزلابی ناختدا ناوات بز پیچه وانه که بخوازیت، نه گهکنا بز ده بیز نهمه پیویست
بکات؟ تز کاره کتارنیکی دیاریکراو له به رنده و به سه خویدا ده سه پیتت چونکه نه
پیچه وانه نه کاره کتاره کتاره بیت.

کاسی توره دهیه وی دلسوز بیت، که سی توندونیز دهیه وی بیت که مانچه ژه ن.
نه گار تز ناتوندو نیز بیت نهوا ههول ناده بیت بیته ناتوندو تیز. برقی؟ نه و کاسه کی

که هزاری به سه رخیدا ده سه پینتیت ته نیا ههول ده دات ریانیک ب گویند و
نه وانیتر بزیت، نه ک به گوینده ناوه روکی ناوه وهی خوی، ته ب گویند و
عه فهیه ته کهی، زینیش به گوینده نه وانیتر قه ساده نیبه.

زین به گوینده نه وانیتر، ریانیکی ستوورداره، ریانیکی لاستیکیه: تون
سرهوه شتیک ده بیت و نه قوولاپیدا شتیکی تر ده بیت، ته نیا توولاییه کانیش
گرنگن، رووکه ش قه گرتگ نیبه. تو له سرهوه قه دیس ده بیت ول ناودره
گوناهکار، نه مهشه بز تو یه کلاییه که رهوه ده بینت، چونکه خودا ته نیا نه گز
قوولاپی ناوه وهت له په یوه تدیدایه نه ک له گهن روواله تند.

رواله ت له گه ل کوم لگه داله په یوه تدیدایه، هه بیون له گه ل قوولاپیدا ل
په یوه تدیدایه. هه بیون ته نیا نه مهی که کنیت ده ناسیت، قه رwooکه شت ناشناسی.
هه بیون قهت له بارهی نوواندنه کانته وه نازانی.

له وانهیه تو ودها ده ریخهیت که قه دیسیکی گهورهیت، به لام هه بیون قهت
له بارهی نه مهیه نازانی، چونکه قهت له بارهی هیچ شتیکی ساخته وه نازانی، هه
شتیکی ساخته له ده رهوهی هه بیون رووده دات. ته نیا واقیع، نزی واقیع
ده ناسیت.

ساده یی واته ناوهی که خودی خوت بیت، ههار که سینک ههیت، بهین ژامانی
بهین خهیالی نفونهیی، هه مو خهیاله نفونهییه کان زبلن - هه موی فری بدنه.
ساده بیون بویری ده بیت، پیویستی به بویریه چونکه تو له باخیبوونیکی
به رده واما ده بیت، پیویستی به نازایه تیبه چونکه قهت له گه ل نه و شته دا که پیش
ده وتریت کومه لکهی رزیو کونک ناییت. تو به به رده واما بینگانه یه کبت تیایدا، به لام
تو ساده ده بیت و ساده یی، جوانه، تو به ته اوی له هارمئنیدا ده بیت له گه ل
خوتدا، هیچ معلانیکه له ناو تو زدا نایی: هیچ لیکترازانیک له ناوها ناییت.

خهیاله نمودن بیبه که لیکترارازان ده همین بت. چهنده‌ی خهیاله نمودن بیبه که گهوره بینت، نهودنده‌ش لیکترارازانه که گهوره تر ده بیت. خهیاله نمودن بیبه که واته نهوده که لوانه‌به له شوینیکی ثاینده‌دا، روقیک له روزان، یان له وانه به له ژیانیکی تردا، زدیسیکی مهمن بیت. له همان کاتیشدا تو گوناها کاریکیت. نمهه پارمه‌تیت ده دات نابه‌رده‌وام بیت له هیواهاریبوون، نمهه پارمه‌تیت ده دات تا به‌رده‌وام بیت له بروهیتان به ثاینده، نهوده که سبهی هاممو شتیک ٹاسایی ده بیت، سبهی نهوده ده بیت که نه بیت بیت. ده کری نه مزق نه حمه‌مول بکریت. متل ده تو روائیت فراموشی بکهیت، پنرویست ناکات تثیینی بکهیت. شنه راسته‌قینه که سبهی‌ینه ده بیت.

به‌لام سبهی هارگیز نایت. هامبشه هار نه مزق ههیه...

نهوکسه‌ش که له خهیاله نمودن بیبه کاندا ده ژیت به به‌رده‌وامی واقعیع له کیس خزی ده دات چونکه واقعیع نیستایه، لیزه‌یه. لیزه‌بوون، له نیستادابیوون، واته ساده‌بوون؛ وهکو دره ختیبوون؛ لیزه وله نیستادابیوون؛ وهکو هه‌ردیبوون؛ وهکو بالشده‌بوون. خهیاله نمودن بیبه کان پنرویستیان به ثاینده‌یه. ساده‌یی، خهیاله نمودن بیت بیه. خه‌لک له ساده‌بیش خهیالی نمودن بیبه کان دروستکریووه؛ به‌لام نمهه ده‌بانگی مرؤییه.

садه‌یی قهت ناکری خهیالیکی نمودن بیه بینت، چونکه هیچ خهیالیکی نمودن بیه ناتوروانی ساده‌یی دروست بکات. نهوده خهیالی نمودن بیبه که زده‌راویت ده کات و ثالتوزت ده کات؛ دابه‌شت ده کات، دوو کاس له ناو تویدا دروست ده کات- نهوده‌یان که تویت و نهربان که ده ته‌وی بیت. نیستا مملانییه کی به‌رده‌وام ههیه، شه پریکی ناوخریزیه.

کاتنیکیش له گهان خوتدا شه، ده کهیت- که سه توندوتیزه که ههولن ده دات ناتوندوتیزه بیت، که سه درزیه که ههولن ده دات جوان بیت و هتد- کاتیک تو به به‌رده‌وام ههولن ده دهیت، ته‌قهلا ده کهیت شتیک بیت که نبت، روزه‌کدت له

مملاتیه‌دا پارش و پلکو ده بیت؛ وزه که بمرده‌وام ده بیت له به فیروزخوون. فیله شادیه، هه بورونی وزه، زیندو بیرون؛ تازه بیرون و گهه بیرون. پروانه روپساري خالک، چه نیک داهیزراو دیبارن. پروانه تاو چاره کانیان، چاوه کانیان هه بیرون چیز و مه بیرون قولاییه کیان لده ستد اوه، ته نیا ههست به ناداره بیهک ره که بیت، ههست به هیچ جوش و خرق شیکه ناکه بیت، ههست ناکه بن و نهیان نیگه پاره، به پنجه و آن وه ههست ره که بیت که وشك ده که نهود، له بیرون نهودی که لیوانیز بن له وزه، بیرون نه کونه پرده کان؛ وشك ده که نهود، وزد که به کاره بمن، که لگه لیاندا بیت ههزار ده بیت. بقیه کانیک ده چیته ناو قدر دبالقی و دیتت ده ره وه ههست به بیناقه می ده که بیت و پنیر است به پشووه. بتوچی؟ بلچی پاش نهودی له ناو فره بالغیدا بیرون ههست ره که بیت شتیکت لده هست چیزه؟ به دلخیابیه وه شتیکت لده هست ده چیت، چونکه جهه ماور پنکه اتوون له کونه پرده کان و چنده دی خالک ناهوشمه‌هات بن، چهنده دی زیاتر جهه ماور زنکی ره شرکی بن، نهوده دهن زیاتر ههست به داهیزدان ده که بیت.

هر بیزیه کانیک ته نیایت؛ یه بیده نگی ده نیشتوویت و له گهان که س نیت؛ ههست به تازه بیرون و گهه بیرون وه ده که بیت. بزیه تیپامان له ناخ گهه بیتر ده کاته وه زیندو بیتر ده کات. تو شتیک له گل هه بیروندا شالوکونه ده که بیت. وزه که ت چیتر باستو نیبه و ده هست ده کات به هه پیان. تو له جوئیک سه مادیت، وه کو ته ستبره کان. گوزانیه که له تردا سه ره ده دات.

به لام له ناو جهه ماور دا تو هه میشه لده هست ده دیت، له تیپامان له ناخ دا هه میشه جه ده دست دینیت، بلچی؟ له تیپامان له ناخدا چی رووده دات؟ له تیپامان له ناخدا تر ماده ده بیت؛ چیتر نایشه خه می نه نیبه، نیپامان له ناخ له باره دی ساته بیرونیه؛ قپندا نی خه می را بیرون و ناینده؛ لیزه و له نیپستاد بیرون، ته نیا نه م ساته بیرونیه. هر کانیکیش که رویدات، هر کانیک که ته نیا نه م سات بیرون

و بین - نه ماشاکردنی خورده لات یان بینینی جوله‌ی مهوریک له ناسعند، یان
نیا دنیشتن لای دره ختیک؛ یان تینینیکردن بالنده به ک له سه ره ختیک -
هر کاتیک تو هامو شنیکی رابردو و ناینده د برجوونه و ساتی نیستا سه را پا
بینه خاوره‌ی تزو، کهوا هست به گهنجوونه و ده کهیت، بچی؟ لیکترارانه که بزر
دیست، لیکترارانه که به قی خه باله نمرونه بمه کانه وه درست بوروه. تو له ساته دا
پکیت، بوریت، به کبارچه، تو گشتنیکت.

ساده‌یی خه بالنیکی نمرونه بی نیبه، تو ناشتوانیت ساده‌یی به سه رخوتدا
بسه بینیت، بقیه عن قدت نالیم خلکانی وه کو مههانها گاندی ساده‌ن، نهوان و هما
ذین، ناشتوانن وه‌ها بن، ساده‌یی خه بالی نمرونه بی نهوان، نهوان ههولن دده‌ن
پن بگن، ساده‌یی ثاماجیکی دوورده دستیانه له ناینده دا و کوشش ده کهن وله
نه‌هایه‌کی گهواره‌دان بقی. چون ده نشوانیت به تقدلا، ساده‌یی درست بکه‌یت؟
ساده‌یی وان نه‌وهی که ههیه. به هزی ته‌له لاره تو ههولن ده ده‌بیت چاکسازی
ده بیرون بکه‌یت.

ههیرون بسوشیویه‌یی که ههیب کامله، پیویستی به چاککردن تیبه. به خاو
قدیمه کان به برد و امی خربان چاک ده کمن - نه‌مه به‌لاره تو، نه‌وه به‌لاره تو،
نه‌مه سه‌رکوت بکه، نه‌وه بسه‌پتنه، نه‌مه باش نیبه، نه‌وه باش...، به‌رد و ام له
هدولان و لهو ههولن دا بزر دین.

ساده‌یی دوختیکی ههولته راهه، خاکبیوونه - خاکبیوون له بیش لوتبه‌رنی نه،
خاکبیوون له دزی نه‌فس نه، نه‌وه خاکبیوونه تا که پیچه‌وانه‌یی که قلن له خوبایه.
نه‌خیل، خاکبیوون پیچه‌وانه‌ی شاناژیکردن نیبه، خاکبیوون وانه نه‌بیوونی شاناژی،
هدولن بده مانکه به‌دی یکه‌یت. نه‌گهه خاکبیوونه که‌ت له دزی شاناژیه کانه؛ نه‌گر
کوشش کرده وه بی فریداتی شاناژیه که‌ت، نه‌فست؛ لوتبه‌رنیت نه‌وه شهودی که
کوشوه نه‌نیا سه‌رکوتکردن. میستا تو شاناژی به خاکبیوونه که‌نه‌وه ده که‌یت.

نیستا تز دهست دهکهیت به پوزلیدان به خاکبیوونه که است. تهنجا تیپینی خاکی
بعنار خاکی بکه - نهان به بعده امی راید، گه بعن که خاکین.
خه لکانی به راست خاکی؛ نازانن که خاکین، چلن ده تووانن شنانزی پنهانه بکن؟
چلن کسی خاکی ده زانی که خاکیه؟ کسی خاکی چیز که س تیبه، کسر
خاکی له دخی (نهنا) دایه؛ کسی خاکی هالو دشاوه توره. نیستا نهاده نهنجا
نماده بیه که، خاکبیون بزیتبه له ئاماده ببوری تیک تاییه تمهذبی که سایه تیب؛
رگه زیکی که سایه تیب، تهنجا ئاماده بیه که (حزوریکه). تهنجا تیتر دهست
پېتکه، بلام تو ناتوانیت دهست به خوت بکهیت. بزیه ئامده شه دخی
ساده بی.

ساده بی وانه ڈین میات له دواي سات به شبیهه کي عافهوي، تهک به پېتی
نه لسنه بیك، نهک به پېتی جهیزیم، بودیزم، هیندوقیزم. هه رکانیک تز به پېتی
نه لسنه بیك بزیت ئهوا خیانهشت له خوت کرد ووه، دوئمنی خوتیت. ساده بی وانه
نیستابه تیبه کی قوولدا بیت له گەن خوتدا، ئیانی خوت بزیت به بیت ئوهی ئایدیا بیك
بیتنه نیوانانه ووه.

بىدىليا بیه وه کەمہ پېتویست بے ئازب تیب، چونکه ذق به بعده واعی له ئاکه مفتیدا
دهزیت، ئه کاسه کە لەگەن خبایاله تسوونه بیه کاندا ده زیت سلامته، ئەولە
دوخی چاود بیوانکاروھ کانداب، ئەمە شە سەلامە تیبه کەی. ده زانی سبەی چى دەکات،
ئەو ده زانی، ئەگەر بارودى خىنگى دیارىکارا بیش سەرەت لېدات، چلن کاردانه وھى
مەبىن، ئەو ھەمیشە دلىبايە، ئەو کاسه کە ساده بیه هېچ لە بارە دەپەننە
نازانى، هېچ لە بارە دەپەننە نازانى، چونکە له را بىدوویه وھ کاردانه وھ
ناخات بروو، بەتكو له ھۇشيارىنى نیستابه وھ دەمانه وھى دەمی،

کەسی ساده "کارەكتەر" ئى تیب، تهنجا کەسی ئالۆز کارەكتەرى ھەدیه. باش يان
خربى، ئەمە مەسەله کە تیب، کارەكتەرى ياش و کارەكتەرى خراب ھەن، بلام

م، در دلیکان نالوزن. که سی ساده بی کاره گتله، نه باشه نه خراب؛ به لام
چون بیمه که نه خلکی باش و نه خلکی خراب ده تووان همیاتیست.
نمی سهرت ده سویمیت که بزمیت قدیسه کان همیشه خوبه ناجامد ای
گوناوه ده بیشن، به برده و اسی چ جلد خه ویک ده بیشن؟ نهود ؟ه قلی
سرکونکاریانه که پهیدا لدبی، ره چینه ناو خونه کانیانه، گوناوه کاره کان
مه بشه خاو بهوه ده بیشن که برونه ته قه دیس، گوناوه بار دکان جوانترین خهون
ده بیشن، چونکه به دریایی زیانیان گوناوه ایان نه تمام داوه، نهان له هممو شه
ینقاوه بیون، نیستا نه و بهشهی که نکولی لیکراوه له خونه کانیاندا فسه یان
لیگ لدا ده کات.

له خونه کاندا بهشه نکولیکراوه که لگه ایانا ده دویت، ناثاگاییت نسیت له گه لدا
ده کات؛ ناثاگایی بهشه نکولیکراوه گهیه. بیرت بیت، ٹه گه ورنز له ناگاییتدا باش
بیت؛ شاگر له ناگاییتدا خاسیه تو باشت تیدا بیویتت، نهوا خراب ده بیت؛ هه مو
نوهی که نکولیت لیکردووه ده بیتنه ناثاگاییت و به پیچه وانه شهوه،
که سی ساده نه ناگایی، نه ناثاگایی گهیه. شه دابه شبیونهی نیبه، نهونه نیبا
دلشیاره و هیچی نه، عاله کهی پده له رووناکی. سه راپای بروونی تهبا به ک شت
ددانی؛ هوشیاری، نه و نکولی له هیچ شنیک نه کردووه، لیزد وه ناثاگایی ریوست
نکردووه. نهده شنیک دهیں تفیگهیت.

سیگموند فروید و کارل گومستاد بمنگ و شلفرید نورلر و نهانیت پیکیان وايد که
ناگایی و ناثاگایی شنیکی سروشیتین، به لام و دها نین. ناثاگایی بهره منکی لاوه گیی
شارستانیه، چهندهی مرغه شارستانی بیت، نهونده ناثاگاییه کی گه وردی گهیه،
چونکه شارستانیه و اته سه رکو شکردن، سه رکونکردن و اته نه نکولی له چهند
باشیک برونت ده کهیت و ناهبیت رووناکی بییشن، نه برهه و تاریکی پالیان
دهنیتت. نه فریبان دهدیت ناو زینه میته کدت برقه و هی قدت رنکه و تیان نه کهیت.

خه لک سپکس، توره می و توندو تیزی به که یان فرید او و ته ناو زیرنده مینه که و
دبرگا که یان داخستو و د. به لام توندو تیزی، سپکس و توره می و شنی لهم باهند
ناکری قفل بدرین. ته ماته وه کو تارما بین، ده تو وان به دیواره کاندا رهت مین،
به رسست ناگرفت. ته گر تقو له روزدا له به ریه سترکرد تیاندا سه رکه و تود بیت شه ران
شه ودا سه ره لددده ته ود - دینه ناو خه ونه کافته وه.

به هزی ناثاگاییه وه به که خه لکی خه و نه بین. چهنده هی مریزو شارستانیتر بین،
نه وه نده خه وی زیابر ده بینیت. برق برق لای به راییتین هر قله رسنه کان، خه لکه
سری شتیمه کان - هیشتا هه ندیکیان ماون - و جاریکی تر سه رت ده سورمیت که زن
خه و نابین، جاروبار شه بیت. سالاتیک تندیه په برت و قهت پاسی خه و بیک ناکهن.
ده خهون به بی نه وه خه و بی بین، چونکه نه وان هیچ شتیکیان سه رکو و نه کرو وه،
نه وان به سروشی زیاون.

که سی ساده ناثاگایی نبی؛ که سی ساده خه ونی نبیه، به لام کاسی ئالقز خه
ده بینیت.

چی به سه رت تقو دیت. ته گر تقو روزیک له خواردن خوت بگرته وه، نه واله شه ودا
خه و به سفره هی راز او وه ده بینیت. نه و خه لکانه ش که له روزدا ناهه نگی خواردن
ده گیتین، له وانه یه بیر له به پقدو و بیوون بکهنه وه، ته نبا ولات دهوله هنده کان بایه خ
به خوگرته وه له خواردن دهدن. نه مریکا گرنگی به خوگرته وه له خواردن،
ریجیم کردن و شنی له و بایه ته ده دات. ولاتیکی هه زار ناتو وانی بیر له خوگرته وه
له خواردن بکاشه وه، ولاتی هه زار هه میشه به روزو ده بینیت، ریجیم ده گان،
نه میشه ش به دخوارکه. ته نبا خه لکی دهوله هنده بیر له خوگرته وه له خواردن
ده کهنه وه.

ر، تنویت لوزیک لعنه‌دا به دی بکهیت. نیمه خمریکی قدره بیووکردند و دین، خلوون
قدر بیووی، قدره بیووی زیانی بتداریت ده کاته و، که سی ناسایی خون نایینیت؛
که سی ناسایی، نائانگاییں نیبه.

که سی ناسایی، ناسایی نهیت. نه و سات به سات بهین ناید پایی چیزی کی زیان
دهزیت. فیض له لسه‌فهی کی زیانی نایین. نه و متعمانه به هز شمعه‌ندیه که دی ده کات.
ب بیوون فله لسه‌فه بقچیه؟ بز نه و دیه ریتماییت بکات. بدو مانایه‌یه که تو
نه مژه‌یت پیویست به فله لسه‌فهی کی زیان همیه بز نه و دی بتووانی ریتماییت بکات.
نه گه رتل هلشمه‌نله بیت شوا پیویست به همیج فله لسه‌فهی کی زیان نیبه.
هز شمعه‌ندی نه خویدا به سه؛ روشناییه که بق ناو خوی.

کاسبنکی کویند راوای ریتمایین ده کات؛ "ادرگا له کوینوه‌یه؟ نه بین به کام
ناراسته‌دا برقم؟ به کویندا پیچ بکه مه وه؟" ته‌نیا مرؤثیکی کویند پیش نه و دی
بجرایت خوی ثاماده ده کات. که سی خاوندن چاویه کسمر ده جولیت، چونکه
دهنوانی بیینیت، کاتیک درگا له برد همیه‌تی ده زانی و کاتیک پینچیک همیه
ده زانی. ده تنوانی متعمانه به چاوه کاتی بکات.

نه‌دهش حالی جیهانی ناوه و دهش. متعمانه به هز شمعه‌ندی خوت بکه؛ متعمانه به
له لسه‌فه کانی زیان همکه، نه گینتا هار گمه‌زه ده بیت. پاهشی هر دی مرؤثایه‌تی
به ناهوشمه‌ندی هاره ته و چونکه متعمانه‌یی به له لسه‌فه کانی زیان کریوو-
مه سیخی؛ هیندلوس، جوله که.

حارنکی نه، نه بین شتبکی نظر گرنگت بیر بیت؛ هممو عذالیک به هز شمعه‌ندی
له رابک دهیت. هز شمعه‌ندی شتبک نیبه که همانندیک هیانیت و هماندیک نا.
هز شمعه‌ندی بلنی خوشی خودی زیان، زیان همیه‌تی - نه گه رتل زنندو بیت شوا
هز شمعه‌ندیت. به لام نه و کاته نه گه رفت متعمانه‌یی پس نه کهیت، په‌ینتا په‌ینتا بزر
دهیت. نه گه رتل قاچ، کانت به کار نه هنینیت نه را تو لانی رویشتن لهد است ده دهیت.

نه گهار تو پن ماهه‌ی سی سال چاوه کانست به کار نه هیئت و دایانپوشیت نه واکویه
ده بیت. تهیا نه و کانه ده تووانی هاسته کانست پیاریزیت که به بهرده‌وامی به کاریان
بینیت.

هوشمه‌ندی ریارده‌یه کی سروشخیه. هممو منالیک هوشمه‌ند لهدیک ره بیت
خه لکنی که م به هوشمه‌ندی ده زین و خه لکنی که م به هوشمه‌ندی ده من
له سه دا تهودی خه لک به دریابی زیانیان هر به گه مژه‌یی ده مبتنت و ده مانادر
هر ل سه ره تاوه نافرشمه‌ند ته بیرون. که وانه چن رووده دات؟ قهت هوشمه‌خیز
به کارناهیتن. کاتیک منالی بچوکن، متمانه به دایک و باوک و ریتماییه کانیان ده کن.
له جیهانیکی باشترا نه گهار دایک و باوک به راستی مناله کانیان خوش بیوت، نه را
لیزیان ده کن گه متمانه به هوشمه‌ندی خویان بکن. له جیهانیکی باشترا دایک
و باوک یاره‌تی مناله کانیان ده دهن هارچن توه سه ره خی بن، خودی خویان بن.
نینجا، ده بیت متمانه به ماموستاکانی قوتا بخانه بکن؛ نینجا مُستاده‌گانه
کولیز. تاوه‌کو نه و کانه‌ش یدک ل سه رسیتی ریانیان روزیستووه، به گه مژه‌ییه کی
ته اووه وله رانکل رینه ندر. بهک ل سه رسیتی ریانیان فیزکراون متمانه به کاسنیکی
تر بکن؛ بهو شیوه‌یه که هوشمه‌ندیان په کخراوه.

بروانه منالان بچوک، چه نیک هوشمه‌ندن، چه نیک زیندیون، چه نیک تازه‌ن، چه نیک
ثاماده‌ن بل لیزیون. سه بیری خه لکی پیریش بکه، داهیزیاون، سسیت، ناناماده‌ن بل
لیزیون و خویان به همموئه و شستانه وه هه لواسیووه که ده بیراون، خویان به
ذلراوه وه هه لواسیووه، هر گیز ثاماده‌ی هیچ سه رکنیشیه ک دن.

له جیهانیکی باشترا منالان جیده هنلرین تا خویان بن، ده بیت هممو هاولی
دایکان و باوکان نهود بیت که وا بکن مناله که هوشمه‌ندیه که هی به کار بینیت.
ده بن هاولو هاولی سبسته‌می خویندیش به و ڈاقاره‌دا بیت. لهوانه‌یه ل سه ره تانا
ثهودنده کارا نه بیت، راسته - لهوانه‌یه ماموستاکه و دلامسی راستی لا بیت و ناگهاد

خوبندگاره که بیهودی وه لامی خلوی هدایت نهاده لوانه و دلماکه نهودنده راست
ز بینه - به لام به فیض شیوه میک مساله که نهوده تبیه، لوانه یه و دلماکه نهودنده
راست نه بینت؛ لوانه یه پنهانه ندی بدو وه لامان و ده بینت که نه کتبیه کاشا هاتونون؛
به لام هوشمه ندا نه بینت، نه ماهش ناوه رُوکی ماسله که یه.

نه ماشای منالان یکه و بیه جهاده واعی سارت ده سوپرین، به لام نیمه دهست
روکین به تینکدانی هوشمه تدبیان چونکه نیمه زور خامی وه لامی راستمانه - نه که
وه لامی هوشمه ندانه، به لکو وه لامی راست، نه که خامنکی هله یه. با وه لامه که
هزینه نداشت، لیگه بیه وه لامه که میک تیریجینال بینت، با وه لامه که هن مناله که
بینت، خامی راستبورو نیت نه بینت، نهودنده پلهه مهک، راسته که خلوی دیت. با
بناله که بیه بگردیت، با خلوی به سریدا بکهوزت. بچوی نهودنده پلهه مانه؟

نیمه هاروا به ناسانی گهشهی منالز پدک ده خین، نیمه وه لامه راسته که دابین
دوكابن، نه دنیا بیه بکاوه: هامو پرچه که نهوده که منالز قمث ریگهی نادریت
خلی و دلماکه بدنزته وه، نیمه وه لامه که ای پیتدزه بن. کانیک و دلماکه که نه
لدرودرا گه گایه بزی، هوشمه ندی پتویسته به گاهشے تبیه، چونکه هوشمه ندی
نه فیا نه کانه گاهشے ره کات که خلوی وه لامه که بدنزته وه.

به لام تر تقدی فرجکت به ٹایدیای راسته وه گرتوروه، نابی فیض هله میدک نه دجام
بدریت، بچوی نا؟ نه که ماهش که قمث هله بک ناکات قمث گاهشے ناکات.
گاهشے پتویسته باده وه که تر هندی جار به هله داد بچیت، که تر قالان بینت، که
نه بلچیت بیه کان بدنزته وه؛ ته ناته هارچه نده هاله ش بینت، نه بیه تر به
هرله کانی خلت؛ به گاهشی خلت، بگه پنه راسته که.

سازه بیون، هوشمه ندبوونه، سازه بیه هوشمه ندییه؛ زیله بیه خهیاله
شووناییه کان، بیه رینماییه کان، بیه نه خشنه کان، زیله سات له دوای سات بیه
فیض نه منیه نیک.

خه میان بق راست و ترسمان له هله شتیک نیبه جگه له ترسن نائمه منی. دامن
دمانخاته نه منیه ته ود، هله ده مانخاته نائمه منیبه ود، به لام زیان نائمه منیبته.
نه منیبته له هیچ شوینیکدا نیبه. له وانه به تو بالاتسیکی یانکت هه بیت، به لام رلزد
له روزان مایه پوچ ببیت. له وانه به تو نه منیه ته هه بیونی میرد یان ژنت هه بیت،
به لام له هه ساتیکدا بیز نه کهت یان میرد ده بروات یان بعوقت.

ژیان نائمه منی. ثاسایش تهبا ودهمیکه که نیمه له دهوری ختمان دروسنی
ده گهین؛ ودهمیکی خوش. به هری نه م ودهمی خوش شهود هوشمندیان
ده کورین. نه وکسهی که ده پهلوی به شیوه یه کی ساده بزیست ده بیز له نائمه عنیدا
بزیست، ده بیز نه و راستیه قبول بکاث که هیچ شتیک نه من و دلتیا نیبه، که نیمه له
گه شتیکی نه زانراویدین، که کس ناتروانی دلتیا بیت له وهی که بهره و کوئی ددریین
و کس ناتروانی دلتیا بیت که له کوتیوه نیین.

له راستیدا، جگه له خه لکی گه مژه، که س ودهمی بق یه قین نیبه. چهنده ی
هوشمه نه بیت؛ نه وهنده زیاتر نادلتیا ده بیت. چهنده ی هوشمه نه بیت، نه وهنده
زیاتر دووول ده بیت - چونکه ژیان گهوره و فراوانه. ژیان گهوره یه؛ پیوانه کراو،
رازثامیزه. چون ده نوواتیت دلتیا بیت؟

ژین له نادلتیا بیدا، ژین له نائمه منیدا، ساده بیه. ژیانیک به بی خیال
نمودنی بیه کان؛ به بی کاره کته، ژیانیکی ره گ دانه کوتاوه راهبرد و داراسته کراو
به هری ژاینده وه، ژیانیکه سه راپا له نیستا و لیره دا.

رووناکیه بق ناو خوت

دوایین قسه کانی گواتام بودا له سه رهه و نه مانه بیون؛ رووناکیه بک به بق ناو
خوت. دوای نه وانیتر مه که وه، لاسایی مه که وه، چونکه لاسایی کردنه وه،
شوینیک وتن؛ گه مژه بی درست ده کات. تو به نیمکانیه تیکی گهوره ی هوشمندی

لرایک بیویت. تقریباً روحانیگی به که و همان خود را، لرایک بیویت. گویند و راهنمایی
بچوکی، کپه‌ی ناودوهت بگره و نهاده رینهایت ده کات. که سی شر ناتوانیت
رینهایت بکات، که سی شر ناتوانیت ببینه شعرونه به که بتوانست، چونکه تو
ناوارزیدیت، که سی شر نهیوه که کنومت و همکو تو بیویت و قهقہ جاریکی شر که سی
و همکو تو درست ناییته و همه شکری تزیه، مه زنایه تی تزیه - نهاده که تو
سه را پا بین چیزگرد و دیت، نهاده که تو ته نیا خواهی خوتیت و که سی شر نیت.

نهو که سهی که شوینن نهادنیتر ده که ویت دیگیته ساخته، ده بینت کنپی، دیگیته
سیگانیکی. نهو ده نتوانی له چاوه کانی نه و پتردا قدیسبکی مه زن بینت؛ به لام له
قوویلیدا ناهق شمه نده و هیچی تو له اندیه نه کاره کت، رنگی به پریزی هه بینت؛ به لام
نهاده ته نیا له رووکه شدابه، توزیک نهو رووکاشه لایبه و سهرت ده سورمیت که
له نهار و دادا سه را پا که سینکی جیاوازه، ریک پیچه و اندی رواله نی ده ره و دیه تو.

به شوینکه وتنی نهادنیتر تو ده تروانیت کاره کت، رنگی جوان پهیدا بکهیت، به لام
تروانیت ناگاییه کی جوانست هه بینت و نه گهر ناگاییه کی جوانست نه بینت نهاده
تروانیت ژازاد بینت. ده کری بدره ده ام بینت له گلوبین زیندانه کان؛ ده نتوانیت
بدره ده ام بینت له گلوبینی کلت و بهانده کان، کنیالایه شیه کدت. ده نتوانیت هیندوس
بان جوئه که بینت بان مه سیحی بان جه بینت بینت - نهاده یارمه نیت نادات.

جه بینبوون واته و همکو شعرونه به که شوین ماهافیرا ده که ویت. نیستن، که س نیه
و همکو ماهافیرا بینت و قهقیش که سیکی تو ناییت. به ویلبوون به دوای ماهافیرادا تو
ده بینه کیافیت کی ساخته. هامو واقعیت لهدست ده دیت؛ سه ریاستی لهدست
ده دیت، له گه ل خوتند نار استنگز ده بینت. شتیکی ده ستکردا، ناسرو شیخی ده بینت و
ده ستکردا بوقیش؛ ناسرو شتیبوونیش شیوازیکی خراپ و نرمبوونه، گه عذر بیوونه.

بودا زیری بدهو پیناسه ده کات که زیان له بهر رفشنایی ناگایی خوت و گمه مژه بیه
بهوه پیناسه ده کات که شوینکه وتنی نهوانیتره؛ لاساییکردنوهی نهوانیتره، بیونه
به سینه هری که سینکن تر.

مامقستای روحیی راسته قینه، مامقستا روحییه کان دینیته کایه وه؛ نه ک
شونکه ونه کان. مامقستای روحیی راسته قینه سپاره دی خوت ددکاته وه، هممو
نه که لایی نه وهی بتكاته که سینکی سهربه خق، چونکه تو چهنده ها سهده به
وابهسته یت و نه تیگه پاندو و ده هیچ شوینک. تو هیشتا به رده و ایت له دهست
کوئان له شهوری روحدا.

تمهیا روونا کی ناوه و دت تو وانی بیته خوره لات. مامقستای روحیی ساخته
قايلت ده کات که دوای بکه ویت، لاسایی بکه ویت وه، بیته کلپیه کی کاریقن لهو.
مامقستای راسته قینه ریگه ت نادات کلپیه ک بیت، دهیه ویت نوچینان بیت. نه و
تلی خلش ده ویت! چتن ددت وانی وا بکات که لاسایکه وه بیت؟ نه و دلسوزه
بیوت؛ نه و دهیه ویت سراپا نازار بیت- نازار له هممو وابهسته بیونه کانی ده زده،
به لام مرؤله ناسایی نایه ویت نازار بیت. دهیه ویت وابهسته بیت. نه و دهیه ویت
که سینکی تر ریشمای بکات. بیچن؟ چونکه نه و کانه ددت وانی هممو
به پرسیاریتیه که بخانه سدر شانی که سینکی تر. چهنده هی زیارتیش
به پرسیاریش بخانه سدر شانی نایه ویت، ناوه نده نه گهري هشمه ندیبوونت که متر
ده بیت، نه و به پرسیاریتیه، نه حدادی به پرسیاریتیه که زیری لروست ده کات.
ده بیه مرؤله زیان به هممو کلپله کانیه وه قبول بکات. ده بیه مرؤله به نه پاریزراوی
به زیاندا گوزدر بکات، نه بیه مرؤله به دوای ریگاهی خویدا بگیریت. زیان زرفه تیکه،
نه حدادیه که بتو نه زینه وهی خوت. به لام گمه نایه ویت به ریگا سه خته که دا بروات،
گمه زه ریگاهی قهیبر هه لذبیزیت. به خزی ده لیت "بودا پیسی گهیشوره- بیچنی
خلم ماندو بکه؟ نه نبا ته ماشای ره فتاره کهی ده کام و لاسایی ده که مهوره، عیما

پنی بیشتووه ا بچی ده بی بگه پریم و سوزاخ بکه م؟ ده نوونم بیمه سیبیزی عیما،
ده نوونم بق هر کوتیه که بچی دوای بکهوم ".

په چم با ویلبوون به دوای که سیکی تردا، ترق چون هوشمهند زد بیست؟ تر هیچ
دروق تیک تاهیلیت وه بژوهدی هوشمهندیه که ت بته قیمت وه. ریانیکی پر تاحه دی،
ریانیکی سارکبشنانه، ریانیک که ده رانی چلن سارکبکشی بکات و چون بچیته ناو
نه رانرا وه پیویسته بق شاوهی هوشمهندی ساره لبدات. ته نیا هوشمهند بش
ده نوونی نذگارت بکات. که سی تر ناتورانی، هوشمهندی خوت، هوشیاری تو
ده نوونی بیته (نیرفانا) * ماق.

* نار حالتی مارامی و خوشبه ختن که مرقد پاش رازهستان نه فامرو ناره زوره که سیه کان پنی ده گات.

نیشانه کان، پلیکانه کان و کوپسنه کان

نایا کزمپیوتره کان ده تروانن نیشی هوشمه ندیم مرزا بکهن؟

پرسیاره که زور جددی نیار نبیه، به لام یه کنیکه له پرسیاره همه جدیبه کان یه کم شت که بیرت بینت بوده که خمریکه وای انبیقت. بواری خز لی لادان نبیه؛ نه پیویستیش ده کات خوتی لی لابدیت. له وانه یه من تاکه که س به له جیهانه که پشتیوانیه کی ردهای میشکه میکانیکیه کان ده کم تا به سه رکاری هوشمه ندیم مرزوقدا راز بین. هوزکاره کان زور روونن، بوجی من پشتگیری نه و شته نامزب دده کم.

یه کم، نه وهی که نیمه خومان پتی ده لبین نه قلی مرزو زینده کزمپیوتره زنکه، نه نیما له بره نه وهی که له گالیدا له دایک بوویت به و مانایه نبیه که جیاو ازیبیک هابه. ده شی کزمپیوتره زنکی باشتوله نه قلنداد بچیتری - زور کاراتر، زور هوشمه ندیم یه کجا رزور گلشتگیرتر.

همیشه نه او خه لکه همن که له هه موو شتیکی نوئی ده ترسن. ثایینه کان درایله تی هه موو شتیکی نوییان کردووه، به تابیهت که نیسه کان، چونکه هه موو شتیکی نوئی هه موو بونیادی ریانی مرزو ده گلوریت. بوق نعرونه، کزمپیوتره ده توانی هه موو نه و که مرژه بیه بگوییت که مرزا به دریزایی میلدو خستوویه نه پود. پشم وانیه که

کزمپیوشه کان هزاران له بدریاکردنی جه نگ بیت، یان کزمپیوته کان خه لک
بکاریه، یان کلمپیوته کان جیاواری بکن له تیوان رهش و سپی، پیاو و زندان،
سه دریاری که ماسه، تل همه بشه سه رداریت نه ک کزمپیوته، تو همه بشه
ده تیوانیت پر فگرامس کلمپیوته بر بگریت، کزمپیوته نامیرنیکی گاوره، نه و
نیمکابه شت بق دهه خسینیت که تو به شیوه بدهکن با یاقلوچی نیته، ده تیوانی شه و
نه ته یکه بیت که مرقد خه ویشی پینود نه بینیوره، کزمپیوته ده تیوانی هزاران جار
زالتر بیت له نه نیشتاین، به شیوه بدهکن سروشمی کزمپیوته ده تیوانی ڈانسته
به رهدم بینیت که رزد واقعیت بیت، هه مهوم رویزیک نه گریت چونکه دوزینه و
دویکان به رهدم داته کایه و دوزینه وهی کونه کان به سار ده چن، کزمپیوته
ده تیوانی بگانه سه نه دری واقعیم،

ده تیوانی هدر ڈنسته که ده نه وی بزری ده بیخات، نامیرنیکه له دهسته کاتی تؤدا،
دئرسیبیه ک نیبه،

له برهه وهی هه مهوم کاره ڈقلیب کان و رووناکبیریه کان ده کات، هه رچی
پیوهندی به بیرکردنی وهه دهیکات، کزمپیوته مه سیمی نیبه، هبندوس نیبه،
نه ته نامیرنیکی میکانیکیه که به علی ناگایین مرقد وه درومستکراوه، له بیرانبه ردا
ده تیوانی یارمه تی ناگایین مرقد برات تا بگاته به زترین ییمکانیه تی.
به لام هه مهوم شتیکی نوی درایه تی ده کریت، چونکه هه مهوم شتیکی نوی شته
کونه کان په گاه خات، کارگه کلونه کان داده خرین، پیشه سازیه کونه کان داده خرین،
زند دعینان هن که قهت له جیهاندا نه خراوته بازیه وه چونکه نه و خه لکه که که
برنسه که یان ده که ویته زیر کاریگه ریبه که یاهه، ماف خاوه ندارتیه که یان ده کرنه وه
نالاش پارهه نه وهی نیبه پلاته که که برجه سته بکات.

سه دان راهینان هن که ده تیوانی یارمه تی مرقد هایه تی بدنه رزد ناسوده نه بیت،
الخلشت بیت، جلویه رگی باشتر و خوارکی باشتری هه بیت، به لام قهت روشنایی

نایین چونکه خه لکانیک هن د گهر ئو شته تازاته بیتنه بان اپدوه نهوا مایه پوچ
ده بن. شته توئیکانیش به شیوه یه کی سروشی ترس دروست ددکهن.
به لام نه میزکه زندر کارگه هن با همیزی روپیلنه کان وه په بیلوه ده بیرین. نهوان قهان
ماندوو ناین، قهت خانه ششین ناین، داوای موچه یان ترقیع ناکهن، ریکخراو پیک
ناهیفن و عان ناگهن. نهوان خوین شیجینترین خه لکن، بیست و چوار سه عات سیش
ده کهن. کارابیان له سه را سه ده، به لام ما هر سین چونکه خه لک بینکار ده بن، تبسته
نه م خه لکه بینکاران گیر و گرفت دروست ده کهن، روپیقان ناویت. به لام من
لایه نگیوی روپیقنه کان، ده بی هه مهروان بینکار بکنن کریان بدینقی - کری له بدرانه بر
بینکاریون. روپیقنه کان کار ددکهن، تو کریکه و هر ده گرفت، ژیانیش پچ ده بی له
خلش.

نینجا ده تووانیت تپراسانی ناخ نه نجام بدھیت، ده تووانیت سه ما بکهیت؛
ده تووانیت گلرانی بلیت، ده تووانی گهشتی جیهانی نه نجام بدھیت. کېشە کي
له بدرش وه دروست ده بی که تبصه ناتووانین بىر لە چاره سهاره که بکەپساده،
چاره سهاره که ساده یه. تو له بدر ئو وه گرفت و هر ده گرفت چونکه بەرهەت هه بیو.
نیستا روپیقنه که زور دەر بارھەم دینیت، کارابی زور ترى هەبیه و کریش و هر ناگرفت.
پتویست ناکات تو بینکار، برسی، هەزار بەینتیه وه. مەسەلە که زور ساده یه: ده بی
تل گرفت پیندریت - زور ترت پی بدریت چونکه نیستا تو شوئنه کەت بىز روپیقنه
چۈل كىدوووه که سەدان چار بەرھەمی زور ترە. بۆیه نه گەر موچەی تۇز دووجار
زور تر بکرت نهوا خەسارەت نبیه.

نه گەر هەموو جیهانیش بینکار بیت و نه و ندەنی هەبیت کە رايپیزیت، پیت وابه
کە کەس دەچىتە پال سوپا؟ خه لک دەچنە كەرە ئالە کان، سىرە کان... هەموو
جۇرە ئامەنگىك روودەدات، به لام جەنگ پیویست ناییت. تەنانەت نه گەر جەنگ
پیویستیبە کى رەها بیت، روپیقنه کان لە وىن، تەنبا لىگە پى شەپ بکەن. كەس بىراوه

نایند. هر دو لا رقیقت، که س ناکوئیت. هم و رو روزنک بهین پارچه بهک دو پارچه
دیگر پنه و د، چاکیان بکه ره و پرسپاری سے رکه و میان شکسته تنان له تارادا
نایند.

به لام خلک ده ترسن چونکه ناثوانن له جیهانبک تنبگهن که خلک کهی نازار
نایجیت. خدمی توکودیه که ئام کومپیوت رانه شوینی هوشمه ندی بگزده و.
هیان له هوشمه ندیدا تقد بالاتر ده بن، به لام شتیکت پیر بیت: هم کومپیوت ران له
دستی تزلدان. توک له دهستی ته واندا بیت: بیویه کیش نیه.
ناوه کو شیستا تو به پیشی یاده و هری زیاویت، که باریکی نایتویسته و له تاو سه ری
خزندان هله لیده گریت. پاش بیست و پیش سالن له وانه و تنه و له قوتا بطانه کان و
ز تک کان... چی ئه که بیت؟ توک کومپیوت رنک دروست ده که بیت، به لام به شیواریکی
نکونی یاده رچوو - تقد له منالان ده که بیت که درخ بکان، پیتویست ناکات.
کومپیوت هر ده توانیت هم مو شتیک بکات، نه نیا پیتویسته باده و یه زانیاری بدھیت.
تقد ده توانیت کومپیوت رنک بکریت که هم مو شتیک له باره هی زانیست پزیشکی
ده زنیت. پیتویست ناکات بچیته کولیزی پزیشکن، نه نیا پرسیار له کومپیوت هر که
بک و ده ستیجه جی و لام و هر ده گریت و ه. یاده و هری تقد تند جیتی پشت پس بستن
نیه. ده گری کومپیوت رسیش همیشه یاده و هری توپی له سدر دابنری، چونکه
هادو رو زنک دوزنکه ویه نوی هن. کومپیوت هر کان بهیه که و ده بسترنی و د
سار دلزینه ویه ک که ده خریتنه سه کومپیوت هر سه ر کیه که شهوا به
کومپیونه ره کانی تریش گهیشتووه، له وی چاوه پوانه، تو گهیانلک تهنجام ده دهیت و
بنن ده گهیت.

نه توانی چه نیک ده رخ بکه بیت؟ یاده و دهیت سنوری ههیه. به لام کومپیوت هر
ده توانی ته فریبین بپی بینسنوری شه کان ده رخ بکات. شگه زی زیاتریش هن!

ده گری کومپیوتەر لەک بە یەکنیکی ترەوە گری بدریت و بگانه دۆزینە وەی نۇرى دەرمائى نۇرى، رېگاڭى نۇنى تەندروسىنى، رېنگاڭى نۇنى ئىبان.

ذایبت کلەمپیوتەر دەكان بە دېۋەزەم لەقەلەم بدریت، ئەوان بەرەكەتى گەزەن تەوهى پېرى مەرقۇشە دىjamى داوه زۇر بچوکە. هەر كە کلەمپیوتەر دەلەپىنى، ئۇ كارېنگى ئۇوهندە زۇر كراوه كە پېتۈست ناکات كەس يېرسى بىت، كەس هەۋارىپىن كەس دەن بىت، پېتۈست ناکات كەس دادىھەر بىت، چونكە ھەموو ئەمانە ھەمان پېشەيان ھەيە - داۋوھەر و دەكان، ئاۋانىيار و پارىزەر دەكان، ھەمووان دەتىۋان ئامەران بىن.

بەلام لەوانە يە قىچى حکومەتىك رېنگە بە روودانى ئەمە نەدات، چونكە لەرلىرى دەن پېرۋەزە كانىيان، لەرلىرى بېرىپاواھەر كانىيان دەبىت، ھېنڌۆسە كان بېرىپايان وايە كە تو لە بەرئۇ وە ئازار دەچىزىت چونكە لە ئىياتى راپردووندا كەدارى خرابىت ئەنجام دان، كەس لەبارەي ژيانە كانى راپردوود دەچىز نازانىت. ئەوان ناتۇوانىن داهىننائىنچى قىلۇ بىكەن كە نەگەتى، ھەزارى، نەخۇشى لاببات، چونكە ئەم كاتە چى بەسەر تېزەرەي زىندۇرۇپۇنەوە و پاداشت و سىزاي چاڭە و خرابىت ئەپت ؟ تەۋاوى بېرىپاواھەرى ھېنڌۆسى بىتمانى دەبىت.

گەنجىكە لە زانكۇوه بە بېۋانامەي پېرىشىكى ھات. باوکە پېرىدەكەي چاوه بېۋانى بۇو، چونكە ماندوو بۇو، بە درېزاپى ئىانى كارى كردىبۇو، سى لە كۆپە كانى، لە كەلىزى پېرىشىكى دەيانخۇيند - ئەگەر لاتى كەم بەكىكىيان بگەپتەوە، ئەو دەتۇوانىت شۇيىتى بگىرىتەوە و پېشىپانى لۇوانە كەي شىركات، گەنجىكە دەستبەجى ونى "پېتۈست ناکات نېڭەران بىت، پىشوو بىدە، من ئاڭام لېت دەبىت". رۆزى سېببەم لە باوکىن تىزىك كەوتەوە و وتى "باوکە، ئەو زەنەي كە تو سى سال بۇو چارەسەرت دەكىدا، من چاڭم كىرىدەوە". باوک وقۇ "ھەي گەمۇدە! ئەمە ئەۋەزىيە كە پارەي خويىنى تۇرى داوه و پارەي خويىنى دوو براڭەي تىرى داوه، من لەو بارۇنقەخەدا

پاریزگاریم لی ده گرد، شو، نه و نده ده وله ماند بور که نه خزشبوون کاری
نیست، ده گرد، هزار نه برو".

دولتندبوبون و نه خوشبوون نکد ترسناک، هزار بیت و نه خلش بیت نکد
ترسناک نیمه، تو بعروسی چاک ده بیت و، چونکه ثانووائیت پاره‌ی روز بددهیت، به
پنجه‌وانه‌هه، لهوانه‌یه پرسیار له دکتره بکهیت "نهی ده رعاه که، نهی شه
خوارینهای بزت نوسیووم؟ من باره‌م نیه"، دکتره که بیر ده کاته وه "وا باشته
چاره‌سهری بکم و دهربازم بنت لئی". به لام کاتیک کابرباکی ده وله ماند نه خوش،
نه رکانه له روی پیشه‌یه و ده بیت کیشه‌یه کی نامق له شهفلی پریشکه که دا:
چاره‌سهری بکم یان هه روابیت- چونکه چه‌له‌ی زیاتر وا بیت؛ پاره‌ی زیاتر
دهست ده که ویت. نه گهر چاره‌سهری بکهیت، نه پاره‌یه دهست ناکه ویت.

به لام نه گهر کلمپیوته‌ره کان پهه بسانن، شهوا زیزیک له پیشه‌کان له دهست
ده چن. نه ماش نه و پیشانه ده بن که رنگر ده بن، هزاران پاساو ده هیئت وه:
کلمپیوته‌ره کان ده سیکردوود، کلمپیوته‌ره کان ترسناکن چونکه هم مو
فریشه‌ندیه‌کت لئی ده ساخته وه.

نه چی له هوشمه‌ندیه‌که ده کهیت؟ خهبار ده بیت، حهسود ده بیت؟ لانی
که م کلمپیوته‌ره کان حهسود نابن و خهبار نابن. چی له هوشمه‌ندیه‌که دت
ده کهیت؟ ویرانکاری، هه مو جزره‌کانی شهرا، هه مو جزره‌کانی توندو تیژی.

کلمپیوته‌ره کان ده تروانن پشوویه‌کن شه او بددهه شاواوی ریاثت. ته ده تووائیت
پشور بددهیت، ده بیت تو فیر بیت چون پشوو بددهیت؛ چونکه نیوه هه مووتان
فرچکتان به کاره‌هه گرنوود، بتو ماوه‌ی هه زل ان سال نیش و نیشی سهخت!
کلمپیوته‌ره کان دری هه مو پریگرامبوونه‌که ده باره‌ی شیش، دهه مستنه وه،
نه بدلی بتو یه که مین جار ده بیت چون تایه‌تیه کی روحی؛ نهه لتریت کان پهه کتیان
به مدردا باریووه؛ چونکه شو قنیان مامله که تی شه هه ساره‌یه، نه گهر پشبانه‌وی؛

نهوا ده تووانن له نهمه تهیه که یاندا با خچه‌ی جوان دروست بکه، نهمه تهیه ل
خوشبیه و به، پاپی مابهست.

نهوان ده تووانن نیگار بکشن - بق فرق شتن نه، به لکو تهیا بق خوشبیه درگردن له
رنهگه کان، له نیکه لکردنی رنهگه کان و سه‌مای رنهگه کان. نهوان ده تووانن میوزدک
بردهن - بق پاره نه، بق بزنس نه، به لکو بق خوشبیه کی گالته تامبز.

نهوهی مذله خهوری پینوه بینیووه که له به هشتاده دهید قزنه وه، ریان به راستی
ده تووانن لمسار نهم همساره‌یه قهراهه‌یی بکات. پیتویست ناکات نهوهنه دور
برزیت. که سیش به زنگاکه نازانیت و کهس تاوه کو نیستا نه چووه ته نهوهی.
نهوانه ش که چون تا نیستا کاغه زیکشان نهاردووه لمساری نوسرا بیت؛ "تیمه
گه یشتن؟" ده بیت به هشتاده که لیزه دروست بکریت له هوشیاری و ناگایی منقادا.
کومپیوتار به همان شتبه به شنکه له نه قزنه ریتی مروه. پیتویست ناکات
پیشبرکنکار بیت، تو سه‌داره که بیت. بق یاهکم جاریش، تو و کومپیوتار جودان.
هار ناوه‌ده که وانه کانی روحانیه کان پیشان وغوبیت، نهمهی که نه قلت و تو لیک
جودان. به لام نهمه قورسه چونکه نه قلن له ناو سه‌رقدایه و ناگاییت رقد لیزه و
نزیکه، بقیه هزاران روحانی نهم وانه‌یه یان و توتنه وه به لام کهس گوی ناگریت.
دوراییه که رقد نییه. به لام به کومپیوتاره کان، دوراییه که رقد رون ده بیت،
پیتویست نایی که هیچ روحانیه ک پیت بلیث.

نه موو که سبک کومپیوتاری خزی له گیرقادایه و ده زانی شتیکی جودایه.
مرزیش جودایه له بیرکردن وه - کومپیوتاره که دهیکات. تو ده ته وی بیرونیک
بک بته وه، به کومپیوتاره که بلینیت بیرونی لیکانه وه. نهگه رخووه کونه کهی
پرته پرته کردن سه‌هله ابدات، به کومپیوتاره دکهت بلنی "پرته پرته بکه" نهوا ده است
به پرته پرته دهیکات. به لام تو بق یاهکم جار ده توواننیت نهوه بیت که بوداییه کان
قصه‌یان له باره وه کردووه - تهیا هوشیار، ثارام، بیندهنگ، هوزنگ له ناگایی بیت.

کۆمپیوئر داتووانیت بەنگا بیت، کۆمپیوئر داتووانیت روونساکبیر بیت،
کۆمپیوئر داتووانیت رقیدان بیت، داتووانیت هەمو زانیاریبە کانی کتیخانە کانی
ەمە موچیهان بگرتەحق - یەك کۆمپیوئر کە تو داتووانیت بىخەبىت ناو
جىرنانىتەوە، ئەمە رىتگىر دەبىت لەوەي ملىۋنان كەس خولىڭكاران فيز بىھەن و عەزاب
بەن، ناقىكىرىنەوە کان و هەموو شتە پۇچە، کان ون دەپىن،

کۆمپیوئر داتووانیت گەورەتىن دىياردە بىت کە تاوهە كۆئىستا روويداوه،
راتووانىت پچىانىت لە رايىردوو و ھەمو پۈزۈگۈرامە کانى بىتتىتە كاپەوە،

دېمىسى گۈلدىبىزگى دەلامى ئاكادارىيە كى ناو ئۇنىشىمە يەك دەداشە وە
پەناوبىشانى "دەرقەشى تەمەنېك! " ئە و ئە درىسېنىڭى تەرقىتىن و خىلى دۇرۇيەپۇو
لەگەن (قىنگىلساتاپىن) يى پىيردا دەبىتتىمەوە، پىرە پىاوا دەلتىت "ئەوهى يەلوايىدا
دەگەن، پىنم ئەوهى كە كەسىنکەن كاتىلە بىرى من ئىگە ران بىت، ئىشى تۆئەوە يە
كە دەموو خەممەكتى من بىخۇيت! ".

دېمىسى دەلتىت "ئەمە بە راستى ئىشە، چەندىم دەست دەكە وىت؟"
پىرەپىباو وىتى "بىست هەزار دۇلات دەست دەكە وىت لە سالىبىدا، ئەگەر هەمەو
خادىمكىم بىكەتىھى خىلت".

دېمىسى دەشتى "باشە، كەمە بارەكە وەردە گەرم؟"
پىرەپىباو وىتى "ئەها! ئەمە يەكەم خەمى تۈپە".

بىچى پىندەچىت مەۋقاباھاتى ئەوهندە ئامادەيىن دەبىت كە رىگای بەرەو خۇكۈزىس
جىهانى بىگىتنە بەر؟

مۇكارەكە روونە، خەلک دىركى يەوهە كىرىۋوھە كە زيانيان مانايى شىبى، ئەمەي كە
جىگەلە تاخزىشى، هېچى روونقادات، جىگە لە شىلەڙان، عەزاب، زيان هېچى تىر بە بەرەوھە
شىبىدە.

تاکه کان هه میشه خۆکوئییان نەنجام داوه، مایهی سەرسوپمانه؛ زەو خەلکەی کە خۆکوئییان نەنجام داوه هه میشه کە میکەن قوشمه نەنلار بیوون لە خەلکى ئاساپىر، دەروونناسەکان دوو چار زیاتر لە پیشەکانى نەر خۆکوئى نەنجام دەدون، ئىنگار كېشەکان، شاعىرەکان، ئەمەلە سوقەکان يان شىت دەبن يان خەلپان دەكۈن، قەت نەبىستراوه گەزەکان خۆپان بىكۈن، نەشىتىش بىن.

گەمزەکان قەت خۆپان نەكوشتووو، چونكە تەنانەت ناتۇران بىر لە ماندا، گىرنىگى، ئامانىغى بىكەن وە، بەھىچ شىۋەيەك بىر تاكەن وە، هەر دەزىن، وە كە خەوللوو، چەندى ھۆشمەندى زیاتر بىت، ئەندە تىرىنىڭتە، چونكە وان لىدەكەت ھۆشىيار بىت لەوەى كە ئەۋەنائى كە دەزىت، بۇشە، سەراپا بەذالە، شىتىك نېجە خۆتى پېتە بگىرىتە وە، دەشىراتى كە سېھى لۇوييار بىوون وە ئەغۇزىيە، بۇقىيە بەردە وامبۇون كەللىكى چىيە؟

تاكەکان خۆکوئییان ئەنجام داوه، چونكە تەنبا تاكەکان گەيشتۇونەتە ئاستىنى دىيارىكراوى ھۆشمەندى، واتە پىتىگە بشىن لەوەى ئاخىر زىان ماناي ھەيە يان نا، ئىستىتا، بىق يەكەم جار، ملىۋىنان كەس لەسەراتسىرى زەيدا گەيشتۇونەتە زەو پىتىگە پېشتووپىيە كە تىايادا ھەست دەكەن زىان بىن مانابە، بۇيە مەرقىتايەتى بەرەو خۆکوئىيەكى جىبهانى دەچىت، پېنده چىت ھۆكارىتك تەبىن بىق بەردە وامبۇون - بىل چى؟ تۆ زىانى خۇت زىارىت و ھىچت نەدقىزىوو تەوە، ئىستى مەنالە كانت دەزىن و ئەوانىش ھىچ نادىزىنە وە؛ تەوە لە دواى نەوە، تەنبا بەتالى لە تاۋ دەستە كاتتىاب - قەناعەت نېيە.

بەلام بەلايى منه وە، ئەمە دەرفەتىكى گەورە دەداتە مرقۇق، تەنبا خەلکانى زەر ھۆشمەند خۆپان كوشتوو يان شىت بىوون، چونكە نەيانلىقانىيۇو لەگەل ئەم جىبهانە شىتىدا بىزىن، نەيانلىقانىيۇو لەگەل ئەمە مۇ شىتىبىدا ھەلبىكەن كە

مه بوروه، خلیان ههستیان کرد و داده پرمین - نهمه شیتش نهوان بود، به لام نه نبا
مه نهو جزره خه لکانه ش روشن بورته وه.

بلیه سین نه گهر هن بتوشمه ندی، یان نهوه تا که سی هوشمه تد شیت روپیت
چونکه ناتروانیت برگه هی نهوه بگرت که روود دات، برقی روود دات، برقی
دهی نه، بکات و نهوه بکات، یان به بینیت بارود قخه که که هشتی ده کات،
خزکوئی نه تمام ده دات، کل تایی به زیانی بینیت. نهمه ش هزکاره سره کبیه کان
بورن له خلرناوا.

له خزره لات هر نهو جزره خه لکانه شتیکی تریان تالی کرد و نهوه - شیتش
نا، به لکو تیرامان له ناخ، خزرناوا له مهدا ههزاره، له دهولمه ندی تیرامان له ناخ
نارانیت، خزرناوا له م رورووه ههزاره، نارانی که نیرامان له ناخ ده تووانی هه مو
رویتات بر انبه رزیان بگوپیت، ده تووانی مانایه کی تلک، جوانیه کی زور،
به خنه درییه کی زورت بدلتی، نیجا رزیان شتیکی پیروزه، ناتروانیت له ناوی بیهیت،
پیویسته تل لیی بپوانت، نهمه هی که له خزره لات ریزه هی خزرکوشن زور نزمه به
برآورد به خزرناوا، ریزه هی خلکنی شیت زور نزمه به برآورد به خزرناوا، شتیکی
تریش؛ له خزره لات، نهوه خه لکه هی که هشت ده بن هوشمه ندییه که یان شیه که به و
حاله بربون، به لکو شتیکه که له نه قلیاندا بزره، له وانه به خزرکه که یان گودجاو
نمیویست، نهوه نده نه بوروه که یارمه تی پنگه بیشتنی نه قلیان بددات.
سوزه خزریه که یان ههندی پرتویتی دیاریکراوی که مه که زور پیویسته بتو
گاشه گرتی هوشمه ندییه که یان.

بوبه شیتیکی له خزرناوا و خزره لات سه راپا جیاوازه، شیتیکی له خزره لات شتیکی
ده بیو ندیه: نهوان ههندی شتی دیاریکراویان که مه، گاشه یان که موکرته، نه قلیان
ناتروانی بهو شتیوازه گاشه بکات که پیویسته.

نمود خواه لکه‌ی که له خورهه‌لاتیش خوی ده گوژتیت جیباوازه نه و خه لکه‌ی که له خورنایا خوی ده گوژتیت. له خورهه‌لات خه لک بمه‌هی برسیتیه و خوی ده گوژتیت، چونکه ناتوارانی خلی بزینیت- و زیان زند ساخت ده بیت. بزین لیرودا جیباوازیه کی چق‌نایه‌نی هه‌بیه. به‌لام خه لکی هوشمند له خورهه‌لات هه‌بیهه روویکریووته وه تیپامان له ناخ. ههرکاتیک هستیانکردیت که زیان مانای نیه، هه‌ولیانداوه له ناو خویاندا مانا بدوزن‌وه، نه‌مه‌بیه ریگای تیپامان له ناخ. نه‌وان هه‌ولیانداوه خودی سدرچاوهی زیان؛ خوشه‌ویسنه بدوزن‌وه و دوزیویانه‌ت‌وه. ههر که‌سیک که بیروانیته ناو دوه ده‌بین بیدلزیت‌وه، زند دوود نیه، ریک له ناوه‌وهدای، قو هه‌مو و کاتیک هه‌لتگرتووه!

رووناکبیراتی خورنایا له ده ردوه بق مانا ده گه‌برقن و له ده رهه‌شن مانا نیه. نه‌وان له ده رهه‌وه بق به‌خته‌وهری ده گه‌برن. بیرت بیت؛ جوانی له چاوه‌کانی ته‌ماشاكه‌ردایه. هه‌مان شتبیش له باره‌ی هه‌بوویش مانا، به‌خته‌وهری؛ خلشبه‌خش راسته. له ناو روئیای تزدایه، له ناو تزدایه، کاتیک تز هه‌ته، نه‌وا ده‌تیواریت به‌سر ته‌واری هه‌بیووندا پیاده‌ی بکایت. به‌لام یه‌کهم جار ده بیت له ناو خوتدا بیدلزیت‌وه. نه‌گار زان پ قول سارتهر، مارسیل پرقست؛ مارقن هایدگه‌ر؛ لوویگ وینگشتاین؛ بیتراند رسیل؛ خه لکی وه‌کو نه‌مانه له خورهه‌لات له دایک بیوونایه هه‌موویان ده‌بوونه خه لکی ریشتنیووه و. به‌لام له خورنایا هه‌موویان بیوون به خه لکانی هه‌لکری عه‌زاب و شله زان. بیبان ده رکه‌وت که هه‌مووی ریکه‌وت و بس مانابه، که نامانع له زیاندا نیبه و خلشی ته‌لیا خه‌وتیکه، نه‌نیا هه‌بیوه‌که و له واقعیدا نیبه. خورنایا پیتویستی به تیپامان له ناخه. خورهه‌لات پیتویستی به ده‌رمانه، له جه‌سته‌دا نه‌خوشه. خورنایا ریحی نه‌خوشه. ههر که به روونی له کیشه‌که نیگایشتن... نیستا نه‌وه خورهه‌لات نیبه که هه‌مرسییه بق جیهان؛ به‌لایه‌نی نزد دوه ده‌شی له برسا بعن بنو شیبودیه‌ی که له نه‌سیبوبیا ده‌مرن. به‌لام نه‌مه

بېزىسىپىك نېيە بۇ جىهان، لە راستىدا، بېشىۋەيدىك لە شىۋەكان خۆرەلەنى
بېرسامىرىوو، لە رىنگەمى مىرنەوە پارەئىشى جىهان دەدات، دانىشتووانى جىهان كەم
دەكتەوە، ھەمووان دەولەمە قىلىر دەكتات، بېرىن ئەوهى بىزانلىت، ھەموو رۆزىكەزلىر
ئەسپىپى دەمرىت - لەوانە يە تۆ نەزاقىت كە بېشىۋەيدىك لە شىۋەكان يازەنيدەرن
بىل ئاسۇدەمىي تۆ، چونكە ئەگەر دانىشتووانى جىهان كەم بېتتەوە، خەك دەتووانى
ئاسۇردا تۇر و ئاسانلىر و خوشۇر بىزىن.

كىندەكە لە خۆرەلاتتەوە نېيە، كىنىڭكە لە خۆرئاواوە يە، كىنىڭكە ئەوەپە كە
مۇشەنلىسى خۆرئاوابى لە زىسان بىتسار بىرۇو، بۇپە لەلايىن بۇوناڭبىيانوو
بىرەنگارىيەتكى راستەقىپتە نېيە لەزىچە كە تاوكىيەكان، لەزىچى سېبىم جەنگى
جىهانى. لە راستىدا پىنده چىلىك قۇولالىنى شەقلى خۆرئاوابىدا بېشىۋەيدىك لە
شىۋەكان ھىپوایەك ھەبىن كە بەزۈوبىي روودەدات، چونكە زىيان بىن ماڭايە.

لەپىرى سەركىشى خۆكۈشتۈن، ئەگەر سىياسىپە كان بىتووانى ھەموو جىهان وېزدان
بىكەن، ئەوازى زۇزۇ ئاسانلىر دەبىتتە. تۆلە تەنكىزە ئەوهدا ئابىت كە مەبىت بان
ئابىت، دەبىن تۆ بىر لەو بىكەيتەوە ئاخىق خوت لەناو بىبىت بان نا، پىنۋىست ئاكات
تۆ بىر لەو بىكەيتەوە ئاپا خوت لەناو بىبىت بان نا، بىر لەو بىكەيتەوە كە لەوانە يە
سېبىيەنى شەتكەن جىاواز دىن.

خۆكۈشتۈن بەرپىرسىيارىتىپەكى ئاكەكەسىپە، بەلام لە جەنگى جىهانى، لەجەنگى
ناوکىدا - ھەموو بەرپىرسىيارىتىپە كەسىپە، كانت بىز دەبىت. ئامە كىردە ئۆز نېيە:
پىلکو روودەدات.

بۇچى رۇوناڭبىيانى خۆرئاوابى بە راسلىق بە چەكى ئاوكى شەپ ئاكەن؟ بۇچى
زاڭاڭاڭ - كە بېشىكىن لە رۇوناڭبىوان ھېشىتا خزمەتى حكىمەتكەن دەكەن؟
سەدەتلىرىن رىڭا بېت ئەو زانايانە ئەچەكى ئاوكى دروست دەكەن ئەوهى كە واز بىنۇن،
ئۇان دەبىن بىلەن "ئىتىر بەسە، ئىقە ناتتووانىن ئۇ چەكانە دروست بىكەين كە زىيان

لە سەر زەھۆى وىزىران دەكەن". شاعىرىھە كان، فەيلە سوپەھە كان، نىگاركىنىشە كاپىشـ
پېتاكىچىت ئەوانىش نارەزايىھى دەربىن. ئەوان ئەنبا بۇونتە ئەماشاكارەر، ئەمەش
ھۆكاريتكى ھەيە. مەرقۇقابەتنى خۇرشاوابى پەيانا پەيانا گۇرداوە بۇ ئەماشاكارەرـ بۇ
ھەممۇ شىئىك.

ئۆز يارى تۆپى پىن ئاكىبت، بەلام بىست و دوو كەس كە پىزۇقىشىنان، پېشە كە يان
ياسارى تۆپى پىشىـ. مەلىزىنان كە سېبىش تەنبا ئەماشاكارەن و ئەندىپىر جوش و
خۇوشـ... لە كورسېپە كاپىان وە باز دەدەن، دەقىقىزىنـ ئەوار دەكەن، ئەگەر لـ
سەنادىۋەدا ئەبنـ ئەوا لە ماڭ كاپىانـ لە بىر دەم تەلە قۇزىقۇن دالدەپىش وەرەمان
شت دەكەنـ. كەسىتكى تىرىيارى دەكەكـ، تۆش تەنبا ئەماشاكارىتـ.

تىنگىرى ئەھر ئەمرىكىيەك رۆزىتە پېتىج بۇ شەش سەھات ئەماشاى ئەلە قۇزىقۇن
دەكەكـ؛ شەش سەھات تەنبا ئەماشاكارەنـ، تەك يەشدەرىكىدىـ. خەر لە خېلىرىـ
يڭىدە تا يارى بۇكىسىنـ، يېتىدەچى پەپوەتىدىت لەگەلـ زىاندا پىچىزىدىتـ. تۆتەنبا
زۇپى ئەوانىتىر دەپىتـ، زىانىت تەنبا ئەماشاكارىدەـ، كەسىك لە پىتىشىپەكىلە بۇـ
پالا وانىتىنـ جىبهاتىرـ شەترەنچى و تۆت ئەماشاكارىتـ، تو ئانۇوانىت خۇت شەئۇنچى
پەكىتـ؟ ناتۇنلىكت خۇت يارى تۆپى بىنـ بەكمىتـ؟

ئۆز مەمۇ زىانىت بىز ئەوانىت جىھېنىشتۇرۇـ، ئەوانىت لە بىرى تۇ دەزىن و تۆت ئەماشا
دەكەكـ؛ پىرسىيارىش دەكەكـ ئاخىر كوانى ماناـ، بۇچى ھەست بە زىندۇرىشـ
ئاكىبىتـ، بۇچى گىنگىيەك لە زىانىدا شىيەـ. ئەماشاكارەنـ ناتۇن گۈنگىييانـ فەپىتـ
تەنبا يەشتاران دەتسۈوانـ، ئەوانەرى كە سەرپاپا چىۋونتە ئازەرە، بە ئەرالىـ
چىۋونتە ئاو كىنارەوەـ.

كەوانـ ئەوانەبە روونا كېبىرانى خۇرشاوابىـ تەنبا لە دۆخى ئەماشاكارەنـ بىنـ
تەدەش ئەماشا پەكەنـ كەتىك لە سەر تەلە قۇزىقۇن دەگەيەنرى سېتىمـ چەنگى جىبانـ
دەسىش پېتىكىدۇرەـ، گۈن لە رادىق دەگىنـ، رۆزىنامە دەخويىننەوەـ...

به لام نایا تو شنیک ده که بیت یان نا؟

نهوده کردنه که له جوش و خرچشدا راه تهیله به ده، نهگر تو ته نیا ته ماشا بکهین،
نوا جوش و خرچشت و شک ده بیته وه، ده بیته په بیکوئیکی نیسقان.

من سهارم سوپرماوه له وهی که خرچناوا نزدینه گهورهی خویندهواری همه،
به لام شنیک له بلدو بونه وه زایه - تو ته نیا ته ماشا ده که بیت. حکوماته کانت چه کی
ناوکی کفر ده که نه وه، ناماوه کاری ده کهن بر ماته مینیت - و تزش هر ته ماشا
ده که بیت.

ده بین تو له و تو خه هیپنوتیکی، ته ماشا که روون بوندریت، ده رهه وه، نهوانه که
چه که ناوکیه کان دروست ده کهن خه لکنیکی زور نین، ته نیا چهند زانایک هن که
لینی ده زان. ناتروانن ته نیا بلین "نا، ناماوه وی بینه خزماتکاری مهرگ"؟

نه کی نه و هامرو شاعیر، وینه کیش، بر اوهی خلاصی توبل؛ رومانتوس؛ مؤسیقار،
ده عاکه ر - چی ده که ن؟ ده بین ناچه زایه تیکه کی گهوره هه بیت - ده بین هامرو چه که
ناوکیه کان له موقیانووسی نثاراعدا فقوم بکرین.

به لام کیشه که نهوده که: تا نه کانه که هم است به ماناوه که بکه بیت له زیاندا،
هم است به خزشیه که بکه بیت له ناو خزند، بیلنیکی خرش له ده دیده بری خوی
نه که بیت، نهوا ناتروانیت شه پر بق زیان بکه بیت. زیانیش، بق بکه مین جار له میژزوی
من قایه تیدا، پیلویستی به وه به شه بری له پینتاودا بکریت.

نیزه امان له داخ غهزی پیلویست ده هیئتیه کایمه، ده تگه بینیت ده بق کردار، بق
خرشنه ویستی، بق مانا. نه کانه، بیشته بیه کی سروشش، ده بینیت که کانی نه وه
هانووه شنیک بکریت. ثم رهه ویه جوانه نایی بصریت.

نهم هه ساره بیه: هه ساره بیه کی ناوازه بیه، زنده بچوکه، لهم گهاردونه مه زنده ده که
سنوری نییه، هه م زهه ویه بچوکه بین هاوتایه - بین هاوتایه چونکه بالتده کان لیره
گورانی ده چین، گوله کان لیره شکرفه ده کهن، شان گهیشتووهه ثاستنیکی نوی:

نگاییم. ته‌نیا له‌ناو خه‌لکنی که میشدا ناگاییم گایشتوونه خالی (کلینگا) روشیپوره ود.

به باراورد بهم زه‌وبیه، هم‌مو گاردوون مردووه. گاوردیه، به‌لام ته‌نات ناکه کوله باخیکیش نقد به‌ترخته له گهوره‌ترین شستره‌کان.

هرگاه سپک که زه‌وبیه نام زه‌وبیه ویران بکات گواهه‌بیه‌شتبکی نازاره ویران بکات، شتیک که چه‌نده‌ها هزار سالی ویستووه ناگانه نام حالتی ناگاییم. ته‌نات نام گه‌رجی خه‌لکنی کنم گایشتوونه شادی و یاختمدری کوتاییم؛ نامه به‌سه بونه‌وهی نام زه‌وبیه یک‌بیه گهوره‌ترین گه‌جیت.

ملیقنان کومه‌له‌ی خیره‌هن، به‌لام فیع کومه‌له‌یه‌کی خلد ناتوونیت گوناتم بود؛ لاؤ تزو، بیزدیهارما، کبیره‌ی هجیت. نام زه‌وبیه شتفتکی بیه راده گایزده‌ی شنجام داود، هم‌مو گاردوونی ددوله‌ند کردیوه. ناگری له‌ناو بیریت.

دینی چه‌نگ له‌قاویبریت - و نام کاره‌ش لاده‌ست خزمادیه، ته‌نیا ته‌ماشاکر ملابه. نه‌بری نه‌وهی که له نه‌گه‌نیدا بینیته‌وه، سرچاوه‌کانی زیان و راز له‌ناو خوئدا بدقتزه‌ره‌وه. نامه ناکه نه‌گری ریگارکرانی هم‌مو جیهانه.

من ناتوونام له‌گه‌له رزرفت له‌و یارویق خه کلامه‌ایه‌تیوانه‌ی که خوئمی نیا ده‌بینمه‌وه بگونجیتم. نایا پیویستم به یارمه‌قی پزیشکی ره‌روشی هایه؟

نه‌غلت به ته‌واوی ٹاساییه، له راستیده، نام یارویق خه بسدار هم‌مو کسپک لین که هوشمه‌ندیه‌کی دیاریکاری هایه. مسلکه که نه‌وه نیه نز له شتیکن کمه؛ نه‌وه‌یه که نز زیانه له نیکایی هوشمه‌ندیه‌یه. نامه کیشی که سرکوبی نیه؛ نام کیشی به به‌هی شتیکی زیاده‌وه‌یه؛ قتل هوشمه‌ندیه‌که‌ت له ٹاسیت ٹامسای زیانه.

کاتیک ٹه‌قل که‌میک ریاتر هوشمه‌نده، قت ره‌زامه‌ند نیه؛ چونکه هایشنه ده‌تیوانی ویتای یارویق خه باشدتر بکات، نامه کیشی کیه، نه‌گار نز هزار روپیه‌ات

پس بیت و گامزه بیت، شوادهشی ره زامهند بیت! به لام هر شمه‌ندیک چون
ده تووانی ره زامهند بیت؟ شو بیر له دلو هزار سی هزار و زیانه ده کاتره،
هر چیز که هیبت ده تووانی همیشه ویژای رفاقت بکات.
تو رانیکی جوانش همه به، که سی هر شمه‌ند بیر له زنی جوانگر ده کاته ود؛ ددست
ده کات به خه بالکرده و، گامزه ره زامهند چونکه ناتوانی ویزا بکات... شو
نه ناهن ناتوانی بیر له بارودخیلکی پاشتریش بکاته ود؛ که واته بوجی نارازی بیت،
چون ناره زامهند بیت؟

بوقه پروپیشکه ده روپیه کان ناتوانی بارمه تیده رین چونکه تو هیچ
که موکوبیسه کت نیمه! شوان ناتوانی هیچ شنیک چان بکنه و چونکه هیچ
نه ساغیمه نیمه. تو هر شمه‌ندیمه که ده ناسایی زیانه. تیستا دهی تو شم
هر شمه‌ندیمه قوولتر به سه رکیشه کانتدا پیاده بکهیت، له برقی نهادی که داوای
بارعه‌تی که سینکی تر بکهیت؛ دهی هر شمه‌ندیمه خوت به سه رکیشه کاندا پیاده
بکهیت.

بز نعرونه، کانتیک شز به رانبه رکیشکی دیاریکراو نه ناهنعت نیمه، رزه هوشیار
به دوه لادی که بوجی نه ناهنعت نیمه - نه ای بی نه ناهنعت تیمه که بیمه، به قولی
بجزره ناوی، چین به چین، هاموو ده رگاکان بکرده ود؛ هاموو بارودخه که، هاموو
میزاجه که پیشکه، هوشیاری بارمه تیت ددادات چونکه تو هر شمه‌ندیت و ده کری
در شمه‌ندی پکریده بت بی هوشیاری.

فسه چهوره کان که لکپان نیمه - کسینک ده لیت "نه نه ناهنعت هیبت" -
بارمه تیت ندادات، نه ممهیه که ناتوانیت بیکهیت. دهی تو بچیته شاو شبکرانه وهی
قوزلی میزاجه ور، بوقه هر کانتیک که هاست ده کهیت بی نه ناهنعت تیت، ناساییه -
بالکام شت که دهی تیتیگهیت نه وهیه که ناساییه! دهی هاست به بهخته و دری

پکیجت چونکه نه وانه بورو ده بهنگ یوویتابه - خلکی ده بهنگ قهت نعم کیشیده یدیان
نبیه، گه مژده کان هیچ کیشیده کیان نبیه. کیشنه تامازه یه کنی باشه،
کاتیکیش تو بیر له زیان ده که یقه ووه، کاتیک له زیان به ناگه دیتیه ووه... زیان بین
مانایه، بقیه چون فنه ناهه بت پینی هه بیت؟ نه گهر یچیته قوولایی نه مه ووه؛ په بتا
په بتا هاست ده که بت که له زیاندا به هیچ شیوه یه که گهاری ره زامه ندبوون و قانیه
بوون نبیه، نه و کانه تو بسیره کام راستیه پنچینه بیدا که و توریت - نه مه کی
زیان بین مانایه، نه و کانه ده تووانیت له گلن خونتا راست بیت، نه و کانه پتویست
نالکات بچیته لدره ووه؛ چونکه له لدره ووه هیچ مانایه که مومنکن نبیه. تهبا شلداران
و عه زاب هه.

خنگی وه کو توش خزیان ده گوژن. کاتیک زیان روز قدر مس ده بینت و هیچ شتبه
قمه ناچه تبه خش نیه و هیچ شتبه خوشیه خش ناهیت نیت، گهوا ثم هستن لا
دروست ده بینت "به مرده و امیرون له زیان چ سرو دیکی هه یه؟ که وا یه خوت له نار
بیه!" خ لکانی وه کو نز پان خزیان ده گوژن یان ده بنه سوزاخکه رینکی گهوره:
هدرو دووکیان شگهون، شگهور خزیان له ناؤ شه بن گهوا دهست ده گهون به گهون
لدناؤ دوددا و زیانیکی خوی دروست ده گهن. شو زیانه ی که له رینگه ی هسته کانه وه
ده به بی مانایه، به لام نمه ناک زیان نیه. زیانیکی تریش هه یه: که روز
گهوره تره، نقد شکرمه نقدره و نمه زیانی گاگلابی ناؤ هه یه.

که وات تیستا نزل ده بیته سوراخکریک، تو له برددهم درگاکه دایت، بیوه تکایه
بیته وا نه بیته نه خوشیت. هنگار بهو پیوه ود بیز بکایته وه ثوا هست به نه خوش
ده کایت، خوت هیبنوئیزه ددکایت بیز برواهیتان به وهی که نه خوشیت. تو بـه افعیع
شیودیهک نه خوش نیت، به شـه اوی شـه و بـه زـکه فـریـز بـده! قـهـت مـهـچـزـه لـای
مـزـیـشـکـی دـهـ روـونـی؛ جـونـکـه هـنـگـارـ بـچـیـتـ هـوـکـهـ مـوـکـورـیـهـکـ لـهـ خـوتـدـاـهـ بـینـیـتـهـ وـهـ

ن گرچی ن شبیت. نه وان ده بی بیدلزنه وه - ه روه ها ده بی بژن، بزیه کاتیک
که سبک دینت نوا ده بی که موکوری به که بدلزنه وه و چاره سری بکن.

ده تروانم ل قوولایی ناوه و دندا ببینم که هیچ نانه او بیمه کنیه. ته نبا نه وه ب ک
تل و رووه وه ب ادب ختنیت که هشته ندیه کی سه روو ناساییت ههیه. بزیه
ده تنوانیت نه گنبد شیه کی لئی دروست بکه بت یان بعره که تی لئی دروست بکه بت -
بهندد به خونه وه.

هاست ده کام له خزم بیزار بروم؛ هاست په بیوه ندیک ناکم له نیوان جیهانی
تار دودم و جیهانی ده ره وه. تز هیوایتم ه بیوو به لام چیز هاست ناکم
په بیوه ندیم پیمانه ود ههیه.

ده مو که سبکی هوشمند نه و هسته ده بینت. بیزاری با جی هوشمه ندیه. نابی
به نه ری و هر میگیرد و ت. نه ده باشه؛ چونکه له نیگه یشنتنی نه مه؛ نه گری هه
بگهیته کار دیو. نه گهر بیزار نه برویت، نه واقعه ناتنوانیت بگهیته نه ولیو خوت.
به نه که قیان به سردا باریووه نه وانی که به راستی بیزار بیوون چونکه ده شوان
به زیسته وه بق نهودیم. بیکرمان گه یشنتنه نه ودیو کارنکی سه خت و پیزه حمه،
شسان ندیه. وه گو هنگه ران به شاخی نیتریستدا - شتیکی سه خته - به لام هار که
به راستی بیزار برویت نه و نه نانه ت له سه ختیشدا توجه دهیدک ههیه.

بزیه یه کام شت، نیگه ران ههیه - باشه که وايه. به نه ری و هر میگره - نه ده
بختیکه له هوشمه ندی و نز که سبکی هوشمندیت، بزیه بشیوه کی سروشی
نه بیز یگاهه نه و دخنه هی بیزاری.

دروهه شت...

کاتیک تو بیزار ده بینت، بشیوه ب کی سروشی بیز لهه ده کاتیه وه شاخه چلن
چیله ناوه وه چونکه له ده ره وه بیزار برویت، تز هه مو نه وهی که له ده ره وهی

دەیزاشیت. من ئەمېرىق چىرۇكلىكى رۇد كۆنلى پاشا يەكم خویىندەوە - ناوى
(بارىرەھارى) بۇو،

كائىتك بۇو بە پاشا، بانگى ھەموو وەزىرە كانى كرد و پىتى وتن "ئەمە حوكىمى من
و ئەمەش قەرمانى مەت بۇ ئىۋە: من دەمەويى پەك جار ھەموو شىتىك ئەزمۇن بىكم،
بەلام قەت دووجار نا. بۇيە ئابىت دووجار ھەمان خۇداكم بىدىتىق، نابىن دووجار
ھەمان ئۇم بۇ بېپېتىت - ھەموو شىتىك دەبىي پەك جار بېت!"

بەھانىنى كۆتاپى سالان ھاتىن و وەتىان "چىتەر مومكىن نىبە، ھەموو شەوهى كە
ئۇانىمان كىرىمان، ئىتىرتەواو. ئىستا ئىتە خەرىكە شىتىت دەبىن - نانورانىن شىن
خۇيى بىلەزىنەوە!"

پاشا وتن "باشە - من دەستبەردارى ھەمووی دەبىم!" و ئىتىر بۇو بە رەقحانىيە كى
ھېيدۈسى. وتن "ئىستا ئەواو عن يەك جار تامى ھەموو شىتىكىم كىردووە، تامكىرىنى
دۇپىارە كەلكىن چى ھەيدە؟ من ئەوهەندە گەمەزە ئىم! يەك جار بەسە-ئىستا تامى
دەزانم - بەلام كەلكىن دۇپىارە كىردنەوەي ئامەكاي چىبىه؟"
كەيىم بە چىرۇكىكە هات... بە راستى جوان بۇو.

كەسى ھۆشىعەند ئاوا دىبى؟ كەواتە شەختىك ئىبىي ئىكەنراشى بېت - لەباردەرە وە
جىددىي مەيدە، باشە؛ زۇرىش باشە كە لېي بىتاز بېت. ئەو كەسانەيى كە لە خۇيان
بىتاز ئابىن لە بارودۇخىكى ھەلەدان. ئowan لە مەترىسىدان، قەت ئاكىپىن، پۇيىست
ناڭات بىگۈپىن. ئowan بەردىۋام دەبن لە خۇلانەوە لە وىلەكەدا - ئowan خەلکى
مېكاپىكىن.

ئەمە يەكەم تېشكى ئاكاپىيە لە تۇدا - ئەمەي كە ھەست بە بىتازى دەكەيت.
كېتى ئاو كەسى كە ھەست بە بىتازى دەگات؟ ئەم ھۆشىيارىيە تۆيت - ئەم
بەكەم تېشكى ئاكاپىيە، كەواتە شىۋازى ئىبانىت ئاوا كە ئىستا و ھەموو ئەشتى
كە ئاوا كە ئىستا كىردووته بىي مانايىھ.

پیستا، دووه م شت... کیشەی نه وه دروست ده بیت که ده ره وه ته فریبهن ته او
بووه - چون بچیته ناوه وه ؟ نه گهر ده ست بکیت به ململانی چوونه ناوه وه، نه وه
ناوه و دیک بوونی نییه، نه گهر ههول بدهیت بچیته ناوه وه، نه وه ناوه وه نابی،
چونکه هه رشتیک که به ههول و ته قهلا بیکهین به ره و ده ره وه دیه، ده عائباته
ده ره وه، هه رشتیک که به ههول بکرفت به ره و ده ره وه ده ره وه.

چوونه ناوه وه وات، پشودان، وا زهستان - رنگایه کی تو نییه. کاتیک پشوو
ده ده بیت، نه چیته ناوه وه. کاتیک شتیک ده کیت، نه چیته ده ره وه. کردن واته
چوونه ده ره وه؛ نه کردن واته چوونه ناوه وه. هه رهیه زد حمه ته. نه گهر شتیک
و هیواهی بیکهیت نه وا پیم ده و تیت "نه بکه و نه چیته ناوه وه". نه وه په بوندی
به کردن وه نییه، دهیی فیتری نو قردگرین بیت، دهیی فیتری نو قردگریه کی ناکرتا
بیت.

نه نیا دانیشه، هه رکاتیک کاتت هه بیو به بیندگی دانیشه و چاوه کانت بتوفینه و
هیچ ماهکه، تو بیزار بیویت له ده ره وه ؟ په بیتا خه و نه کان ده ره وه نامیتن
چونکه پتویست ناکات خه و نه کان به رد دوام بن.

نم پیر له خواردن ناکهیته وه - نه گهر پیر له خواردن بکهیته وه، نه وا بزانه که
بیزار نه بیویت. نه گهر پیر له زنان بکهیته وه، باش بزانه که هیشتا بیزار نه بیویت.
خاونه کانت پیشانی دده دهن شاخو هیشتا به راستی بیزار بیویت یان هیشتا
هیواهی تیک به رد و امه، نه گهر هیواهی تیک هیشتا به رد دوام پیت؛ نه وا نه ویش نه وار
بک، هیچ زیانی تیا نییه، نه گهر به راسخی بیزاریت، په بیتا پا بیتا هاست به وه
ده کهیت که وزه خوبه خوت به ره و ناوه وه ده پریت. تو هیچ ناکهیت، تو نیا له وی
دانیشتوریت و وزه کهش بینه ناوه وه، لاه پیلنجه ناوه وه.

له رنگهی نه و جوله ناوه کییه وه، سه نه ره ده گریت. له رنگهی نه و جوله
ناوه کییه وه هیواهی ته نوینکان، نامه زر قیی نوی، ستایلی نوی؛ رنگایه کی نوینی ژین

په بیدا ده بیت. تو ناقووانیت نیشی ناسه ر بکهیت - همموژه و هی که ده تووانیت
بیکهیت ته نیا دووباره بدووناره کوتاه که... له وانه ب لیزه و له ون که می گورایین،
به لام جیاوازیه کی ودها نیه. بزیه با بن هیچ کرد و به ک دانیشه و تیرامانی ناوه کهی
نوزتری کپ و بنده انگ نهندام بدنه.

-له کاره کاما من همه میشه، ترسم له له ده ستدانی بروها بخوبیون همه.

له داستیدا، ثیمه شوهذه پتویستمان به دلتبایی (ثارخه یانی) نیه که پیمان
واه،

دلتبایی بان چلناهه تبیه کی به رزی ده بیت یان ده بیته ته گره. به نهونه،
خنه لکی گامه همه شه تقد دلتباین ل خنه لکی هوشمند. گامه دی دلتبایه کی
دباره کراوی همه. خنه لکی گامه زور ترکه و پایه دارتمن و له برگه هی کوین،
له برهه و هی ناقووانی بیین، باره و هممو شوینک به پیتاو ده فن - تهافت نه او
شوینک که غریشه کان ترسم چوینان همه.

نه او که سهی که هوشمه نده که دیک رایابی همه، هلشنمند رایابی، نه میش
پیشانی ده دات که ملیونان ده رفت، ملیونان نه لته ناتیف هن و ده بیه هه لبرزیت.
همموه هه لبرزیت زدنیک، رهمه گیمه، یزب نارلتباییک همه همه، چهنده دی زیان
هوشمه نده بیت، نه وه نده زیانه هه سهی پیده کهیت.

که وانه هممو دلتبایوونیک باش نیه. نه سدا نه وه ده تویی دلتبایی ده بیه نگاهی
و نکو نه سدا ده که ش قه ودها نیه. نه و نه سه رایه که همه میشه رایابیه، چونکه به
راسنی نه لته رقابتی نقد هن، تو همه پیشه له دووبایونیک ده وه استیت، نازانیت کام
دریگهی راسته که یانه. چون ده توییت دلتباییت بیت؟ بوقی چاوه بری ده کهیت
دلتبایی بیت؟

هممو ریگاکان ته قریبیه و هکویه دیارن به لام هرقه ده بیه هه لبرزیت. نه مه
پریاری قومارچیه. به لام زیان وايه - و باشه که بدو شیوه همه، نه گر هممو

لیستن ریک و پهلوان و روشن بیت، له پیشنه و ناماده کراپت و تو شنیا رینماییه کانت
پدرینی سایه لای راستن و به لای چه پدا بر قوئمه بکه و شهود بکه "نه وا دلنياين
د بیت به لام که لکی چی هدیه؟ نه و تام و چیزه نامیتنت. نه و کاته همیج روزشنایه ک
له زیاندا نابی. روتینیکی مردوو له کایه ده بی.

زیان هه میشه له بهر شهود خوشی تیایه که هر هنگاویک ده تذاخه به ردم
بوزیانیکر تر... جاریکی شر گهلهک رنگای تر ده بین، جاریکی شر ده بین هه آیز تریت.
تر داده اه رزیت. نایا ثم هه لبرازادنه راست ده بی بیان شا؟ نه و کاته چون به
درستی دلنيا بیت؟ دلنيابون به درستی؛ بیرکردن و بیه له هامو
لکه رناتیفه کان و هه رجیبیه که هه است بکه بیت که میک باشته له وانه بیتر...

دوای باشی ردها و هلهی ردها مهکه، له زیاندا شتیکی ودها نیبه. ته نیا
ریزدی سله لای هدیه، کاسیک ده نیا که میک له ویتر باشته، نیتر ته اوی، زیان و دکو
درو چه مسخر به سهر باش و خرابد ادابهش ناییت. هه زار و یهک بارودخ له نیوان
باش و خرابیده هن، بقیه ته نیا به شیوه به کی باجه فی؛ به بینه دنگی، به هه است بروانه
و هه وو نهگه ریک به بین نیگه رانی ببینه و هه رکامنیکیان که که میک له وانه بیتر باشتر
بور نهوا پیزره سهری، هه که بپیارتدا بچیته سهری؛ نه لکه رناتیفه کانی تر له بیر
بکه، چونکه نیتمتا کیشنه نین، نینجا به دلنيابونه و هنگاو بینی.

به راستی نه مه دلنياییه کی هوشمه تدانه به. نه مه راپایی به ته اوی له ناو نابات.
نه مه راپایی به کارده هفتنت، نه لکه رناتیفه کان له ناو نابات، نه لکه رناتیفه کان له وین.
نه و دنداهی بکری به بینه دنگی و مرقیانه؛ به شیوه به کی ئاگایان لے
نه لکه رناتیفه کانه وه راده میتنت.

ثمامه ریگاکانن. رزور که سی بده و لای راست ده رقن؛ پیشان وایه و باشته، تز
لپشتا پیت وایه روشتن به لای چه پدا باشته، بقیه ده شی راپایی په بیدا بینی
چونکه تو ده راتیت رزور که سی هوشمه نه به نهارسته پیچه وانه که دا ده رقن. چفن

دەتوانى دەنیا بىت؟ تۇ لېرەدا تەنیا بىت. زۇر كەسى ھۆشىمەند بىر و رىنگابىرا
دەرۇن و ھېشتا ھەست دەكەن تەمە بۇ تۇ دروست و گۈچار،
لەسەر دووريان كان يۇدسى، بىر بىرەوە، تىزىغانى ئاخ تەنجام بىدە، بەلام مەر
كە بىريارىدا ئەواھەمۇ ئەلتەناتىقەكانى تىز لە بىر بىرەوە - بىرق، مەر كە بىريارىدا
بىزىت، ئەواھەمۇ وزەكە ئەۋى پېتىپىست دەبى، لېتكە مەنزىزى و رىنگە مەددە ئىروھى
ئەقلەت بىر لە ئەلتەناتىقەكان بىكانەوە، بەو شىۋە بە مرۇڭ رايابىي بەكار دېنېتت.
پەقىدىكىش نىبە كە پېشانى بەدات تۆ راستىت. رىنگابىك نىبە بۇ دەنلىيابۇن
لەوانىيە تۆ ھەل بىت، بەلام رىنگابىك نىبە، مەگەر ئەوھى كە ئا كۆتايىن لەسەر
رېزىدەوە كە بەردەۋام بىت.

بەلام تىنگىشىنى من دەلېت، دەبىي مرۇڭ بەشىۋە يەكى راست بىر بىكانەوە، مەر
ئەم بىر كەنداوە يە گەشت پېندەدات. قۇل بەسەر رىنگاكە داد بىزىت - ئەگەرى مەبە
راست بىت يان ھەل، هەر ئەم رۇيىشتى گەشت پېندەدات، بەلاي منهۋە ئەمەي كە
بۇ كۆئى دەرېتىت كېنگ نىبە. بەلاي منهۋە گۈنگۈزىن شىت ئەوھى كە تۆ گىرت
ئەخواردۇر، بەلكو دەرېتىت.

ئەنانەت ئەگار ئەم رىنگابە بشگانه بىنېست و بەھېچ كوتىبەك نەگات و پېتىپىست
بىگات بىگەپېتىاوه، ئەوا پېتىپىست بە ھېچ نىگە رانىبەك ناكات. باش بىرۇك
رۇيىشتىت، هەر ئۇيىشتىنى كە ئەزمۇونىكى تىقى دېنداویت. تۆ رىنگابىكى ھەلەت
زانىيۇوە. قۇل ئىستىندا زىاتىلە پېتشىۋ بە ھەلە ئاشتا بۇويت، ئىستىندا تۆ دەزانىت چى
ھەلەپە، ئەمە يارمەتىت دەرات راستىش بىلۈزىتەوە. زانىتىن ھەلە وەكى ھەلە؛ تاكە
رېنگابىي بۇئەوەي كە پەيتا پەيتا راستى بىناسىت. بۇ زانىتىن راستى وەكى شتىنلىكى
راست، رىنگاكە لە ئەزمۇونى زانىتىن ھەلە وەكى شتىنلىكى ھەلەوە دېت، مۇزقىش دەبىي
بە تۆز دەنگى ئەلەدا بېرۇت پېتىش ئەوھى بىكانە راستە كەيان.

پژوهیه به لای مذکوره، نهانهت نه گه رچی تل باره و دزده خیش پری بکهیت باره که ته؛ چونکه رینگایه کی تر نبیه بتو ناسیتنی دوزه خ. نه گهار دزده خیش نه ناسیت نه وا قمهت نازویانیت پزانیت به هشت چیبه، بچقره فاو تاریکیبه وه؛ چونکه شه وه رنگایی اینه، رووناگکیهه. بچقره فاو مرگوه؛ چونکه نه یه رینگای زانین، زبانه.

نایه شنیلک که گرنگه نهاده که له شوینینکدا گیر نه خنزیت، نه زیا به رایاین و بین چوله له سه دیوریانه کاندا مهاده سته، رایاین عده که به خرویدک،
به کاری پیشه- نهاده ئامرازینکی باشد، بیز ل فهمو نه لکه رئاشیقه کان بکه ردوه،
من نالیتم بیز مه که ردوه، به همیع هشیوه یه که رایا مه به، و هکور که سپیکی گاه مژه مه به که
به چاری نوقاوه وه رابکه یت بؤٹه وهی همیو کیشیه یه که هبیت و نه زانیت رفیگای تریش
مین، هر بزیه خه لکی گاه مژه دلخیاتن، به لام تو زیانتیکی گه ورهت به جیهان
گابندیوه، جیهان باشتر ده بیت نه گهر خه لکی دلخیای گاه اعتر هابیونایه،

بیوکه نه دلخواه هیتلر کان - نه وان ذوق دلتیان. پیشان دایه خودا کارینکی گوره‌ی گلپرینی همه موچیلائی پیو سپاردوون. نه وان خلکی تقد گمهه؛ به لام ذقر دلتیان. نه دنات بوداش نه ونده‌ی نه دلخواه هیتلر دلتیا نبیه؛ چونکه بیودا گمهه سیه، نهوله نالزکاروین نیان تیده‌گات. نه ونده ساده قیبه که هیتلر ببری لندکان ود؛ به لام هر یه لقا یعنی ده کات و خلکیش دوای ده کهون.

بلجی نه و هامبو خالکه دوای سه رکرد گمهزه کان ده گاهون؟ بلجی نه و هامبو
خالکه دوای سیاسیه کان ده گاهون؟ چی رو زده رات؟ به ده گفمن هبه سیاسیه که
او شفته ده بینت - چونکه نه گهر هشتمه ده بینت ناییته سیاسته دار، هشتمه تدی قمیت
لعن و دها گمهزانه هه تابزندت. به لام نهی برقی خالکبکن رزق دواستان ده گاهون؟
غلرکاره که نه و دی، که نه و خالکه رزق نارخه بیان نمین، نازانن بچنه کوی، بتویه
چاره پولی رزگار که رزق ده گهن، که سینک که پیشان پلیت نه و ده ریگا راسته کدیه و
پاریه بی دلنشیه، بینان بینت، به سه قیمتکی و دها جدیه و که ترسه کانیان

نه میتنت. نیستا نیمه دوازی دادکه وین. لبزد وه یه که پیاوه راسته که داده دادکه وین.
و دها به دلخیابیه وده! "

نهم دلخیابیه سه مرکزده - که به هفتم گه مژه بیهوده یه - یارمه تی دهدات تا
شویزدکه وته یه کی رزور کن بکات وده، چونکه خله ترسنونکن، بروایان به خویان نیمه.
گیریان خواردووه، ترسیان له هنگاویانه، نهوان به هفتم رازاییه که یانه وده تقویمهن
لیفلیجن. نهوان پینویسنان به که سیکه که ده تووانیت بیته مه شخهان و نهونده
دلخیابیه که ترسی خویان و نادلخیابی خویان گرفتیان بق دروست ناکات، نیستا
نهوان ده تووانن له گلن نهم پیاوه دا ری بکن، نهوان ده تووانن بلین "به لی، نیمه
دلخیابین، به لام تز جا. نارخه یانی تو جینگردوه یه که بزمان!".

بقویه دلخیابی همه میشه فهزیله تیک نیمه.

هزشمهندی همه میشه فهزیله تیک، بقویه سور به له سه هوشمه ندی، هندی جار رزور
راپات ده کات، ده تسله ریتنت. به لام ده بی هدر واپتت... سرو شتیبه، ریان رزور نالرزو
و لدبیه مریله به برد و امن له نه زانزاودا هنگاؤ بینیت، چون ده کریه مریله نارخه یان
بینت؟ هر نهم دایایه رزور سه بره.

بقویه هوشمهندی بکه به ثامدخت و نینجا ده کریه رازایی؛ شله زان، هدموو شتیک،
به شیولزیکی نه فرقنه ران به کار بپندریت.

ده تووانم برانم که نه قلم هیشتا من آلانه یده. چی بکهم؟
نهندی شت همان که مریله ته نیا ده بی لیبان به نهانگا بیت، هوشیاری خوی
و در چه رخانه که ده هینتی، نایی پاش به ناگا بیون شتیک بکهیت بق گلزانکاری.
که نه قلت به من آلانه ببینیت، ده شتووانی نه وه ببینیت که نه قلت تو نیت-
نه گینا، کی نه قلن به من آلانه ده بینیت؟ شتیک هه به له سه روو نه قلت وه-
نه ماشاکه ری سار گردکان.

نیز نه تنبا ته ماشای نه قلن ده که بیت. تو به شه اوی بیرت چسوردت و د کن ته ماشای ده گفت. ته ماشای نه قلن بکه: به لام ته ماشای ره که دست بیز نه چیت - چونکه واقعی نزه نار ته ماشای ره که دا لئنگه ری گرتلوو، نه ک له نه قلدرا. ته ماشای ره پریش هم بیت به شه اوی پنگه بیشتووه، له ناگاییدا خیشت جن بوروه، پنیریستی به گشه نیبه.

هر که به ناگاش هاتبیت له ودی شه قلن شه فیا نامبریکه له دهستی رلاخی نه ماشای رندا، شه وا کیشنه نیبه، ده توواتری نه قلن به شیوازیکی دروشت به کار پیشترین، نیستا سه رداره که بنداره و ده کری خزمه تکاره دکه فرمانی بینگرفت که ده بکات که پنیویسته.

په شیوه یه کی ناسایی، سه رداره که خه و توه، نیمه نه ماشای ره که امان بیز چروه و خزمه تکاره که بوروه سه ردان. خزمه تکاروش هم بر خزمه تکاره " به دلایابیه ره زکر هر شخاذ نیبه.

ده بیت نسو راستیه کی بفچینه بیت بیز بیت: هؤشعه ندی همی ناگایب، ته ماشای ره که بیه: یاده و دریش هی نه قله.

یاده و هری بک شته - یاده و هری هؤشعه ندی نیبه. به لام مارهی چند سه ده یه که ده دو منوفایه تی فربو دراوه و نار استه و خز پنی و تراوه که یاده و هری هؤشعه ندیه. قوتا بخانه کانت، کولیزه دکانت، رانکل کانت هه ول نازدن هر شمعه ندیت بدوزن اووه، نهوان هه ول ده دن برازیل کنی فقرن ده رخ ده گات.

نیستاش نیمه به باشی ده زانین که یاده و هری ششیکی عبکانیکیه. گلمپیوئر ده تروانی یاده و دریبه کی باشتر له توی هه بیت. یاده و هری دره شاهه نه پشت بیت بیستن نیبه. ده شنی بیزی بچیته وه، ده شنی لقی تیکه ل بیت، ده شنی بیه سنت - نه قله کی ناجیتکر به ره سک ده بیت وه. نه قله نارام به رفروان ده بیت - یاده و دریبه کی نقدی پیادا ره ده بیت. نه قله ناجیتکر نه و نسد باره سک ده بیت وه که ته نیا یاده و هری به کی رقد کم پیاپیا تبده بین.

به لام هزاران ساله خراب نینگ پیشتر بمرده وامه و هیئتتا به زاده وامه، و هک نهود
وایه پاده وهری، هژشمەندی بیت. به لام وابیه.

له هیندستان، له عاره بستان، چین، یونان، رقم؛ له هممو ولانه کونه کاندا-
هممو زمانه کونه کان پشت به پاده وهری زده است ذک هژشمەندی. تو ده تووانیت
بیته لیکوله رنکی (سانسکریت) ای مازن یه بیه همیج هژشمەندییه ک- هژشمەندی
پیتویست نیبه، ته نیا پیتویسته پاده وهری کامل بیت. و دکو توئی ...

تونی تیناگات شوهی که ده بیلت، به لام ده تووانی به راستی بیلت، به
کوکردنیکی راسته وه بیلت. تو ده تووانیت هرچیه ک بته وی قیری بکهیت. هممو
زمانه کونه کان پشت به پاده وهری زده است.

من پشتیوانی پاده وهری شیم و لیزهدا ههول شاده م شحده ریبه ک له تودا بچولنیم
بوشه وهی بدره و هژشمەندییه کات دی بکهیت. ته مهی که چهندت بیر دیته وه که لکی
نیبه، شه وهی که گرنگه شه وهی که خلخت چه نیکت شه زمرون کردووه. بت
نه موونکردنی جیهانی شاهدهش پیتویسته هژشمەندییه کی زور همه. به لی،
نه گهر ده ته وی شاره را، شه کانییه و مُوستاد بیت شه وا ده تووانیت له دده
پیروزه کانه و شت له بر بکهیت و ده تووانیت شانازییه کی گهوره به وهه بکهیت که
چه نیک زور شه زانیت. خلاکی شریش پیشان وا ده بیت که تو زورت پینه و له قووایی
پاده وریندا جگه له نه زانی، هیچی تر فیله.

تو له بردہم مذک ناتوانیت شانازی به نه زانیه وه بکهیت. له هممو رنگه بکهی
مومکیندا ههول ده ده م نه زانییه کات بخدمه بمرده است، چونکه چهنده هی زوو پهی به
نه زانییه که دیه بیت شه وهندهش زوو لئی ددریاز ده بیت، زانییه شه وهش شه زمرونکی
شه ونده جوانه که زانییش قه زکراو به یه اورد بهمه، ته نیا گه مژده بیه.

بیستووهه ده لینه همه ترانتکن ڏاپقون ویستوویهه تی هامؤسٹایهه کی روحیس (زین) و هریگه رینتیت بل ماسیحیهه ت. به بی زانین، به بی تیگه یشنن له جیهاتی ناووه، چووه لای ماهمستاکه، ٺه و پیشوازیهه کی گرم و گوپی لینکرا.

ٺه و ٺینجیلهه کی گردوهه و لادستیکرد به خویندنهوهی (خوبه سه رشاخ)، ویسن کاریگه ری بخاته سه ره ماهمستاکه، وتنی: ڦئمه شوئن ٺه م پیاوه ده که وین. پیچوونت له بارههی ٺه م قسانهوه چیه؟

نه و تهنا دورو رستههی خویندبووهه و ماهمستاکهی (زین) وتنی "کمہ باشه. ته شوینن هر ڦیفیکی باش کهو توویت، بهلام ٺه ویش شوینن هر ڦیفه باشه کانی تر که ویبوو نه ته ده زانیت و نه ٺه ویش ده زانیت. برقهه مالکوه".

ده زانهه که توشی شنکلکنی نقد بلوو. وتنی "لہبی ته لانی که م ریگه بدھیت نه بیوی ٺه او بکم".

ماهمستاکهی (زین) وتنی "شست پوچ لفڑه نابین. ٺه گهر شنتیک بزانی نهوا ده یلیت. کتبیه که داخه؟ چونکه ڦئمه باود پدارانی کتبیه کان زین. ڦئمه حه قبیله همان له بونس خزماند هه لگرن تووه و که چوی تقو له کتبیه مردووه هکاندا ده گاپریت؟ برقهه مالهه وه و هناؤهه دهت بروانه. ٺه گهر شنتیکت له ناؤهه ده تدا دقیبیه وه ٺه کانه و دردوه، ٺه گهر پیوت ولیه ٺه دیپانهی که بهارده و انم روپیاره یان ده که بتاوه له لایه ن عیسای مسیحه و دن نهوا بهه له لاقچوویت". نه و قدت گوئی پیست و شهی (مسیح) نه بوروه و نه و شهی ماسیح-یشی بیستووه، ٺه او له نابینی جوله که دا له دایک بیوو و هه موو ههاری زیانی ناووه بیوو له جوله که بگه په نیت که ٺه و پیغامبری چاوه دروانکراوه، ٺه و زنگارکهه یه که موسا به لینی دایبوو که دیت.

شایهه کانی (جنہوڻا)ی شوینکه وتهی (هاری کریشنا)ش و هکو پیاوه ٺینیه کانی مسیحی و هان، نهوان که میک هه رسانکهون، ٺه گهر پینتگه نهوا گریت لئن ناگن و هه موو جزره نامنځگاری و زیریه کیشت بل ده خوینت وه - توش

ناره زوومهند بیت نهنه وی بجیت به لای نیشیکی تدا، دهته وی وازت لی بینن، به لام
نهوان سوونن له سر رزگارکردنی نو، چ نهنه وی بنهوی رزگار بکریت یان نا گرنگ
نیه- دهی هر رزگارت بکن.

جاریکیان له (ن للا ٹاباد) له نزیک رووبارتک دانیشتبووم و نزیکی خودناوایرون
بسو. پیاویک له ناو رووباره و هاواری کرد "رزگارم که؟ رزگارم که؟" من
ناره زوومهندی رزگارکردنی کهس نیم، بزیه روانیمه دهیرویه... رزگار کهسیک
ناره زوومهندی رزگارکردنی بیت، با یه کم دهرهت شاقی بکاته و، به لام کهس نایرو،
بزیه دواجار دهیرویه باز بددهمه ناو ٹاوه که.

به زه حمه تیش توولیم دهه ری پهنهنه وه... نزر قورس و قله و بیو. قله وترین
مرقه کانی هینستان له (ن للا ٹاباد) و (فاراناسی) ان- بر اعماقیه کان، هیندقسه کان،
فه شه کان، که هیچ ناکهن جگه له خواردن. به شیوه یه که شیوه کان دهه بینابه
دهره وه، کاچی شووه بیو. "بچی رامده کیشیله دهره وه؟"

وتم "نهه هننکه! نز داوای یارهه بیت ده کرد، هاوارت ده کرد رزگارم بکن!"
وتس "چونکه لب دهی وه بیو که ترسی مردم لی ده نیشت، به لام له راستیدا خرم
ده کوشت".

وتم "بپوره؛ نه میانی که خوت ده کوژیت".
پالم به کابراوه نایه وه بی ناو ٹاوه که! و جاریکی تر دهستیکرده وه به هات و
هاوار "رزگارم بکن!"

وتم "نیستا چاوه بیش کهسیکی تر بکه بیت. من لیره داده نیشم و ته ماشای
خوکرشتنی نز ده کهم".

وتم "نز ج چوره مرؤقبتگیت؟ خه ریکه ده مریم!"
وتم "بعره! نهه کیشی خوئه!"

به لام خه لکانیک هن که سوونن له سر رزگارکردن.

ماهوسنا روچیبیه که‌ای (زین) به مترانکه‌ای و دیشوه همراه بیک
دوپیاره کردنه وهی وته کرنه کانی به کتون. دوپیاره کردن وه شیارمه‌تی که‌س نادات.
تیوه پیروسستان به شه زمووتی خوچانه - ته‌ده ناکه روچکی روزگاریووه".

شستنکی باشه که قنده‌گهیت لوهه‌ی که شه‌قلت وه کو منال ره فنار ده کات،
پیته‌گه پیشتووه. پیرویشت بیت کن ته‌ماشای شه‌قله پیته‌گه پیشتووه که ده کات وله‌گه‌ل
نه‌ماشایکه ردا به. همه‌موو رایله کانت به شه‌قلته‌وه پیچیرنه - چونکه شه‌قل ته‌نیا
میکانیزمه‌نیکه - و شه‌قل رزور به باشی نیش ده کات. هر که ته‌ماشاکردن که‌ت چالاک
بیرون، هوشمه‌ندیبه‌که‌ت بقیه‌که‌من جار دهست ده کات به گهشه‌کردن.

نیشن شه‌قل یاده‌وه‌ریبه، که شه‌قل به باشی که‌نجامی ده دات. به‌لام شه‌قل له‌لایه‌ن
کرمه‌لکوه هوشمه‌ندی لئی بار کراوه که نیشی شم نیبه. یاده‌وه‌ریبه که‌ت نتفیعل
کردیووه. هوشمه‌ندتری شه‌کردوویت؛ به‌لکو یاده‌وه‌ریبه که‌ی پر کردیوویت له هله.

هه‌میشه بیویت بیت: چاوه کانت بقیه‌بینیه، هه‌ول ماده به چاوه کان بیستیت.
گوینکانت بقیه‌بینیه؛ هه‌ول ماده به گوینکان بیستیت. شه‌گینا ده که‌ویته نوچنکی
شیتیبه‌وه. له کاتیکدا که چاوه کانت بقیه‌بین، گوینکانیشت رزور باشن، هه‌ول
رده‌هیت به میکانیزمه‌میک شستنک بکه‌یت که نایبی بیکه‌یت.

له‌گر ته‌ماشاکردن رونه، شه‌وا جهسته ناگای له نیشکانی خوی ده بیت،
نه‌لایش نیشکانی خوی ده کات. که‌س ته‌ده‌خولی نیشی شه‌ویتر ناکات.

زیانیش ده بیتنه هارمۆنیا، ده بیتنه نورکنیسترايه‌ک.

-هه‌ندی جار هه‌ست به سه‌ر لیشیواری ده کهم، وهک بیکی یاده‌وه‌ریم لهده‌ست
لهده‌م.

ده‌م دوچنک له روزان یاده‌وه‌ری به شه‌وا اوی بیرات. له‌گه ربزد بیت: شه‌وا
نیشانه‌بکی باشه. پاک بیونه‌وه له یاده‌وه‌ری واته پاکبیونه‌وه له رابردیووه
پاکبیونه‌وه له رابردیووه واته بمشیوه‌یه‌کی ره‌ها کراوه بیت بقیه‌ثایند. یاده‌وه‌ری هی

تاینده نبیه، یاده و ری هی را بردوده، همیشه گورستانیکه، تاینده ش هی زیانه،
هر هوشمه ندیبه، هی بینه نگیه، هی تیزامان له ناخه، پیو دندی به یاده و ری به و
نبیه.

هر که مرزا روشبووه نهوا له یاده و ری به و نیش ناکات، به لکو ت بشکردنی
ره مه کیبه (عده و بیه). ته نانه ت له ریگای برده و روشبوونه وهذا، په بیتا په بیتا
عده و بیه شوینی پاده و هری ده گئنه وه. یاده و هری ریگای مرؤفی تا همل شمه نده.
که سیک که ناتوانیت وه لامگی واقع بین نهوا دهسته جی پتویستی به بارو دلخی
یاده و ری به کانه - شه و شنانه که له پیشوودا نه نجامن داره. به لام نهوا کانه
وه لامه که هی چیز و لام نبیه، به لکو په رجه کرداره، هامو په چه کرداره کانیش
له برانبه ره شه و بارو دلخی له برده متایه کورت ده هیتن، چونکه بارو دلخه که به
برده و امن ده گلبریت و وه لامه کانی شاو یاده و هری کانت شاگوین، نهم وه لامه
ته نیا شفومه کی مردوین و هر و هکو خوبیان ده میننداوه.

هاریزیه، له کاتیکا که که سیک، گاشه ددکات، بیزی دمرده که ویت که، له گان نهوا
نهوا نوینیه که له گاهشہ کردنابه له پچراندیه. که موکوریبه که هی نهود نوینکه
نبیه، که موکوریبه که هی نهوا مرؤفه پیره به که هیچی نبیه جیکه له یاده و هری و
یاده و هری هی رایردوده و رایردو و چیز له وی نبیه، نهودهی نوی وه لامگزتره
به رانبه ره نیستا - نهم که لیته که دریست ده کات. نهودهی کلن هامیشه و ده
کونه کان، ددقه پیروزه کونه کان؛ فه بیسے کونه کانی ده ویت، چه ندهی کلونتر بن
پاشتره.

همو تاینیت هاول ده دات بیسے لعنیت که ده له پیروزه کانی کلنترن، سه یه
ده یانه وی نهه بس لعنیت. هاروهه ها نهوان شانازی به کونیه وه ده کهن. له راستیده،
چه ندهی کلونتر بن، نهودنده بن که لکن، چونکه په بوهندیان له گان والیعده

پچاره، مژه خاره ناگایی و زیبایی، زیندووه؛ به راستی و لامگوی بارود قوه که به.
ب، پنجه وله وه، همرو و دلمه کان گورت ده هینه و زیان شیناو و شیناوتر ده بیت،
که وانه پنیویست به نیگه رانی ناکات له باره‌ی نه مهده، شگر تز یاده وه ریست
له دهست ده ده بیت و پنجه وایه هاست به زیاد بیونیکی توزع من هوشمه تدی ناکه بیت.
نه وا هار هه سنتی پس ناکه بیت، هوشمه تدی نه وله نالوز کاره که گریت له ده نگی
نه نگاوه کانی نایت. به لام هینواش هینواش هه مه بوونت و دره چه رخینیت و نینجا
له پنیکا، کانیک کاره که ته او بورو؛ تز له خروکی فوله با خابه ر بیت و خوت
و، کو بونیکی نوی، و مکو له دایکبووه وه یه ده بینیت.

نه گار تز باره بهره تیزتر بیت؛ هوشمه ندتر بیت، له کویوه وزه و دره گریست؟
ده بیت نه و وزه بیه که له یاده وه ریدا سه رهایه گوزاری کراوه، یکشینیتله و
نمیش هیچ زیانیک ناگه بیه بیت، له وانه بیه ل بازاری ناسایدا، نه بیونتی
یاده وه ریبه کی باش مه ترسیدار بیت. به لام نه گار تز بیونتیه بلیمه نه کانی جیهان،
سرت ده سوریت که یه کنیک له خاله هاره هاویه شه کانی نیوان نه و بلیمه تانه
برینیه له کورنه تنانی یاده وه ریبان.

نه دیسون به گهشتیکی پیشکشکاری مجازه ره ده چیته چهند زانکویه ک. نه و
مالش ای له زنه کهی و کاره که ره کهی ده کات که له وی وه ستاده. نه و
کاره که ره کهی ماج ده کات واده زانی زنه که بیه تی و بای بای له زنه کهی ده کات
واده زانی کاره که ره کهیه تی. شوقیه نه و نوتزمیله که بتو گهشتکه ده بیات
باوه ناکات به وهی که رو وده داد، به نه دیسون ده لیت زنه که ده کات و کاره که ره که ده
بنکان کرد ووه.

نه ویش ده لیت "نانی خوابه. قهینا، ده تووانم له نز تزمیل دایه زم و همه له که راست
بکهمه ره". نینجا چوو زنه کهی ماج کرد و بای بای له کاره که ره کهی کرد و ونسی
"نکههار رو وده داد که شته جوهه ریبه کان له بیر ده کم".

چارنگیان، چونز بیزنارد شو به شهمه نه فهار سه فهربی ده کرد. پشکنهری
بلیته کان هات و بیزنارد شو همو جینگاکه‌ی روانی و ته قریبین همسنی به دارمانی
عده‌سین کرد چونکه بلیته که‌ی دیار نه بیو. پشکنهری بلیته کان وتنی "نیگران معبه
به‌ریزم. من تو ز نه ناسم؛ همو جیهان ده تناسیت. ده بین بلیته که له شویندیکر ناو
جانشکه‌ندان بینت که دوابی نه گان - نه گهار پیشانیشم نه دهیت هم پیویست به
نیگرانی ناکات". بیزنارد شو ناماده‌ی گویندگن نه بیو له وهی که پینی ون. وتنی:
"تو بیدنگ به. تو له کیشه‌ی من بیناگ ون. کن گرنگی به تو ده دات؟ کیشه‌ی
نه وده که نه گهار بلیته که م نه دوزده‌وه نهوا نازلتم بق کوئی ده چم. نه وهش له سار
بلیته که نووسراوه. که وايه تو نباخت وايه له جیش من برسار بددهیت؟ من لام
کیشه‌یه دام، ددبی بلیته که بدویزمه‌وه".

له وانه به پشکنهری بلیته که وايق ویر ماییت - نهمه بارودوخنکی سه یور بیو. شو
نیگرانی نه وه نه بیو که واپزانزی بلیته پن نییه، به لکو نیگه رانیبه که‌ی قوولتر بیو.
نیستا پرسیاره که نامه بیو، بق کوئی ده چیت؟ نه برده‌وهی نه شبیتووانی بلیته که
بدوزنه‌وه نهوا ده بروایه یگه ریقه‌وه ماله‌وه و سواری شهمه نه فهربیکی تر بینت.
نه بتولانی نه و شوینه بیکنیت‌وهیاد که بیزی ده چوو.

به لام به شبیوه‌یه کی سه ره‌کنی، همو ساتیکی هوشمه‌ندی پیویسته، تهد
یاده‌وه‌ی. تیگه پیشتنی من نه وده که، نه گهار بمانوی مرؤظایه‌تی به ناگاتر بکه‌ین،
هلشیمارقر، روشنبووه وه تر بکه‌ین، نهوا ده بی جهخت لهه بکریت‌وه که ل
یاده‌وه‌ی پهینریته لدره‌وه؛ ددبی نه رکیز بخرفت سه هوشمه‌ندی.

به لام بق نوستاده کان و زانکوکان، بق دامه نزاوه کانی په روه‌رده، جه ختکردنوه
له یاده‌وه‌ی ناسانتره. تو ته نیا پینچ پرسیار ده خهیت‌ه بیو و نه گهار که سه که
تولانی کنیبه کان ده رخ بکات، نهوا ده تولانی وه لامیان یداته‌وه.

نوستاده کهی من زنده نیگه ران بیو - چونکه مختی زنده خوش ده ویست - چونکه
نه مثوری کتیب کانی مه نه جم نه ده خوارد، نه ویش زنده نیگه ران بیو! "نه گهر تو
کفریت و همکو نه وهی له تاو کتیبه کاندایه وه لام نه ده یشه وه نه وا همه میومن تووشی
دیز ده کایت، تو توانای نه ودت ههیه له سه ری سه مرد وهی زانکز بیت، به لام بهو
لینیه، ره فشار کردن ناتورانیت ده ریشیجیت".

وهم "نیگه ران مهیه". به لام نه وه، نه وهنده نیگه ران بیو که له سه ریه وه راهات بیو
نه میو بیانیبه که بیت له به شی ناوخزی بیوه هله مگرت و بیبات بتل هرقی
ناپیکریمه وه کان، نه و دلخیا نه بیو ناختر ده چم یان ناچم، ناختر نه بیرم ده بی چم یان
نه، تاو له ویش ده وه ستا نا ده چوومه دوله که وه و به همه میو چاودیزه کانیشی ده دوت
چاریکتان لهم خویندکاره بیت، ریگه مه دهن پیش شه او بیوونی سی سه ساعته که له
مزله که بیتله ده ره وه، چونکه له وانه بیه لسه ماوهی سه ساعتیکدا و دلام بداته وه و
بیوک، له همه میو جاله تیکدا تا چاری بکن سی سه ساعت بمیتیمه وه".
وتم "نه سه یره...". به لام چاودیزه کان گوییان له و ده مگرت چونکه نه و راگری
کلپیزی ثاریبیش بیو.

کانیکه بیکه می زانکز بیووم و میدالی نالتویم به دهست هبنا همه میو نوستاده کانم،
نه میو اون تووشی سه رسوریمان بیوون، که س چاوه پیش نه مهی نه ده کرد. به لام
ریکه و تیکه بیو - به کیک له به ناویان گترین نوستاده کانی زانکفری (نه للا نابار)،
ماهملستا (رلاند) له وی بیو... له همه میو شویندک بلاو بیو که نهوله شانیدا نفرهی
پیکاسی نه نیا داوه ته دو و که س. نه و دو وانه ته غریب نه نزمه ترین ناستدا بیوون،
نه گینا زنده خت بیو ته نانه ت نفرهی ده رچوو ویش لایی نه او به دهست بینیت،
خیلک بینیان وابرو نه و ته نیا نوستادیک نیبه به لکه حکمینکه، نه و کتیبی مه زنی به
تیه امانی قولله وه نوسیبیوون، گومان نه بیو له بیزیزیه کهی. نه نیا به ریکه و ت
کاغه زده کانی تاقیکردن وه م گه بشتبونه دهستی. نه ویش تیبینیه کی له سه ر

نوسيبوون که بروکاري زانکو پيشانی رام چونکه پرقيسون (رانا) نوسيبووی "ده بىن ثم تېبىنې پيشانى خويىندكاركە بىرىت" ، نوسيبووی "تۇ تاكە كەسىت لە زىامدا كە ئاواتى مەنت بەدىيەقاوه، من ھەمىشە رقم لە وەلامە دەرخكارادىكان بۇوه، وەلامە كانى تۇ شەوهەندە ئازە و ئەۋەندە كورقىن كە پيشانە كە يان پېنكاوه، تۇ عرۇشى دەرلەخ نىت، دەمەوىي سەدت بۇ دايىتىم، بەلام لەوانەيە ئەمە كەمېك گوماناوى بىت-لەوانەيە من لايەنگىرى تۇ بىكم" - بۆزىئە نەوهەدىنوقت بۇ دالادەنئىم، بەلام ئەتكىرى كاتىنگىدا بىبىت بۇ (ئەلا ئابار) دەمەوىي پېتىتىم، بە درېزىابى ئىمام وەكى شوستادى زانکو، چاوجىرىنى يەكتېكى وەكۈر تۇ بۇوم، دەمۇست نەو جۇردە وەلاماتە بېبىنم، ئەم ئازايىشىبى بېبىنم - نەك وەلامدانە وەدى پرسىماردكان، تۇ پرسىيارت خستۇرە تەزىز پرسىيارەوە و پرسىيارەكەت بە تەواوى ھەلۈر شاساندۇرە، تۇ وەلامت نەداوەتەوە، چونكە شتىكە نېبىھە وەلام بىرىتەوە، پرسىيارەكە ناكىزكە، كاتىتىكىش كە تۇ وەلامى پرسىيارەك دەدەيتەوە، رېتك نېشانە كە دەپىنكىت، من ئامەوىي وەلامە درېزىە كان بخۇينمىدۇ، كە ھەموسى دۈوبىارەن، ھەمو كەستىكى قىردا ھەيانقۇوستىتەرە، كەس ھۆشمەندىبىھە كەي بەكارناھىتىت".

ئەو لەو راستىيە يەئاڭا بۇو كە يادەوەرى مېكانيكىيە، ھۆشمەندى گەنجىنەي راستەقىنەي تۈرى، تېستاش بۇوەنە واقعېتىنىكى رەھا، لە ئايىندا، يادداوەرى بەھېچ شىنۋىيەك بەكار ئايىت، چونكە تۇ دەقۇوانىت كۆمپىيوتەرىنىكى بىچوك لە گىرفاندا ھەلبىرىت كە وەلامە كانى ھەمو نەو پرسىيارانە ئىتابە كە دەشى ئاراستە بىرىزىن، تەنانەت پرسىيارە ناكىزكە كاتىش... بۇ شۇوشە، لە چۈزۈتكىدا سوکرات ھاوسىرگىرى كىردى، يان ئەمەي كە يەكم كەس كىن بۇو كە شىر و كەواتى بەكارھەتىدا دەكىرى ھەمو شتىك بىرىتە حازىزەددىست، تۇ دەقۇوانىت ھەر وەلامېك بىتەوى لە كۆمپىيوتەر دەستت بىكەۋىت.

پیویست ناکات تر نیگه رانی یاده و درست بیست، نهودی که جهوده‌بری،
هر شمه‌ندیبه. ده بین هادو و زده که شت به زاراسته‌ی هوشمه‌ندی بجولیت. نهمه وات
لنده کات هدست به له شسوسکی بکدیت. هارچیز پهبوه‌ندی به یاده و دریشله و هدیه،
دتووانی ده ملت‌ترکی یادداشت به کار بینیت. بق هار شتیکی جهوده‌ری، بته‌رهشی،
نه زیا یاره لشت بتووسه. نه و کانه هیچ شتیک له دهست نازاری.

روزیکیان (پادی)، (شین) و (میک) له دمره‌وه راویان ده کرد کاتیک پهسر چهند
شوتیپیه کها کهون. پاش لئی ویدبیوونه‌هیان؛ پاری وتن "نهمه شوتیپیه ورجه".
شین وتن "ناهنا، نهوانه شوتیپیه ٹاسکن".

میک وتن "بوه سخن، پیتان وابه گاهانه چین؟"

به‌لام پیش نهودی بتووانی وه‌لام بداته‌وه، هرسیکیان شده‌منه‌هه لیدان.
هوشمه‌ندی روزگارکهره؛ نهک یاده و دری.

چیز خوش‌ویسته کان ده تووانن هوشمه‌ندانه تر ره فتار بکه‌ن؟
کانیک تر چوویته ناو په‌بیو دندیبه کی قروله‌وه له‌گهان که‌ستیکا؛ پیویستیبه کی ندر
بن‌ته‌نیابون دروست ده بین. ههست ده‌که‌یت داهیز اویت؛ ماندویت - له
خوشیدایت به‌لام بیزاریت، لالخشتیت به‌لام بیناچه‌تیت؛ به‌لام هه‌مو جوش و
خرزشیک ناقه‌تبه‌ره. په‌بیو دندیبه‌ستن رور جوان بورو؛ به‌لام نیستنا ده‌ته‌وهی بچیته ناو
نه‌نیابیه‌وه، بزنه‌وهی بتووانیت خوچ کن بکه‌بته‌وه، بزنه‌وهی جاریکی تر بتووانیت
لیتوانیزی بیث‌وه؛ بزنه‌وهی جاریکی تر ره‌گ له برونى خوچ‌دا دابکوتیته‌وه.

له خوش‌ویستیدا تر ده‌چیته ناو بروشی به‌کنکی تره‌وه، تر په‌بیو دندیت له‌گهان
خوچ‌دا له‌ده‌ستداوه. - تل نقوم برویت. نیستنا پیویسته بده‌یه جاریکی تر خوچ
بدوزیته‌وه. به‌لام کاتیک ته‌نیابت، دیسان پیویستیبه‌ک بق خوش‌ویستی دروست
ده‌که‌یته‌وه.

به نهادنی نهادنده پر ده بیت که راهه وی هاویه شس بکهیت، نهادنده لیوانتریز
ده بیت که کسینکت دهه وی خلشی برینینته ناو، کسینک که خوشی بدیست.
خوشه ویست له تنهاییه و سره لذه دات،
نه بیایی و ات لبده کات لیوانتریز بیت، خلشه ویستی دیاریه کانی تو ورده گرفت.
خوشه ویستی به تالت ده کانه و بونه وی جازنکی تو پر بیت وه، هر کاتنک که تو
به همی خلشه ویستیه وه به تال برویته ود؛ تنهایی لوریه بل خزارکپیدانی تو، بق
به کخستنی تو، نه مدش رینعنیه.

زنه که شت، یان پیاوه که شت به ئاگا بکه له و ریتمه. ده بن خشک قیر پکرین که
کهس ناتووانی بیست و چول ساعت خوشه ویستی بکات، سهوداکانی پشوودان
پیتویستن. که سبیش ناتووانی به پیئی داواکاری، خوشه ویستی بکات. خوشه ویستی
دیارد بکی رده کیه: هر کاتنک که روویدات، رووده دات و هر کاتنک روونه دات
رووندادات. هیچ ناکری نه باره بکی، نه گار تو هیچ شفیک بکهیت، نهوا دیارد بکی
ساخته دروست ده کهیت، نوادن ده کهیت.

خوشه ویسته راسته قینه کان، خلشه ویسته هوشمه نده کان، به کتری له دیارد که
به ئاگا دیتن؛ "کاتنک دهه وی نهایا به نهه بهو مانایه نیه که رهت ده کهه وه.
له راستیدا به همی خوشه ویستی نزویه که ته نیابوون من مومنکن بوروه". نه گهر
زنه که شت بیه وی بق شهولك، بق چهند روزنک شاشیا بی، نهوا تو هاست به
برینداربوون ناکهیت. تو تائیت ره تکراوه ته وه، نهمهی که خوشه ویستیه که ت به
گهرم و گبری پیشواری لېتکاروه. تو ریزله بیاره کهی بق ته نیابوون بق چهند
روزنک ده گرفت. له راستیدا، تو دلخیش ده بیت! خوشه ویستی تو نهادنده روزه که
نهوا هاست به بهنانی ده کات، تیستا نهوا پیلویستی به پشوویه که بونه وی جازنکی
تر پر بینه وه.
نهمه هوشمه ندیه.

پیشیدن و به گزین ماسایی؛ تو پیش و ایه که ره تکراویت وه، ده چیت، لای رانه کهست و
نه گهر نه مو تاره زروره هد نه بیت که له گله لقا بیت، یان سلزی زلزی بوقت نه بیت، نه وا
ههست به ره فرزینکی گهوره ده کهیت، نه قاست بریندار ده بیت، ثمم نه فسه شلنیکی زند
ههشمهند نیبیه- هه مو نه فسسه کان گاه مژدهن- هه شمهندی نه فس ناناسیت،
هه شمهندی ته نیا دبارده که ده بیتیت، هه ول ده دات تیتیگات که بیلچی ژنه که نایابی
له میان نزدا بیت، نه تو رهت ناکاته وه- تو ده زانیت که زند خوشی ویستویت،
زور خوشی نه ویت- به لام نامه نه و ساته به که نهوده ویت نه نیا بیت، نه که ر
ترش خوشیت بونت، نه وا به ته نیا جیتی ده هیتیت، نازاری خاده ویت، خاچاری ناکه ویت
خوشی بونت.

نه گه رپیاوه کش بیهودی ته نیا بیت، نه وا ژنه که بهم شبوهیه بیر ناکاته وه "نه و
چیتر بایه خ به من نادات- له وانه به بایه خ به ژنیکی تر بدات". ژنیکی هه شمهند
پیاوه که به ته نیا جی ده هیلیت، چوئه وهی بتواوانی دیسان بونونی خوی که بکاته وه؛
بونه وهی جاریکی تروزه هه بیت بق هاویه شبیتکردن. ثمم ریتمه ش وه کو رزد و
شاد، هاوین و زستان وایه، به رده وامه له گلران.

نه گهر دوو که سیش به راستی به ریز بن- و خوشه ویستی هه میشه به ریزه، ریز
له ریز ده بیت، دوختنکی پیر فزایه- نه کانه په بیتا په بیتا زندش و ریزتر له یه کتری
تنده گهن. هه بوهها تو به ناگا دیتیت لکوجی که ریقمی نه ویتر ریتمی تویه، به
لذیبیش بیوت ده رده که ویت که ریتمه کانشان له خوشه ویستیه ود، له ریزده وه نزیکتر
و نزیکتر ده که ویت وه؛ کانیک ههست ده کهیت خوشی ده بیت، نه ویشن ههست به
خوشه ویستی ده کات، نه مه خوی جیبه جی ده بیت، نه مه دوختنکی هاوکاته.

ثایا قمته تیبیت کردووه؟ نه گهر تو خوشی دوو خوشه ویستی راسته قینه بیت،
نه وا زندشی هاویه شیان تیادا به دی ده کهیت، ته نانه ت خوشک و برآکان بش
لذیبنده هاو شیوه ده رنگه ون. ده ریپنه کانیان، شیواری ریپشنیان، شیوزی

شمه کردنیان، نامازه کابنیان - دو خوش ویست و مکو به کیان نیزدیدن و لرگل
له رده شدا نور جیاوارن، نمه به شنیوه کی سروشتن رووده دات، نهبا له رنگی
به کوه بورن، هیواش هیواش له گل به کتریدا رادن، خوش ویست راسته قینه کان
پیزیستیان به وه نبیه هیچ به یه کتری بلین - نه ویت ده ستیه جی تنده گات،
به شنیوه به کی غریری تنده گات.

نه گلر نه که خه مبار بیت، له انبیه نبلیت، به لام پیاوده که تنده گات و به نهنا
جینی ده هیلت. نگار پیاوده که خه مبار بیت، نهوا زنه که تنده گات و به نهنا جینی
ده هیلت - ههندی پاساو ده هیلتیه وه بوشه وی قهنا جیهی بهیلت. خنکی گاهه
پیچه وانی نمه ده کهن؛ قهت به کتری به تهنا جی تاهیلن - نهوان به برد و ای
له گل به کتریدان، یه کتری بیتفاوت و بیزار ده کهن؛ قهت بوشاییه که بوشه ویز
تاهیلن وه.

خوش ویستی ٹارادی ده په خسپتیت و خوش ویستی پارمه تی ثویتر ده دات نه
خوی بیت، خوش ویستی دیارد ویه کی نزد ناگرکه، به شنیوه کل به شنیوه کان
ده تانکات، یه ک رفع له دو جهسته دا. به شیوار تکی تر تاکتیت پیتده دات،
ناوازه بیست پیتده دات. پارمه تیشنان ده دات خوده بچوکه کانتان شری بدده، به لام
په هه مان شنیه پارمه تیشنان ده دات بگله خودی بیا. شه کانه کیشنه نبیه،
خوش ویستی و تیپامان له ناخ دوو بالی و به کتری هاوستنگ ده کهن. له تیوان نه
دوونه شدا تقو گله ده که بیت.

- ههندی جار من گویان له باره هنر شنیده ده پهاره چهیه.

بر له وه عه کره وه که نگار هوشمته نه بیت، نهوا چی نه بی؟ همروان به
هوشمته ندی له دایک دهین. هوشمته ندی تابه نهندیه کی بندیتیه - و دکو چون
ده موو که سیتک یه هه ناس کوپکنیه له دایک ده بیت؛ هه موو اندیش به هوشمته ندی
له دایک دهین.

نه و نایدیابیه که ده لکت ههندی کس هقشمه تدن و ههندیکن ترنا، ثهوا سه را با
دهن - و لئم نایدیابیه دلگ کهسى له مرؤه دامالیووه، ثمهه زلر پر شیانه بیه،
پچوکردنوهای مرؤه، هعموان به هقشمه تدى له دایک دهبن، هدرچه تند لهوانه بیه
هقشمه تدیه که ای جیاواز بیت له دهربپونه کانیاندا، یه کیک لهوانه بیه له عؤسپقادا
هقشمه تند بیت؛ یه کیکنی تر له ماتماتیک! هقشمه تند بیت؛ بهلام ته گهر تى ماتماتیک
بکهنه پیتوهه رهوا موسیقاره که خافوشمه تند ده رده که وین، ثه گهه تف هه دروکیان
بخدمته ناو تاقیکردنوهیه کهوه که تیابدا ماتماتیک پیتوهه؛ ثهوا موسیقار شکست
دینبیت، پیتوهه که بگزوه، با موسیقا پیتوهه بیت و بیانهه ره ناو تاقیکردنوهیه که
که تیابدا موسیقا بروار بیات، ثهوا کاته دانماتبکزانه که گامله ده رده که وین.

نیمه پیتوهه ری دیاریکارومان هه لبڑاردون، بولیه زور گاس به گامله له قلم
درابن - ثهوان ودها ذین، من قهه ریکه وتن کاسیکم نه گردوه که گامله بیت -
روونداد - بهلام لهوانه بیه هقشمه تدیه کهی جوزیکی جیاوازی هقشمه تدى بیت.
شیعر پیویسته به جوزیکی جیاوازی هقشمه تدى هدیه به بهراورد به بزنس، شاعیر
ناندروانی بزنسخان بیت و بزنسخان تقر فورسه بالایه وه که شاهیر بیت. جوزیکی
هقشمه تدى پیویسته بز سیاسه تهه داریوون، جوزیکی تر بؤشه وه پیویسته که
نیگارکیش بیت. مليونان ته گهر هه.

ببرت بیت؛ هعموان به هقشمه تدى له دایک دهبن، بیویه ٹهمه هه لاواردنی که سی تیا
تیبه. تز تهیا ده بن هقشمه تدیه کات بدوزیته وه - له کویدایه، هر که نیزیشتته وه
نهواردون و به کلا ده بیته وه.

خالک له گل نایروندیدا ده زین چونکه له گل نایدیا هه لکان له بارهی خویان
ده زین، که سیک - مامقتایه ک، خاوه نکاریک - پیش و تنویت که تز هقشمه تند نیت.
بهلام پیتوهه ری ثهوان تهیا پیتوهه ریکی هه لبڑاردوه، پیتوهه ری ثهوان به سه ر

۶۵ مواداً پیارهٔ تاکری، رانکرکان هیشتا گردیدنی تین. شهوان ریکه به مسیر
چقرهٔ هوشمه‌ندیمه کشیده نادهن، شهوان هم و راه ریزنه کاشی هوشمه‌ندی قبول ناگدن.
هر که تو هوشمه‌ندیت قبول کرد و ریزت اینگرت؛ شهوان دهیته و همچو
کیشیه کشید.

شاعیر هاست به گامه‌بی دهکات چونکه ناتوانی بزنستانیکی باش بیت، شهوان
شیوه‌ای درست دهکات. شاهول چاوه کانی خوید ادهیته که سیکی نرم و بس ریز
شهوان دهداش له بزنسته سه رک و قتوو بیت به لام ناتوانیت. شم تهیکی شهول
دهوری خویی درست دهکات. تهیا دهیتت تیگات که شاعیره و تهدبه بوریه بیتت
بزنستان و سه رک و قتوو بیت... تهیه هوشمه‌ندیمه کهی شاو و دهیت هوشمه‌ندیمه کهی
به شیوازی خلوی شکوفه بکات. تاین شهوان لاسایه همچو کاسیکی تر بکاره.
لهانیه کزمه لکه پاره‌ی پتنه‌هات، چونکه شیعر شاهه‌ندی بزمعب کان پلوبست
نیمه. خوشه‌ویستی شهودندی رق و کبه پلوبست نیمه. بقیه له فیلمه کاره، له سیر
رادیق، له سیر که له مژیون، کوشتن رنگه پتر او: قهقهه تاکری. به لام سینکس به
قهقهه شاهده‌ندی. شم کزمه لکه له رنگه‌ی رق ده زیست شدک خوشه‌ویست. ته گهار
که سیک کوشتن شهنجام بدات شهوان به ته‌وازی شاسایه، ته گهار که سیک چه قتو بخات
شاو لاثاوه و خوین و که قواره بیزیست شهوان بقد ناسایه، به لام شهگهار که سیک
له باره شت بگریت؛ شاچت بکات، خوشی بوزیت، کومه لکه ده مرسیت.
نهمه تامیه: خوشه‌ویستی قهقهه‌ی و کوشتن شا، خوشه‌ویسته کان بیت
دهکرین سه ریازه کان پارالشت و هر ده گرن؛ چه نگ درسته و خوشه‌ویسته همانیه.
نه گهار تو هوشمه‌ندی قبول بکه بیت؛ نه گهار تو خوت قبول بکه بیت، شهوان
دهیته و همچو وام پالپتیه کی ردها روون دهیته؛ هامرو هاوره کان بزر دهین.
— چلن ده قووام پالپتیه که شهی هوشمه‌ندی خوم بکم؟

ساره‌نایه شنه بچوکه کاندا نقد و نقره‌تر به ناگا به. له رویشتن به ریگادا به ناگاتر
به، هاول بده هوشیارتر بیت. بتو پروسمه‌یه کن ساده‌ی و دکو رویشتن به ریگادا
پیویست به هیو هوشیار بونیک نیمه، رهشی هار گمهه بیت و به باشی به ریگه‌دا
بیلت. هر تمهشه هه مور که سیک دیکات. گمهه‌یه هه ریگز کوسبت له برده‌مد؛
بروست ناکات. له شنه بچوکه کانه وه دست پییکه. له حمام‌گردندابه ناگا به،
له زیر دوشی ثاوه که دا به ناگاتر به. ثاوه ساره به سه‌رشاد دپریت، جهسته
خوشی لعن ده بینیت... به ناگا به، هوشیار به لوده که بروده‌داد. گارام ببهره‌وه
لی گلن ثاوه‌شدا به ناگا به.

دبه‌یه شام ساته‌ی ناگاییش بسویاره و سپیاره له هه زاران رنگه‌وه بهنتریت
ناوه‌وه؛ خواردن؛ قسه‌گردن؛ دیداری هاویه؛ گوینگرن له من؛ تپرمان له ناخ،
بسیکس. له هه مور بارودن خه کاندا هاول بده زقد و نقره‌تر به ناگا بیت. شاهه قورسه،
به دلخیابیه‌وه سه‌خته؛ به لام مه‌حال نیمه. پهیتا پهیتا توزه‌که نامیتیت و ناگاییه
ناوینه ناساگه‌ت خوی ده‌رده‌خات، نل هوشمه‌ندتر ده‌بیت.

ثینجا هوشمه‌ندانه بژی. نل به شیوازیک ناوه‌نده شیواو ده‌زیت، به شیوازیکی
ناوه‌نده گاه‌زانه ده‌زیت که نگهار که سیک بینیت که به و شیوازه ده‌زیت که را
ده‌ستبه‌جی دلخیت گمهه‌یه. به لام توش همان نهت ده‌گهیت، هارچه‌نده تزو به
شیوه‌یه‌ک له شیوه‌دکان ناپوانیته ژیانی خوت.

نگهار بیوانیته ژیانت بلت ده‌رده‌که ویت که چهانیک ناموشه‌ندانه ره فشارت
گردیوه. تو کتیبینک نخوتنیته‌وه و رازین که‌لکه ده‌گهیت و وا بیر ده‌که‌یشه‌وه که
له‌زایت. تو فیری وشه‌ی (خودا) برویت و پیت ولیه خودا ده‌ناسیت. ناماده‌یت
مشتموی بکهیت - نهک ته‌نیا مشتموی، ناماده‌یت بکولیت و بکولیت. چهند
هیلؤس، چهند همسیحی کورزاون بق شنتیک که ته‌نیا له کتیبیدا ناسیوویانه! به
رسش خالکی گمهه‌ن. یه‌کیک بق ژینجیل شه‌ر ده‌کات، یه‌گیگی تربق (گیشا)،

یه کنکن تر بتوهورات - ته نیا بتوکتیه کان تل خاریگی کوشتنی خلکو زیندوویت و
زیانی بمنخ ددکهیت قوریانی ! چی نه کهیت .

به لام مرقد به شیوازی گه مزانهی حیاجیا ره ملتاری کردوده . ته نیا له باره و دی
هموو که سینکی تر به همان شیواز ره فشار ددکات ، ته نیا ناتکات به کاسینکی
موقشهند . نه گهر همه موان گاهڑه بن نهوا نهود نانکات به کاسینکی هلاشمدن
چونکه شوینیان که ونوویت .

بیستووهه ددلین .

پوله بالددیهک به ماسمانداده فرین و بالددیهک پرسیاری له یه کنکن تر کرد
"بچو نیمه همیشه شوین دنبرنکی گاهڑه ده که وین ؟"

نه ویتریش و تی "نازانم . بیستووهه ددلین ته نیا شو ته خشکه کای لا یه ."

نه خشکه ! که س ته خشکه کهی لا نیه . به لام همه دوای پاپا ده که ویت ، دوای
پسپور : دوای سپاسه ته دار ده که ویت و پیت و ایه نهوان ته خشکه کای لا یه : پیت
و ایه نهوان ده زان . ته نیا بروانه زیابان - چی ده زان ؟ له وانه که ته ناتکه دزدله
تؤش گه گاهڑه تر بن . ته نیا بروانه شو شیوازه ناهوشمه ندانه یهی که ده زان . نه ماشای
زیانیان یکه . نایا دلخوشن ؟ نایا سه ما له زیانیاندا ههیه ؟ نایا بُون خوش له
زیانیاندا ههیه ؟ نایا که بروانیت زیانیان هاست ددکهیت ریزانه کی بنده نگی بمسارنا
ددبارزت ؟ ته خیر . ته نیا له بداره و هی کنکنیکان ههیه و خویند بروانه ته وه و سالانیک
تاوتوبیان کردوده : نامه هیچ ماذایه ک نادات به دهسته وه بق شوینکه و تیان .

که سینک به بزانه ، نه ک کاسینکی دلدادان . نه و کاته هوشمه دله ددزیت .

به لای مناوه هوشمه ندی شه خلاقیاتنکی بنچیته بیه : دزدله تی بنچیته بیه . نه گهر
تؤ هوشمه ند بیت نهوا زیان به که س ناگه بیه بیت چونکه نهود کارنکی گه مزانه بیه .
نه گهر تؤ هوشمه ند بیت نهوا زیان به خوت ناگه بیه بیت چونکه نه مه ده نگانه بیه .
زیان زیر گرانه هایه ، هی نهود نیه به فتیق بدریت ، ده بین به ثامنگنک قویان تجاید .

بڑیت؛ به سوپاس گوزاری بھکی قوول تپایدا بڑیت. ده بیت منونہ روزیش به ناگا بیت
چرنه سانچک که رفیشت ٹاھه نایه ده پوات. قهت ناگه پنداوه. بؤیه نه گهر له
بیمڑه بیدا یه فیرقی بدھیت نہوا درفه تینکی گهوره لددست ده دیت. هموو
ساتنک نه وندہ گشتگیرانه بئنی؛ نه وندہ پر ناگایانه بڑی که دوابی هرگیز
پشمیمان نه بیناوه که نه زیاویت، که ده کرا زیاتر بڑیت، که ده کرا خوشبی زیاتر
بیتیت، نه میه هر شعه ندی؛ ژیننکی نه وندہ سه را پاگیر کے هرگیز
پشمیمان بیو نه دی نه دوا نه بیت. هدمیشہ بدقه ناعھت بیت. بزانیت که نه ویه بی زیان
زیاویت.

دوا و نه

خوزینه و هی هوشمهندی له ریگه‌ی تیزامان له ناوده و
له نه قلدا سویچکه مهیه، خاوی سویچه که ناگاییه، هوشیاریه، تیبیتیکردن.
نه گار دهست بکه‌یت به تیبیتیکردنی نه قل، نهوا دهه‌ستیت. چهنده‌ی شه و
تیبیتیکردن گهشه بکات، نهوه‌ندادش زیانه له کلیله تهیتیه که بهنگا دیت، نه عدی
که دهکری نه قل به ناسانی بوهستیت. نه و ساته‌ش سانی ڦازابوونی مدزنه، کاتیک
تو ده تووانیت بتو چهند سه‌عاتیک نه قل بکوژنیته وه. کاتیکیش که دهگه‌بریته وه.
کاتیک تو بانگی دهکه‌یته وه، به تازه‌یی دهگه‌بریته وه.
لیره وه ده بین تیزامینه کانی ناخ هوشمه‌ندتر بن له خلکی تر، نه گار و ها نه بینت،
نهوا نتیزامانه کانیان هله‌یه، نهوا کانه نازتن نتیزامان له ناخ چیبیه، نهوان شتیکی تر
به ناوی تیزامانی ناخ نه جام ده‌دنه، تیزامینی ناخ که‌سینکی هستیارتره،
هوشمه‌ندتره: نه فرینه‌رتره، په‌سوزتره، دلسوزتره. نه م تابه‌تمه‌ندیپانه خلبه‌خز
گهشه دهکن. هه موو رازه که‌ش له پهک شتدایه: فیر به نه قل بوهستیت، نه و
ساته‌ی که ده زانیت چون نه قل بوهستیت نهوا ده بیته ماموسنای رفحس و نه و
کانه نه قل میکانیزمبکی جوانه. تو نه و کانه به کاری ده هیئت که ده ته‌وی، که
پیویسته و کاتیکیش پیویست تیبیه دهیکوژنیته وه.

تیپامان له ناخ چیبه؟ تایا ته کنیکنی که ره کری پلکه‌ی له سه ره بکری؟ تایا هولیکه که ده بیت بیدهیت. تایا شتیکه که شه قلن ده تووانی بعد دستی بینیت؟ نه خیز.

همو رو نه شتائه‌ی که شه قلن ده تووانی بیانکات تیپامان ناخ نیبه- شتیکه له سه رو نه قلنره؛ نه قلن به شیوه‌ی همکی ره ما ده سته و مستانه له روی. شه قلن ناتوانی بچیته ناو پانتاین تیپامان له ناخ.

له شویته‌ی که شه قلن کوتاییں دیت؛ تیپامانی ناخ دهست پینده کات. روین شامه‌ت بیر بینت، چونکه له زیان‌اند، هرجیبه‌که بیکه‌ین شوا له ریگه‌ی شه قلنره دهیکاًین، هارچیبه‌که بیدهست بینین شوا له ریگه‌ی شه قلنره بده‌منی دین. شه کاته‌ش، کاتیک که برووده‌که بینه خاوه‌دهمان، شوا چارزکی تر ل سونگکی ته کنیکه‌کان، شیوازه‌کان، کرداره‌کان دهست دهکه‌ین به بیرکردن‌وه، چونکه هامو شه زموونی زیان پیشاندان ده دات که هه مهرو شتیک دهکری له ریگه‌ی شه قلنره شه جام بدریت. به لئن، جگه له تیپامان له ناخ، هه مهرو شتیک دهکری له ریگه‌ی شه قلنره شه جام بدری. له به ره‌وهی تیپامان له ناخ دهستک و شتیک نیبه- دیختکی هه نوکه‌یه. سرو شتی تزیه. شتیک نیبه بیدهست بهتیریت. شتیک نیبه که پیش بزانیت. به لکو ته‌نیا ده بینی بهتیریت‌وه یاد. له ونیه چاوه‌روانی شه ده کات- ته‌نیا به روو کردنه ناو ده‌وه؛ له ونیه، تزه‌هه میشه هه لتگرتووه.

تیپامان له ناخ سروشی رنگماکی تزیه- تزیت، یوروی تزیه، په یوه‌ندی ب کرداره‌کانی تزوه نیبه. ناتوانیت له تبیت، ناتوانیت بیبته خاوه‌نی. شتیک نیبه. به لکو تزیت.

هر که شتیکه‌ی شتیت تیپامان له ناخ چیبه شه را هشت‌کان تقد دلخون ده بینه‌وه. به پیچه‌وانه‌وه، ده تووانیت له ثاریکیدا دهست بکوتیت.

تیرامان له ناخ دوختنکو روون کالیه نه ک دوختنکی شهقلن. ته قلن پیشیوییه. ته قلن
قمهت روون بییه. تاشتووونی روون بییت. بیرکردنوه ههور و تهم له ههوری تو
دریست ده کات- ته مانه شه ههوری تنکچرماؤن و روون کالیه تاھیل. کاتیک
بیرکردنوه نامینه؟ کاتیک چیتر ههوره له ههوری تو نین، کاتیک تو له بروندنکو
ساده هی خزندایت، تهوا روون کالیه دهارده که وقت. تهوا کاته تو ده تنووانیت دیزدایی
بیینیت، تهوا کاته ده تنووانیت تهوبه ری کوتایی ههبوون بیینیت. تهوا کاته تهوا
سرینجدانهت ده بیته کوناودیوکه- بلو ناو چه قمی موون.

تیرامان له ناخ روون کالیه کهی رههایه. تو ناتووانیت بیزی لئی بکهیتله وه. ده بیز
ده مستبه رداری بیرکردنوه بیت. کاتیک ده لیتم "ده بیز ده مستبه رداری بیرکردنوه
بیت" خیرا که نجامگاهی مهک، چونکه من ده بیز زمان به کاز بیتتم. بیزه ده لیتم
"ده مستبه رداری بیرکردنوه به" بهلام شهگهر تو دهست بکهیت به واھیتان له ته قلن
کهوا نیشان که ته پیشکاوه، چونکه تهوا کاته شه که داریتکت ته نجام داوه.

"ده مستبه رداریوون له ته قلن" په شنیده کی ساده واته: هیچ مهکه. دانیشه.
لیگه ری با پیروکه کان خلیان کپ بین. لیگه ری با ته قلن خوی ده مستبه ردار بیینت.
نهایا له سوچینکا به بینه نگی رانیشه، سه ریچ بدهره دیواره که و هیچ شنیدک مهکه.
پشوو بده، شل بدهره وه، هیچ ته قله لایک مهکه. مهچوره هیچ شوینک. وهک بکی به
بینداری خهوت پیبا ده که ویت- تو بینداریت و پشوو دده دهیت بهلام هه موو جهسته
خهوری پیبا ددکه وی. تو له ناره وه ته اهر بیدنگا ده بیت بهلام هه موو جهسته
ده چیته ناو پشوویه کی قووله وه.

بیرکردنوه په شنیده کی خویه خل کپ ده بیت، پیویست ناکات تو به سه ریدا باز
ده بیت، پیویست ناکات ههول پده دهیت ده مستکاری بکهیت، وه کو ته وه وایه که
جز گله یه ک قوراواری برویت... چی بکهیت؟ یاز ده دهیت ناوی بؤٹه وهی جو گله که
روون بکهیت وه؟ تو زیارت قوراواری ده کهیت. له که ناره که دا چاوه بیان ده بیت.

پیویست ناکات هیچ بگهیت. هیچ نبیه بیکایت. چونکه هر چیزی که بیکایت
جوگله که قدر از پرده بیست. ته‌نیا پیویست شوقره بگریت. جوگله که هر را
نامیتیته وه روون ده بیته وه.

پاش که میک: له پر به ناکا دنیته وه - جوگله که روون روون.

هر کاندیک که خاره زرویه که به نه قلندگوزه ره بکات، ثوا جوگله که ده شیوه‌نین.
بوبه هر دانیشه، همون ماده هیچ بگهیت. له زایکن نهم "هر دانیشه" به پیش
ده و نیزت (ذائقن) هر دانیشتن و هیچ نه کردن. نیزت بیت که تیزامان نه ناخ
رووده دات. بهو مانایه نبیه که تئ که بیهیت: به لکو ختری دیت. کانیکیش که بیت:
نه وا له پر تل یعنی ده زنیت. همیشه نهی بوده؛ به آلم تقو به ثاراسته کی درسته
نیرو اندیوه. گه نجینه که مت لا بوره؛ به آلم له شوینیکی ترمه و قال بیویه؛ له
بینوکه کاندا، خاره زروهه کاندا، له هزاران شاهی ترد!

پیرت بیت، تیزامان له ناخ هوشمه‌ندبی زیانه و زیارت بق دنیت، هوشمه‌ندبی کی
ناکنیات بق دنیت، هوشمه‌ندبی کی تیشكده ره وه بق دنیت. تیزامان له ناخ
زیندووتو و هستیاریت ددکات. زیانت دهولمه‌ندخ ده بیت.

تئ ده تو ایت به دانیشتن بچیته ناو تیزامان له ناخ، به آلم نه کانه ته‌نیا ده بیهی
دانیشیت و هیچ نه که بیت. نه گهر تئ بتیو ایت دانیشیت؛ نهوا کهه ده بیته تیزامان له
ناخ. به نه اوی له ناو دانیشتن که داده به، ده بیهی ته جولان تاکه جوله‌ی تئ بیت. له
راسنیدا وشهی (ذائقن) له وشهی (ذائقن) هوه هاتوود که به مانای (هر دانیشتن) و
هیچ نه کردن دیت. نه گهر تئ بتیو ایت هر دانیشیت و جهسته هیچ نه کات و

نه قلاب هیچ نه کات، نهوا ده بیته تیزامان له ناخ، به آلم نهمه ساخته.

کاتبک ته شتیکی ترده که بیت نهوا ده تو ایت نیزه به ناسانی دانیشیت؛ به آلم
نه ساتهی که هر داره نیشیت و هیچ ناکه بیت، نهوا کیشه درسته درسته ده بیت. همود
رسالانیکی جهسته پهراه ناوه وه ده جوو ایت، هموده ده مارقیه؛ هموده ماسولکه بیهی

د هست ده کات به جوله. تز هست به لریزکی ثادیار ده کایت، تو له نقد خالی ناو
جه استهت به ناگا دهیت که پیشتر لبیان به ناگا شه برویت. چهنده دی زیارتیش همول
بدهیت دانیشیت؛ نهوا جوله‌ی زیارت له ناوه وه تدا هست پینه‌گهیت. بزیه دانیشتن
نه نیا نه کات ده تروانی به کارهیقیریت که په کام جار شته کانی تر نه نجام بدرين.
تز نه نیا ده تروانیت به رنگه‌دا جزویت؛ نهوه ناسانتریشه. تز ده تروانیت نه نیا
سما پکهیت؛ نهمه نه نانه ناسانتریشه. پاش کردنی شه و شنانه‌ی که ناسانن؛
نه و کانه ده تروانیت دانیشیت. دانیشتن به مشتوه به کی چوارمشقین بودلین دو اپین
شته که بیکهیت؛ به راستی نایپن له سه رد تادا بکریت. نه نیا شه و کانه‌ی که هست
کردوه که به شیوه به کی سه‌رپا له گهان جوله‌دا برویته یه ک، ده تروانیت هست
بکهیت که به تروانی له گهان نه بروونی جوله‌دا برویته یه ک.

بزیه من فهت به خانگی نازلیم به دانیشتن دهست پیتیکن. لور شویته‌وه دهست
پیشکه که ناسانه؛ نه گینا هست به نقد شتی نایپیویست ده کهیت - شه و شنانه‌ی که
له میز نین.

نه گهر تز به دانیشتن دهست پینه‌گهیت نهوا له ناوه وه دا هست به پشتوییه کی
نقد ده کایت، چهاده‌ی زیارت همول بدهیت ههار دانیشیت، نهوه نده زیارت هست به
پشتوی ده کهیت، تز نه نیا له نه قله نات، ولوه کات به ناگا دهیت و هیچ قر، نهمه
نه نیزکی دروست ده کات، هست به به تانی ده کهیت. تز هست به بهره که کت
ناکهیت؛ به لکو هست ده کهیت شیتیت. لهوانه‌یه ههندی جار به راستی شنکچیت.

نه گهر تز هاولنیکی سه‌رپا نسانه بدهیت بتو "ههار دانیشتن" نهوا لهوانه‌یه به
راسخ شیت بیت. له دیخنی دانیشتندا تقو شیتییه کی نهوه نده زور له ناوه وه تدا
ده ناسیت که نه گهار جددای بیت و به رد دوام بیت، شهوا لهوانه‌یه به راستی شنک
بیت. پیشتر ذوق جار نهمه رووید اود، بزیه من پیشنبنیاری هیچ شتبک ناکه م که
لهوانه‌یه خانومبندی؛ خانمکی، دلنه نگی دروست بکات - ههار شتبک که رنگه خوشکدر

بیت بق نزد هزاربار بوقت به راهیه شنیدت. له وانه یه تر ناماده نه بیت که شنیدیه
به ناگا بینیت که له ناوه و ندا همیه، ده بین تک ریگهت بل خوش بکریت که هندی
شتر دیاریکارو په بینا په بینا برآتیت. ذاتین همایشه باش نبیه، ده بین هیوک هیوش
خوی ده بیضات له کائینکارا که توانات بیل هلمزینی گاشه ده کات.

من به شنیدیش تقدست پینده که، نه ک به لقخی دانیشان. من ریگه بیل شنیدیش
او خوش ده کام. نه گهر تقد شنیدیه کو شنیدان سه ما پکهیت، نه وا پینچه وانه کاری
نه نار تزدا روودداد، به سمهایه کی شنیدانه، تل له خالیکی کپ له ناوه و ندا: به ناگا
رنیت. به دلیله شنیدیکی بینده نگانه، له شنیدیت به ناگا رنیت. پیچه وانه که همیشه
خالیکی هوشیاریه. به سمهایه کی شنیدانه، شیلوانهه، به هاورکرد ووه؛ به
ده ناسه دلیکی توونده ووه؛ ریگه بق شنیدیت خوش ده کام. نه و کانه توله خالیکی
نایبار به ناگا رنیت ووه؛ خالیکی قووئی ناوه ووه که بینده نگ و کیه؛ به بدر ازد بعو
شنیدیه که له په راویزدایه. تل هاست به باره کسنه تکی رقر ده کمیت؛ له
سه نه ده که که ندا بینده نگیمه کی ناوه کی همیه. به لام نه گهر تقد نه نیا دابنیشیت، نه وا
نواهی که له ناوه و ندا همیه شنیدیه، تقد له ده ده و ده بینده نگیت، به لام له ناوه و ندا
شنیدیت.

نگهر تل به شنیدیکی چالان دهست پینیکهیت - شنیدیکی پیزده تیط، زیندرو،
چولاو - باشتر ده بین، نه و کانه هاست ده کهیت کپیمه کی ناوه کی له گاشه دایه.
چهندی زیاتر گاشه بکات؛ نه و دنده زیاتر بیوت مومکین ده بین که لقخی دانیشتن
یان پالگاوتن به کار بینیت - تیپامانیکی کپتر روودداد. به لام ناوه کو نه و کانه
شمکان سه راپا جیاواز ده بین.